အမြဲလင်း စ္စာဆင်း သဲအင်းလာပြီ

သဲအင်းရှေ

ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏

တရား

ဆောင်းပါးများ

မိုးကြီး ဦးဘုန်းခင်

ရေးသည်

အမှတ် (တစ်)

အမြဲလင်း ဇံတင်း သဲအင်းလာပြီ

သမ်ဘောဇိုင်ကို

ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၈၆

၀၀၃

ဆောင်ပါးများ

မိုးကြီးဦးဘုန်းခင်

ရေးသည်

အမှတ် (တစ်)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေ
ဌာနပြုချက်အမှတ် (၄၅၂)

ပထမနှိပ်ခြင်း။ ။၁၉၇၀-ခု ဒီဇင်ဘာလ

အုပ်ရေ(၄၂၀၀)။ ။အဖိုး-သုံးကျပ်

မျက်နှာဖုံးရိုက်။ ။ချင်းတွင်းပုံနှိပ်တိုက်၊
(၀၁၂၇၃) ၁၇၇-၄၇လမ်း။ ရန်ကုန်မြို့၊

ပန်းချီ။ ။ခင်ကျော်အေး

ထုတ်ဝေသူ။ ။ဦးထွန်းအိ "ဗမာ့မေတ္တာစာပေ"
(မြ၀၇၅၃) အမှတ်-၁၁၅-၃၂လမ်း။
ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ။ ။ဒေါ်ညွှန့်ညွှန့် "မျိုးသန့်ဂုဏ်ပုံ"
(မြ-၀၁၃၉၅) အမှတ်-၁၁-၁၃လမ်း။
ရန်ကုန်မြို့။

ဖြန့်ဝေရေး။ ။"ချစ်မြို့ကြီးစာပေ"
၁၃၇၊ ဗိုလ်ချုပ်စေား။ ရန်ကုန်မြို့။

မာတိကာ

၁။ နိဒါန်း။ ၅
၂။ စာရေးဆရာသုခ၏၊အနုမောဒနာ စာလွှာ။ ၇
၃။ ကကြီးလုံး ခမဲ့ခွေးလုံး မသိသူမျှား နိုင်ငှာန် ရောက်ကြ သည်။ ၉
၄။ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဘဝဖြစ်ထွေ ။ ၁၄
၅။ ဝိပဿနာအကျင့်ဆိုတာ၊ဥပါဒါန်တွေကို၊စိတ်တူနဲ့ ထုချေပစ်တာ။ ၂၀
၆။ မေးပါမျှားစကားရမှာ။ ၃၇
၇။ ဦးအောင်ဗလ--မယ်ကာက။ ၄၇
၈။ ရာကုဋ္ဌေ ၅၄
၉။ ရှက်စရာတွေးတော၊သမုဒယပါ၊မဂ္ဂဆေးနှင့်ကုရမှာ။ ၇၁
၁၀။ ညောင်တုံးတရားပွဲ။ ၇၉
၁၁။ ဇာနာတိနဲ့ ပဇာနာတိ။ ၈၉
၁၂။ သဲအင်းကျင့်စဉ်။ ၁၀၁
၁၃။ သာသနာအဒုန်ရှည်စွာတည်တန့်ရေး။ ၁၀၅
၁၄။ ရှေမန်းသဲအင်းတရားပွဲ။ ၁၂၃
၁၅။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးယာဉ်ရထား။ ၁၃၁
၁၆။ ညောင်တုံးမြို့ကဓမ္မာစရိယ။ ၁၈၃
၁၇။ စာနိုဂလေးတစောင်။ ၁၉၆
၁၈။ နှင့်ဘရူးနမ်း ရဟန်းပေါ့ပျက်။ ၂၀၉
၁၉။ စာကားမှန်၏၊ဥာဏ်မမီ။ ၂၂၆

‘နှဒါနှီး’

ဤသဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား၏ တရားအခြောင်းဆောင်း ပါးများကိုစတင်ရေးသားစဉ်က ၎င်းတို့ကိုစုပေါင်း၍ စာတအုပ် အနေနှင့် ထုတ်ဝေရန် ရည်ရွယ်ချက် မရှိခဲ့ပါ။ “**စာမှာမတတ် ကိုယ်မှာတတ်သော**” သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား ဟောကြား သင်ပြ ပေးနေသောသတိ ပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရား ဟာ ၁။ ဘုရားဟော ဒေသနာ မျှားနဲ့ အံဝင်ဂွင်ကျ ဖြစ်နေ ကြောင်းနဲ့၊ ၂။ ပရိယတ် သာသနာ နေလိုလလို ထွန်းလင်း တောက်ပနေတဲ့ တို့ဗမာပြည်မှာ ပဋ္ဌိပတ်၊ ပဋ္ဌိဝေဓ သာသနာနှစ် ရပ်ထပ်ဆင့်၍ စည်ပင်သာယာ ကျယ်ပြန့်လာစေခြင်းငှာ ဥာဏ် အား ပေးသောအနေနဲ့ မိမိအစွမ်းရှိသမျှ ရေးသားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ရာထွင်– ဒိဋ္ဌိသတ်တဏှာသတ်နဲ့ မင်္ဂလေးပါး စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေပြီးချိန်၌ ထိုတရား ဆောင်းပါး များ ဟာ ဒိဋ္ဌိသတ်၊ တဏှာသတ် စာအုပ်တွင် ဖေါ်ပြထားသော အချက်အလက်များ ကို ပိုမိုရှင်းလင်းစေသည်သာမကဘဲ ထပ်မံဖြည့်စွက်ထားသော ဘုရားဟောဒေသနာမျှား ပါရှိနေသဖြင့် ထိုဆောင်းပါးများကို စုပေါင်း၍ စာအုပ် ထုတ်ဝေလျှင် ကောင်းမည်ဟု ဓမ္မမိတ်ဆွေ များက အကြံဉာဏ်ပေးကြပါတယ်။

ထို့ကြောင့် ဤဆောင်းပါးများကို ထပ်မံသုတ်သင်စီစဉ်၍ စာအုပ်အနေဖြင့် ထုတ်ဝေ လိုက်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒီဦးသတ်တဏှာသတ်စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီးနောက်၊ ဤဆောင်းပါးများကို ဆက်လက် ဖတ်ရှုပါက သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား။ ဟောကြားသော အကျင့်တရားများကို ပိုမိုရှင်းလင်း ပြတ်သားစွာနားလည်မည်သာမကဘဲ၊ သအင်းဂူကျင့်စဉ်ကုလ ကောင်းစွာ ဉာဏ်ဝုံမိကာ တိကျသော တရား အားထုတ်နည်း များကိုပါ ရရှိကြမည်ဖြစ်ပါသဖြင့်၊ ဆဲ့တစ်မီး၊ ငြိမ်းအေး၊ ဤမဂ္ဂင်ဆေးကြီးကို စားသုံး နိုင်ကြပါစေသတည်း ဟူ၍ ဆုမွန်ကောင်းကို တောင်းလိုက်ပါတယ်ခင်ဗျား။

(မိုးကြီး) ဦးဇုန်းခင်

အမှတ်–၄၁၂၊
သိမ်ဖြူလမ်း။ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း–၁၅၁၁၉၆။

၁၉၇၀–ခု အောက်တိုဘာလ

စာရေးဆရာသုခ၏
အနုပညာနှစ်ခွ

၃၁၊ ပါရမီရိပ်သာ
ကမ္ဘာဘေးစာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
၁၃- ၁၀- ၇၀

လေးစားအပ်သော ဦးအုန်းခင်

ပေးလိုက်သောစာကို ရရှိပါသည် သတင်းဂျာနယ်တွင် ရေးသမျှ ပထမ စာစောင်ကစပြီး ဖတ်ခဲ့ကြေနပ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုထက်ပွင့်လင်းစွာ အစီရင်ခံရမည် ဆိုပါလျှင် သံလျှင်က စာတွေ့ထက် ဘဝင်ကျခဲ့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် 'မင်လေးပေါ်' စာစောင်က တိုတို နှင့် လိုရင်းကို ကွင်းကွင်း ကွက်ကွက် ရှင်းရှင်း ပြတ်ပြတ် ဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ အလုပ်စခန်း၏၊ သေ့ချက်ဟုလည်း၊ ယုံကြည်ရပါမည်။ သတင်းဂျာနယ်က ဆောင်းပါးများကတော့ အလုပ်လုပ်ချင့်လာအောင် ဆွဲဆောင်သိမ်းသွင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်လဲ တတ်အားသမျှ လုပ်ပါ'သည်။ ဟောပါသည်။ ရေးပါးသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးအုန်းခင် ကို စေတနာချင်းစာ၍ လေးစား ချစ်ခင် ပါသည်။ သံဃာတော်များ ဟောတော်မူကြသော ဝေါဟာရတို့သည် သာသနာနှင့်စိမ်းသော လူပြိုန်း လူငယ်များ အဘို့ မျက်စိမမှီ နားမမှီ ဖြစ်နေတတ်၍ ဦးအုန်းခင်တို့လို ခေတ်မှီသာသနာမှီ စာရေးဆရာများက ကြိုးပမ်းပေးကြမှ ဘုရား

ရှင်၏ အဆုံး အမ ပြန်နှံ့ထင်ပေါ်လျက် လူတော်လူကောင်းများ တိုးပွားလာနိုင် ပါလိမ့်မည်။

စကားစပ်၍ ပြောရ လျှင် သတင်း ဂျာနယ်ကို အပတ်စဉ် မှန်မှန် မရ၍ ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း ဖြစ်နေပါသည် ကျေးဇူး ပြု၍ ကျွန်တော့်ထံ လပေး နှစ်ပေး နှင့် ပေးပို့ ရယူ ချင်ပါသည် အခမဲ့ မဟုတ်ပါ။

ကျေးဇူးတင်စွာ သာဇုခေါ်လျက်
သုခအာဇာနပရိဟရန်။
ဦး

(မှတ်ချက်။ ။အထက်ပါနီမိတ်ဆွေကြီး ဦးသုခ၏ ချီးမြှင့် အားပေး စာကလေးကို ဖတ်ရတဲ့အခါ 'ကြိုးစား ပါမောင်၊ တို့ဗမာပြည်ဘောင်၊အမျိုးသားတွေ တက်ခေတ်မှာ ထွန်းသစ်နေ ဝန်းသို့ပြောင်'....အစချီသော ဒုဂုဏ် ခုနှင် ဦးဇော်ဝိတ်နှင့်ကာယ ဗလ— ဦးရှိန် တို့နှစ်ဦး ဘာလင်မြို့၌ ကျင်းပသည့် အိုလံပင်ပွဲသွား ရန် ရုံပုံငှေကောက်ခံတဲ့ ကပွဲ၌ သီဆိုသော ရှေတိုင်ညွှန့် ရေးသား သည့် 'အိုလံပစ်' သီချင်းကလေးကို ပြေးပြီးသတိရကာ ဆက်လက် ကြိုးပမ်းရန် အားတက်မိပါသည်ခင်ဗျား။ ။မိုးကြိုး)။

‘‘အမြဲလင်း-ဇဲတင်း-သဲအင်းလာကြို’’

မိုးကြိုးဦးအုန်းခင်နှင့် မိတ်ဆွေတဦးတို့၏ ဆွေးနွေးခက်း

ကကြီးလုံး-ခင်ဘွေးလုံး-မသိသျှမျှား
နီဗွာန်ရောက်ကြသည်

မသူတော်ခုနစ်ပါး။ မိတ်ဆွေ။ ။ဦးမိုးကြိုးရေးတဲ့ ဆွေးနွေးခက်းဆောင်းပါးမျှားကို ဖတ်ရှုရတဲ့အတွက် ကျွန်တော်လဲ ဦးမိုးကြိုးနဲ့ ဆွေးနွေးချင်လို့ လာခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။‘တောင်းကိုမဖေါက်၊ တောင်ကိုဖေါက်၊ စိန်ကျောက်အလား၊ မိုးကြိုးသွား’ဆိုတာကို မိတ်ဆွေကြားဘူးတယ် မဟုတ်လား။

မိတ်ဆွေ။ ။ကြားဘူးပါတယ်၊ ဒါထက် ‘ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဖေါ် မသူတော်ခုနစ်ပါး’ဆိုတာကိုလဲ ကျွန်တော် ကြားဘူးပါသေးတယ်။

မိုးကြိုး။ ။အင်း....ဒီလေပေါက်အတိုင်းဆိုရင်တော့ မိတ်ဆွေနဲ့ကျွန်တော်ဟာ အဘိုင်အဖေါက် ကိုက်ညီပြီလို့သာ မှတ်ပေတော့ဗျို့၊ တယောက်ကုံတယောက် မည္ဟာတမ်း ပြောကြရအောင်လား၊ ဒါထက် ခင်ဗျားဘာမေးချင်သလဲ မေးစမ်းပါ။

"ဖြေမနော်၊ အုဖက်ဖက်က စမ်းကြပါတော့၊ မပြေသော်တသက်နှင့် နှစ်သက်ဝန်းပါဘဲ"ဆိုတဲ့ ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှ ုင်းရဲ့ လေးချိုးကြီးလိုပေါ့ဗျာ ဟုတ်လား။

မိတ်ဆွေ။ ။အဘိဓမ္မာကို တော်တော်တန်ဖန် ကြိုတင်ခေါက်မိ သိရှိထားသူများမှသာ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ တရားထူးကို သိမြင်ပေါက်မြောက်နိုင်တယ်လို့ ဆိုနေပြောနေကြပါတယ်။ ။ဒီပြဿနာမှာ ဦးမိုးကြိုး ဘယ်လို ယူဆပါသလဲခင်ဗျား၊ ကြားနာစမ်းပါရစေ။

လူမလေး-ခွေးမခန့်။ မိုးကြိုး။ ။ကျွန်တော်ရဲ့အယူအဆကို တင်ပြခဲ့ရင် ဒီပြဿနာမျိုးမှာ 'လူမလေး ခွေးမခန့်'ဆိုတာမျိုးသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒီပြဿနာမျိုးနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘုရားသခင်က ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံ ဘယ်သုတ်မှာ ဟောခဲ့တယ်ဆိုတာကိုသာ ကိုးကားတင်ပြဖါမှ ပညာရှိသူတော်ကောင်းများ လေးစားမည်ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဆက်ပြီးပြောစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။အဘိဓမ္မာကို အတော်အတန် ခေါက်မိထားပါမှ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ တရားထူးကို သိမြင်ပေါက်မြောက်နိုင်တယ်လို့ အဆိုပြုသူများက သူတို့ရဲ့အဆိုကို ထောက်ခံတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာကို တင်ပြရပါလိမ့်မယ်။

ဒီလို ဘုရားဟောဒေသနာမျိုးကို ကျွန်တော်တော့ မတွေ့ဘူးဘူး ခင်ဗျ။ ။ကျွန်ဟော်တွေ့ဘူးတာက ဘုရားသခင် လူ့ပြည်မှာ မဟောဘဲ နတ်ပြည်မှာဟောတဲ့ အဘိဓမ္မာကဲ့သို့ နက်နဲခက်ခဲတဲ့ တရားမျိုးကို ကြိုတင်သိဘို့ဆိုတာဝေးရော၊ ဘုရားရှိခိုးဂါထာကို ပင် သင်ယူရာမှာ ပထမပါဒဆုံးလို့ ဒုတိယပါဒ ရောက်တာနဲ့ တပြိုင်နက် ထိုပထမပါဒကို မေ့ပစ်တဲ့ ရဟန်းတပါးဟာ 'လက်ပွတ်တရား'နဲ့ ပဋ္ဌိသမ္ဘာ၀ါဒါလေးပါး၊ အဘိညာဏ်ခြောက်ပါးနဲ့ တကွ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားတဲ့ ၀ဏ္ဏုကလေးဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရင်းကိုတင်ပြပါမယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။လုပ်စမ်းပါဗျာ၊ ကြားနာမှတ်သားစမ်းပါ ရစေ။

ရှင်စူဋ္ဌပန်။ မိုးကြိုး။ ။တောင်ငါးလုံးပိတ်ဖုံးကာခို၊ ရာဇဂြိုဟ်ဆိုတဲ့ မင်းနေပြည်အနီး၊ ရှာဝယ်တခုမှာ ဓနသူဌေးရဲ့မြေး၊ မဟာပန်နဲ့ စူဋ္ဌပန် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ရှိပါတယ်။

အစ်ကိုမဟာပန်ဟာ မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော ဆရာကောင်းကို ရရှိတဲ့အတွက် အရတ္တဖိုလ်ရ၊ ရဟန္တာကြီးဖြစ်သွားပါတယ်။ ထိုအခါ မဟာပန်ဟာ မိမိရရှိယားတဲ့ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာတရားများကို ညီဖြစ်သူ စူဋ္ဌပန်အား ပေးပေလိုတဲ့အတွက် စူဋ္ဌပန်ကို ရှင်ပြုစေပြီး လေးပါဒမျှရှိတဲ့ ဘုရားရှိခိုးဂါထာကို သင်ကြားပေးပါတယ်။

စူဋ္ဌပန်ဟာ ထိုဘုရားရှိခိုးဂါထာရဲ့ အနက်ကို သိဘို့မဆိုထားနဲ့ ပထမပါဒဆုံးလို့ ဒုတိယပါဒကိုရောက်တဲ့အခါ ထိုပထမပါဒကို မေ့သွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် **အစ်ကို** မဟာပန်က **'အချင်း**

စုဌေပန်၊ သင်သည် လေးပါဒမျှသာရှိတဲ့ ဂါထာကို ၀ါတွင်း လေးလပတ်လုံး သင်ယူ၍မျှမရရှိခဲ့။ သင်ကဲ့သို့သောသူဟာ လူမည်းကာသာဖြစ်၍ အနှစ်သာရနဲ့ ပြည့်စုံလှတဲ့ ဘုရားရှင်သာသနာတော်နဲ့ မထိုက်တန်ပေ။ မြေနုကျွန်းဌ ရေသွန်း၍စိုက်ပါလျက် မပေါက်သော မျိုးစေ့ကဲ့သို့ အကျိုးမဲ့တဲ့ဘ၀သာ ဖြစ်ရခဲ့သည်၊ ယနေ့ပင်လူထွက်၍ အသက်မွေးပေတော့'လို့ ပြောဆိုကြိမ်းမောင်းပြီး ကျောင်းမှနှင်ထုတ်လိုက်ပါတယ်။

ဖေကံနှယ်ဆိုးပါဘိ။ ဒါကြောင့် စုဌေပန်ဟာ 'ဖေကံနှယ်ဆိုးပါဘိ ဒင့်အမေရိုးတဲ့ကံရယ် ငါ့လခွေးသာပ ငါ့ချည်းကျန်တော့တယ်'ဆိုပြီး ငိုတယ်တဲ့ခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း—စကားကောင်းပြောနေရာက သွေ့ဖီရေးသမားကြီး ဖြစ်သွားပြန်ပြီပေါ့ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။အပျင်းတော်ပြေစေဘို့ လုပ်လိုက်တာပါဗျာ၊ ပျော်လို့ပျက်ကလက်တယ်လို့ မထင်လိုက်ပါနဲ့'ဆက်ပြီး ပြောပါမယ်။

ဒီအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားသခင် သိတော်မူတဲ့အခါ 'ချစ်သားစုဌေပန် လားလှည့်။ ။ငါသို့သော သဗ္ဗညုဘုရား ထင်ရှားရှိပါလျက် ပညာလေးလံထိုင်းမှိုင်းသဖြင့် စာသင်၍မတတ်ကျိုးမျှနှင့် ရဟန်းဘ၀ကို အသိုင်ခန့်ရအံ့နည်း၊ သင်၏အစ်ကိုဌကားသူတပါးတို့၏ အာသယာနုသယကို မုချအားဖြင့် သိတတ်သော ဉာဏ်သည်မရှိ။ သင်ကား သာ၀ကဝေနေယျမဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဝေနေယျဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပေတည်း၊ လျှင်စွာလာလော့ ငါသင်ဦးအံ့'လို့ မိန့်တော်မူပြီး စုဌေပန်အား ဖြူစင်သောပုဆိုးပိုင်းကို ပေး

အပ်ကာ ဤအဝတ်ကိုပွတ်နယ်လျက် 'ရဇောဟရဏ'ကို စီးဖြန်း ရွတ်ဆိုစေပါတယ်။

စူဠပန်ဟာ ထိုလက်ပွတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရင်းမှာဘဲ လေးပါးသော ရူပါဝစရစျာန်ကို ရပါတယ်၊ အဲဒီအထိဟာ သမာဓိကို အင်အားကောင်းအောင် ထူထောင်တဲ့ သမထကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုသမထကြီးနဲ့ ရအပ်တဲ့စျာန်သမာဓိကို အခြေပြုပြီး ဝိပဿနာသို့ကူးပြောင်းကာ ရုပ်-နာမ်-သင်္ခါရတရားတို့ကို အရှုခံ အာရုံအဖြစ် ထားပြီး လက္ခဏာဥာဏ်များပေါ်အောင် ဆက်လက်ရှုပွါးတဲ့အခါ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါး၊ အဘိဉာဏ်ခြောက်ပါးနှင့်တကွ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ၊ ။အင်း....ဒီလိုဆိုတော့လဲ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ရရှိဘို့ရန်မှာ အဘိဓမ္မာကိုတတ်ဘို့မပြောနဲ့ စာတတ်ဘို့ပင် မလို၊ ဆရာကောင်းရဘို့သာ လိုတယ်ဆိုပါတော့။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါတယ် ဒီအတိုင်းပါဘဲ၊ ဒါကြောင့် ရှေကျင်နိကာယ တတိယသာသနာပိုင် ဒီပဲရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးက—

ဒီပဲရင်းဆရာဇာတ် - အာဘော်။ ကျင်လည်လေသမျှ သံသရာဘဝမှာ ဝိပဿနာဟူ၍ အသံကိုသော်မျှ အသွန် ကြားရခဲသည်၊ အနံ့ကိုမျှ နံရခဲသည်။ ဝိပဿနာနဲ့တော့ မြေးကြိုင်လိုင်သင်းလှသော သာသနာတော်၏အတွင်း ကြုံကြိုက်ရဒသာ ယခုဘဝ၌ အနံ့ကိုနံဘူးသည်ရှိရဲ့၊ အားထုတ်ဘူးသည် ရှိရဲ့မျှသော်လည်း အားထုတ်ကြရမည်။

စာတတ်မှ အားထုတ်တတ်သည်၊ စာတတ်မှ နည်းလမ်းကျသည်၊ စာမတတ်လျှင် အားမထုတ်တတ် နည်းလမ်းမကျဟု မှတ်ထင်တတ်သည်၊ မမှတ်ထင်နှင့်။

ဘုရားလက်ထက်တော်က စာမသင်၊ ပေမသင်၊ စာမတတ်ဘဲ ကြီးလုံး မခွေးလုံးကိုမျှမသိဘဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်သူတွေသာ များသည်၊ စာတတ်၍နိဗ္ဗာန်ရောက်သူ အနည်းငယ်သာရှိသည်။

စာတတ်၊ ကျမ်းတတ်၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် ဂုဏ်းဆရာကြီး ပေါ်ဦးလမထေရ်ကြီးသည် (စာမတတ်တဲ့)ရဟန္တာသာမဏေယ်ထံ နည်းယူ၍ သာမဏေယ်နည်းပေးမှ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်ဟု ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာမှာဆိုသည်၊ (ဆရာကောင်းထံမှ)နည်းကောင်းရသည်သာ လိုရင်းဖြစ်သည်။

အမှန်ကျန် နည်းကောင်းရလျှင် ယုံယုံကြည်ကြည်သာ အားထုတ်သည်ထက် ကောင်းသောအလုပ် တလောကလုံးမှာမရှိလို့ ရေးသားတိုက်တွန်းခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း....ကောင်းပါပေတယ်ခင်ဗျာ။ ။ဒါထက် ရဟန္တာကြီးလို့ ဦးမိုးကြိုးတို့ ယုံကြည်နေတဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ ဘယ်ဝိပါက်ကြောင့် စာမတတ်သလဲ ဆိုတာ ဦးမိုးကြိုး မေးလျှောက်မကြည့်ဘူးလား။

စာဥာဏ်နဲ့ နိုပ်စက်မိလို့။ မိုးကြိုး။ ။ကျွန်တော် မေးလျှောက်ကြည့်တဲ့အခါ သဲအင်းဂူဆရာတော်က ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်၊ ဦးပဉ္စင်းဟာ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအရင် ပဋ္ဌတော်မှ တဲ့ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရားသခင်လက်ထက်မှာ မင်းဖြစ်ခဲ့တယ်။ ယောကျ်ားတို့တတ်အပ်တဲ့ (၁၈)ရပ်သောအတတ်ကို ကောင်းစွာ

တတ်ပြီး၊ ကျမ်းဂန်စာပေနယ်မှာ ထူးချွန်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုစာတတ်တဲ့အတွက် စာမာန်တက်ပြီး သူတပါးကို စာဥာဏ်နဲ့ နှိပ်စက်ခဲ့တယ်။ ဒီဝိပါက်ကြောင့် ဦးပဉ္စင်းဟာယခုဘဝမှာ စာဖတ်ချင်စိတ်၊ စာသင်ချင်စိတ် မရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်တယ်လို့ပြောကြားပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုတော့ဦးမိုးကြိုး၊ ပြောပြသွားတဲ့ စူဠပန်ဟာကော ဘယ်ဝိပါက်ကြောင့် ဥာဏ်ထိုင်းရတာလဲခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ကဿဖဘုရားသခင် လက်ထက်တော်မှာရှင်စူဠပန်ဟာရဟန်းဖြစ်ခဲ့ဘူးပါတယ်။ ထိုအခါပညာထုံတဲ့ ရဟန်းတပါးအား ကျီစယ်ပျက်ရယ်ပြုလျက် နှိပ်စက်ခဲ့ဘူးပါတယ်။ ဒီဝိပါက်ကြောင့် ယခုဘဝမှာ ဥာဏ်ပညာထုံထိုင်းခြင်း ဖြစ်ရတာပါခင်ဗျား။

သော်တာပေါ်လာ၊ ရောင်ရှက်ဖြာ။ ။ဒါထက်သဲအင်းဂူ-ဆရာတော်ရဲ့ ဆွေမျိုးဆက်အကြောင်း သော်တာပေါ်လာရောင်ရှက်ဖြာ၊ တောင်လက္ခာ၊ ကျွန်းမြတ်ဒီပါ၊ သာလဲသာ'ဆိုတာကို ကျွန်တော်တတ်သမျှမှတ်သမျှ ပြောပြပါမယ်ခင်ဗျား။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ဘဝဖြစ်ထွေ

"ပပင်ယ်လေ၊ ဝင်းပင်း မှန်ရဝေဆောင်၊ ကိုယ်ရောင်တိုက်ခန်းလင်း ဟန်တခါပြင်၊ ရှေစင်ဆယ်တင်း၊ ဆက်သွင်းပုံသေ၊ သိန်းစာန်တဲ့မေလေလေ...."

မိတ်ဆွေ။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင်ရဲ့ ညီတော်–မင်းနန်လို၊ နတ်သမီးလာစေတဲ့ ဂါထာတွေမျှား ရှုတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်နေတယ် မှတ်တယ်။

မိုးကြိုး။ ။မိတ်ဆွေကသဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့၊ အတိတ်ကာလက အဖြစ်အပျက်တွေကို၊ သိပါရစေဆိုလို မောင်အောင်ထွန်းသီဆိုလေ့ရှိတဲ့ ပပဝင်းဝင်း၊ ပတ်ပျိုးကိုမှတ်မိသေးရဲ့ လားလို့ ဆိုကြည့်နေတာပါဗျာ၊ တလွဲမထင်ပါနဲ့။

မိတ်ဆွေ။ ။ပပ ဝင်းဝင်းပတ်ပျိုးနဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဟာ ဘယ်လိုဆက်စပ်ပါသလဲခင်ဗျား။ အမိန့်ရှိစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။မပြောမပြီး မတီးမမြည်ဆိုတာလို၊ တီးလို့ရှိမှ မြည်ရတော့မှာပေါ့ဗျာ၊ အကြောင်းကဒီလိုပါ။ မကြာသေးမီက သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ ဟသ်ာတမြို့သို့ တရားဟောကြွပါတယ်။ ခမုံ့ဆရာတော်လဲပါတယ်။ ကျွန်တော်(ပဲခူးဆား)လဲပါ

တယ်။ တည့်ဉ့်မှာ ခမုံ့ဆရာတော်ဟာ ပါပါတီ ကုလားမလေး ဘုရားရှိခိုးဂါထာရွတ်ဆိုပုံကို ကုလားမသံလေးနဲ့ ကန္ဒကယ ရွတ်ဆိုပြပါတယ်။ ခမုံ့ဆရာတော်ဟာ အဟောကောင်း အပြောကောင်း အသံကလဲကောင်းဆိုတော့ တရားနာပရိသတ်တွေစွဲတာ ပေါ့ဗျာ။

ခမုံ့ဆရာတော် ပဲဦးထွက် ဟောပြီးတော့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား တရားဟောပါတယ်။ ဟောတဲ့အခါမှာ၊ ကျွန်တော် မကြားဘူးတဲ့၊ ဓမ္မဂီတလေးကိုရွတ်ပြပါတယ်။

၁။ မြင်သောသဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မမြင်သော သဘောကိုတော့ ဘေးအေးမြင်၊

၂။ ကြားသော သဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မကြား သောသဘောကိုတော့ ဘေးအေးမြင်။

၃။ နံသောသဘောကိုတော့ဘေးလို့ထင်၊မနံသောသဘော ကိုတော့ ဘေးအေးမြင်။

၄။ စားသောသဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊မစားသောသ ဘောကိုတော့ဘေးအေးမြင်။

၅။ ထိသောသဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မထိသောသ ဘောကိုတော့ ဘေးအေးမြင်။

၆။ သိသောသဘောကိုတော့ ဘေးလို့ထင်၊ မသိသောသ ဘောကိုတော့ဘေးအေးမြင်။

လို့အသံနေ အသံထားနဲ့ ရွတ်ပြတော် မူပါတယ်။ ယဘောက တော့ ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်-နာမ်နှစ်ပါးတို့ချုပ်ခြင်းဟာ နိဗ္ဗာန်ချမ်း

သာဘဲလို့ဆိုတာကို ဗမာစကား သက်သက်နဲ့ ထင်ရှားအောင် မြှက်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါနဲ့နောက်တနေ့နံက် မိုးကြိုးရဲ့ မိတ်ဆွေများနဲ့ စကားပြောကြရာမှ ဟသ်ာတမြို့သားတဦးက သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဟာ ငယ်စဉ်က ဂီတပညာကို ကောင်းစွာ တတ်မြောက်လာပုံရတယ်။ ဘာ့ကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ညဉ့်က ရွတ်ပြတဲ့ဂါထာကို စည်းဝါးနဲ့ အသံနေအသံထား နှုန်းလည်သူများ ရွတ်ပုံမျိုး ရွတ်ပြသွားတယ်။ အသံသြဇာကလဲ ကောင်းပါဘိသနဲ့လို့ ပြောပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဟသ်ာမြို့ဆိုတာက ခေတ်မြို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဂီတပညာဆိုင်ရာမှာ နာမည်ကြီးမျက်စိကြီးတဲ့မြို့ဖြစ်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။အဲဒီစကားစကိုမူထားပြီး ဆရာတော်ရဲ့ငယ်စဉ်က အဖြစ်အပျက်တွေကို ကျွန်တော်စုံစမ်း သိရှိထားတဲ့အတိုင်း ဖေါက်သည်ချခဲ့ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော့ကိုလဲ ဖေါက်သည်ချစမ်းပါခင်ဗျား၊ မှတ်သားထားစမ်းပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ကဲ-နားသောတဆင်တော်မူစမ်းပ ကိုယ့်ဆရာ၊သတင်းစာဆရာတို့ရဲ့ လေယူလေသိမ်းမျိုးနဲ့ ပြောပြမယ်၊ အပျင်းလဲပြေစေ ဗဟုသုတလဲ ဖြစ်စေပေါ့ဗျာ။

မိုးနတ်ဒေဝီ။ ။မိုးနတ်ဒေဝီ၊ မေဘရဏီတန္ဆန်းကဲ့ဘို့၊ ငွေပန်းချို ရှုံးလောက်တဲ့၊ ပြုံးလျက်မူယာ၊ ခုံးမျက်စ- သုံးရက်လ၊ အတူမကွာ၊ အဆုံးတသက်ပ၊ မမှန်းရက်စရာ၊ ရူပကာ အုံးစက်ပအတူ မကွာ-မြဲရအောင်လေး၊ စဲမောင့်စိတ်မှာ....။

အစရှိတဲ့ ဦးပြုံးချို ရေးတဲ့ မယ်ဘွဲ့ဘောလယ် သီဆိုသံနဲ့၊ ဘင်ဂျို သံကိုနှောကုန်း ရှာအတွင်းမှ ကြားရလေ့ ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ ။သက်ကြီး ခေါင်းချ၊ လသာတဲ့ ည အချိန်များမှာ ထိုသီချင်းသံကို ကြားကြရတဲ့၊ နှောကုန်းရှာသူ ပျိုဖြူ များဟာ မအိပ်နိုင်တော့ဘဲ ခေါင်းထောင်ကာ ထကြ သတဲ့ ခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။တယ်လဲဆိုတဲ့ စာပါကလား။

မိုးကြိုး။ ။ဒီလို အဆိုအတီးကောင်းလှတဲ့အတွက် အောင်ထွန်း အောင်ထွန်းနဲ့ နာမည်ထွက်လာပါတယ်။

ဆရာမပါရင် အလှူ မဖြစ်သလောက်။ ။နှောကုန်းရှာ အနီးတဝိုက်မှာ သာရေးနာရေးများ ရှိတဲ့အခါ 'ဆရာမပါရင်လေ၊ အလှူမဖြစ်သလောက်၊ ဇမ္မူရာဇ် တလျှောက်မှာဖြင့်၊ ကျော်တဲ့ စိန်ဗေဒါ' ဆိုတာလို အောင်ထွန်းမပါရင် မပြီးပါတဲ့ ခင်ဗျား။

သဲအင်းဂူဆရာတော်လောင်းအောင်ထွန်းကလေးဟာသီချင်းများကို ကိုယ်တိုင်နှိုင်နင်းစဉ် သီဆိုတတ်ရုံမကဘဲ ဘင်ဂျိုကိုလဲ မြည်လှ၊ ပီယစ္စာ၊ ဒရန့်ဒယက်၊ အတောအတက်တွေ ဗလဝနဲ့၊ ပရိသတ် ပဲ့ကျအောင် တီးတတ်ပါသေးတယ်။

အောင်ထွန်း ကြိုက်နှစ်သက်ဆုံး ကာလပေါ် သီချင်းတပုဒ်ဟာ နန်းတော်ရှေ့ ဆရာတင်ရေးသားခဲ့တဲ့ 'နာရီမှူး' သီချင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆွေတော်ရှစ်သောင်း၊ မျိုးတော်ပေါင်းရယ်လို့ ခညောင်းသည်မှာ၊ စည်သာယယ်သံ၊ ညီလာခံ၊ မဟာစည် ကြားစဉ်ကာ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ နာရီမှူး။

ရှေဘုံဦး၊ လွမ်းလိုထူး (ဗမာပြည်မှာ နာရီတွေက မျှားအချိန်ဟာ မှန်နိုင်ပါ့မလား) ကွာခြား။ ရှေးက နာရီမမှန်ဘူး၊ ရာသီ သံကြူး၊ ခါးပိုက်ဆောင်ထူးကိုဖြင့်၊ မြူးကာ နေသည်၊ ရေနာရီလုပ်ဦးမည်၊ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်အောင်ထွန်းမွေးနေ့။ ။သဲအင်းဂူ ဆရာတော်လောင်း မောင်အောင်ထွန်းကို ကောဇာ ၁၂၇၄-ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း ၁၀ရက်၊ ခရာဇ်ဝ၉၁၃-ခု၊ မတ်လ-၁၆ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်-၈-နာရီမှာ မွေးဖွားပါတယ်၊ တနင်္ဂနွေသား ဖြစ်တဲ့အတွက်ဖခင် ဆေးဆရာကြီး ဦးသော်တာက သားကလေးကို အောင်ထွန်းလို့ အမည်ပေးပါတယ်။

မိခင်ဒေါ်မယ်အုံ့ဟာ အောင်ထွန်းကလေးကို ပဋိသန္ဓေတည်နေချိန်မှာ ထူးခြားတဲ့ အိပ်မက်ကို နှစ်ကြိမ် နှစ်ခါ မြင်မက်ပါတယ်၊ ဒေါ်မယ်အုံ့ဟာ မိုးပေါ်သို့ပျံ့တက်ပြီး ကမ္ဘာမြေပြင်ကို လှည့်လည် ကြည့်ရှုရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်ခင်ဗျား။

အောင်ထွန်းကလေးဟာ အမိဝမ်းကကျွတ်တာနဲ့ တပြိုင်နက် ကျယ်လောင် စူးရှတဲ့ အသံနဲ့ ငိုပါတယ်၊ ထိုင်ုသံကို ကြားရတဲ့ လောကီပညာ အင်္ဂဝိဇ္ဇာကို အတော်အတန် ခေါက်မိတဲ့ အိမ်နီးချင်း အဖိုးကြီးတဦးက မယ်အုံ့ရဲ့ သားကလေး အသံဟာ အသံသြဇာနဲ့ ပြည့်စုံတယ်၊ အကောင်ထူးကလေးဘဲလို့ သာမန်နိမိတ်ဖတ်လိုက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ထိုအဖိုးကြီးဟာ ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိပြည်ရှင် ဘုရင်ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးရဲ့ ပုရောဟိတ်သန္ဓကပုဏ္ဏားကဲ့သို့ နက္ခတ်ဗေဒင်အရာကို တဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်

သူမဟုတ်တဲ့အတွက်မန္တာနီပုဏ္ဏားမကမ္မေးဖ္ဒါးသောအင်္ဂလိမာလ အလောင်း အဟိ သက ကလေးမျိုး ဖြစ်လိမ့်မယ် ဆိုတာကို အတတ်မသိရှာပါ။

နာမည်ကြီးလူဆိုး။ ။၁၉၃၂-ခုနှစ် တဝိုက်မှာ မော်ဘီမြို့ရဲ့ဌာနတွင် အမှုတိုင်ချက်တွေများသလောက် တရားခံမပေါ်တဲ့အတွက် ရဲစုံထောက် များဟာ 'ကြုံသေးတယ်၊ ကုန်ဆွေး ဗျာထူကြွယ်၊ ဘယ်ရှေးကံရယ်၊ စိမ်ဖန်လေတယ်' ဆိုပြီး ငိုချင်းချနေကြပါတယ်တဲ့ခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ဟာ....ဟာ.... စကားကောင်း ပြောနေရာက သွေဖယ်သွားနေပြန်ပါပြီ။

မိုးကြိုး။ ။ရဲဌာနမှာအမှုတိုင်ချက်များဆိုရင်ကျဲ့ပျောက်မှု၊ နွားပျောက်မှု၊ ဖေါက်ထွင်းမှု၊ ခိုးမှု၊ လုယက်မှု၊ ဓားပြတိုက်မှုများဖြစ်ပါတယ်၊ တရားခံများ ရှာမရတဲ့အတွက် ရဲအရာရှိများဟာ 'တတ်တဲ့ပညာ မဇနသာ' ဆိုတဲ့အတိုင်း အောင်ထွန်းအားလူဆိုးစာရင်းထဲသို့ ပုဒ်မ(၁၁၀)အရ သွတ်သွင်းပြီး နယ်နှင်ဒဏ်ပေးခတ် လိုက်ပါတယ်။

အောင်ထွန်းဟာ ၁၅-နှစ်သား လောက်က အိမ်ထောင်ကျနေတဲ့အတွက်၊ ထိုအချိန်မှာ အသက် ၂၀တွင်းသို့ ဝင်ရုံသာ ရှိသေးသော်လည်း (၁) မတင်ရွှေ၊ (၂) မအုံးတင် (၃) မသိန်းမြင့် ဆိုသော သမီးသုံးယောက်ရဲ့ဖခင်ဖြစ်နေပါပြီ။

အောင်ထွန်းဟာ ဟာသ်ဘခရိုင်၊ အဖျောက်မြို့နယ်၊ လှည်းလမ်းကူး ရွာသို့ ၂-နှစ် ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ရန် ဖြစ်သော်လည်း သူ့အားအုပ်ထိန်းရတဲ့ လှည်းလမ်းကူးသူကြီးဟာ အောင်ထွန်း

ကိုချစ်ခင်ကာ သားလိုထားတဲ့အဘွက် ၃-နှစ်ကျော် နေထိုင်ပါတယ်။ ထိုရွာမှာနေစဉ် အောင်ထွန်းရဲ့အဆိုနဲ့ ဘင်ဂျိုအတီးကို နှစ်သက်ကြတဲ့ အဘွက် အောင်ထွန်းဟာ လူချစ်လူခင်များပြီး ထင်ရှားသူတယောက် ဖြစ်ပါတယ်ဘဲ့ ခင်ဗျား။

ရန်သူဝိုင်းထား၊ ထိုယောကျ်ားကား၊
ပြေးသွားဘို့ရာ၊ လမ်းပေါက်သာလျက်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒါထက်.... သဲအင်းဂူဆရာတော်ဟာ မောင်အောင်ထွန်းဘဝက လှည်းလမ်းကူးရွာမှ နှောကူန်းရွာအပြန်မှာ စားပြတိုက်လို့ ဆောင်၇-နှစ်ကျသွားတဲ့ အကြောင်းကလေးကို သိစမ်းပါရစေခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။မောင်အောင်ထွန်းဟာ လှည်းလမ်းကူး ရွာသူကြီး ဦးဖိုးညွှန့်ထံမှာ နေစဉ်အခါက ဖိုးသာထွန်းနဲ့အတူ ကျဲအကောင် ကိုးဆယ်လောက်ကို နှစ်ယောက်သား ကျောင်းကြရပါတယ်၊ ဒီကျဲများရဲ့ အကြောင်းကို ဆရာတော် ဘုရားဟာ "ချည်တိုင်တရား" အမည်နဲ့ တပည့်ဒကာဒကာမများကို သတိသံဝေဂဖြစ်ကြဘို့ဟောပြပါတယ်။

ချည်တိုင်တရား။ ။မောင်အောင်ထွန်းဟာဖိုးသာထွန်းနဲ့အတူ နံနက်လင်းတာနဲ့တပြိုင်နက် ကျဲများကို ချည်တိုင်က လွှတ်လိုက်ပါတယ်၊ ဒီလိုချည်တိုင်က လွှတ်လိုက်တဲ့အခါကျဲတွေဟာ စားကျက်မှာ စားသူစား၊ ရေထဲဆင်းသူဆင်းနဲ့ အင်မတန် ပျော်ရွှင်မြူးထူးကြပါတယ်၊ ညနေနေဝင်ခါနီး အချိန် ရောက်တဲ့အခါ ကျဲများကိုသိမ်းပြီး ချည်တိုင်ရှိရာသို့ မောင်းလာခဲ့ကြပါတယ်။

တချို့ကျွဲများဟာ ချည်ဘိုင်ကိုပြန်မလာချင်တဲ့အတွက် ပေတေ တောကပ်တတ်တတ်လုပ်နေကြပါတယ်၊ ထိုအခါမှာ မောင်အောင်ထွန်းက ကျယ်လောင် စူးရှတဲ့ အသံကြီးနဲ့ "ဟေ့....ချည်တိုင် ချည်တိုင်"လို့ အော်လိုက်ပါတယ်၊ ထိုအခါမှာ ပေဘောတောကပ် တတ်တာ်လုပ်နေတဲ့ ကျွဲတွေဟာသတိရပြီး ချည်ဘိုင်ရှိရာသို့ပြေး ကြပါဘယ်....၊ မပြေးဘဲ ယောင်တောင်တောင် လုပ်နေခဲ့ရင် မောင်အောင်ထွန်း လက်ထဲက ဟတောင်သာသာ ရှိတဲ့ တုတ်နဲ့ ချိုကိုအနှက်ခံရပါတယ်၊ ကျွဲဟာထိုတုတ်ကို အင်မတန် ကြောက် ပါတယ်တဲ့။

ကျွဲဟာအကောင်ကိုးဆယ်လောက်ဆိုတော့အုပ်ကလဲကောင်း တယ်၊ ခွန်အားလဲရှိတယ်၊ ချိုကြီးမျှားနဲ့ လူကို ခတ်လိုက်မယ် ဆိုရင် လူကို နှိုင့်နှိုင်တယ်၊ ဒီလိုလူတို့ရဲ့ဘေးရန်က လွတ်မြောက် အောင် ပြေးထွက်နိုင်ပေမဲ့ ပြေးမထွက်ဘဲအချိန်ကြာရင် ချည် တိုင်ကိုပဲပြန်ကြတယ်၊ ဒါဘာကြောင့်လဲတဲ့။

"ရန်သူဝိုင်းထား၊ ထိုယောကျ်ားကား၊ ပြေးသွားဘို့ရာ၊ လမ်း ပေါက်သာလျက်ပြေးမထွက်လမ်းထွက်မဟုတ်ချေ" ဆိုတဲ့အတိုင်း လမ်းပေါက် သာနေပါလျက် ပြေးမထွက်ကြလို့ဘဲ ဖြစ်တယ်လို့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ဟောကြားလေ့ရှိပါတယ်။

လမ်းပေါက်သာနေပြီ။ ။ယခုလို ဘုရားသာသနာနဲ့ ကြုံကြိုက် ပြီး ဝိပဿနာတရားတွေဟာလဲပွင့်လင်းနေတဲ့အခါ ဆရာကောင်း နဲ့တွေ့ပြီး၊ နည်းလမ်းကောင်း ရခဲ့ရင် ၃၁-ဘုံ ကပြေးထွက်ဘို့ **လမ်းပေါက်သာနေပြီပေါ့၊ ဒီလိုအချိန်မှာမှပြေးမထွက်ရင် ဘယ် တော့လွတ်မြောက်နိုင်မှာတဲ့လဲ။**

သားတွေ သမီးတွေ ဇနီးတွေ ခင်ပွန်းတွေ စိန်တွေ ရွှေတွေကို မက်ပြီး ပြေးမထွက်ကြရင် သေမင်းကြီးက "ဟေ .... ချည်တိုင် ချည်တိုင်လို့ အော်ဟစ်သတိပေးတဲ့အခါ ချည်တိုင်ကိုဘဲ ပြန်ကြ ရလိမ့်မယ်၊ လေးဆယ်၊ ငါးဆယ်၊ ခြောက်ဆယ်၊ ခုနှစ်ဆယ်ဆိုတဲ့ အသက်တွေဟာ မငယ်ကြတော့ဘူး၊ နေဝင်ကြတော့မယ်၊ သေ ဘို့နီးနေကြပြီ၊ ဒီတော့ ကိုယ်လာတဲ့လမ်း ကိုယ့်ချည်တိုင်ကိုဘဲ ကိုယ်ပြန်ကြမလား၊ လမ်းပေါက် သာနေတုန်း ပြေးထွက် ကြ မလားဆိုတာ စဉ်းစားကြ၊ ချည်တိုင်ဆိုတာ အပါယ်လေးဘုံကို ပြောတာ၊ လွတ်အောင် ပြေးထွက်တယ် ဆိုတာက အရိယာ သူတော်ကောင်းတွေ ဖြစ်ပြီး နတ်ပြည် ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာနှစ် ဆယ်ကတဆင့် နိဗ္ဗာန်စံဝင်တာကို ပြောတာ။

သိလို့ ဟောပြောပြသနေတာ။ ။ဦးပဉ္စင်း တရားဟောနေတာ တရားပြနေတာဟာ သိလို့ဟောနေတာ သိလို့ တရားပြနေတာ မသိဘဲနဲ့ ဟောပြော ပြသနေတာမဟုတ်ဘူး၊ ဆေးစာဖတ်ပြီး ဆေးဆရာ လုပ်နေတာမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်တိုင် ဆေးစားလို့ ကိလေသာ ရောဂါတွေ အမြစ်ပြတ်တာကို ကိုယ်တိုင် သိလို့ လက်ဟွေ့ ပဲ့တွေ့မမှုဆေးကြီးကို ဒကာဒကာမတွေကို ပေးနေတာ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြိုးစား အားထုတ်ကြ။ ။ ဝိပဿနာ တရားဆိုတာ ဘုရား သာသနာတော် တွင်းမှာမှ ပေါ်လာတဲ့ တရားမျိုး၊ အင်မတန် ကြာရှည်ခဲ၊ နာရခဲ၊ ကျင့်ကြံရခဲတဲ့ တရား မျိုး၊ ကိုယ်အားထုတ်မှ ကိုယ်ရမဲ့ တရားမျိုး၊ တောင်လိုလို၊မြောက် လိုလို၊ ဟိုယောင်ယောင်၊ ဒီယောင်ယောင်၊ လုပ်မနေ ကြနဲ့ ချည်တိုင်ကို မပြန်ချင်ကြနဲ့၊ ချည်တိုင်က လွတ်မအောင် ရှုန်းကြ

စသည်ဖြင့် ဆရာတော်ဘုရားဟာ ဟောကြားလေ့ ရှိပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... ကောင်းပါပေတယ်၊ ကောင်းပါပေတယ်။

မိုးကြိုး။ ။မောင်အောင်ထွန်းဟာ လှည်းလမ်းကူးရှာမှာ ၂-နှစ် ခြေချုပ်နဲ့ နေရပါတယ်၊ ၂-နှစ်ပြည့်တဲ့အခါ သူကြီး ဦးဖိုးညွန့်ရဲ့သားကိုပ္ပကြီးက ညီရင်းအစ်ကိုကဲ့သို့ ချစ်ခင်နေလို့ မပြန်ပါနဲ့ ဆိုပြီး တားထားလို့ နောက် သုံးနှစ်ဆက်ပြီး နေပါတယ်၊ ပေါင်းငါးနှစ်ပေါ့ဗျာ။

ညီ—မောင်ထွန်းညွန့်။ ။ မောင်အောင်ထွန်းဟာ လှည်းလမ်းကူးမှာ နောက်သုံးနှစ် ထပ်ပြီး နေချိန်မှာ ညီရင်းမောင်ထွန်းညွန့် ရောက်လာပြီး လယ်လုပ်ပါတယ်၊ သုံးနှစ်ပြည့်လို့ ညီအစ်ကို နှောကုန်းကို ပြန်တဲ့အခါ၊ အင်းတရာရှာ ဦးသက်ထွန်းအိမ်မှာ တည်ခိုဝင်ပြီး တည်းကြပါတယ်၊ ထိုနေ့ညဉ့် ၆-နာရီလောက်မှာ မောင်အောင်ထွန်းက အဖျောက်မြို့ကိုသွားပြီး ဘိုင်စကုတ်ကြည့် ရအောင်လို့ ညီကိုအဖေ၀ိုညိပါတယ်၊ ဒါနဲ့ ညီအားကိုနှစ်ယောက် သွားကြတဲ့အခါ လှည်းလမ်းကူး ရှာထိပ် တံတားမှာ ငထေးမိုးအေး၊ ကုလားတို့ သုံးယောက်နဲ့ ဆုံမိကြပါတယ်။ အမှန်ကတော့ မောင်အောင်ထွန်းဟာ ညီကိုခေါ်တာ ဘိုင်စကုပ်ကြည့် ဘို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ဓားပြသွားတိုက်ဘို့ ဖြစ်ပါတယ်၊ ငါးယောက် မပြည့်လို့ မောင်ထွန်းညွန့်ကို ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မောင်ထွန်းညွန့်ဟာ မောင်အောင်ထွန်းကဲ့သို့ လူဆိုးမဟုတ် သူတော်ကောင်းစိတ် ရှိသူဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်ဓားပြမတိုက်

လိုသဖြင့်ငြင်းပါတယ်၊ ထိုအခါမှာ အစ်ကို မောင်အောင်ထွန်း ကဖြောင်းဖြပြီး အမျိုးမျိုးနားချပါတယ်၊ ဒါနဲ့ နောက်ဆုံး သဘောတူလိုက်ပါတယ်။

ကုလားပေါ်ကက်။ ။မောင်အောင်ထွန်း ခေါင်းဆောင်တဲ့ ဓါးပြင်ားယောက်ဟာ ပိတုန်းပိတ်ရွာ ကုန်စုံဆိုင်ပိုင် ကုလား ပေါ်ကက် ဇနီးမကုလားမတို့ အိမ်ကို ညဉ့် ၈-နာရီလောက်မှာ ရောက်ကြပါတယ်။ မောင်အောင်ထွန်းကတော့ လူသိမျှားတဲ့ အတွက် နောက်ချန်နေခဲ့ပါတယ်။ ငထေးက မကုလားမကိုဖမ်း ပါတယ်။ ကုလားက ပေါ်ကက်ကို ဖမ်းပါတယ်၊ ထိုအချိန်မှာ ရာဇဝင်လူဆိုးစာရင်းဝင်ဖိုးဆိုင်ဟာ မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့ ပေါ်ကက် အိမ်မှာရောက်နေပါတယ်။ မောင်ထွန်းညွှန်ကြား ဖိုးဆိုင်ကို ဖမ်း ပါတယ်။

ငထေးဟာ မကုလားမကို အိမ်ပေါ်က အိမ်ပြင်ဘက်သို့ ဆွဲ ခေါ်သွားပြီး၊ ရှေလက်ကောက်၊ နားကပ်၊ လက်စွပ်၊ သဲကြိုး စသည်တို့ကို ဖြုတ်ပါတယ်။

ကုလားဟာ ပေါ်ကက်ကိုဖမ်းတဲ့အခါ ပေါ်ကက်ကရုန်းကန် ခုခံအော်ဟစ်နေတဲ့အဟုတ် မောင်ထွန်းညွှန်ကြား ပါလာတဲ့သံတုတ် နှင့် ခေါင်းကို တချက်ရိုက်လိုက်တော့မှ ပေါ်ကက်ဟာ ငြိမ်ကျ သွားပြီး ကုလားခေါ်ရာသို့ ဒရွတ်ဒရွတ်နဲ့ ပါသွားတယ်။

ဒီလိုဖြစ်နေချိန်မှာ မောင်အောင်ထွန်း အိမ်ပေါ် တက်လာ ပြီး သေတ္တာသော့ကို ဓားမြောင်နဲ့ ဖွင့်ပါတယ်၊ ဖွင့်လို့မရဘဲ ဓားကျိုးသွားပါတယ်၊ ဒါနဲ့ သော့ဘယ်မလဲလို့ အိမ်ပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ကုလားကိုမေးတော့ ပေါ်ကက်ဆီမှာ ရှိကြောင်း သိရပါ

တယ်၊ သိရပေမဲ့ ပေါ်ကက်ဆီမှာ သွားပြီး ယူဘို့အချိန်မရ မတော့ပါဘူး။

ပေါ်ကက်ဟာ ကုန်စုံဆိုင်ဖြစ်လို့ အောက်လင်း ဝတ်မီးကြီး ထွန်းထားပါတယ်၊ ထိုအချိန်မှာ ဝရုန်းသုံးကား ဖြစ်နေသံကြား တဲ့အတွက် ပိတုန်းပိတ် ရှာသားများဟာ ဟုတ်၊ဝေး၊နှစ်ဘက်ခွန် ဒူးလေးများကိုယ်စီကိုင်ပြီး၊ ပေါ်ကက်အိမ်အနီးသို့ ဝိုင်းလာကြ ပါတယ်၊ ထိုအချိန်မှာ မောင်အောင်ထွန်း၊ မောင်ထွန်းညွှန့် ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည်း အိမ်ပေါ်မှာ ကျန်ရှိ နေပါတယ်၊ မောင်အောင်ထွန်းဟာ ဘီဒိုကို ဖွင့်ဘို့ ကြိုးစား နေပါတယ်။ ခက်ဖွယ်ရယ်ကြုံ။ ။ပိတုန်းပိတ် ရှာသားများဟာ အိမ်ပတ် လည်မှဝိုင်းပြီး ညာသံပေးနေကြတဲ့အတွက် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် အဘို့မှာ "ခက်ဖွယ်ရယ်ကြုံ၊ လက်နက်စုံညီညာနဲ့ မျှစ်မျက်နှာ ဝိုင်း"ဆိုပုံမျိုး ဖြစ်နေတာပေါ့ခင်ဗျား။

ဒါနဲ့ မောင်ထွန်းညွှန့်က ဟေ့ အောင်ထွန်း ရှာသားတွေဝိုင်း လာကြပြီ အိမ်ပေါ်မှာလဲ တို့နှစ်ယောက်ဘဲကျန်နေတယ် မဖြစ် တော့ဘူး ပြေးမှဘဲပြောကာ အတင်းဆွဲခေါ်တော့မှ မောင် အောင်ထွန်းကရော့ မောင်ထွန်းညွှန့်ကနောက် အိမ်ပေါ်ကဆင်း ပြီးလယ်ကွင်းထဲကိုပြေးကြပါတယ်။

လယ်ကွင်းထဲရောက်တော့ ဓားပြငါးရောက် ဆုံမိကြပါတယ်။ မကုလားမဆိုက လက်ဝတ်လက်စားတွေမေးတော့ ၄ထေးကမရခဲ့ ဘူးလို့လိမ်ပြောပါတယ်၊ ဓားပြထဲမှာ သူခိုးပါနေပြီပေါ့ခင်ဗျာ။ ဒါနဲ့ ယူလာတဲ့ သစ်သားအုံ့ဆွဲထဲမှာ ရှာလို့ရတဲ့ ပိုက်ဆံအကြွ တွေကိုဝေကြတော့ တယောက်သုံးပဲစီ ရကြသတဲ့ခင်ဗျ။

ထောင် ၇–နှစ်။ ။ထိုအမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အောင်ထွန်း၊ ငထေး၊ မိုးအေး၊ ကုလားတို့ဟာ ထောင် ၇-နှစ်စီကျသွားပါတယ်။ မောင်ထွန်းညွှန့်ကတော့ တရားရှင်လွှတ်သွားပါတယ်။

ဝိပဿနာအကျင့်ဆိုတာ
ဥပါဒါန်တွေကိုစိတ်ဂျုန့်ထုချေပစ်တာ

မိတ်ဆွေ။ ။သဲအင်းဂူဆရာတော်လောင်း၊ မောင်အောင်ထွန်းဟာ ထောင် ၇-နှစ်ကျသွားတော့ အသက် ၂၄-နှစ်သားသာ လောက်ဘဲရှိလိမ့်အုံးမယ်ပေါ့။

မိုးကြီး။ ။မှန်ပါတယ်၊ ဒါထက် မောင်အောင်ထွန်းဟာ ထောင်ခုနှစ်နှစ် အပြစ်ရှိပြီးနောက် ဟင်္သာတထောင်မှာ ဂ–လ ပေါက်နေရပါတယ်။ ၎င်းကတဆင့် နှစ်ကြီးသမားဖြင်လို့ ပုသိမ်ထောင်ရောက်သွားတယ်။ ပုသိမ်ထောင်မှာဆိုတော့ မိဘဆွေမျိုးများနဲ့ တွေ့ရတာခက်လို့၊ မပ္ပလင်ထောင်ကို ပြောင်းယူပါတယ်။ မပ္ပလင်ထောင်ရောက်တော့ နေ့စဉ်ထောင်ပြင်ထွက်ပြီး ကျောက်ထုပါတယ်။ မိဘဆွေမျိုးများနဲ့လဲ ခဏခဏတွေ့ခွင့်ရပါတယ်။

ဒီလိုမုပ္ပလင်ရောက်နေချိန်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးဟာ မြန်မာပြည်ကို ကူးစက်လာပါတယ်။ ဂျပန်ဟာယိုးဒယားဘက်ကနေပြီး မြန်မာပြည်ထဲကို ၁၉၄၂ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၂-ရက်နေ့မှာ စတင်ဝင်လာပါတယ်။ ဒီလိုဂျပန်ဝင်လာတယ်ဆိုရင်ဘဲ မောင်အောင်ထွန်းအပါအဝင် မုပ္ပလင်က အကျဉ်းသမားများကို မန္တလေးထောင်ကိုပို့လိုက်ပါတယ်။ ရန်ကုန်ကိုဂျပန်တို့ ၁၉၄၂ ခုနှစ် မတ်လ ၉ရက်နေ့သိမ်းပါတယ်။ မန္တလေးကို မေလ ၁ ရက်နေ့မှာသိမ်းပါတယ်။ မန္တလေးကိုဂျပန်မသိမ်းမီ မန္တလေးထောင်မှ အကျဉ်းသားများကို ဘေးမဲ့လွတ်လိုက်လို့ မောင်အောင်ထွန်း လွတ်လာခဲ့ပါတယ်။ ၂ နှစ်အနက်မှ ၄ နှစ်သာအပြစ်ခံရပါတယ်။ မောင်အောင်ထွန်းထောင်ကလွတ်လာတော့ အသက် ၂၀နှစ်ရှိပါပြီ။ ထိုအချိန်ကစပြီး (၁၈)နှစ်လုံးလုံး ဓားပြတိုက်လိုက်ထာ သံဝေဂရှိပြီးတရားစတင်အားထုတ်သည့်အသက် ၄၆နှစ် အထိဖြစ်ပါတယ်။

ကျောက်ထုတဲ့ပမာ။ ။ဒီလိုမုပ္ပလင်မှာ လက်တွေ့ကျောက်ထုလာခဲ့ရတာကို ဥပမာတင်စားပြီး သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ "ကျောက်ထုတရား" ကိုဟောကြားပါတယ်။

ဒကာကြီးဦးအုန်းခင်၊ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တယ်ဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးမှာ သံသရာ လဆန်းတရက်နေ့ကစပြီး တွယ်ကပ်လာတဲ့ ဥပါဒါန်တွေကိုအပြုတ်ဖြုတ်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်။ ဥပါဒါန်တရားဆိုတာက အကျဉ်းအားဖြင့် ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာနှစ်ပါးဘဲဖြစ်တယ်။ ဒိဋ္ဌိကို ပထမမဂ်ဉာဏ်က အကြွင်းမရှိ ပယ်သတ်လိုက်တယ်။ တဏှာအကြွင်းမရှိ လေအောင်အထက်မဂ်သုံးပါးနဲ့ ပယ်သတ်ရတယ်။

ဒီဒီဦးနဲ့ တဏှာကို ပယ်သတ်ပုံဟာ ဥပမာ ဘာနဲ့ တူသလဲဆိုတော့ ကျောက်တုံးကြီးကို ကွဲကြပြီး အမှုန့်တွေဖြစ်အောင် တူနဲ့ထုချေတဲ့ သဘောနဲ့ တူတယ်။ ကျောက်တုံးကြီးဟာက ဥပါဒါန်တရားနဲ့ တူတယ်။

ပထမမဂ်။ ။ကျောက်တုံးကြီးကို တူနဲ့ အချက်ပေါင်းများစွာထုလိုက်တဲ့အခါ၊ တချိန်မှာ ထိုကျောက်တုံးကြီးဟာ ပထမဒုတိယ အနေနဲ့ လေးစိတ်လေးမှာကွဲသွားတယ်။ အဲဒီလိုကွဲသွားပုံနဲ့ ပထမမဂ်တူတယ်။

ကျောက်မထုဘူးတဲ့လူဟာ စပြီးကျောက်ထုတဲ့အခါ ဟိုနေရာထု ဒီနေရာထုနဲ့ ထုချက်မနာဘူး ဒီလိုထုပုံမျိုးနဲ့လဲ ကျောက်တုံးကြီးမကွဲနိုင်ဘူး၊ အဲဒီလိုဘဲ တရားအားထုတ်စ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဥပါဒါန် ကျောက်တုံးကြီးကို ထုတဲ့အခါ စိတ်တူချက်မနာဘူး၊ စိတ်ဟာသမာဓိမရသေးတော့ ဟိုရောက်ဒီရောက်၊ ဟိုပြေးဒီပြေးဖြစ်နေတယ်၊ သမထကမှ သမာဓိဖြစ်တယ်။ သမာဓိဖြစ်မှ ပညာဖြစ်မယ်။

သမာဓိရလာတဲ့အခါ။ ။ဒီလိုစိတ်တူနဲ့ ထုပါမျှားလာတဲ့အခါ တူကိုင်တဲ့လက်ဟာ အစမှာညောင်းလာတယ်၊ ညောင်းရာက အညောင်းပျောက်လာတယ်၊ အညောင်းပျောက်ရာက လက်ဟာသန်မာလာတယ်။

ဝိပဿနာရှုတဲ့စိတ်ဟာလဲ ဒီအတိုင်းဘဲ ပျင်းတဲ့စိတ်ဟာ အိပ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ တောင်ချင်တဲ့စိတ်တွေ အစမှာဖြစ်လာတယ်၊ ကာယဂတာသတိကဒုက္ခဝေဒနာတွေဟာလဲ ပြင်းပြပြီးမခံသာဖြစ်လာကြတယ်။

သို့ပေမဲ့ သဒ္ဓါ၊ ဝိရိယ၊ သတိတို့ကိုထူထောင်ပြီး ဆက်လက်

အားထုတ်တဲ့အခါ၊ သမထဘာကြောင်းခံလိုက်လို့ သမာဓိအကျိုး ရလာတယ်။ အဲဒီလိုသမာဓိဖြစ်ပြီး သမာဝိအား ကောင်းလာ တာဟာ တူကိုင်တဲ့လက် သန်မာလာတာနဲ့ တူတယ်။ **နောက်ဆုံးအချက်။** ။ဒီလိုသမာဓိရဲ့ အကူအညီကို ရလာတဲ့ ဝိပဿနာ ရှုတဲ့စိတ်ဟာ ပညာအဆင့်အတန်း ရောက်လာတယ်၊ ဘယ်လိုထုရင်၊ ဘယ်နေရာကိုထုရင်၊ ကဲ့မယ်ဆိုတာကို ရိပ်မိလာ တယ်။ ဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ ကျောက်တုံးကြီးမှာ အက်ကြောင်းတွေ ပေးလာတာကိုလဲသိလာတယ်၊ ဒီလိုနဲ့ ထုပါမျှားတော့ ကျောက် တုံးကြီးဟာ နောက်ဆုံးအချက်မှာ လေးစိတ်လေးမှာ ကဲ့သွား တယ်။

အဲဒီနောက်ဆုံးအချက်နဲ့ ပထမမဂ်ဉာဏ်တူတယ်၊ ဒီကျောက် တုံးကိုဘယ်တော့မှပြန်ပြီး ဆက်လို့မရသလို ဒီဌာနဆိုတဲ့တရားဟာ ပြုတ်ကျသွားတယ်၊ ပြန်မပေါ်လာတော့ဘူး။

အထက်မဂ်သုံးပါး။ ။အဲဒီလို လေးမှာ ကဲ့သွားပြီးတဲ့ နောက် တူကိုင်တဲ့လက်ဟာ အရင်ကဆက်ပိုပြီးသန်စွမ်းလာသလို သမာဓိ ဟာလဲ တိုးတက်အားကောင်းလာတယ်၊ ဒီလိုဆက်ပြီးဥပါဒါန် ဆိုတဲ့ကျောက်တုံးကို ထုတဲ့အခါ အတုံးကလေးတွေဖြစ်သွားပုံ နဲ့ ဒုတိယမဂ်ဉာဏ်တူတယ်၊ အဲဒီကနေပြီးဆက်ထုလို့ ကျောက် မှုန့် ဖြစ်သွားပုံနဲ့ တတိယ မဂ်ဉာဏ်တူတယ်၊ နောက်ဆုံး ကျန် နေတဲ့ အမှုန့်တွေကို လေပြင်း မုန်တိုင်းတိုက်လို့ လွင့်စင်ကုန်ပြီး ဘာမှ မကျန်တာနဲ့ စတုတ္ထမဂ်ဉာဏ်တူဘယ်၊ စကားလုံးတွေကို မနာနဲ့ သဘောတရားကို ဉာဏ်ငုံမိအောင် နာပါ။

ယောဂီရဲ့တာဝန်။ ။ဒီတော့.... တရားအားထုတ်တဲ့ ယောဂီ

တာဝန်က သဒ္ဓါ၊ ဝိရိယ၊ သတိ၊သမာဓိ၊ပညာဆိုတဲ့ ဗိုလ်ငါးပါး ကိုလက်ကိုင်ထားပြီး ဥပါဒါန် ကျောက်တုံးကြီး ကုန်ဆုံးကွယ် ပျောက်သည်အထိ မနားမနေ ထုရမှာ ဖြစ်တယ်၊ ထုပုံထုနည်း ကိုသာ ဦးပဉ္စင်းက သင်ပြပေးနိုင်တယ်၊ ကိုယ်တိုင်ဝင်ပြီး ထုပေး လို့ မရဘူး။

လက်တွေ့နည်း။ ။ဒီဥပါဒါန် ကျောက်ကိုထုတဲ့ ထုနည်းဟာ လဲ ဘုရားသခင် ဟောတော်မူသော သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးအရ ဦးပဉ္စင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ ပဲ့တွေ့နည်းဖြစ်တယ်၊ ဒီနည်းအတိုင်း ဦးပဉ္စင်း ထုခဲ့လို့ ကျောက်တုံးကြီးဟာ အမှုံ့တွေဖြစ်ပြီး ဘာမှမကျန် တော့ဘူး၊ ဒီတော့ သဒ္ဓါတရားကောင်းကောင်းနဲ့ ယုံယုံကြည် ကြည်သာ အားထုတ်။ ဦးပဉ္စင်းရသလို ဦးပဉ္စင်းပေါက်မြောက် သလိုရကြမယ်၊ ပေါက်မြောက်ကြမယ် စသည်ဖြင့် ဟောကြား တော်မူပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း....သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တရား ကို ကြားနာရတာ အားရှိစရာကြီးပါခင်ဗျာ။

မိုးကြီး။ ။ဒါထက် မောင်အောင်ထွန်းရဲ့ အတိတ်ဖြစ် စဉ်အတိုင်းဆိုရင် မောင်အောင်ထွန်းဟာ ထောင်ထဲရောက်သွား ပြီ၊ ဒီလို ထောင်ထဲ ရောက်နေချိန်အထိမှာ တခန်းရပ်ပြီး မောင် အောင်ထွန်းရဲ့ ဘိုးဘွား အကြောင်းကို ပြောပြမယ်။

အဘိုး—ဦးဖိုး။ ။မောင်အောင်ထွန်းရဲ့အဖ ဦးသော်တာဟာ အထက်အညာ မြင်းမူမြို့သား ဇာတိဖြစ်ပါတယ်၊ ဓာတ်ဗိုလ်ဆော ဆရာကြီး လုပ်ပြီး အသက်မွေးပါတယ်၊ ၎င်းရဲ့ ညီကတော့ ဦးပေါ်လာတဲ့။ ဒီညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်နဲ့ "သော်တာ၊ပေါ်လာ

ရောင်ရှက်ဖြာ၊ တောင်လက္ခြာ၊ ကျွန်းမြတ်ဒီပါ၊ သာလဲသာ" ဆိုတဲ့သီချင်းနဲ့ ဘယ်လို ဆက်သွယ်တယ်ဆိုတာကို တဖြေးဖြေး သိရပါလိမ့်မယ်၊ ထို့ပြင်အကိုက အောင်ပြီးထွန်းတဲ့အောင်ထွန်း တဲ့။

ညီဖြစ်သူက ထွန်းပြီးညွှန့်အုံးမဲ့ ထွန်းညွှန့်ပါတဲ့။

ဦးသော်တာရဲ့ဖခင် ဦးဖိုးဟာ သီပေါမင်း လက်ထက်တွင် အထက် အညာတခွင်မှာ ယိုးဒယား ဆရာဖိုးရယ်လို့ ဟိုးလေး တကျော် ကျော်ဇော ထင်ရှားသူ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

အင်း....ဒါထက်ကြုံကြိုက်တုံးမို့ ပြောလက်စ အကြောင်း လေးခေတ္တနားပြီး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား ဟောကြားတဲ့ "ဖျာရက်တရား"ကိုရှင်းပြအုံးမယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ကြားနာပါရစေလားခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရား က မြင်တာလဲ တရား၊ ကြားတာလဲတရား၊ နံတာလဲတရား၊ ခါးတာလဲ တရား၊ ထိတာလဲတရား၊ သိတာလဲကရားလို့ ဆိုထားတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ဖျာရက်တာလဲ နှလုံးသွင်းတတ်ရင် တရားဘဲပေါ့ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ရှင်းစမ်းပါအုံးဗျာ၊ ကြားစမ်းပါရှုစေ။

မိုးကြိုး။ ။သဲအင်းဂူ ဆရာတော်လောင်း မောင်အောင် ထွန်းဟာ ပုသိမ်ထောင်ရောက်တော့ ဖျာယက်ရပါတယ်၊ ဒီလို အတိတ်တုန်းက ဖျာရက်ခဲ့ရပုံကို ဥပမာ ဆောင်ပြီး "ဖျာရက် တရား"ကို ဟောကြား ပါတယ်....၊ ဒီလို ဆရာတော် ဟော ကြားတဲ့ "ဖျာရက်တရားကို မိတ်ဆွေ့လာရင် ပြောပြမယ်ကြံစည် တာနဲ့တပြိုင်နက် ကျွန်တော် ငယ်စဉ်က ရထားတဲ့ ဇာတ်ဆရာ

ဦးဖိုးစိန်ကြီးမင်းကုသဇာတ်မှာ သီဆိုသွားတဲ့ ငိုချင်းကလေးကို ပြန်ပြီးသတိရမိတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဗဟုသုတ အတိုအစကိုတော့ တော်တော်မှတ်သားမိတဲ့ လူပါပေါ့၊ ဒါထက် ကြားစမ်းပါရစေလား ခင်ဗျာ၊ လေယူလေသိမ်းတိတိကျကျနဲ့ ဆိုပြစမ်းပါ။

ဖျာရက်ငိုချင်း။ ။ မိုးကြိုး။ ကျွန်တော် ဆိုပြမယ်၊ နှားထောင်။

"သခ်ၤါရေ ဃရာစက်ကယ်က၊ ဝင်ပါစေ ခွဲ့မထွက်နိုင်ဘု၊ ပဘာဝတီရယ် ဖျာရက်ရပြန်တော့တယ်။

ဘယ်အခါကမှမလုပ်ဘူးသော်လဲ၊ ရှုပ်ထူးသူ ပဘာဝတီကိုလ၊ မြသားကိစ္စတ်ပင်ပန်းလှတယ်၊ နွမ်းပါဘိကွယ်။

ကညာမေ မောက်မာလို့ ကြွားသူရဲ့၊ မဟာဆွေကို ထောက်ညှာလို့ သနားသင့်ပါရဲ့၊ နောက်တခါမျှား သွေ့ဖယ်လျင်၊ သေဘွယ်ရာပ ရက်တော့ညောင်း။

အနှိုးခံပါမလေလော့၊တမျိုးတဖုံကြုံကဉ့်၊အိုးပုံစံ လျင်မကြာမက်တန်ရဲ့၊ လင်တခါဆက်သော် အဟုတ်မြင်လျင် ပေါင်းရပါ့မလား ရယ်လို့၊ ပဘာဝတီရယ် ဖျာရက်ရပြန်တော့မဟု၊ ကျုပ်-ဗုဒ္ဓက်ုအလောင်း....?"

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း-အရေးအသားတွင်မက အပြောအဆို အငိုမတွေ့ကိုလဲ ဌာန်ကရိုဏ်းကျ တတ်မြောက်ထားသေးသကိုး.... ဒါထက်သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ "ဖျာရက်တရား" ကိုဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ—။

ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်။ မိုးကြိုး။ ။သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘု

ရားက ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင် ဦးပဉ္စင်းဟာ ပုသိမ်ထောင်ထဲမှာ ဖျာရက်ခဲ့ရတယ်။ ဒီအလုပ်မျိုးကို တခါမှမလုပ်ဘူးခဲ့တော့ ဘယ်မှာရက်တတ်မှာတဲ့လဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဖျာမရက်ရင် မဖြစ်တော့တဲ့အခါကျတော့ ရက်ရတယ်။ ရက်ရမှာ စိတ် ပင်ပန်းလိုက်ထာ မပြောနဲ့ဘော့၊ ထိုနောက်နေ့စဉ်ရက်ဆက် ရက်ပါမျှားလေတော့နှီးအကိုင် အတွယ်သာမကဘူး၊ အပြောက်တွေကိုလဲ ကောက်တတ် လာတယ်။

ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် စစ်တဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်။ သမာဓိမရသေးခိုန်မှာ စိတ်ဟာ ဟိုပြေး ဒီပြေး၊ တောင်ရောက်မြောက်ရောက်နဲ့ မတည်ငြိမ်ဘူး၊ ဒီလိုထွက်ပြီးပြေးနေတယ်ဆိုတာကိုလဲ တရားအားမထုတ်တဲ့လူဟာ မသိဘူး။

တရားအားထုတ်လို့ ကြာလာတဲ့အခါ စိတ်ဟာတည်ငြိမ်လာတယ်။ ကိုယ်ထားချင်တဲ့နေရာမှာ စိတ်ကိုထားလို့ရတယ်။ အဲဒီလို စိတ်ကို ကိုယ်ထားချင်တဲ့နေရာမှာ ထားလို့ရအောင် စိတ်တည်ငြိမ်လာအောင်လုပ်တဲ့အလုပ်ဟာ သမထအလုပ်ဘဲ၊ ဝိပဿနာအလုပ်မဟုတ်ဘူး။ သီလ-သမာဓိ၊ ပညာရယ်လို့ လေခါးသုံးထစ်ရှိတယ်မဟုတ်လား သမာဓိမရဘဲနဲ့ ပညာဘယ်လိုဖြစ်မလဲ ဘယ်လိုမှမဖြစ်ဘူး။

သမာဓိဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့အလုပ်ကို သမထလို့ ခေါ်တယ်မဟုတ်လား။ သမာဓိဆိုရင် မပယ်ကြဘူးလက်ခံကြတယ်။ သမထဆိုရင် နှာခေါင်းရှုံ့ချင်ကြတာက ဘယ်လိုသဘော့လဲ။သမထမပါရင် သမာဓိမဖြစ်ဘူး၊ သမာဓိမဖြစ်ရင် ပညာမဖြစ်နိုင်ဘူးဆို

တာ မြဲမြဲသာမှတ်ထားပေတော့။
စိတ်ကိုထိန်းထား။ ။တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ တရားထိုင်နေချိန်မှာ စိတ်ကိုထိန်းထားပြီး တရားလှတ်လိုက်ချိန်မှာ စိတ်ကိုမထိန်းဘဲ ပေါက်လှတ်ပဲစားထားရင် တရားရဘို့မလွယ်ဘူး၊ တရားအားထုတ်ပြီလို့ ဆိုတာနဲ့ တပြိုင်နက် စိတ်ကိုခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အမြဲသွင်းထားရမယ် အပြင်ကိုမထွက်စေရဘူး၊ ဦးပဉ္စင်းတို့တရားအားထုတ်တုန်းကမျှားဆိုရင် ငါးမိနစ်လောက်တောင်စိတ်ကို အပြင်ဘက်မထွက်စေဘူး၊ ဒကာကြီးလဲ ဒီအတိုင်းအားထုတ်ရင် တရားမြန်မြန်ရမယ်၊ စိတ်ကိုအပြင်ဘက်မထွက်စေနဲ့ ၊ သတိနဲ့အမြဲထိန်းထား—စသည်ဖြင့်ဟောကြားပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ သတိပေး စကားထဲမှာ "ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်"ဆိုတဲ့ သတိပေးချက်ကို ကျွန်တော်အကြိုက်ဆုံးဘဲခင်ဗျ။

မေးပါမျှား စကားရှာ
သွားပါများ ခရီးရောက်တာ
မအိပ်မနေ အသက်ရှေမယ်တဲ့
မောင်ပေါက်ကျိုင်း နဂါးနိုင်မင်းရာဇာ

မိုးကြိုး။ ။ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရားဟော "အာရဇ္ဇ ဝိဂိုယသုတ်"ကို ကျွန်တော်တင်ပြပါမယ်။
အာရဇ္ဇဝိဂိုယသုတ်။ ။ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေး၊ ကြောက်လန့် တွေ့၍၊ လွတ်ကင်းရာငြား၊ အိုချစ်သားတို့၊ စရတော၊ သွားစဉ် အခါ၌၊ ရဟန်းအား၊ အာဃာတတ္ထု၊ တခုခုလျှင်၊ အကြောင်းမျိုး သော၊ ဗျာပါဒနှင့်စပ်သော၊ အကြံသည်ရင်း၊ သူတပါးကိုနှိုင်လို စီးနင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သောအကြံသည်ရင်း။ အကယ်၍ ဖြစ် ပေါ်ငြားအုံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုရဟန်းသည် ဖြစ်ပွားလာသော ဝိတက်ကိုအကယ်၍ လက်ခံသိမ်းပိုက်၊ စိတ်၌သာယာ ငြားအုံ၊ ထိုသို့လက်ခံသိမ်းပိုက်စိတ်၌ သာယာသောကြောင့် သာ လျှင်၊ ကင်းကွာလွတ်အောင်မစွန့်ပစ်နိုင်၊ ထိုသို့ ကင်းလွတ်အောင် မစွန့်ပစ်နိုင် သောကြောင့်သာလျှင် အရှင်းပျောက်အောင် မ ဖျောက်ပယ်နိုင်၊ထိုသို့ အရှင်းပျောက်အောင် မဖျောက် နိုင်သော

ကြောင့်သာ လျင် မကျန်မ ကျင်း ကုန်ပျက်ခြင်းကို အမှုပိုင်ပိုင် မပြုနိုင်၊ တဖန်အသစ် ပြန်မဖြစ်ခြင်းသို့ မရောက်စေနိုင်။ ဘိက္ခုဝေ ရဟန်းတို့ သုံးလာစည်ဒ္ဒလည်း၊ ဤသို့ကာမဝိတက် စသည်တို့ကို လက်ခံသိမ်းပိုင်လျက်၊ ပျောက်ပျက်အောင် မပယ်နိုင်သော ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လမရှိသော ရဟန်းဟူ၍ဝင်း၊ မကောင်းမှုတို့မှ ရှက်ကြောက်ရမှန်း မသိသော ရဟန်းဟူ၍ဝင်း၊ အမြဲမပြတ် အခါခပ်သိမ်းအလုပ်ပြတ်က ရဟန်းပျင်းဟူ၍ဝင်း၊ ယုတ်လျော့ သောဃမ်း လုံ့လမရှိသော ရဟန်းဟူ၍ဝင်း ဝုစ္စတိ ဆိုအပ်၏-လို့ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒီအတိုင်းဘဲ ရပ်စည်၊ ထိုင်စည်၊ အိပ်စည်တို့နဲ့ ပတ်သက်ရာမှာလဲ ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။

ဒီတော့ သုံး၊ ရပ်၊ ထိုင်၊ လျောင်း ဆိုတဲ့ ဣရိယပုတ် လေးပါးမှာ 'ကိုယ်စိတ်ကိုယ်စစ်' နေရမယ်၊ ဒီလိုစင်ပါမှ ကိလေသာကို ဖယ်ခွာနိုင်မယ်လို့ ဆိုခြင်းဘဲ မဟုတ်ပါလားခင်ဗျား။

သဲအင်းအာဘော်။ ။ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဒကာကြီးဦးအုန်းခင် သုတမယဉာဏ် စိန္တာမယဉာဏ်၊ ဘာဝနာမယဉာဏ်ရယ်လို့ ဉာဏ်သုံးပါးရှိတယ်လို့ ဆိုတယ် မဟုတ်ပါလား။ သုတမယဉာဏ်ဆိုတာ သည်းသိ၊ စိန္တာမယဉာဏ်က ဝိဉာဏ်သိ၊ ဘာဝနာမယဉာဏ် ဆိုတာက ပညာသိလို့ ခေါ်ဆိုနိုင်တယ်။

မြင်သိ၊ ကြားသိ၊ စာဖတ်လို့ သိ၊ ဇာတ်ကြံ့ဆလို့ သိတဲ့ အသိမျိုးကို သုတမယဉာဏ်၊ စိန္တာမယဉာဏ်လို့ ခေါ်တယ်။ ဘာဝနာမယဉာဏ်ဆိုတာက ရုပ်နာမ်ကိုတွေ့အောင်ရှာပြီး တွေ့တဲ့

အခါမှာ ရုပ်နာမ်ကို မေးလို့၊ ရုပ်နာမ်ပြောတာကို တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိတဲ့ ဉာဏ်ကိုပြောတာ။

ဉာဏ်ဆိုတာက ဘေဖန်ပိုင်းခြားတာ၊ ပညာက တဆစ်ချ ဆုံးဖြတ်တာ၊ ပထမမဂ်၊ ဒုတိယမဂ်၊ တတိယမဂ်နဲ့ စတုတ္ထမဂ် တို့ဟာ ပညာများပြစ်တယ်၊ တဆစ်ချဆုံးဖြတ်လိုက်ဘယ်။ မဂ် ပညာကဆုံးဖြတ်ပြီးရင် အမှားနဲ့ အမှန်ကို တကယ်သိသွား တယ်၊ ဟိုလိုလို၊ ဒီလိုလို၊ ယောင်တောင်မတောင် မပြစ်တော့ဘူး။

မောင်ပေါက်ကျိုင်း။ မောင်ပေါက်ကျိုင်းဟာ နဂါးကို နိုင်ပြီး မင်းဖြစ်အောင် စကားကြီးသုံးခွန်းကို လက်ကိုင်ထားသလို တရားကျင့်တဲ့ယောဂီဟာလဲ ကိလေသာတွေကိုနိုင်ပြီး တရားမင်း ဖြစ်အောင် ထိုစကားကြီးသုံးခွန်းကိုဘဲ လက်ကိုင်ထားရလိမ့်မယ်။

(၁) မအိပ်မနေ အသက်ရှည်ဆိုဘာ အင်မတန်မှန်တယ်၊ တရားကျင့်တဲ့ ယောဂီဟာ မအိပ်ရဘူး၊ အိပ်နေရင် တရားမရနိုင်ဘူး၊ မအိပ်ဘဲ မပြတ်မလပ် ဒလစပ်အားထုတ်တော့မှ နိဗ္ဗာန်ရောက်မယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရင် မသေတော့ဘူး အသက်ရှည်ပြီ။

(၂) သွားပါမျှား ခရီးရောက်ဆိုပါဟာဟာလဲ အင်မတန်မှန်တာဘဲ၊ ပုထုဇဉ်ဘဝက ဒေရဟတ္တဖိုလ်ကိုရောက်ခဲ့ပြီးဟာ ပါ သွားတည်းသွားနေရမယ်။ ဟိုအနားဝင်၊ ဟိုနားရပ်၊ ဒီအနား ထိုင်၊ ဒီအနားရပ် လုပ်နေလို့မရဘူး၊ တသွားတည်းသွားနေရ မယ်။ သွားပါမျှားတော့ နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်ရောက်မယ်။

(၃) မေးပါမျှားစကားရဆိုတာဟာလဲ အင်မတန်မှန်တာ ဘဲ၊ သမာဓိကို အားကောင်းအောင်ထူထောင်ပြီး ရုပ်နာမ်ကို တွေ့အောင်ရှာရမယ်။ တွေ့တဲ့အခါမှာ နာမ်ရုပ်ကို မေးရမယ်၊

မေးရင် သူက မှန်တဲ့အတိုင်း ပြန်ပြောလိမ့်မယ်၊ ဘယ်လိုပြန်ပြော မလဲတဲ့။

ဥပမာ၊ တရားယောဂီဟာ တရားအားထုတ်စမှာ တောင့်တင်းကိုက်ခဲစတဲ့ ဝေဒနာတွေ ပေါ်လာတယ်ဆိုပါတော့။ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဝေဒနာကို ပေဒနာမှန်းမသိလို့ ငါတောင့်တယ်-ငါတင်းတယ်၊ ငါကိုက်တယ်၊ ငါနာတယ်လို့ အမှားကိုသိတယ်-တကယ်ဆိုတော့ ရုပ်ဖေါက်ပြန်တာကို ဝေဒနာနာမ် ခံစားတာ-ဘဲရှိတယ်။ အဲဒါကို သညာနဲ့ဝိညာဏ်က ပူးပေါင်းပြီး လိမ်လိုက်ကြလို့ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က ငါနာတယ်၊ ငါကိုက်တယ်လို့ ထင်တာ၊ ဒီလိုထင်လာတာ ယခုမှမဟုတ်ဘူး၊ သံသရာလဆန်းတရက်နေ့ကစပြီး ဒီအတိုင်းထင်လာခဲ့တယ်။

ရုပ်နာမ်ကိုမေးပါ။ ဒီတော့ တရားကျင့်တဲ့ယောဂီက မေးရမယ်။ ဘယ်လိုမေးရမလဲဆိုရင် နာတယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား၊ လို့ မေးရမယ်။ ဒီလိုမေးရင် ရုပ်က ကျွန်တော်ဟာ မနာတတ်ပါဘူး၊ ကျွန်ကော်ဟာ ပြောင်းလဲဖေါက်ပြန်တတ်ပါတယ်လို့ ပြန်ပြောလိမ့်မယ်။ တဖန် နာမ်ကိုမေးရမယ်၊ ဘယ်လိုမေးရမလဲတဲ့၊ ခင်ဗျားဟာ နာတတ်သလားလို့ မေးရမယ်။ မေးရင် ဝေဒနာနာမ်က ကျွန်တော်ဟာ မနာတတ်ပါဘူး ကျွန်တော်ရဲ့အလုပ်ကခံစားတာဘဲ ဖြစ်ပါတယ်လို့ အမှန်အတိုင်း ပြန်ပြောလိမ့်မယ်။

ထိုနောက် နာတယ်ဆိုတာဘာလဲ၊ ဘယ်သူနာတာလဲလို့ မေးပါမျှားရင် သညာနဲ့ဝိညာဏ်တို့က နာတယ်လို့၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ သံသရာလဆန်းတရက်နေ့ကစပြီး သိလာခဲ့တဲ့အတိုင်း နာတယ်လို့ သတ်မှတ်ပေးနေရတာပါ၊ နာတယ်မနာဘူးဆိုတာ

ပညာသာလျှင်ဘဝပါလိမ့်မယ်၊ ပညာကိုမေးပါလို့ ပြန်ပြောလိမ့်မယ်။ ပညာကိုမေးပေမဲ့ ပညာက ဗြုံးကနဲ အဖြေမပေးဘူး၊ ဦးစွာ ဉာဏ်ကဝေဖန်သေးတယ်။ ဉာဏ်က ဝေဖန်ရုံဘဲ ဝေဖန်နိုင်တယ် မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘူး။ ဒီလိုဉာဏ်ကလဲ ဝေဖန်၊ သမာဓိကလဲ ကောင်းလာတဲ့အချိန်ရောက်တော့မှ နောက်ဆုံး ပညာကဝင်ပြီး အဆုံးအဖြတ်ပေးလိုက်တယ်။ ဘယ်လိုပေးသလဲဆိုတော့၊ ရုပ်ဆိုတာ ပြောင်းလဲဖေါက်ပြန်တဲ့သဘောသက်သက်ဖြစ်တယ်၊ ဝေဒနာ နာမ်ဆိုတာ ခံစားတဲ့သဘောသက်သက်ဖြစ်တယ်။ သညာနဲ့ ဝိညာဏ်တို့က လှည့်စားပြီး အမှားကို သတ်မှတ်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် ငါနာတယ်၊ ငါကျေပ်တယ်၊ ငါကိုက်တယ် ဖြစ်နေကြတာလို့ တရားသူကြီးအမိန့်ချသလို အမိန့်ချမှတ်လိုက်တယ်၊ အဲဒါကို ပထမမဂ်ပညာလို့ ခေါ်တယ်။

အဲဒီလို မဂ်ပညာပေါ်လာပြီးတဲ့နောက်မှာ မြင်-ကြား-နံ-ခါး-ထိ-သိ ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေအားလုံးဟာ ဝေဒနာတလုံးတည်းဖြစ်သွားတယ်။ ပဋိဂ္ဂုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ သူတပါးယောကျ်ား၊ မိန်းမဆိုတဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိကြီး အပြီးတိုင် ပြုတ်ကျသွားတယ်.... စသည်ဖြင့် သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားက ဟောကြားတော် မူပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း....အမြဲလင်း အမြဲရှင်းတဲ့ သဲအင်းပါ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ယောဂီမျှားအဘို့ကတော့ ဇဲတင်းဘို့သာ လိုပါတယ်။

တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ "ငါဘာလုပ်နေတာလဲ"ဆိုတာ ကို ယောဂီဟာ သိဘို့လိုတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။"ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်"ဆိုတဲ့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ သြဝါဒစကားကို ကျွန်တော်၊ တော်တော် သဘောကျတဲ့အတွက် ဒီအကြောင်းကိုဘဲ ဦးမိုးကြီးနဲ့ ဆက်လက်ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုဆွေးနွေးပြီးတဲ့နောက် အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါမှာ "ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်"ဆိုတဲ့အလုပ်ကို ကျွန်တော် အားထုတ် ကြည့်ပါတယ်။ ။ဒီလို အားထုတ် ကြည့်တဲ့အခါ "ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်"ဘို့မပြောနဲ့ စိတ်ကိုဖမ်းလို့ပင်မမိဘဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ တော်တော်မလွယ်တဲ့ အလုပ်ပါခင်ဗျာ။

မိုးကြီး။ ။"ကိုယ့်စိတ်-ကိုယ်စစ်"တဲ့ အလုပ်ဟာ တော်တော်မလွယ်ဘူးဆိုတာကို မိတ်ဆွေသိလာတယ်ဆိုရင် တော်လာပြီပေါ့။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း....လုပ်တော့မယ်၊ ဒီပြောပုံကလေးတွေကတော့ သေချာပါမဲ့ ပြောပုံကလေးတွေ ဖြစ်မှာပါ။

မိုးကြီး။ ။"ကိုယ့်စိတ်-ကိုယ်စစ်"ဆိုတဲ့ အလုပ်ဟာက အပြောလွယ်သလောက် အလုပ်မလွယ်ပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ကြားဘူးတဲ့ အပြင်အမှုက်ကလေးတခုကို ပြောပြပါမယ်။

ဆရာကြီးဦးမြတ်ကျော်။ ကျွန်တော်ဟာ ၁၉၃၁ ခုနှစ်မှာ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်လာ ဝိပဿနာတရားကို မူလ မင်းကွန်းဇေတဝန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ဘပည့်ရင်း ဆရာကြီး ဦးမြတ်ကျော်ထံမှာ အားထုတ်ဘူးပါတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်က ရန်ကုန်အနီး ဘောက်ထော်ရွာ ဘောက်ဘော်ဘုရားအနီးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုအချိန်ကဆိုရင် ရန်ကုန်နဲ့ ရန်ကုန်အနီးတဝိုက်မှာ တ

များကမ္ဘာ့နိုးတိုက်ဆိုတာ မရှိသလောက် ရှားပါးလှတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

တိုဗမာအစည်းအရုံး။ ဒါနဲ့ စကားစပ်မိလို့ ပြောလိုက်ရ အုံးမယ်။ ၁၉၃၀-ခုနှစ် မေလ ၂၆-ရက်နေ့မှာ ရန်ကုန်မြို့၌ ကုလားဗမာ ရိုက်ပွဲကြီးဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းကို အကြောင်းပြုပြီး ၃၃-မှတ်၊ ခြုံ၊ ရေတာရှည်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ သခင်ဗသောင်းရဲ့ တဲအိမ်မှာ တိုဗမာအစည်းအရုံးကို စတင်တည်ထောင်ကြပါတယ်။ ဦးစီးခေါင်းဆောင်က သခင်ဗသောင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ အခြားပါဝင်သူများကတော့ သခင်လှဘော်၊ ဝိုင်-အမ်-ဘီ သခင်တင်၊ (ဝါးခယ်မ)သခင်အုန်းဝေ၊ သခင်အုန်းခင်(မိုးကြိုး) စသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ထုတ်ဝေတဲ့ စာတမ်းများကတော့ (၁) တိုဗမာစာတမ်းနဲ့၊ (၂) နိုးကြားရေးစာတမ်း ရှစ်စောင်တို့ဟာ ဖြစ်ပါတယ်။ ။တိုဗမာသပိတ်ကို ရှေတိဂုံကုန်းတော် အနောက်မြောက်ဒေါင့်၊ ဦးစံထွန်း-ဒေါ်နှစ် ဇရပ်မှာ၊ ၁၉၃၀-ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၀-ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ ညနေ ၅ နာရီမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် သပိတ်ကြပါတယ်။ အခပ်းအနားပွဲအပြီးမှာ စားသောက်ခဲ့ရတဲ့ ဆိတ်သားမုန့်နဲ့ ကာဖီကို ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်သေးပါဘင်ဗျား။ သခင်ဗသောင်းကို မိုးကြိုးရဲ့ သူငယ်ချင်း နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ခင်မောင်ရင် (ကိုအောင်တင်)မှတဆင့် အသိမိတ်ဆွေ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့အတွက် တိုဗမာအစည်းအရုံးကို စတင်သူများထဲတွင် ကံကောင်း ထောက်မလို့ ပါဝင်ခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

သခင်အစ-ပန်းဆိုးတန်းက။ သခင်အမည်ကို စတင် ကင်

ပွန်းတပ်ဘို့ သခင်ဗသောင်းက သခင်လှဘော်နဲ့ ကျွန်တော်ကို ပန်းဆိုးတန်းအမှတ် ၂၅၅၊ ဒေါက်တာသိမ်းမောင်တို့က်၊ ဒုတိယအထပ်ကို တနေ့သော တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၇-နာရီမှာ အခရာက်လာဘို့ ချိန်းဆိုပါတယ်။ ထိုနေ့မှာ ကျွန်တော်မသွားနိုင်တဲ့အတွက် ဒေါက်တာ သိမ်းမောင်ကလဲ သူ့ မခေါ်လိုဘူးလို့ ငြင်းဆိုတဲ့အတွက် (၁) သခင်ဗသောင်းနဲ့၊ (၂) သခင်လှဘော်တို့ နှစ်ဦးတို့သည်သာလျှင် နှောင်းခေတ် သခင်များရဲ့ ဖခင်ကြီးများ ဖြစ်သွားကြပါတယ်ခင်ဗျား။

ကံလှိုင်-တော်လာပြီဘဲ။ မိတ်ဆွေ။ ။ဝိပဿနာ တရားများကို ဆွေးနွေး နေရာက တို့ဗမာအစည်းအရုံးတို့၊ သခင်တို့ဆီကို ဘယ်လိုရောက်သွားပြန်တာလဲ တရားကိုဆက်စမ်းပါအုံး။

မိုးကြီး။ ။အလျှင်းသင့်လို့ ကိုယ်ပါဝင်ပြီး ကိုယ်တိုင်သိတဲ့ ဗဟုသုတကလေးတွေကို ဖေါက်သယ်ချတာပါဗျာ။ ။ဒါထက် မူလ မင်းကွန်းဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ၁၉၅၅-ခု မတ်လ ၁၀-ရက်၊ သောကြာနေ့မှာ ဘဝနတ်ထံ ပျံ့လွန်တော်မူပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားပျံ့လွန်တော်မမူမီ နှစ်နှစ်လောက်က ကျွန်တော်ဟာ သထုံမြို့ ဆရာတော်ဘုရားထံသို့ အဖူးမျှော်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တပည့်တကာရင်း၊ သမဝါယမဝန်မင်း(ဝင်ဝင်စား)ဦးကံလှိုင်နဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးသွားပါတယ်။ ဦးကံလှိုင်ဆိုသူဟာက ငယ်စဉ်က အထက်မြန်မာပြည် ဘောလုံးအသင်းမှာ နာမည်ကျော် ဘောသမားတဦးဖြစ်ပြီး ရီစရာ မောစရာကဲ့ အလွန်ပြောတတ်ပါတယ်။

တနေ့မှာ သူတရားအားထုတ်ပုံကို ပြောပြပါတယ်။ သူ့ကို

မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားက "ကံလိုင်သွား ဟောဟို ကျောင်းကလေးမှာ သွားပြီး တရားအားထုတ်၊ ဘယ်လိုမှတ်ရ တယ်ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်ယား၊ အဲဒီအတိုင်းသွားမှတ်၊ ထူးရင် လာလျှောက်"လို့ ခိုင်းလို့ ကြောက်ကြောက်နဲ့သွားပြီး အား ထုတ်ပါတယ်။ ။ဆယ်ရက်လောက်ကြာတော့ ငါဟာ တရား ရမဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူးလို့ စိတ်ပျက်ပြီး ဆရာတော်ဘုရားထံ သွား လျှောက်ပါတယ်။ ။ဆရာတော်က ကံလိုင် ဘာထူးသလဲ လျှောက်စမ်းပြောလို့ "ဆရာတော်ဘုရား၊ တပည့်တော်စိတ်ကို တပည့်တော် ငြိမ်အောင်ထားလို့ မရပါဘုရား၊ ဟိုထက်သွား၊ ဒီ ထက်သွားနဲ့ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင်လုပ်နေရလို့ စားလဲမစား နိုင်၊ အိပ်လဲမအိပ်နိုင်၊ အင်မတန် စိတ်ဆင်းရဲနေပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်ဟာ တရားကို ဆက်ပြီးအားထုတ်လို့ ရတော့မယ် မထင်ပါဘူးဘုရား"လို့ လျှောက်လိုက်တယ်တဲ့။

ထိုအခါမှာ မူလ မင်းကွန်း ဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားက "ကံလိုင်၊ နင်ဟာ တော်လာပြီဘဲ"လို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။ ဒါနဲ့ အုံ့အားသင့်ပြီး ဘယ်လိုတော်တာပါလဲဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ လို့ ပြန်လျှောက်လိုက်တယ်တဲ့။

"ကံလိုင်၊ နင့်အသက်ဟာ ၆ခြောက်ဆယ်ကျော်ပြီမဟုတ်လား နင်လူမှန်းသိချိန်ကစပြီး နင့်စိတ်ဟာ ပေါက်လွတ်ပဲစား သွား ချင်ရာသွားနေတာကို နင်မသိခဲ့ဘူးမဟုတ်လား၊ ယခုတရားအား ထုတ်လို့ နင့်စိတ်အကြောင်း နင်သိလာတာ တော်လာပြီပေါ့။ သွား၊ ဆက်ပြီးအားထုတ်၊ သမာဓိကောင်းလာလေ နင့်စိတ်အ ကြောင်း နင်သိလာလေ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ တရားအားထုတ်တယ်

ဆိုတာ စိတ်အကြောင်းကိုသိအောင် လုပ်တဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုစိတ်အကြောင်းကို သိအောင်လုပ်လို့ သိလာတာဟာ တော်လာပြီပေါ့။ ဒီထက်တော်လာရင် တရားတွေ့လိမ့်မယ်။ ဆက်ပြီး သာအားထုတ် လို့ အမမှန်ရှုတော့မှ သဘောကျတာ အားတက်သွားပြီး ဆက်ပြီး အားထုတ်တာ တရား ရသွားပါတယ်တဲ့ ခင်ဗျား။

သဲအင်းဂူ အားဘော်။ ဒီလို "ကိုယ့်ဝိတ်-ကိုယ်စစ်"ဆိုတဲ့ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ အာဘော်ကကော့ အမြဲရှင်း၊ အမြဲလင်းဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်၊ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တယ်ဆိုတာ "မြင်းစီးလို့ အထီးမှန်း အမမှန်း မသိပုံမျိုး ဖြစ်လို့မရဘူး။ တရားယောဂီဟာ "ငါဘာလုပ်နေတာလဲဆိုတာကိုသိနေရမယ်။ သိအောင်ကိုလဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာလုပ်တဲ့သူက နှားလည်၊ နှားရှင်းအောင် ဗမာစကားသက်သက်နဲ့ ပြောပြရမယ်။ ပြောလဲပြောပြတတ်ရမယ်။ ပြောပြတတ်ဘို့ဆိုတာကလဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာဟာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့သိထားသူဖြစ်မှ ပြောပြတတ်၊ သင်ကြားပေးတတ်မယ်။ မျက်စိမြင်သူကမှ မျက်စိကန်းသူကို ယမ်းညွှန်နိုင်တယ်၊ အကန်းအကန်းချင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လမ်းပြနိုင်မှာတဲ့လဲ။ **သညာကိုပညာဖြစ်အောင်။** ။ဝိပဿနာ တရားကို အားထုတ်တယ်ဆိုတာ၊ သညာသိ၊ ဝိညာဏ်သိကို၊ ပညာသိနဲ့ အစားထိုးပြီး သိအောင်လုပ်တာ၊ တိုတိုပြောရင်၊ သညာကို ပညာဖြစ်အောင် လုပ်တာဘဲ၊ (၁) ပထမအဆင့်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်၊သတ္တဝါ၊ငါသူတပါး

ယောကျား မိန်းမလို့ သိနေတဲ့၊ သညာအသိကို၊ ပညာအသိ ဖြစ်အောင် ပြောင်းပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြင်၊ကြား၊နံ့၊လျက်၊ထိ၊သိ ကိစ္စတွေမှာ ဝေဒနာ နာမ်ခံစားတဲ့ သဘောသက်သက်ကလေးပါလားလို့ ပညာအသိနဲ့ ပြောင်းပြီး သိတယ်၊ ဒီလိုပညာနဲ့ ပြောင်းပြီး သိအောင် တရားယောဂီဟာ ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် အမြဲစစ်နေရမယ်၊ ဒါမှ တရားမြန်မြန်ရမယ် စသည်ဖြင့် အမိန့်ရှိပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... ကိုယ့်စိတ် ကိုယ်စစ်တဲ့ လုပ်ငန်း အကြောင်းကို ကျွန်တော် သဘော ပေါက်သွားပါပြီ ခင်ဗျား။

ဦးဇောဝ-မယ်ကာက။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီကနေ့သဲအင်းဂူတရားအပြင်၊ ဘယ်လိုဗဟုသုတတွေကို ပြောအုံးမှာလဲခင်ဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ယောကျားမင်းသမီး နှာမည်ကျော် ဦးအောင်ဗလ၊ မယ်ကာကအဖြစ်နဲ့ သီဆိုသွားတဲ့ ဝိုချင်းကလေးကို ဆိုပြပါအုံးမယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း....ဝိပဿနာတရား ရေးနေချိန်မျှားမှာ စွဲဗမာအစည်းအရုံးတို့၊ သခင်တို့၊ ဦးဖိုးစိန်၊ ဦးအောင်ဗလတို့ရဲ့

အကြောင်းတွေ သီချင်းတွေကို ဝေဝေဆာဆာ ကြားညှပ်ပြီး ရေးပုံရေးနည်းမျိုးကတော့ ပရိသတ်ကြိုက်ရင်ကြိုက်၊ မကြိုက်ရင်တော့ ခဲပေါက်ခံရမဲ့ အတတ်ဘဲခင်ဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ဆေးစားရင် ရောဂါပျောက်မှန်းသိပေမဲ့ ဆေးက ဆေးခါးကြီးဖြစ်နေရင် လူနာများ မစားချင်ကြဘူးခင်ဗျ၊ ဒီတော့ ဆေးခါးကြီး အလုံးကလေးတွေကို သကြားနဲ့ ဖုံးပေးခဲ့ရင်တော့ စားချင်ကြတယ်၊ စားကြတယ်၊ စားတော့ရောဂါပျောက်ကြတယ်မဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ပျင်းလို့ ဝိပဿနာတရားကို မဖတ်ချင်သူတွေ ဖတ်ချင်အောင်၊ စိတ်ဝင်စားစရာ များကို ကြိုးကြား ကြိုးကြား ထည့်ပေးခြင်းဟာ အပြစ် မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ အိပ်ချင်စရာ၊ စာမျိုးကိုတော့ မရေးတတ်တာ အမှန်ပါဘဲ၊ ခဲပေါက်ရင် တိုက်ဆောက်ဘို့ အသင့်ပါ။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုတော့လဲ "ရှမ်းကြိုက်နှားချေ" ဆိုတာလိုပေါ့ဗျာ၊ ကိုယ်ပိုင်ရေးနည်း ရေးဟန်အဘိုင်း မဆိုင်းမဘွဲ့ ဦးချင်းသာ ချပေတော့ ဆရာခင်ဗျား။

ပွတ်သမားဥပမာ။ ။ မိုးကြိုး ။ မြတ်စွာသခင်ဟာ အင်မတန်ခက်ခဲနက်နဲလှတဲ့ တရားဒေသနာများကို ပေါ့ကြားတဲ့အခါမှာ ဘုရားသခင် လက်ထက်တော် အခါက ထင်ရှားလှတဲ့ ဥပမာမျာ နဲ့ တင်စားပြီး ဟောကြားလေ့ရှိပါတယ်။ ဥပမာ။ ။မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ ထွက်သက်ဝင်သက် မှုပုံရှုနည်းကို ပွတ်သမား ဥပမာနဲ့ တင်စားပြီး ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

"ရဟန်းတို့.... ဥပမာသော်ကား ကျွမ်းကျင်သော ပွတ်ကြိုး

ကို ရှည်ရှည် ဆွဲငင်လျင်လည်း ရှည်ရှည် ဆွဲငင်သည်ဟု သိ၏။ တိုတိုဆွဲငင်လျင်လည်း တိုတိုဆွဲငင်သည်ဟု သိရ၏၊ ရဟန်းတို့.... ဤအဘူပင် ရဟန်းသည် ရှည်ရှည်ရိုက်လျင်လည်း ရှည်ရှည်ရိုက်သည်ဟုသိ၏၊ စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော် မူပါတယ်၊ အနှိုလို ဥပမာပေါင်း မြောက်များစွာကို အသုံးပြုကာ ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

နောက်မယားငယ်တွေနှင့် ပျော်ပျော်ပေါင်း။ ။ အဲဒီတော့ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နဲ့ သောတာပန် အရိယာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့ အမြင်နှစ်မျိုးတို့ရဲ့ ကွဲပြားခြားနားပုံကို သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက ဥပမာ တခုပြပြီး ဟောကြားပါတယ်၊ ထိုသဘောသွားကို ကျွန်တော်က ဥပမာတင်စားပြီး ပြောပြပါမယ်။

"ကျမလင် အသရေမနုတ်ရအောင်ပ၊ ဘဝတွင်အခြေဟုတ်စေဘို့၊ အမယ်လေး ငေ့ထုတ်ကိုတဲ့ ယူခဲ့တယ်၊ (ဟင်....ယူခဲ့ပြီ၊ သူကဖြင့် ဘာမှုမသိရှာဘူး၊ အမယ်လေး ငါဖြင့်သေရချိတော့မယ်) ကျေးဇူးရှင်၊ သခင် မှတ်တာကြောင့်၊ ကျေးဇူးတင်လင်အမြတ်ကိုးတော် ပေးအပ်ခဲ့မယ်၊ အကျိုးကံ နှစ်လီ မဲ့တာကြောင့် ဖိုးမတန်သည် မယ်မဲ့ရယ်နဲ့၊ ခဲ့ကြအုံးစို့ရဲ့ ယောကျ်ားသည်ရယ်၊ နောက်မယားငယ်တွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပေါင်း စားရစ်တော့လေ၊ ထောင်ထုပ်ကယ် သပြာငေ့နဲ့ (အို....ကိုကာကရဲ့၊ အမယ်လေး တခါဖြင့်သေကဲ့ခဲ့ရတော့မယ် မောင်ကြီးရဲ့၊ ရှင်ဘာမှန်းမှ မသိဘူး၊ အမိုက်မလေး သေမှသာ ရှင်ဖေးမတော့မယ်၊ချမ်းသာတော့မယ်၊ ကျုပ်မသေသမျှ ဒီဘဝမှာဖြင့် ကောင်းစားမှာ မဟုတ်ဘူး မောင်ရဲ့....) စားရစ်တော့လေ၊ ထောင်ထုပ်ကယ်

အသပြာ၀ေနဲ့ ဂါရ၀ေညွှတ်ကာသခဲ့ပါရဲ့ ကျွမ်းမှာမနေသာပါပြီ၊ မရဏာသေရှာသို့ သွားရတော့မယ်၊ အမယ်မင်း နောက်မယားအသွင်လှသူတို့နဲ့၊ ဘ၀သွေမရှောင် ပေါင်းရစ်ပေတော့ (မှာခဲ့ပါ့မယ်တော်....)ယောကျ်ားလင်၊ သမတ၊ ကျွမ်ရှေယောင်စောင်း၊....။

ကာကာ၁လ္ပိယဇာတ်။ ။ရာဇဂြိုဟ် ပြည့်ရှင်၊ ဘုရင်ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက တမ္ဗဒီပသူသတ်ကုန်းက ရာဇပတ်ကောင်ကို ညတွင်းချင်းပဲ့တော်အုပ် ပို့နိုင်သူကို အသပြာ တထောင် ပေးမယ်လို့ မောင်းခတ်တာကို ကြားလို့ ဆင်းရဲသူမ မယ်ကာကဟာထိုင့ဲ တထောင်ကို ယူလိုက်ပါတယ်၊ သူသတ်ကုန်းကို သွားရမဲ့လမ်းမှာ ကာဌဒီဃ ဟိလူးကြီးရှိပါတယ်၊ ဒီတော့ သူသတ်ကုန်းကို မရောက်ခင်လမ်းမှာ ဘိလူးဖားခံရပါလိမ့်မယ်။ဒါပေမဲ့ မယ်ကာကဟာ ချစ်သောလင်ကို ချမ်းသာစေချင်လွန်းလို့ သူအသေခံပြီးသွားမယ်၊ သူရတဲ့ငွေတွေကို သူ့လင်ကို အကုန်ပေးခဲ့မယ်တဲ့ခင်ဗျ။

ဒီလိုငွေယူပြီးတဲ့နောက် "ရော်....ငွေစ-ဖြင့် ရပါ၀ေ့၊လင်ကို တိုင်ပင်ဘို့ကခက်တယ်။ အမယ်လေး၊ ဘယ်နှယ်ပြောရပါ့မတုံ။ သူသိရင်ဖြင့် မချိအောင်ရှိရှာတော့မယ်...."

ယောကျ်ားမင်းသမီး။ ။ဦးအောင်ဗလဟာ အင်မတန်နာမည ကျော်ခဲ့တဲ့ ယောကျ်ားမင်းသမီးဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၁၃-ခု နိုဝင်ဘာလ ၁၁-ရက် စနေနေ့ မန္တလေးမှာ ကွယ်လွန်ရှာပါတယ်။ ကွယ်လွန်တော့ သူ့အသက်ဟာ ၃၁ နှစ်ပါ၊ ထိုအချိန်ကမိုးကြိုးရဲ့အသက်ဟာ နှစ်ဆယ်သာ ရှိပါသေးတယ်။ ဦးအောင်ဗလကို

ကျွန်တော်မမြင်ဘူးလိုက်ပါ။ သို့ရာတွင် ဦးဖိုးစိန်နဲ့ တဲ့ပြီး ခါတိ်ပြားသွင်းထားတဲ့ ကာကာလွိယဇာတ်ထုတ်နဲ့ မဏိစည်သူဇာတ်ထုတ်များကိုတော့ ယခုအခါက ကြားရပါများလို့ ငိုချင်းတွေကို အလွတ်ရနေပါတယ်။ ဥပမာ၊ မဏိစည်သူဇာတ်မှာ ဦးဖိုးစိန်က....

"တောင်လက္ပါ၊ ဖေါင်စကြာ၊ အလှည့်သွားစဉ်က၊မိဖုရားကို ယက္ခမယ်ထင်လို့ ကျွန်ုပ်မနေ၊ နှင်မိတာ နှမြော....မယ်ပပရယ်၊ မယ်ပပရဲ့ ၊ အမယ်လေး၊ မင့်မောင်ကြီး နှင်မိတာတွေ့ နှမြော-" စသည်တို့ဖြစ်ပါသည်ခင်ဗျား။

ဖိုး စိန် ငို။ ။မယ်ကာက၊ လင်ကိုနှုံးပြီး အကျိုးအ်ကြောင်းကို ပြောတော့ ဦးဖိုးစိန် မောင်ကာက က....

"မာနကြွယ်၊ တမင်မောက်လို့ မဝင့်လိုက်ပါနဲ့ ကာကမယ် ထင်သလောက် ကျင့်ပုံက၊ အမယ်လေး.... နင်သောက်တင့်ရဲပေဟယ်၊ ထမင်းရေကို ရက်ရစေတော့၊ ငေ့မက်ကာ မယူချင်ပါနဲ့ အတူပင် တဲအိုပျက်မှာကွယ် တဲ့လျက်ပျော်မယ်၊ မယ့ုင်းအောင် တကယ်မှတ်လို့ တားလိုက်ပါတော့ ထမင်းတောင် ဆယ်နပ်မစားရသော်လဲ တကယ်မပြတ် အနားမှာတဲ့ နေစေချင်တယ် သေရင်တကယ်ပ၊ အမှန်မလဲ....အ်ဒီလိုချည်းလင်မယားအော်င် မပလှားလိုက်ပါနဲ့ ငါ့မယားကို ငါအလွန်မင်သကဲ့ (ဟောဟိုက အကောင်တွေက) မြင်ပြန်ရင် နောက်ပိုးမဲ့ ငနဲ တွေ့ကြောင့် သောက်ကျိုးနဲ့ ထိတ်သကွယ်၊ တမင်ဆုတ်ကာ လှဲလိုက် ရပါတော့ မယ်ကာကရယ်၊ ကောက်ရိုးထဲမှာ အိပ်ရစေတော့၊ နင့်ငေ့ထုပ်ကို ငါဘာလုပ်စရာလဲ"

ပုထုဇဉ်အမြင်။ ။ အဲဒီလို၊ မင်းသားအကျော်နဲ့၊ မင်းသမီး အကျော်တို့ဟာ၊သဏ္ဌာန်လုပ်၊သရုပ်ဆောင်ပြီး၊ကပြတဲ့ပွဲကို၊ကြည့် ကြရတဲ့၊ ပွဲကြည့်ပရိသတ်များဟာ၊ မောင်ကာကနဲ့၊မယ်ကာက တို့ရဲ့၊ အဖြစ်အပျက်တွေကို၊တကယ်ဘဲ၊ အဟုတ်ဘဲ၊ထင်မှတ်ကြ ပါတယ်။ထင်မှတ်ကြတော့၊ မင်းသမီးငိုရင်လဲ၊ သူတို့ပါငိုကြပါ တယ်။ မင်းသားငိုရင်လဲ၊ သူတို့ပါရောပြီး၊ မျက်ရည်ထွက်ကြပါ တယ်။ အဲဒီအသိမျိုးက၊ ပုထုဇဉ်အသိမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ဒါက၊ ဥပမာတင်စားပြီး ပြောရတာပါ၊ တကယ်ကတော့၊ ရုပ်—နဲ့နမ်ဟာ၊ လူဘဲ၊နတ်ဘဲ၊ ဗြဟ္မာဘဲ၊ ခေါ်လိုက်တာ။ လှ လိုက်တာနဲ့....၊ ဥဘဘုံမှာ၊ ရုပ်ဆောင်ပြီး ပြနေလိုက် ဟာဘယ် လောက်သဏ္ဌာန်လုပ်၊ သရုပ်နဲ့ တူသလဲ ဆိုတော့၊ ဘုရား-တဆူ တဆူ၊ ပဋ္ဌင်တော်မူလို့ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ဟောကြား တော်မူတော့မှ၊ ရုပ်မှန်း- နာမ်မှန်း ကိုသိပြီး ဒီဥဘဘုံကလုတ် မြောက်ခွင့်ရကြပါတယ်ခင်ဗျား။

သောတပန်အမြင်။ ။ဦးဖိုးစိန်နဲ့၊ ဦးအောင်ဗလတို့ရဲ့ ဇာတ် ပွဲကိုသွားပြီး ကြည့်ကြသူတွေထဲမှာ၊ အော်——ဖိုးစိန်က မောင် ကာကလုပ်တယ်။ အောင်ဗလကတော့မယ်ကာကလုပ်ပြီး ဇာတ် ကနေကြတာပါလား။ အမှန်ကတော့ဖိုးစိန်၊အောင်ဗလ၊တို့နှစ်ဦး သရုပ်သဏ္ဌာန်ဆောင်နေကြတာကတော့၊ မောင်ကာက၊မယ်ကာ ကတို့ပါလား-လို့၊ အမှန်နဲ့ အမှားကို ခွဲခြားပြီး သိကြပါတယ်။ ဒီအတိုင်းဘဲ သောတာပန်အရိယာပာဝပရမတ်ဖြစ်တဲ့။ ရုပ်—နာမ် အမှန်ကိုလဲသိတယ်ပညတ်ဖြစ်တဲ့၊ငါ၊ သူတပါး၊ ယောကျ်ား၊မိန်း

မဆိုတာကိုလဲသိတယ်။ ပရမတ်နဲ့ ပညတ်ကို၊ နှစ်ခု၊ စပ်စပ်ပြီး သိပါတယ်။

သဲအင်း—အာဘော်။ ။ဒကာကြီး-ဦးအုန်းခင်၊သောတာပန်ရဲ့ **အ**သိဟာ သူများဆီက၊ လက်ပတ်နာရီကို၊ ငှါးပတ်ထားတဲ့လူ လိုဘဲ၊ လက်ပတ်နာရီကို၊ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းမှာ၊ ဒါဟာ၊ ငါလက်ပတ်နာရီမဟုတ်ဘူး၊ သူများထံက ငါငှါးထားတာ ငါပြန်ပေးရမယ်လို့ သိသလို။သောတာပန်ကြီးဟာလဲ၊ ပရမတ် ရုပ်-နာမ်နဲ့၊ ပညတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကို၊ နှစ်ခု စပ်စပ်ပြီး သိနေတယ်။

တရား အားထုတ် ချိန်မှာ၊ ပရမတ် ရုပ်-နာမ်ကို၊ သိနေတယ်ဆိုရင်၊ တဒင်္ဂဘဲဖြစ်သေးတယ်။ ရုပ်—နာမ်၊တဒင်္ဂကိုဘဲမြင်သိသေးတယ်။ တရားချလိုက်ချိန်များမှာ၊ ပညတ်နဲ့ ပရမတ်ကို နှစ်ခုစပ်စပ်ပြီး သိနေတယ်။ ဒါပေမဲ့၊ သတိ လစ်သွားတဲ့အခါ တော့ရှိသေးတယ်ဆိုရင်၊ ဝိဂ္ဂမ္ဘန—တာရှည် သင်မြင်လာပြီ။ ဆက်ပြီးကြိုးစားရမယ်။ နောက်ဆုံးမဂ်ပညာ၊ ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ သမုစ္ဆေဒ- အမြဲဖြစ်သွားပြီ.ဘယ်တော့မှအမြင်မပြောင်းလဲဘူးကွဲ့။

မဂ်-ဆိုတာ မေ့နေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အမြင်ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်လိုက်တဲ့ ဥာဏ်ဘဲဖြစ်တယ်၊ 'ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် စစ်ကြည့်ရင် သိလိမ့်မယ်။ ပရမတ်နဲ့ ပညတ်ကို တွဲပြီး ဒလစပ်သိနေရင်ငါသောတာပန်ဘဲလို့ မှတ်ပေတော့'ပါတဲ့ခင်ဗျား။

ရဟန္တာဆိုတာ၊ ။မိတ်ဆွေ၊ ။၁၉၆၉-ခု၊ ဇွန်လ ၁၆-ရက်နေ့က သဲအင်းဂူဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ ဦးမိုးကြိုး၊ ပုသိမ်မြို့သို့ လိုက်သွားခဲတာ့ မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့ရမှာပေါ့။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ စကားစပ်မိလို့ ပြောရအုံးမယ်၊ ဘုရားဖြစ်-ခုနှစ်၊ ဂျာမဏီပြည်၊ ဘားလင်းမြို့တော်ကြီးခွဲ ကျင်းပတဲ့ ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲကြီးမှာ ဦးဇော်ဝိတ် ပါဝင် ယှဉ်ပြိုင်ပါတယ်၊ ဦးဇော်ဝိတ်နဲ့အတူ ကာယဗလ ဦးရှိန် လိုက်ပါသွားပါတယ်၊ သူတို့နှစ်ဦး ဗမာပြည်ကို ပြန်ရောက်ကြတဲ့အခါ ၎င်းတို့နှစ်ဦးနဲ့အထူ ကျွန်တော်ဟာ ပုသိမ်မြို့သို့သွားရောက်ပြီး အိုလံပစ်ဟောပြောပွဲ ကျင်းပပါတယ်၊ ဒီအချိန်ကစပြီး ပုသိမ်မြို့ဟာ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်မင် ရင်းနှီးသွားပါတယ်၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားနဲ့ အတူ ကျွန်တော်လဲ ပါလာတယ် ဆိုတော့ မိတ်ဆွေဟောင်းမတွေလာကြပြီး၊ ပဆုံးအကြောင်းကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြပါတယ်။

အဲဒီ မိတ်ဆွေများထဲမှာ တော်တော် ဝူးဆန်းတဲ့ ပြဿနာတခုပေါ်နေပါတယ်။ အသက်လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်တွင်း ပဂ္ဂိုလ်တဦးက "ကျွန်တော်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားကို ကောင်းစွာနားမလည်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဦးအုန်းခင် ကဲ့သို့သော လောကီလောကုတ် နှံ့စပ်သူတဦး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ရဲ့ တရားကို ကိုးကြည်တယ် ကြားတာနဲ့ မမှားနိုင်ဘူးဆိုပြီး၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ တရားကို သူလက်ခံ ယုံကြည်ပါတယ်တဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ဦးအုန်းခင်ဟာ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားကို ဘာကြောင့် ရဟန္တာကြီးရယ်လို့ လက်ခံယုံကြည်တာလဲ ဆိုတာတော့ သိချင်ပါတယ်မင်ဗျားလို့ မေးပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုရင် အတော်ပါဘဲ၊ ကျွန်တော်လဲဒီမေးခွန်းကိုမေးမယ်လို့ ကြံစီနေတာကြာပါပြီ၊ မေးတဲ့ဆီကိုမရောက်

ခဲ့ပါဘူး၊ စကားစပ်မိတုန်း ပြောပြစေလိုပါတယ်၊ မှတ်သားစမ်းပါရှုစေခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒေါ်ခင်း.... အမေး လွယ်သလောက် အဖြေကသိပ်မလွယ်လှပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပြီး ဖြေပါမယ်။ ကိုးကွယ်တဲ့ ဘာသာ အယူပါဒ ဆိုတာက ယုံကြည်မှု ပေါ်မှာတည်ပါတယ်၊ယုံကြည်မှုဆိုတာကလဲ ရှေးဘဝက ပါရမီမပါလာရင် ဘုရားနဲ့ တွေ့တောင် မယုံကြည်နိုင်ပါဘူး။

တရားဂုဏ်တော်။ ။သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားဟာ ၄၆နှစ်ထိဒေါင် လူဆိုးကြီး ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အင်္ဂုလိမာလကဲ့သို့သော လူသတ် သမားကြီးဟာ့ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။

'တရားကို အားထုတ်သဖြင့် တရားထူးရသူဟာ တရားရဲ့ ဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံ လိမ့်မယ်လို့ ဆိုဆားပါတယ်၊ (၁)သွက္ခာတ ဂုဏ်တော် ဆိုတာက စ-လယ်-အုံး သုံးပါးလုံးခို အောင်ကောင်းသောဂုဏ်၊ (၂)သန္ဒိဋ္ဌိက ဂုဏ်တော်ဆိုတာက ကျင့်သူတို့အား ဘဝ မခြားစေဘဲ ဒိဋ္ဌ မျက်မှောက် ကိုယ်တွေ့ အကျိုး ဝံသားရသောဂုဏ်၊ (၃)အကာလိက ဂုဏ်ဆိုတာကားကာလမရွေး ကျင့်သည့်နေ့ပင် မဂ်လာကောင်းကျိုး ဖြာဝေဖြိုးသောဂုဏ်၊ (၄)ဟေါပဿဝိုဂုဏ် ဆိုတာက လာလှည့်ရှုလှည့်၊ကျင့်လှည့် စမ်းပါ၊ လွန်ချမ်းသာဟု.... အစမ်းခံခြင်းငှာ ထိုက်သောဂုဏ်၊ (၅) သြပနယိကဂုဏ် ဆိုတာက မိမိကာယ၊ အစ္စတ္တတ္တင် ရရှိ ပေါက်ရောက် ကိုယ်ခံတွေ့ မြောက်အောင် ကပ်၍ ဆောင်ထိုက်သောဂုဏ် ။(၆)ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတ ဗေဒါဝိဥ္ဇူဟိဂုဏ် ဆိုတာက အသီးသီးသောမိမိတို့၏ သဏ္ဌာန်ဥာဏ်ချမ်းသာပါပေ့၊ ကောင်းပါပေ့ဟု

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာ ခံစား သိမြင်ရသော ဂုဏ်တော်မျှားဖြစ်ပါတယ်။

စာမတတ်-ပေမတတ်။ ။သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဟာ စာမတတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဆရာတော်ဘုရားဟောကြားတဲ့ "မဂ်လေးပါး" တရားတော်ကို ဓထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဆရာတော်ဟာ တကယ့်တရားထူးကို ရသောကြောင့် တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်၊ ဒီလိုပြည့်စုံလို့ ဒီလိုခန္ဓာကိုယ်ကွေ့ တရားမျိုးကို ဟောနိုင်တာဘဲလို့ ယူဆပြီး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ တကယ့်ရဟန္တာကြီးဘဲလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် **ကိုယ် စိတ်ကိုယ်စစ်။** ။'ဂ်ုယ့်စိတ်ဂ်ုယ်စစ်' ရမယ် သူတပါးစိတ်ကိုမစစ်ရဆိုတဲ့အဆုံးအမကို ကျွန်တော်ဟာ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားနဲ့တွေ့မှသာ ကြားနာ မှတ်သားရပါတယ်၊ ထိုအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စင်တဲ့ အလေ့အကျင့်ကို မပြတ်မလပ်၊ ဒလစပ် လုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အင်မတန် ထူးတဲ့ အကျိုးထူးများ ကို ခံစားရပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စင်ဆိုတဲ့ တရားမျိုးကို မြတ်စွာဘုရားဘယ်သူတဲ့များမှာ ဟောကြား ခဲ့ပါသလဲ ဆိုတာကို ဘိုချင်လို့ ဓမ္မပဒပါဠိတော်မြန်မာပြန်ကို ရှာဖွေဖတ်ရှုတဲ့အခါမှာ အောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရပါတယ်။

ပါဝေယျအာဇီဝကဝတ္ထု။ သူတပါးတို့၏ မလျော်သော အပြစ်အနာအဆာတို့ကို မကြည့်ရှုရာ သူတပါးတို့၏ ကောင်းမှု မကောင်းမှု ပြုမပြုကို မကြည့်ရှုရာ မိမိ၏ကောင်းမှု မကောင်းမှု ပြုမပြုကိုသာလျှင် ကြည့်ရှုရာ၏။

ဥဒ္ဓေါနသည်တွေ့ရဝတ္ထု။ သူတပါး၏ အပြစ်ကို အစဉ်ရှုလျက် အမြဲမပြတ်ကဲ့ရဲ့တတ်သူအား အာသဝေါတရားတို့သည် တိုးပွားကုန်၏။ ထိုသူသည် အာသဝေါကုန်ခြင်းမှ ဝေးကွာ၏။

နဂ်လကုလတွေ့ရဝတ္ထု။ ရဟန်း- မိမိကိုယ်တိုင် စောကြောစစ်ဆေးလေလော့၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ဆင်ခြင်လေလော့ မိမိကိုယ်ကို မိမိကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတိရှိသော သင်သည် ခုမ်းသာစွာ နေရလတံ့ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒိဋ္ဌိသတ် - တဏှာသတ်။ ဒိဋ္ဌိသတ် - တဏှာသတ်၊ တရားနှစ်ပါးကို ကျင့်စဉ်နှစ်မျိုးနဲ့ ခွဲခြားပြီး ဟောကြားခြင်းမျိုးကို လဲ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားထံမှသာ ကျွန်တော်ကြားနာရဘူးပါတယ်။ ။ဒိဋ္ဌိသတ်ရန်၊ ဓါတ်ကြီးမလေးပါး ဖေါက်ပြန်မှုကြောင့် ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ဝေဒနာသုံးမျိုးကို ရှုပွားခိုင်းပါတယ်။

တဏှာသတ်ရန်၊ ရူပ်ကို အသုဘဉာဏ်ပေါ်အောင် ရှုပွားခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီလို ရှုပွားခိုင်းပုံဟာ ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့ ညီမညီ၊ ကိုက်မကိုက်ကို ကျွန်တော်ရှာဖွေလေ့လာကြည့်တဲ့အခါမှာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါတယ်ခင်ဗျား။

ခန္ဓာငါးပါးခဲ့ခြားရှုပုံ။ ဝေဒနာထူးရပြီး၊ ပေါက်မြောက်လွယ်အောင်၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို တပါးစီခွဲခြားပြီး ဝိပဿနာ

ရူပဌားသင့်ကြောင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းမှာ တွေ့ရပါတယ်၊ ဘယ်လို ခွဲခြားပြီး ရူပဌားရမလဲဆိုရင်—

(၁) သတ္တဝါတို့ရဲ့ ကိုယ်ကာယ၊ အထည်ဒြပ်၊ သဏ္ဌာန် ကြီးဖြစ်နေတဲ့ ရူပကွဲခန္ဓာကို၊ မတင့်တယ် မဘွယ်ရာသော အသုဘဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရမယ် ဟူ၍ဝင်း။

(၂) ဝေဒနာကွဲခန္ဓာကို၊ ဒုက္ခဟူ၍၊ ရှုဆင်ခြင်ရမယ် ဟူ၍ ဝင်း။

(၃) သညာကွဲခန္ဓာ - သင်္ခါရကွဲခန္ဓာနှစ်ပါးကို၊ အနတ္တ ဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ရမယ် ဟူ၍ဝင်း။

(၄) ဝိညာဏကွဲခန္ဓာကို၊ အနိစ္စဟူ၍ ရှု၊ ဆင်ခြင်ရမယ်ဟူ၍ ဝင်း၊ ညွှန်ကြားထားခြင်းကို တွေ့ရပါတယ်ခင်ဗျား။(ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ခန္ဓနိဒ္ဒေသကိုကြည့်ပါ)။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးပြီးစီးပုံ။ ဒီလို ခန္ဓာငါးပါးကို တပါး စီ ခွဲခြားပြီး၊ ဝိပဿနာ၊ ရူပဌားခဲ့ပါရင်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပြီးစီးပါတယ်တဲ့၊ ပြီးစီးပုံက—

(၁) ရူပကွဲခန္ဓာကို၊ အသုဘဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်ပါရင်၊ ကာယာ နုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ ပြီးစီးပါတယ်။

(၂) ဝေဒနာကွဲခန္ဓာ၊ ဝေဒနာကို ဒုက္ခဟူ၍၊ ရှုဆင်ခြင်ပါ ရင်၊ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ၊ ပြီးစီးပါတယ်။

(၃) သညာကွဲခန္ဓာ-သင်္ခါရကွဲခန္ဓာ နှစ်ပါးကို၊ အနတ္တဟူ၍၊ ရှု၊ ဆင်ခြင်ပါရင်၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ၊ ပြီးစီးပါတယ်။

(၄) ဝိညာဏကွန္ဒာကို၊ အနိစ္စဟူ၍၊ ရှုဆင်ခြင်ပါရင်၊ စိတ္တာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိစ္စ၊ ပြီးစီးပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒုတိယဝေဒနာသုတ်။ ထိုပြင်၊ ဣတိဝုတ်ပါဠိတော် မြန်မာပြန်မှာ....“အကြင်သူသည်၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဆင်းရဲဟူ၍မြင်၏။ ဒုက္ခဝေဒနာကို ငြောင့်တံကျင်ဟူ၍ မြင်၏။ ငြိမ်သက်သော၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို၊ အနိစ္စဟူ၍ မြင်၏။ ။ဝေဒနာသုံးပါးတို့ကို ကောင်းစွာမြင်ပြီးသော ထိုရဟန်းသည်၊ ထိုဝေဒနာ၌ သမ္ဘေဒ ဝိမုတ္တိအားဖြင့်၊ လွတ်မြောက်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်းသည်၊ အဘိညာဏ်ကိစ္စ ပြီးဆုံးပြီး၍၊ ငြိမ်းအေးပြီးလျှင်၊ ပေါဂလေးပါးကို လွန်မြောက်ပြီးသူဖြစ်၏”ဟု ဤဂါထာဖြင့် ဘုရားပ၏။ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်။ (၁) သောတာပန်ကျင့်စဉ်က၊ အာနာပါနသမထကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့၊ သမာဓိကိုထူထောင်ပြီး၊ ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဖေါက်ပြန်မှုကြောင့် ပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာရဲ့ ခံစားခြင်းသဘောကို၊ သမ္ဘေဒ၊ အသိပြဲအောင်၊ ရှုပွားပါတယ်။ ဘုံအခါမှာ။ ‘မြင်-ကြား-နံ-လျက်-ထိ-သိ’ ကိစ္စတွေမှာ၊ ပဋိဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပျောက်ပြီး၊ ခံစားတဲ့သဘောကိုသာလျှင်၊ သိမြင်နေပါတယ်။

(၂) မိမိကိုယ်-သူတပါးကိုယ်ဆိုတဲ့၊ ရူပ်ကို၊ အသုဘ လက္ခဏာဥာဏ်၊ သမ္ဘေဒ၊ အသိအမြင်မြဲအောင်၊ ရှုပွားတဲ့အခါ၊ ကာမတဏှာ ခေါင်းပါးသော၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လာ

တယ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ သုခဝေဒနာကို၊ လွန်မြောက်သွားပါတယ်။ မြင်-ကြား-နံ့-လျက်-ထိ-သိ ကိုစွဲဝေဒနာခုံး ဖြစ်နေပါတယ်။

(၃)အသုဘ လက္ခဏာဥာဏ် ပေါ်နေတဲ့အခါ၊ သကဒါဂါမ်ရှုပ္ပွားတဲ့ရုပ်ကိုဘဲ ထပ်မံရှုပ္ပွားတဲ့အခါမှာ ဒုက္ခဝေဒနာမှ လွန်မြောက်ပြီး၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာဥာဏ်၊ သမုဒ္ဓေဒ၊ သင်မြင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို အနာဂါမ်လို့ ခေါ်ပါတယ်၊ သုခနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာနှစ်ပါးကိုပယ်လိုက်ပြီးဖြင့်လို့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကာမတဏှာကို လွန်မြောက်သွားပါတယ်။

(၄)ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရုပ်ကလပ် ကလေးတွေ ဒလစပ်ဖြင့်ပျက်နေတာကိုဘဲ မြင်နေသိနေတဲ့အဟုတ် ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ ဖြစ်နေပါတယ်၊ ထိုရုပ်ကလပ်ကလေးတွေနဲ့ စိတ်ကို စိတ္တာနုပဿနာ အရှုပ္ပွားရာက မြောနုပဿနာအဆင့်သို့ရောက်သွားပြီး ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

အဲဒီလို ခန္ဓာကိုယ်တွေ့အကျင့်တရားမျိုးကိုစာတတ်ရုံနဲ့ ဟောတတ်ဘို့ဟာ မလွယ်ပါဘူး၊ ဒီဟောပုံမျိုးကိုလဲ "စာမှာမတတ်ကိုယ်မှာတတ်တဲ့" သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ပေါ်လာ တော့မှဘဲ ကြားဘူးရပါတယ်၊ ဒီလို ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ မဂ်လေးပါး တရားတော်ကို တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနဲ့ ပြည့်စုံလို့သာ စာမတတ်ဘဲနဲ့ ဟောနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ ရဟန္တာအစစ် ကေန်ဖြစ်တယ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဝိပဿနာတရားတွေကို ဆွေးနွေးတာ များသွားလို့ ဆရာဖိုးရဲ့အကြောင်း အဆက်ပြတ်နေတာ တော်တော်ကြာသွားပါပြီ၊ ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

ဆရာဖိုးရဲ့ သားသမီးများ။ ။ဆရာဖိုးဟာ ယိုးဒယားမှ ဇာတိချက်ကြေ မြင်းမူနယ်ကို ပြန်လည်ရောက်ရှိလာတဲ့အခါမှာ ဖခင်ကြီးနဲ့ မိမိဌေးဘို့ဟာ ကွယ်လွန် သွားကြပြီဖြစ်ပါတယ်၊ အကယ်၍ မိဒွေးဖြစ်သူဟာ အသက်ရှင်လျက် ရှိနေသည့် တိုင်အောင် ဆရာဖိုးတွင် ငယ်စဉ်က အခဲမကြေ တည်ရှိနေတဲ့ ဇဒါသစိတ်တွေဟာပြေပျောက်သွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် မိဒွေးလုပ်သူကို ဂလဲ့စားချေကာ အသေသတ်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ဆရာဖိုးဟာ မြင်းမူနယ်သူ ဖေါ်ဇရုံးနဲ့ အကြောင်းပါပြီး၊ သား ဦးသော်တာ ဦးပေါ်လာနဲ့ သမီး မလေးတို့ကို မွေးဖွားပါတယ်။

သော်တာ၊ ပေါ်လာ။ ။ဆရာဖိုးရဲ့၊ သားကြီး-ဦးသော်တာဟာ၊ မိဘရိုးရာဆေးအတတ်ပညာနဲ့၊ အသက်မွေးပါတယ်။ညီဖြစ်သူဦးပေါ်လာကတော့ အနုပညာဘက်မှာ ဝါသနာပါတဲ့အဘွက် ဆိုင်းဆရာအဖြစ်နဲ့ အသက်မွေးပါတယ်၊ နာမည်ကျော်ဆိုင်းဆရာစိန်ဗလှဟာ ဦးပေါ်လာရဲ့ သားဖြစ်ပါတယ်။

ဦးသော်တာဟာ အသက် ၃၀-အရွယ်မှာ မကျမ်းမမာဖြစ်လို့ ဌေ့ဝင်မမှန်ရာမှ အစပြုပြီး လင်မယားကွဲကြပါတယ်၊ ထိုနောက် ဦးသော်တာဟာ သားတယောက်နဲ့ သမီးတယောက်ကို မြင်းမူ

ဗီးပြ||ခြံမှာ ထားခဲ့ပြီး၊ ဖအောက်ပြည်အောင်ရွာကို စုန်ဆင်းမဲ့ လှေကြီးတစင်းနဲ့ လိုက်လာခဲ့ပါတယ်။

ဆေးဆရာ ဦးသော်တာ။ ။ရန်ကုန် ကြည့်မြင်တိုင်တွင် လှေကြီးဆိုက်ကပ်နေစဉ် ကြည့်မြင်တိုင်မှ အရာရှိကြီးတဦးရဲ့ သမီးတယောက်မှာ ရောဂါကြီးစွာ ရှနေသဖြင့် ကုသနိုင်မဲ့ ဆရာကောင်းတဦးကို လိုက်လံစုံစမ်းရှာဖွေနေကြောင်း သိပါတယ်။ ထိုအခါ ဦးသော်တာက ထိုရောဂါကို မိမိကုသနိုင်ကြောင်းကို ပြောလိုက်ပါတယ်၊ ထိုစကားကိုလှေသူကြီးကြားတဲ့အခါ ထမင်းချက် သော်တာက မရေမရာ ပြောရကောင်းလားဆိုပြီး၊ ကြိမ်းမောင်းပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဦးသော်တာဟာ လူနာရှင်ခေါ်ရာသို့ လိုက်သွားပြီး လူနာအား ဆေးကုသ ပေးတဲ့ အခါ ၃-၄ရက် အတွင်းမှာဘဲ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားတဲ့အတွက် ငွေသုံးရာနဲ့ဝတ်စုံတစုံ ပူဇော်ခြင်း ခံရပါတယ်တဲ့ခင်ဗျား။

နှောကုန်းရွာသို့။ ။ဦးသော်တာဟာ ဆေးဆရာအဖြစ်နဲ့ ဆေးကုသ နေချိန်မှာ အညာမူးဝ၊ ရထောင် ဇာတိ ဦးဖိုးနှောင်နဲ့ ကြည့်မြင်တိုင်မှာတွေ့ကြပါတယ်၊ အညာသားချင်းမို့ တွေ့လျှင် တွေ့ခြင်း မှာဘဲ တဦးနဲ့တဦး ခင်မင်ရင်းနှီး သွားကြပါတယ်၊ ဦးဘိုးနှောင်ဟာ မော်ဘီမြို့အနောက်ဘက်လေးမိုင်ကွာနှောကုန်းရွာ အညာစုမှာ နေထိုင်ပြီး၊ စပါးရောင်းဘို့ ကြည့်မြင်တိုင်သို့ လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ခင်မင်ရင်းနှီးကြရာက ဦးသော်တာဟာ ဦးဘိုးနှောင်နေထိုင်ရာနှောကုန်းရွာသို့ လည်ပတ်ရင်း၊ ဆေးကုရင်း ရောက်သွားပါတယ်၊ ဒီလိုဦးဘိုးနှောင်ရဲ့ အိမ်မှာဘဲ တည်းခိုနေထိုင်ရာက မိဘများရဲ့ သဘောတူချက် အရ၊ ဦးဘိုးနှောင်သမီးကြီး ဒေါ်မယ်အုံနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုကာ နှောကုန်းရွာမှာဘဲ သေးဆရာကြီးအဖြစ်နဲ့ အသက်မွေးပါတယ်တဲ့ ခင်ဗျား။

ဦးသော်တာ ဒေါ်မယ်အုံတို့ဟာ သားသမီးများဖြစ်ကြတဲ့ (၁) ဒေါ်ဖွားစိန်၊ (၂) ဒေါ်ပန်းရှင်၊ (၃) ဦးအောင်ထွန်း (သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား)၊ (၄)ဦးထွန်းညွှန့်၊ (၅)ဦးထွန်းကွန့်၊ (၆)ဦးသောင်းစိန်၊ (၇)ဦးချစ်ဖူး တို့ကို ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်မွေးဖွားပါတယ် ခင်ဗျား။

ရာကုဋေ

ရာကုဋေ၊
ရှာဖွေပတ်နှောက်၊ သဒ္ဓါပေါက်၍
တယောက်ရဲရဲ၊ ထွက်နိုင်ခဲ့၏။

မိတ်ဆွေ။ ။ရှေးရှေးလူဟောင်း၊ သူတော်ကောင်းမျှားက "ရာကုဋေ" လက်ါကလေးကို၊ စပ်ဆိုခဲ့တာ၊ တယ်လဲမှန်ပါက လါးခင်ဗျား။ ဘာ့ကြောင့်လဲ ဆိုတော့၊ယခုခေတ်၊ ယခုအခါ မှာ၊ ငါးရာ၊ ငါးသောင်း၊ ငါးသောင်းစသည် ဒါနပြုနိုင်ကြ၊ နေ ရက်မျှားစွာ၊ သီလကိုဆောက်တည်နိုင်ကြ၊ပိဋကတ်သုံးပုံကို နှစ် ပေါင်းမျှားစွာကြိုးစားပြီး၊နှုတ်ငုံ ဆောင်၍၊ ပြသနိုင်ကြသော်လဲ သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ (သမာဓိနဲ့ ပညာ)အလုပ်ကို နေ့ရက်အနည်း ငယ်မျှပင်၊ အားမထုတ်လိုကြ၊အားမထုတ်ကြပါဘူး၊

အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်မျှားဆိုရင်၊ သမထဝိပဿနာ(သမာဓိနဲ့ ပညာ)အလုပ်ကို၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်၊ အားမထုတ်ရုံသာမကဘဲ၊ မိ မိတို့အား၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်နေကြတဲ့၊ ဒကာဒကာမမျှားက၊ သမထ ဝိပဿနာကျင့်နည်း၊ ကြံနည်းမျှားကို၊ အပါယ်ဘေးက

လွတ်လိုရေးနဲ့ မေးတဲ့အခါမှာ "ဟဲ့ ဒကာမ-ဒါနင့်အရာလား" လို့ပင် ပက်ပက်စက်စက်၊ ပြောရက်ကြပေသေးတယ်ခင်ဗျ။

တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များက၊ မ်မိတို့သည် လဲခန္ဓာကိုယ်တွေ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့်။ ဟုတ်ပြီးမှန်ပြီလို့ တထစ်ချ။ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ သမထ ဝိပဿနာ၊ ကျင့်ကြံနည်းမရှိပါဘဲလျက်၊ သူတပါး၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ ဟုတ်ပြီ၊မှန်ပြီလို့ တထစ်ချသိမြင်ထားတဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်နည်းကို ပိဋကတ်စာပေနဲ့ မကိုက်ညီဘူးလေး ဘာလေး ညားမလေးနဲ့ ငါ့စကားနှားရ၊ အတင်းအဓမ္မ၊ ပြောဆိုနေကြပါတယ်။

အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များသည်လဲ၊ ယခုမေတ်ဟာ၊ အရိယာခေတ်မ ဟုတ်တော့ဘူးလို့ ဓမ္မဇ္ဈာယ်စကားကို မကြောက်မရွံ့နှောက်မ ဘွန့်ဘဲပြောဆိုနေကြပါသေးတယ်။

ဒီလိုအရိယာခေတ်မဟုတ်တော့ဘူးဆိုရင်၊ရဟန်းသံဃာတော်များဟာ၊ ဘာ့ကြောင့်စာသင်စာချ၊ ပြုလုပ်နေကြပါသလဲ၊ မြန်မာပြည်မှာ သံဂါယနာနှစ်ကြိမ်နှစ်ခါ၊ ဘာ့ကြောင့်တင်ကြပါသလဲ။ ဆေးစာနဲ့တူတဲ့၊ ပိဋကတ်တော်များကို၊မှန်အောင်၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ကြတာဟာ၊ ဒီဌိုနဲ့တဏှာဆိုတဲ့၊ ရောဂါကိုပျောက်ကင်းစေနိုင်တဲ့ ဆေးနည်းကို မမှားမယွင်းရလေအောင် ပြုပြင်ခြင်းဘဲ၊ မဟုတ်ပါလား၊ ဆေးနည်းမှန်ရှိနေသမျှ၊ ဒီဆေးနည်းအတိုင်း၊ ဆေးဖေါ်စားရင်၊ ဒီဒိုဌိနဲ့ တဏှာဆိုတဲ့၊ ရောဂါဟာ၊ ပျောက်ကင်းမယ် မဟုတ်ပါလား။ ဒါ့ကြောင့်၊ ဒီဆေးနည်းဖြစ်တဲ့ ပိဋကတ်သုံးပုံ၊ တည်ရှိနေသမျှ၊ ဒီဌိုရောဂါနဲ့ တဏှာရောဂါ၊ တို

ဟာပျောက်ကင်း နိုင်တယ်၊ ဒီလိုပျောက်ကင်းနိုင်ခဲ့ရင်၊ အရိယာ ခေတ်ဟာကေန် ရှိရမည်ပေါ့ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒီးင်း...ကိုယ့်ဆရာ၊ ဒီကဗျာတယ်ပြီး အာသဒ္ဓက် လုခ္ခညလား၊ ဘုရားသခင်က သင်၊ သမာဓိ၊ ပညာရယ်လို့ သိက္ခာသုံးပါးကို ဟောကြားဆုံးမခဲ့ပါတယ်၊ (၁)သီလဆိုတာက ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှုကို မကျူးလွန်အောင် စောင့်ထိန်းတဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်၊ (၂)သမာဓိဆိုတာက သမာဓိရှိနေချိန်မှာ မနောကံမှု မကျူးလွန်အောင် စောင့်ထိန်းတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ (၃)သီလ-သမာဓိဆိုတဲ့တရားနှစ်ပါးဟာက၊ ဘုရားမပွင့်တဲ့သာသနာပ၊ ဒေဝခါမျှားမှာလဲ ရှိနေတဲ့ဗမတ္တက်၊ ကမ္ဘာ့တန်ဆာတရားမျှား ဖြစ်ပါတယ်၊ ပညာ ဆိုတာကတော့ ဘုရားပွင့်ရာ သာသနာတော်တွင်းမှသာ ရနိုင်ယူနိုင်တဲ့ အတိုဒုလ္လဘ .အလွန် ရခဲလှသော တရားမျိုးဖြစ်ပါတယ်။

ပညာဆိုတာက ဒိဋ္ဌိသတ်ရန်၊ တဏှာသတ်ရန် ထက်မျက်လှတဲ့ လက်နက်ကောင်းမျှား ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒိဋ္ဌိသေရင် အပါယ်လေးဘုံ ကယ်တင်ပါတယ်၊ တဏှာသေရင်တော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါတယ် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက တဖွဖွသတိပေးပါတယ်။

ဥရုဝေဠတော။ ဒါထက်စကားစပ်မိလို့ ပြောရအုံးမယ်၊ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မမူမီက တထောင်သော အမျိုးသားတို့ဟာ လူ့ဘောင်ကို စွန့်ကာ ရသေ့ပြုကြပြီး၊ ကာယကံမှု၊ ဝစီကံမှုပြုလုပ်ကျူးလွန်မှုဟာ ထင်ရှားတယ်၊ မနောကံမှုကျူးလွန်ခြင်းဟာ မထင်မျှားဘူး၊ သူတပါးတို့ဟာလဲ မသိနိုင်၊မမြင်

နိုင်ဘူး၊ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် စစ်ကြည့်မှသာ သိနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် မနောက ံမှလွန်ကျူးသူဟာ ဖက်ရှက်ခန့်လောက်သဲကိုယူဆောင်ပြီး၊ တခုသော အရပ်မှာ စုပုံပြီး ထားကြမယ်လို့ ကတိကဝတ် ပြုကြပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက တရားအားထုတ်တဲ့ သဲအင်းဂူ ယောဂီများအား ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ကြလို့ ဆုံးမလေ့ရှိပါတယ်၊ ဒီလို ဆုံးမခြင်းနဲ့ တချိန်တည်းမှာ မနောက ံကြူးလွန်မိသူဟာ တကြိမ်လျှင် အလှူငွေ ကြေးပြားတပြား ထည့်ရမယ်လို့ အလှူခံသေတ္တာတလုံး လုပ်ထားခဲ့ရင် တနှစ်ကြာရင် ငွေ ဘယ်လောက်များ ရမယ် မပြောတတ်ဘူး၊ အများကြီး ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

မိုးကြိုး။ ။အင်း.... တော်တော်ကောင်းတဲ့ အကြံပေဘဲ ဗျို့၊ ဒါထက်ဆက်ပြီးပြောပါအုံးမယ်၊ ရသေ့တထောင်တို့ဟာ မိမိတို့ပြုထားတဲ့ ကတိကဝတ်အရ မနောက ံ လွန်ကြူးမိတိုင်း သဲကိုယူဆောင်ပြီး၊ သတ်မှတ်ထားတဲ့ နေရာမှာ စုပုံပြီး ထားလိုက်တာကြီးစွာသော သဲစုသဲပုံရှိတဲ့ ဥယျာဉ်ကြီး ဖြစ်လာပါတယ်။ (ဥရု-ကြီးကျယ်သော၊ ဝေဠု-ဥယျာဉ်၊ ဥရုဝေဠုတောဟာ ယခု ဗုဒ္ဓဂယာပင် ဖြစ်ပါတယ်။)

မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးနောက် ထိုဥရုဝေဠုတောမှာ၊ ဥရုဝေဠုကဿပအမှူးရှိတဲ့ ရသေ့တထောင်တို့နဲ့နေတော်မူပြီး၊ ထိုရသေ့တို့အား စက္ခုဘိုက္ခဝေ အာဒိတ္တ ံ အစ ရှိသော တရား တော် ကို ဟောကြားတော် မူပါတယ်။

အဓိပ္ပါယ် လိုရင်းကတော့.... ငါ၏ချစ်သားတို့ စက္ခုသည်

ရဲရဲတောက်လောင်၏။ အဆင်းရုပ်သည် ရဲရဲတောက်လောင်၏။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရဲရဲတောက်လောင်၏။ စက္ခုဒ္ဒ တွေ့ထိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ခံစား အပ်သော သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ-ဥပေက္ခာဝေဒနာသည် ဖြစ်ရ၏။ ထိုခံစားမှု ဝေဒနာသည်လည်း ရဲရဲတောက်လောင်၏။ အဘယ်တရားဖြင့် ရဲရဲတောက်လောင်သနည်း အဆင်းရုပ်၌ သာယာ ခြင်းကြောင့် ရာဂမီးတောက်လောင်၏။

အဆင်းရုပ်၌ နှလုံးမသာယာခြင်းကြောင့် ဒေါသမီးလောက်လောင်၏။ အဆင်းရုပ်၌မေ့ရျမသိမှုကြောင့် မောဟမီးတောက်လောင်၏။ ထိုမီးသုံးပါးတောက်လောင်ခြင်းကြောင့် ပဋိသန္ဓေနေရသောမီး၊ အိုရသောမီး၊ သေရသောမီး၊ ငိုကြွေးရသောမီး ဒုက္ခရောက်ရသောမီး၊ စိတ်နှလုံး မသာယာသောမီး၊ သက်ကြီးရိုက်ငင် အလွန်ပင်ပန်းရသောမီး။ ။ဤ-ဆယ့်တစ်ပါးသောမီးတို့သည်၊ မြင်မှု၌ဆယ့်တစ်မီး၊ ကြားမှု၊ နံမှု၊ စားမှု၊ သိမှုတို့၌ ဆယ့်တစ်မီးစီတို့သည် မပြီးမပြတ် အမြဲပင် ထပ်ကာထပ်ကာ လောင်၏လို့၊ ဂါဘုရား ဟောတော်မူသည် ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျာ။

သဲအင်းအာဘော်။။ ။ အနှီ ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်ပြီး....၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက "ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင် လောဘ ဒေါသ၊ မောဟရယ်လို့ ကိလေသာ သုံးပါး ရှိတယ်၊ ဒီတရား သုံးပါးမှာ မောဟဆိုတဲ့ အမှန်ကို မသိမှု၊ အဝိဇ္ဇာဟာ ဦးစီး

ခေါင်းဆောင်ဘဲ၊ မသိမှု မောဟအဝိဇ္ဇာကြောင့် လောဘတို့ ဒေါသတို့ ဖြစ်ကြရတယ်။

ဘုရားသခင်က သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးကို အကျင့်တရား အနေနဲ့ ဟောကြားခဲ့တယ်၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အားထုတ်တဲ့ တရား ယောဂီဟာ သတိ ဦးစီးလေးရမယ်၊ အမြဲ သတိရှိရမယ်၊ သတိကိုဘယ်တော့မှ လက်မလွှတ်ရဘူး။ တရားထိုင်ချိန်မှာသာသတိရှိပြီး၊ တရားမထိုင်ချိန်မှာ သတိမရှိဘူးဆိုရင် တရားရဘို့မလွယ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သတိအမြဲ ရှိနေရလိမ့်မယ်။

သတိရှိတော့ သမာဓိ ဖြစ်လာမယ်၊ သမာဓိ ဖြစ်လာတော့ ရူပ်၊နာမ်အမှန်ကိုမြင်တဲ့ ပညာ ဖြစ်လာတယ်၊ သဘောကတော့ သဒ္ဓါဗိုလ်၊ ဝီရိယဗိုလ်၊ သတိဗိုလ် သုံးပါးကို တရားယောဂီဟာ အမြဲလက်ကိုင်ထားခဲ့ရင် သမာဓိဗိုလ်၊ပညာဗိုလ်တို့ဟာ ဖြစ်ပေါ်လာကြလိမ့်မယ်။

ဘုရားသခင်က (၁) ရူပက္ခန္ဓာကို အသုဘလို့ ရှုရမယ်။ (၂) ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ဒုက္ခလို့ရှုရမယ်၊ (၃) သညာက္ခန္ဓာ သင်္ခါရက္ခန္ဓာနှစ်ပါးကို အနတ္တလို့ရှုရမယ်၊ (၄) ဝိညာဏက္ခန္ဓာကိုအနိစ္စလို့ရှုရမယ်၊ ဒီလို ရှုပွားခဲ့ရင် လျင်လျင်မြန်မြန် တရားထူး ရနိုင်တယ်လို့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းမှာ ဆိုကြောင်း ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်ဖတ်ပြလို့ဦးပဉ္စင်းသိရတယ်။

ဦးပဉ္စင်းကစာတတ်လို့ (၁) ရူပက္ခန္ဓာကို အသုဘရှုကောင်းမှန်း၊ (၂)ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို ဒုက္ခလို့ ရှုရကောင်းမှန်း သိတာမဟုတ်ဘူး၊ မိမိရှေးရှေးဘဝတွေက ပါလာတဲ့ပါရမီအလျောက် ပစ္စုပ္ပန်ပေါ်ဆဲရူပ်-နာမ်ကို ပွားခြင်းဘဲ ဖြစ်တယ်။

ဒီလိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကြီးနဲ့ ဦးပဉ္စင်းအားထုတ်လာခဲ့တဲ့တရား ဦးပဉ္စင်း ယခု သင်ပြနေတဲ့ တရားဟာ ညီညွတ်ပါလျက်ကနဲ့ (၁) ဝေဒနာကိုဒုက္ခလို့ရှုခြင်းကို သဲအင်းဂူက "ဒုက္ခ–ဒုက္ခ" ကြီးကို ရှုနေတာပါကွာ၊ (၂) သဲအင်းဂူအသုဘရှုနည်းဟာက သမထကြီးပါကွာလို့ ပြောခဲ့ကြတာ စာဖတ်ပြီး အဓိပ္ပါယ်မကောက်တတ်လို့ဘဲ ဖြစ်ရမယ်။

သဲအင်းတရားကို မယုံရင် ၉မ်းပြီး အားထုတ် ကြည့်ပေါ့၊ အကုသိုလ်မဖြစ်ပါဘူး၊ အပါယ်မကျပါဘူး။

ဒီဋ္ဌိဆိုတဲ့တရားက ဝေဒနာကိုဝေဒနာမှန်းအမှန်မသိလို့ငါသူတပါးယောကျ်ားမိန်းမလို့ထင်တဲ့အထင်ဖြစ်တယ်၊ ဒီတော့ ဒီဒဿနအောင် ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာ အမြင်မှန်တဲ့ ဝေဒနာကို ဝေဒနာမှန်းသိတဲ့ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ကိုရအောင် အားထုတ်ရတယ်။

တဏှာဆိုတာက ရူပ်ပေါ်မှာ ရာဂနဲ့ဒေါသဖြစ်တဲ့ တရားဘဲ။ ဒီတော့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့ ရူပ်ပေါ်မှာစဲ့နေတဲ့ ရာဂနဲ့ ဒေါသကို သတ်ပါမှ ဒီတဏှာသေတော့မပေါ့၊ ရူပ်ပေါ်မှာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြင်၊ ကြား၊ နံ၊ ခါး၊ ထိ၊ ဆိုတာတွေအားလုံးမှာ အသုဘသဘောဖြစ်သွားတယ်။

အသုဘရဲ့ သဘောကို ထင်ရှားအောင် ဥပမာတခုကို ပြောပြမယ်။ နိုင်ငံခြားကလာတဲ့ အင်မတန်အဘိုးထိုက်တန်တဲ့ ထမင်းစားပန်းကံပြားတချပ် ရှိတယ်ဆိုပါတော့ ဒီပန်းကံပြားနဲ့ဘဲ ဒကာကြီးဟာ နေ့စဉ်ထမင်းစားနေတယ် ဆိုပါတော့။ တနေ့သဘ္ဘမှာ သားကလေးက ဒီပန်းကံပြားနဲ့ မစင်တွေကို ထည့်ထားတာကို ဒကာကြီးတွေ့တယ်ဆိုပါတော့ ဒီလိုတွေ့ပြီးတဲ့နောက်၊ ဒကာ

ကြီးဟာဒီပန်းကံ နဲ့ ထမင်းထည့်စားလို့ရသေးရဲ့လား၊ မရတော့ဘူးမဟုတ်လား။ ဒီပန်းကံပြားနဲ့ ထမင်းထည့်လာရင် အော့အန်ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား။ ဒါဘာကြောင့်လဲ ပထမပန်းက ပေါ်မှာစဲ့နေတဲ့ တင့်တယ်ဘယ် ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ သုဘအထင်နေရာမှာ မစင်ဆိုတဲ့ စက်ဆုတ်စရာ၊ ရွံရှာစရာ၊ အသုဘသဘောထင်လာလို့ဘဲ မဟုတ်လား။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုတာ အဲဒီအသုဘသဘောကို စဲ့မြဲစ္ဓာထင်နေအောင်လုပ်တဲ့အလုပ်ဘဲ သုဘသညာကို အသုဘသညာနဲ့ ပြောင်းပေးလိုက်တဲ့အလုပ်ဘဲလို့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား အမိန့်ရှိပါတယ်ခင်ဗျား။

ရှက်စရာကြီးတော့သမုဒယပါ
မဂ္ဂါဆေးနဲ့ ကုရမှာ

မိဘ်ဆွေ။ ။ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ဟောကြားတဲ့ မဂ်လေးပါးတရားတော်ကို ဖတ်ချင်ကြပါတယ်၊သတင်းဂျာနယ်က အစအဆုံး တင်ပြပေးပါအုံးလို့ တောင်းပန်ကြတဲ့ အတွက်မဂ်လေးပါးတရား တော်ကိုတင်ပြဘာပြီး ဆုံးသွားပါပြီ။ ဒီလိုပြီးဆုံးသွားဘဲ့အဘွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆွေးနွေးခန်းကလေးကို ဆက်ကြအုံးစို့လားခင်ဗျာ။

(မှတ်ချက်။ ။မဂ်လေးပါး တရားတော်ကို အကြိမ်ကြိမ်

ဖေါ်ပြပြီးဖြစ်၍ ထပ်မံ ထပ်မံ မဖော်ပြတော့ပါ။)

မိုးကြိုး။ ။အင်း....ဆွေးနွေးခန်းကို ဘာကပြန်ပြီး စရုမလဲ လို့ စဉ်းစား လိုက်တဲ့ အခါ ဆရာ ဦးပြုံးချို ရေးသား ခဲ့တဲ့ တေးဘုမ္မာဂီတထဲက "ရှက်စရာ တွေးတော့ သမုဒယပါ၊ မဂ္ဂါ ဆေးနဲ့ကုရမှာ၊ လက္ခာရေးဖြင့် ရှုကြပါ"ဆိုတဲ့ အပိုဒ်ကို ပြေးပြီး သတိရမိပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ।ဦးမိုးကြိုးဟာတရားအားထုတ်တယ်လဲဆိုတယ် အရေးရှိရင် သီချင်းဘာကိုဘဲ သွားသွားပြီး သတိရတယ်ဆိုတာ ကဘာသဘောလဲဗျ။

မိုးကြိုး။ ။အဲဒါကဝါသနာပါ၊ ဒါထက်ဦးပြုံးချိုရေးတဲ့ တေးဘုမ္မာသီချင်းရဲ့ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်မယ် ဆိုရင် မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော် မူ ခဲ့တဲ့ တရားသဘောတွေကို ဉာဏ်ဆုပ်ကိုင်မိမည်ဖြစ်ပါတယ်၊ သီချင်း ဆိုတာနဲ့အထင်မသေးသင့်ပါဘူး။

တေးဘုမ္မာ။ ။ဥပမာ— တေး- ဘုမ္မာ- အနိစ္စာ- ဒုက္ခာ အနတ္တာ- တရားမရေလို့ မျှားလှ သံသရာ ဆိုတာကို ကြည့်ပါ၊ သုံးဆယ့်တဘုံမှာ ပြေးလျှောက် နေကြတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ ရုပ်နာမ်ကိုမသိခြင်း၊ ဒီလိုမသိကြလို့ ရုပ်နာမ်တို့ရဲ့ မြဲခြင်း အနိစ္စ လက္ခဏာ!! ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အစိုး မရခြင်း အနတ္တလက္ခဏာကိုမသိကြဘူး၊ ဒီလို အမှန်မသိကြဘဲ အမှားကို သိနေကြတဲ့အတွက် ဒီဘဝနဲ့တကျွာရောဂါ၄တွ ဝင်ကပ်ပြီး၊ သံသရာ

တလျှောက်လုံးမှာ တပြေးထဲပြေး တသွားထဲသွား နေကြရတော့ယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သစ္စာလေးပါး။ ။မိတ်ဆွေ။ ။အင်း....ဒီလိုဒီသီချင်းမျိုးကို သတ်ရကာညည်းတွားရင်း သတိသံဝေဂရယူတယ် ဆိုရင်တော့ ကောင်းပါတယ်၊ (၁) ရူပ်-နာမ်အမှန်ကိုသိခြင်းနဲ့၊ (၂)ရူပ်နာမ်တို့ရဲ့ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အနတ္တလက္ခဏာ၊ အသုဘလက္ခဏာများကို သိခြင်းဟာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းပေါ့ ခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါတယ်၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော် အစဟာ သစ္စာလေးပါးဘဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ (၂) သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်ရမယ်၊ (၃)မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားများရမယ်၊ (၄)နိရောဓသစ္စာကို ဆိုက်ရောက်ဖာ မျက်မှောက်ပြုရမယ်လို့ ဓမ္မစကြာ တရားတော်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဦးဦးဖျားဖျား ဟောကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒါထက် ဘုရားသခင် ဟောကြား တော်မူတဲ့၊ တရားဒေသနာများဟာ မြောက်မြားလှတဲ့အတွက်၊ စာဇပမတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဘယ်လို နားလည်ရမလဲဆိုတာကို ဥာဏ်မင့်မီကြပါဘူး၊ ဒီတော့ ဦးမိုးကြိုးကလူဗိန်းလူအပါမကျန် နားလည်သဘောပေါက်ရန် တိုတိုတုတ်တုတ်နဲ့ လိုရင်းအချုပ်ကို တင်ပြစမ်းပါခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။အင်း....မိတ်ဆွေကတော့မိုးကြိုးကိုလူသိလူတတ်ကြီးထင်နေပြီမှတ်တယ်၊ မိုးကြိုးကတော့ လူပြန်တော် သည်ရှိ ဥပကရဟန်းကြီးကို စောင်းမြောင်းပြီ းလှောင်ပြောင်တဲ့ ဆာဝါ

သီချင်းကလေးထဲက၊ "နင့်ဘရူးနှမ်း၊ရဟန်းပေါ့ပျက်၊ငါ့ကိုမက်ၗ၊လူထွက်လာသည်၊ ပညာပေတုံး၊ ထမင်းဖြုန်း၊ ခေါင်းဘုံးမဲ့ရဲ့သား၊ ဟဲ့–အိပ်ပါတော့လား"ဆိုတာလို၊ပညာပေ တုံးလို့သာ ထင်မြင် မိပါတယ်ခင်ဗျာ။

ဒါပေမဲ့၊ မိတ်ဆွေက၊ ကြားနာ ချင်ပါတယ် ဆိုတဲ့အတွက်၊ တတ်သိ သလောက်၊ မှတ်မိ သမျှလောက်တော့၊ ပြောပြပါမယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ ဒေသနာများ အနက် သုတ်သုံးသုတ်ရဲ့ အနက်သဘောကို ဉာဏ်ငုံမိ၊ ဉာဏ်ဝါးမိခဲ့ရင် ဘုရားသခင်ရဲ့ အလိုတော်ကို နားလည်နိုင်မည် ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုသုတ် သုံးသုတ်က ဘာတွေလဲ ဆိုရင်၊ (၁) ဓမ္မစကြာသုတ်၊ (၂) အနတ္တလက္ခဏာသုတ်နဲ့၊(၃) မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်တို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဓမ္မစကြာသုတ်နဲ့ အနတ္တလက္ခဏာသုတ်တို့က(က)ဘုရားဟောဒေသနာကို အကျဉ်းအားဖြင့်ရင်း ၊(ခ) အကျယ်အားဖြင့်ရင်း၊ ကြားနာရရုံနဲ့၊ အရိယာသူတော်ကောင်းများအဆင့် ပြစ်ဘယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။ ။ဒီလို တရားတော်ကို ကြားနာရရုံနဲ့ အရိယာ မဖြစ်ဘဲ၊ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပါမှ အရိယာ ဖြစ်နိုင်တဲ့ နေယျပုဂ္ဂိုလ်များအဘို့ကို ဘုရားရှင်က ကျင့်ကြံအားထုတ်နည်း ဖြစ်တဲ့ မဟာ သတိ ပဋ္ဌာနသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်၊ သဘောကတော့ သစ္စာလေးပါးကိုသိအောင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး စည်းမျဉ်း အဖြစ်နဲ့ ဟောကြားခဲ့ပြီး၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးစည်းမျဉ်းနဲ့အညီ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ဘို့ကတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး

အကျင့်မြတ် တရားဘဲ ဖြစ်ပါတယ်၊ မဂ္ဂင်က လမ်းစဉ်နဲ့ တူပြီး သတိပဋ္ဌာန်က ယာဉ်ရထားနဲ့ တူတယ်လို့ ဆိုထားပါဘယ်။

ဒုက္ခသစ္စာ။ ။သစ္စာလေးပါးအနက်မှတရားယောဂီရဲ့ တာဝန်က ဒုက္ခသစ္စာကို တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိ၊ သိအောင်ကြိုးစားအားထုတ်ရန် ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီလိုကြိုးစားအားထုတ်ကာ မဂ္ဂင်အကျင့်ကိုကျင့်လို့ ဒုက္ခသစ္စာကို အမှန်တကယ်သိခဲ့ရင် သမုဒယသစ္စာပယ်ခြင်း ကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း ကိစ္စများဟာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်က ထပ်မံပြုဖို့ မလိုဘဲ၊ သူ့သဘောနဲ့သူ ပြီးစီးထားမည် ဖြစ်ပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါး။ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းဆိုတာဟာလဲ တခြားမဟုတ်ပါ၊ ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါးကို အမှန်သိ၊ အဟုတ်သိ၊ သိအောင်၊ သတိပဋ္ဌာန်ခလေးပါးအရ ရှုပ္ပါးတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီလိုရှုပ္ပါးလို့ ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါးကို သိမြင်ပြီး၊ ငြီးငွေ့ကာ လွှတ်မြောက်အောင် ရုန်းကန် သွားတဲ့အခါ၊ ဆိုခန္ဓာငါးပါးဟာ ဥပါဒါန်လွှတ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်သွားပါတယ်၊ ဒီလို ဥပါဒါန်လွှတ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးနဲ့ မှသာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ပါတယ်။

သဲအင်းအာဘော်။ အနိုဂိုစ္ဆနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက၊ "ဒကာကြီးဦးအုန်းခင်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်က ဓမ္မစကြာသုတ်မှာ သစ္စာလေးပါးနဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တ

ရားမျှားကို ဟောကြားခဲ့တယ်။ သစ္စာလေးပါးကိစ္စ ပြီးစီး အောင်၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးစည်းမျဉ်းအရ၊ တရားအားထုတ်ရမယ် ဆိုထားတယ်။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ရင်၊ မဂ္ဂင်ကိစ္စပြီးတယ်။

သစ္စာလေးပါးအနက်မှာလဲ၊ တရားယောဂီဟာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ကို ပိုင်းခြားပြီး သိအောင်၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမယ်။ ။ဒုက္ခ သစ္စာကို၊ ပိုင်းခြားပြီးသိအောင် အားထုတ်တဲ့အလုပ်မှာ ဝေဒ နာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ထက် ကောင်းတဲ့အလုပ်ဟာ မရှိဘူး လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။ ဦးပဉ္စင်းက ဝေဒနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန် ကို အားထုတ်လာတဲ့အတွက်၊ ဒီလိုပြောတယ်လို့ ယူဆရင်လဲ ယူ ဆနိုင်ပါတယ်။

ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာဖြင့် ဒိဋ္ဌိသေအောင်က၊ ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာ သတ်ရတယ်။ တဏှာသေအောင်ကတော့၊ ရုပ်-ပေါ်မှာ သတ်ရ တယ်လို့၊ တိတိကျကျ၊ ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မသိရှာကြဘူး။

ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ၊ မြင်-ကြား-နံ-လျက်-ထိ-သိကိစ္စတွေမှာ၊ ဝေ ဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားခြင်းသဘောလက္ခဏာ၊ အမှန်ကိုမသိကြတဲ့ အတွက် ငါ-သူတပါး ယောကျ်ားမိန်းမရယ်လို့၊ အမှားကို သိ မြင်နေကြတယ်။

ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ အာနာပါန၊ သတိ၊ သမာဓိကို ထူ ထောင်လိုက်ပြီး၊ ပေါ်လာကြတဲ့ ကာရိကဒုက္ခဝေဒနာတွေမှာ နာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့သဘောကို ရှုချင်ရှု၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ရုပ်ရဲ့ ဖေါက်ပြန်ပြောင်းလဲတဲ့သဘောကို ရှုချင်ရှု၊ ဒီလို ရှုလိုက်တဲ့အ ခါ၊ ရုပ်-နာမ်တို့ရဲ့ မမြဲခြင်းသဘော၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘော၊ အ

စိုးမရအနတ္တသဘောတွေကို သိမြင်လာတဲ့အခါ၊ ငြိုးငွေ့ပြီး၊ ရုပ်-နာမ်ကို မလိုချင်တော့ဘူး၊ မလိုချင်တော့၊ လွတ်မြောက်ရာ ကိုရှာတယ်၊ ရှာလို့တွေ့တဲ့အခါ ရုန်းထွက်လာ လွတ်မြောက်သွားတယ်။ ။အဲဒီလို လွတ်မြောက်သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒိဋ္ဌပြုတ်တဲ့ သောတာပန်အရိယာလို့ ခေါ်တယ်။

ဒီသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ၊ မြင်-ကြား-နံ-လျက်-ထိ-သိ ကိစ္စခြောက်မျိုးမှာ၊ ငါမပါတော့ဘူး၊ ငါပြုတ်ကျသွားပြီ။ ။ဘူတရုပ်လေးပါးကိုရှုပြီး လွတ်မြောက်တဲ့ သောတာပန်က၊ ရုပ်ရဲ့ ဖေါက်ပြန်ပြောင်းလဲခြင်းသဘောကို၊ ဒုလစပ်သိမြင်သွားတယ်။ ဝေဒနာနာမ်ကိုရှုပြီး လွတ်မြောက်တဲ့ သောတာပန်အရိယာက တော့၊ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့သဘောလက္ခဏာကိုဘဲ၊ သိမြင်နေတယ်။ ဒီလိုဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့သဘောကို သိမြင်နေတဲ့ အတွက်၊ ငါဆိုတဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌသာပြုတ်တယ်၊ သို့ပေမဲ့ ထိုသောတာပန်အရိယာဟာ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သုံးမျိုးလုံးကိုတော့ ခံစားနေသေးတယ်။ ။ဘာ့ကြောင့်လဲ ဆိုတော့၊ ဒီဝေဒနာပေါ်မှာစဲ့နေတဲ့၊ တဏှာမပြုတ်သေးလို့ဘဲ ဖြစ်တယ်။ ။ထိုသောတာပန်ကြီးဟာ၊ အပါယ်ကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မကျတော့ဘူး။

ဒုတိယ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကတော့၊ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊ ဓမ္မဆိုတဲ့ ရုပ်ပေါ်မှာစဲ့နေတဲ့ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တယ်။ သူ့အဖို့မှာ၊ မြင်-ကြား-နံ-လျက်-ထိ-သိဆိုတဲ့ ကိစ္စခြောက်မျိုးအပေါ်မှာ၊ သုခဝေဒနာ၊ မဖြစ်တော့ဘဲ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတွေ ဒုလစပ်ဖြစ်နေတယ်။ ။အဲဒီလိုရုပ်ပေါ်မှာ သုခ

ဝေဒနာကို ပယ်သတ်ထားတဲ့အတွက်၊ ရာဂ၊ မေါင်းပါးနေခြင်း ဖြစ်တယ်။

တတိယ၊ အနာဂါမ်အရိယာကတော့၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တယ်။ သူ့အဖို့မှာ၊ မြင်-ကြား-နံ-စား-ထိ-သိ၊ ခြောက်မျိုးသောကိစ္စတွေမှာ၊ သုခ၊ ဒုက္ခက လွတ်ပြီး ဥပေက္ခာဝေဒနာတွေ ဖလစပ်ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် အနာဂါမ်ကြီးဟာ ရာဂနဲ့ ဒေါသကို အပြီးတိုင် ပယ်လိုက်ခြင်းဘဲ။

စတုတ္ထ၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်ကြီးကတော့၊ ဝေဒနာ သုံးမျိုး သုံးစားလုံးကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အတွက် မဂ္ဂင်အကျင့်ပြီးဆုံးပြီး ကျင့်ဘွယ်ကိစ္စမရှိတော့ဘူးလို့ ဆိုခြင်းဖြစ်တယ်။

သမာဓိအရေးကြီးတယ်။ ဒီလို မဂ္ဂင်အကျင့် ပြီးဆုံးအောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ အလုပ်မှာ၊ သမာဓိဟာ အရေးကြီးတယ်။ သမာဓိအရင်းမခံခဲ့ရင်၊ ပညာအမြင်မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သမာဓိဆိုတာ ဟာလဲ တခြားဟာမဟုတ်ဘူး၊ အာနာပါန၊ ထွက်သက်-ဝင်သက်ကို၊ သတိနဲ့ ရှုရှုရှိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်။ ဒီလို အာနာပါနအလုပ်ကို စာတွေ့နဲ့ လုပ်ရင် ခက်တယ်။ အချိန်ကြာတယ်။ ကျမ်းကျင်တဲ့ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံပြီး လက်တွေ့သင်ယူခြင်းက မြန်တယ်။ လွယ်တယ်လို့ ဟောကြားပါတယ်ခင်ဗျား။

ညောင်တုန်းတရားပွဲ

မိတ်ဆွေ။ ။တနေ့က ကျွန်တော်လာပါသေးတယ်၊ ဦးမိုးကြိုးမရှိဘူး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားနဲ့၊ ညောင်တုန်းမြို့မှာ ကျင်းပမဲ့တရားပွဲသို့ လိုက်သွားတယ်ဆိုတာကို သိရလို့ ပြန်သွားရပါတယ်။ ညောင်တုန်းတရားပွဲ အခြေအနေ တော်တော်ကောင်းရဲ့လား။

မိုးကြိုး။ ။သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့တရားကို နာကြားလိုသူနဲ့ ဆရာတော်ဘုရား သင်ကြားပြသပေးသောအတိုင်း၊ တရားအားထုတ်ချင်ကြသူတွေ ပေါများလှပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တရားနာ၊ တရားထိုင်ရန်ဆောဒ အရဲစွန့်ပြီး လာကြရတဲ့အတွက်၊ တရားနာ ပရိသတ်ဟာ များသင့်သလောက်မများပါ။ ။လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က ပရိသတ်ငါးထောင်လောက်ရှိပေမဲ့၊ ယခု ၁၉၇၀-ခုနှစ်မှာတော့ သုံးထောင်နီးပါးလောက်သာ ရှိပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။တရားနာ၊ တရားထိုင်ဘို့ အရဲစွန့်ပြီးလာကြရတယ်ဆိုတာက ဘာသဘောလဲဗျ။ လမ်းသရဲတွေရှိ ရနေကြောက်ရလို့လား။

မိုးကြိုး။ ။မဟုတ်ပါဘူး၊ ညောင်တုန်းမြို့မှာ အုပ်ချုပ်ရေး ကောင်းပါတယ်၊ လမ်းသူရဲလဲမရှိပါဘူး၊ ပေက်နက်ကိုင်သောင်း ကျန်းသူများရဲ့ အနှောက်အယှက်လဲ ကင်းပြီး အေးချမ်းပါ တယ်။ ။ဒါပေမဲ့၊ သုဓမ္မာသံဃာအချို့က၊ "လာပြီ၊ လာပြီ၊ စာနိန့်၊ ဂျာမဏီက မုန့်ဖက်ဘုပ်"ဆိုတာလို လက်တဝါးလောက် ရှိတဲ့ စာနိကြောင်ငြာများ ကမ်းလှမ်းပြီး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားရဲ့ တရားကို ကန့်ကွက်ကြပါတယ်။ ဒီလိုကန့်ကွက်တဲ့အထဲ မှာ ရှေကျင် သံဃာတော်များ လုံးဝမပါကြပါဘူး။ ။ဒီလို ကန့်ကွက်တဲ့ စာနိများကြောင့် သဲအင်းတရားကို လာရောက်နာ ကြားသူများဟာ၊ အရဲစွန့်ပြီး လာကြရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ထိုသုဓမ္မာသံဃာအချို့ရဲ့ ကန့်ကွက်တဲ့စာနိ ထဲမှာ ဘယ်လိုအကြောင်းပြပြီး ကန့်ကွက်ကြပါသလဲခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဂင်းတို့ရဲ့ အကြောင်းပြချက်က၊ (၁)သဲအင်း ဂူ ဘုန်းကြီး ဟောကြားသောတရားများသည် ဘုရားဟော၊ ပရိ ယတ္တိ ဒေသနာနှင့် မကိုက်ညီသဖြင့်၊ သံဃာတော်များက လက် မခံကြကြောင်း၊ (၂)ဂင်းဘုန်းကြီးလာရောက်၍ တရားဟော ခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ စိတ်ဝမ်းကွဲပြားလျက်၊ မြို့ရွာနှင့် သာသနာတော်ကို ထိခိုက်ကြောင်းတို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟောကြားတဲ့ မဂ် လေးပါးတရားတော်ကို အစိုးရရဲ့ခွင့်ပြုချက်အရ၊ စာအုပ် နှစ် သောင်းရိုက်ပြီး၊ ၁၉၄၈-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလမှာ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့ တယ်မဟုတ်လား။ ထိုမဂ်လေးပါးတရားတော်ကိုဘဲ တပတ်လျှင် သောင်းကျော်အောင် ထုတ်ဝေရတဲ့၊ သတင်းဂျာနယ်ထဲမှာလဲ

အစ အဆုံး ဖေါ်ပြခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသူနိုင်ငံသားများဟာ၊ သာသနာရေးမှာ လုတ်လပ်စွာ ယူဆနိုင်တဲ့ အခွင့်အရေး လုတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ် ဆောက်တည်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးတို့ကို အညီအမျှ ရရှိကြတယ်မဟုတ်လား။ ဒီလို၊ ကိုယ်ရတဲ့ အခွင့်အရေးကို ကိုယ်အသုံးပြုတာ မကန့်ကွက်ထိုက်၊ မကန့်ကွက်သင့်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ။တဖန် သဲအင်းတရားဟာ၊ ပရိယတ္တိဒေသနာနဲ့ မကိုက်ညီဘူးလို့ တယစ်ချဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းဟာ ထိုသုဓမ္မာ သံဃာအမျိုးမှာ ရှိ-မရှိ ဆိုတာဟာလဲ စဉ်းစားစရာပါခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စဉ်းစားစရာအချက်အချို့ကို ကျွန်တော်တင်ပြပါမယ်။ အနှီအချက်အလက်များကို ကိုယ်ပိုင်ဥာဏ်နဲ့ စဉ်းစားပြီး၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ကြပေါ့ဗျာ။ ။အချက်အလက်များကတော့—

(၁) သုဓမ္မာသံဃာအချို့က သဲအင်းတရားဟာ ပရိယတ္တိဒေသနာနဲ့ မကိုက်ညီကြောင်းကို သိမ်းကြုံးပြီးပြောပေမဲ့ ဒေသနာ အထောက်အထား မပါတဲ့အတွက်၊ ၎င်းတို့ရဲ့ ပြောဆိုချက်ဟာ ပေါ့ပျက်ပျက် ဖြစ်နေပါတယ်။

(၂) မန္တလေးမြို့၊ အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရုဘွဲ့တော်ရ၊ မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကတော့၊ “ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင် ပေးပို့လိုက်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော် ဟောကြားတဲ့ မဂ်လေးပါး စာအုပ်ကို ဦးပဋ္ဌင်းတပါးအား နှစ်ကြိမ်တိတိ ဖတ်ပြခိုင်းပြီး၊ ဘုန်းကြီး ကြားနာကြည့်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးတို့က ပရိယတ်ကိုသာ ကျမ်းကျင်တယ်။ ပဋိပတ်ကို မကျမ်းကျင်ဘူး။ သဲအင်းဂူဆရာ

တော်က၊ ပဋ္ဌိပတ်ကျမ်းကျင်ပြီး သူစာမတတ်ပါဘူးလို့ အတိအလင်း ဝန်ခံသားတယ်။ ဒီတော့ သူ့ခန္ဓာ ကိုယ်တွေ့တရားများကို ဘုန်းကြီးတို့က စာပေတန်နဲ့ ကိုင်းထွာရင် သဘာဝကျမယ် မဟုတ်ဘူး။ ဒီလို စာမတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဟာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်လို့ ဒီအသိထူးမျိုးကို ရတယ်ဆိုတာ ဘုန်းကြီးတို့က ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။ ကြည်လဲ ကြည်ညိုပါတယ်။ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်တူးတွေ များများပေါ်လေလေ၊ ဘုန်းကြီးတို့ရဲ့ သာသနာဟာ စည်ကားလေလေဘဲ။ ပရိယတ် သာသနာတခုတည်း ငုံးတိတိဖြစ်နေရင် အဒုန်ရှည်စွာ မတည်နိုင်ဘူး။ ပရိယတ် သာသနာကို၊ ပဋ္ဌိပတ်၊ ပဋ္ဌိဝေဓ သာသနာ နှစ်ရပ်က ကူပင့်ထောက်မ ပေးခဲ့ရင်၊ သာသနာ သုံးရပ်လုံးဟာ အဒုန်ရှည်စွာ တည်တံ့ခိုင်မြဲမယ်။ ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်ဟာ ပဋ္ဌိပတ်သာသနာကို အထူး အားပေးနေတယ်ဆိုတာ သိရတာ ဘုန်းကြီးဝမ်းသာတယ်”စသည်ဖြင့် ကျွန်တော့အား မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက အမိန့်ရှိလိုက်ကြောင်း ကျွန်တော် ရေးသားတဲ့ ဒီဋ္ဌိသတ် တဏှာသတ်စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၁၄-၁၅ တို့မှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... (၁) ဇညောင်တုန်းမြို့က သုဓမ္မာသံဃာ့တော်ရဲ့ အယူအဆနဲ့ (၂) အဘိဓဇ မဟာရဋ္ဌဂုရု၊ မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ အယူအဆနှစ်ခုဟာ မိုးနဲ့မြေကြီး၊ မနီးသည့်နှယ်၊ ကွဲပြားခြားနားနေသည် ဆိုပါတော့။ ။ဒါထက် အနှီလိုပြဿနာမျိုးမှာ ဘုရားရှင်က ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ဟော

ကြားတော်မူခဲ့သလဲဆိုတာ ဦးမိုးကြိုးက တဆိတ်ရှင်းလင်း ဖော်ပြစမ်းပါခင်ဗျား။

ဒီဋ္ဌသတ်-တဏှာသတ် စာအုပ်။ မိုးကြိုး။ ။အနှီ ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ ဒေသနာအကိုးအကားအချို့နဲ့ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများရဲ့ အယူအဆများကို ကျွန်တော် ရေးသား ထုတ်ဝေထားတဲ့ ဒီဋ္ဌသတ်၊ တဏှာသတ် စာအုပ်ထဲမှာ ရှည်ရှည်လျားလျား ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှင်းလင်းတင်ပြထားပါတယ်။ ။ဒါပေမဲ့ သတင်းဂျာနယ်ဖတ် ပရိသတ်များသိ်အောင် အကျဉ်းချုပ်ပြီး လိုရင်းကို ကောက်နှုတ်တင်ပြပါမယ်။

အဘယနဲ့ မဟာဓမ္မရက္ခိတ။ အခါတပါးဌ် ပရိယတ်၊ ပိဋကတ်ကို ကောင်းစွာမတတ်တဲ့ သောတာပန်အရိယာ အဘယအမည်ရှိတဲ့ မထေရ်ဟာ အသုံးအဖြတ်နဲ့ တက္ခ အလုံးစုံသော ပရိယတ် ပိဋကတ်ကို ဆောင်တဲ့ မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ် ပုထုဇဉ်ကြီးထံသွားပြီး အဌကထာတရားကို နာကြားမှတ်သား သင်ယူပါတယ်။

အနှီလို သင်ယူခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးတဲ့အခါ အင်းပျဉ်ပေါ်မှာ ထိုင်နေတဲ့ ပိဋကတ်ဆောင်ဆရာဟာ အင်းပျဉ်ပေါ်မှဆင်းကာ ဖျာပေါ်မှာထိုင်ပြီး အရိယာ တပည့်ဖြစ်တဲ့ အဘယမထေရ်အား "ငါ့ရှင် အဘယ၊ ငါ့ဒေါ်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ပေးပါလော့"လို့ ရိုသေစွာ တောင်းပန်ပါတယ်။ အဓိပ္ပါယ်က ငါ့ကို ကမ္မဋ္ဌာန်း

တရား ကျင့်ကြံအားထုတ်နည်း သင်ပေးပါလို့ တောင်းပန်ခြင်းဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုအခါ၊ "အရှင်ဘုရား အဘယ်သို့ဆိုတော်မူပါသလဲ၊ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရား၏အထံ၌ သင်အပ် နာယူအပ်သော တပည့်မဟုတ်ပါလော၊ အကျွန်ုပ်သည် အရှင်ဘုရားတို့ မသိအပ်သော အဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ကြားပေးရပါအံ့နည်း"လို့ အဘယမထေရ်က ဆိုပါတယ်။

မဟာဓမ္မရက္ခိတက "အိုငါ့ရှင်၊ မြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာရှိ၍ လမ်းရိုးလမ်းမှန်ကျပြီးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော လမ်းခရီးသည် နွားကျောင်းသားအဖြစ်နှင့်တူသော ပရိယတ်၊ ခရီးလမ်းမှ တပါးတခြားပေတည်း"လို့ ဆိုပါတယ်။ အဓိပ္ပါယ်က စာတွေ့နဲ့ လက်တွေ့ဟာ ; တခြားစီဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ထိုအခါ သောတာပန် အရိယာဖြစ်တဲ့ အဘယ မထေရ်ဟာ မိမိရဲ့ ပရိယတ် ဆရာဖြစ်တဲ့ မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ်ကြီးအား ပဋ္ဌိပတ်အကျင့်မြတ်ကို သင်ကြားပေးပါတယ်၊ ထိုအကျင့်နည်းနဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့တခါ၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတ မထေရ်ကြီးဟာ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

နွားရှင်နဲ့နွားကျောင်းသား။ နွားကျောင်းသားနဲ့ နွားရှင် ဥပမာကတော့ သာဝတ္ထိပြည်သား အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ဦးဟာ ဘုရားတရားကော်ကို နာကြားရတဲ့အတွက် သံဝေဂ ဖြစ်ပြီး ရဟန်းပြုကြပါတယ်။

တပါးသော ရဟန်းဟာ ပိဋ္ဌကတ်စာပေကို သင်ကြားပါတယ်၊ ဝိပဿနာကိုတော့ အားမထုတ်ပါ။ ကျန်တပါးကတော့ စာပေမသင်ကြားဘဲ ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လိုက်တာ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

ထိုအဆွေခင်ပွန်းနှစ်ပါးဟာ တနေ့သဘ္ဘ တွေ့ဆုံကြပါတယ်၊ ထိုအခါ၊ စာပေသမား ပုထုဇဉ်ရဟန်းက စာမတတ်တဲ့ ရဟန္တာကြီးအား အမေးပုစ္ဆာပြဿနာများကို မေးရန်အကြံပြုတယ်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က စာပေသမားရဟန်းဟာ ငါ့သားတော် ရဟန်းအား အမေးပုစ္ဆာနဲ့ ညှဉ်းပန်းခဲ့သော်၊ ငရဲသို့ကျတော့မည်ကို မြင်တော်မူတဲ့အတွက် ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့ ရှိရာသို့ ကြွလာတော်မူပါတယ်။

ဘုရားသခင်ဟာ ကျမ်းဂန်တတ် စာပေသမားအား ပဌမစျာန်ကို အစပြုပြီး ရှစ်ပါးသောသမာပတ်နဲ့၊ ရူပ-နာမ် အကြောင်းကို မေးမြန်းပါတယ်။ ကျမ်းဂန်တတ်ရဟန်းဟာ ထိုအမေးများကို ကောင်းစွာဖြေဆိုနိုင်ပါတယ်။ ထို့နောက် သောတာပဏ္ဍိမဂ်နဲ့စပ်တဲ့ အမေးပုစ္ဆာများကို မေးတဲ့အခါ ထိုကျမ်းတတ်အကျော် ရဟန်းတော်ဟာ မဖြေဆိုနိုင်တော့ပါ။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က ရဟန္တာမထေရ်အား၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်နဲ့စပ်တဲ့ မဂ်လေးပါး တရားများကို မေးတော်မူပါတယ်။ ဘုရားရှင် မေးသမျှ ပုစ္ဆာများကို ရဟန္တာမထေရ်ဟာ ကောင်းစွာ ဖြေဆိုပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက သာဓုသံုးကြိမ် ခေါ်တော်မူပါတယ်။ ကျမ်းတတ်အကျော် ပုထုဇဉ် ရဟန်းတော်ကိုတော့ ဘုရားက သာဓုမခေါ်ပါ။

ဒီရဟန်းနှစ်ပါးဝတ္ထုကို ဓမ္မပဒ(မြန်မာပြန်)ထဲမှာ ဖတ်ရှုနိုင်ပါတယ်။ ဒီဝတ္ထုမှာ ဘုရားသခင်က "ချစ်သားတို့ ပရိယတ်မျက်သာ တတ်သောသူသည် ငါဘုရားသာသနာတော်၌ အဘိုးအခတို့ဖြင့် နှားတို့ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းကျောင်းရသော နှားကျောင်းသားနှင့်တူ၏။ ပရိယတ်ကို မတတ်သော်လည်း၊ အရဟတ္တာဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်ပြီးသော ငါ၏ သားတော်သည်ကား အလိုရှိတိုင်း နှားနို့အရသာ ငါးပါးတို့ကို သုံးဆောင်ရသော နှားရှင်နှင့်တူ၏လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... ဒီဘုရားဟော ဒေသနာအရ၊ နှားကျောင်းသားနဲ့ တူတဲ့ စာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ နှားရှင်နဲ့တူတဲ့ အရိယာသူတော်ကောင်းများဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် အရည်အချင်းနဲ့ ပြည့်စုံပါလျက် အားမထုတ်ဘဲ၊ နှားကျောင်းသားရဲ့ အရည်အချင်းလောက်မရှိတဲ့ စာမတတ်သူများ ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့် နှားရှင်နဲ့တူတဲ့ အရိယာအဖြစ်ရတာကို ဝမ်းမြောက်ဘို့ကောင်းပါလျက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မဖြစ်နိုင်ရှာဘဲ၊ မနာလိုဝန်တို ဖြစ်ကြမယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်ပြုတဲ့ကံ၊ ကိုယ်ခံရုံပေါ့ ခင်ဗျား။

ဒီပဲရင်းအာတော်။ မိုးကြိုး။ ။ထိုမှတပါး၊ အနာဂါမ်ဟု ကျော်ဇောထင်ရှားခဲ့သော ကျမ်းတတ်အကျော် ဒီပဲရင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးက သူရေးသားခဲ့တဲ့ ပရမတ္ထစက္ခုကျမ်းမှာ....

ပရမတ်မျက်စိဆိုသည်မှာ ဘုတ်အုပ်ဖာ၊ ပေစာ၊ကျမ်းဂန်တို့၌သာ ကျေပွန်ရမိ၊ တတ်သိလိမ်မာ၍၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌၊ မတတ်မသိ

သော၊ သုတသည်၊ မျက်စိကိုမဆို၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဆို သော်၊ ထိုသုဘသည်မျက်စိသည်၊ ကိုယ်မှာမတာ်၊ စာမှာသာ တတ်သဖြင့်၊ သင်ပုံးကြီးခ၌၊ ကျေပွန်ရမိ၊ တတ်သိလိမ်မာခြင်းကဲ့သို့ ပညတ်ဘတ်၊ ပညတ်သိ၊ ပညတ်လိမ်မာသာ၍၊ မျှားသောအားဖြင့်၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌတို့ကို၊ ပွားစေတတ်သောမကြောင့်တည်း။ စာပေတာ်သည်၊ ကျမ်းဂန်တတ်သည်၊ ဖြစ်ပါလျက်၊ လောဘကြီးကြ၊ ဒေါသကြီးကြ၊ မာနကြီးကြ၊ ဣဿာမစ္ဆရိယကြီးကြသော၊ လူဆရာ၊ ရဟန်းဆရာတို့သည်၊ ကိုယ်ထဲမှာမတတ်၊ စာထဲမှာသာတတ်၍၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌပွားများသည်အတွက်၊ ကြီးနိုင်ကြလေသည်။ ကိုယ်မှာမတတ်၊ စာမှာတတ်၊ ဂါဟတ်ကိုက်တတ်သည်။ သတိထားရမည်။

မိမိကိုယ်ကို အားရနှစ်သက်သည်ကား၊ တဏှာ၊ မိမိကိုယ်ကို ဟုတ်တုတ်ဘုတ် ဟန်တန်တန်၊ ထင်မှတ်သည်ကား၊ မာန။ ဖဲ့မရ၊ ခွဲမရ၊ တရိုသေ၊ အကောင်အခဲ၊ သူအကောင်အခဲ၊ ထင်မြင်သည်ကား၊ ဒိဋ္ဌ။ စာပေကျမ်းဂန် တတ်၍ပင်ဖြစ်စေ၊ မတတ်ဘဲ၊ ကြားရ၊ နာရသည်ကို မှတ်သားမ၍ဖြစ်စေ၊ အဖန်ဖန်၊ ပေ့ လေ့ပြော်၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍၊ ပညာကို ဖယ်ထားခွဲလှန်၊ ကိုယ်တွင်းရှိ ရုပ်နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာနိုင် အမိဖမ်းနိုင်၍ ကိုယ်ထဲ၌ တတ်သိသော ပညာကို ပရမတ်၊ မျက်စိဆိုသည်။ ။ကိုယ်ထဲ၌ တတ်သိသော ပညာမှသာ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌတို့ကို ပါးရှားစေနိုင်၊ ဖျက်ဆီး ပယ်နှုတ်နိုင်၊ ကင်းရှင်းစေနိုင်သည်။ ။စာမှာ တတ်-မတတ်၊ ကိုယ်မှာတတ်၊ ဂါဟတ်ကင်းပြတ်မည်....ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

သဲအင်းအာဘော်။ အနှီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက "ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်၊ ဒါန၊ သီလ၊ သမထဆိုတဲ့ တရားမျိုးဟာက၊ ဘုရားမပွင့်တဲ့ သုညကမ္ဘာတွေမှာလဲ ရှိတယ်။ လိုချင်တဲ့အခါ ယူနိုင်တဲ့ ကမ္ဘာ့တန်ဆာတရားမျိုး ဖြစ်တယ်။ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာကို ပယ်သတ်တဲ့ ဝိပဿနာတရားမျိုးကတော့ ဘုရားပွင့်ရာ သာသနာမှာသာ ပေါ်ထွန်းတဲ့ တရားမျိုး ဖြစ်တယ်။ ။ယခုလို ဘုရားသာသနာနဲ့ ကြုံကြိုက်ချိန်မှာ ဝိပဿနာတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ကြဘို့ (၁) လယ်တီဆရာတော် (၂) မင်းကွန်း ဇေတဝန်ဆရာတော်၊ (၃) မိုးညှင်းဆရာတော်၊ (၄) စွန်းလွန်းဆရာတော် စတဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၊ ဆုံးမတော်မူခဲ့ကြတဲ့အတွက် မြန်မာပြည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်များဟာ အနည်းဆုံး အပါယ်လေးပါးက လွတ်တဲ့၊ ဒိဋ္ဌိသတ်နည်း ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ချင်နေကြတယ်၊ ထိုတရားကို သင်ကြားပေးနိုင်တဲ့ ဆရာကောင်းကိုလဲ ရှာဖွေနေကြတယ်။ ဦးပဉ္စင်းအဘွားကတော့ ၂၁ လတိုင်တိုင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ထားတဲ့အတွက် ကိုယ်သိတဲ့ လမ်းစဉ် အကျင့်ကို ဟောနေတယ်၊ ဒီကျင့်စဉ်ကိုလဲ ဗမာစကားသက်သက်နဲ့ ဟောတော့ လူတိုင်း နားလည်သဘောပေါက်ကြတယ်။ ။ဦးပဉ္စင်း သင်ကြားပေးနေတဲ့ မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ ကျင့်စဉ်ကို မှားတယ်ဆိုရင် မှားတယ်လို့ ဆိုရုံနဲ့မပြီးပါဘူး။ မှန်တဲ့ ကျင့်စဉ်ကို အစားထိုးပြီး ပေးဘို့တာဝန် ရှိတယ်။ ဒီလိုမှန်တယ်ဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်ကို အစားထိုးပေးနိုင်အောင်ဟာလဲ ကိုယ်မှန်တယ်ထင်တဲ့ အကျင့်နဲ့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ကျင့်ဘို့လိုတယ်။ ဒီလိုကျင့်ကြအားထုတ်ပြီး သစ္စာ-

လေးပါးကို ထိုးထွင်းပြီး သိတဲ့အခါကြမ္မ မိမိခန္ဓာကိုယ်တွေ့ကို ဟောပါမှ သင်ကြားပေးပါမှလဲ၊ အကျိုးများမယ်။ ဝရှိအောင်လုပ်ပြီးမှ ဝိလုပ်ရမယ်၊ ဝမရှိဘဲကတော့ ဝိလုပ်လို့မရပါဘူး၊ ဝမရှိဘဲ ဝိလုပ်ခြင်းမျိုးကိုလဲ နှားကြီး၊ မျက်စိကြီး၊ ပညာရှိ ပရိသတ်များက လက်မခံနိုင်ကြပါဘူးလို့ ဟောပြပါတယ် ခင်ဗျား။

ဇာနာတိနဲ့ ပဇာနာတိ

မိတ်ဆွေ။ ။သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ မော်လမြိုင်မြို့က ပြန်ကြွလာပြီးတဲ့နောက် ရန်ကုန်-တာမွေရပ်ကွက်မှာ သုံးညနဲ့ သာကေတရပ်ကွက်မှာ ၈ါးည ပေါင်းရှစ်ည တရားဟော တရားပြုပါတယ်။ ထိုတရားပွဲကို ကျွန်တော်ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ တရားနာပရိသတ်ဆိုရင် ၊လေး-၈ါးထောင် နီးပါးရှိပြီး တရားထိုင်သူများဟာလဲ တထောင်နီးပါးရှိတာကို ညစဉ်ညတိုင်း တွေ့မြင်ရတာ အားရစရာ အားတက်စရာပေပခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။အားရစရာ အားတက်စရာထက်၊ စာမတတ်တဲ့

ဆရာတော်ရဲ့တရားပွဲမှာ တရားနာပရိသတ် ဒီလိုစည်ကားမျှားပြားတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားစရာဘဲခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ဦးမိုးကြိုးရဲ့ စဉ်းစားပုံ စဉ်းစားနည်းကို မသိရဘူးလားခင်ဗျာ အမိန့်ရှိစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။"ပန်းစပယ်၊ နန်းအလယ်၊ မပေါ်ခိုက်ဟာမို့၊ အလိုက်ကယ်တော်တန်သင့်ရုံပ၊ ခံပွင့်ကိုကုံး။ ။နန်းရပေ၊ မန်းမြေမှာ စပယ်လှိုင်တော့၊ ခံပန်းခိုင်၊ ယာယီရွှေ့တယ်၊ တောလေ့ရှာသုံး"။ ဆိုတဲ့ကဗျာလေးရဲ့ သဘောသွားကို မိတ်ဆွေညာဏ်ငုံမိ၊ ညာဏ်ခြုံမိရင် စာမတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့၊ တရားပွဲမှာ ဒီလိုလူစည်ကားခြင်း အကြောင်းရင်းကို ရိပ်စားမိမည်ဖြစ်ပါတယ်။ "ဗမာအတွေး ရှမ်းအပြေး" ဆိုတာလို ပြေးပြီးကြည့်ဘို့မလိုပါဘူး။ တွေးပြီးကြည့်ရင် သိနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။စကားထာဝှက်တဲ့ ပဟေဠိမျိုးတွေ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ။ ရှင်းရှင်းနဲ့ ဘွင်းဘွင်းပြောစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ။မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ၊ စား-ဝတ်-နေရေး ကြပ်တည်းလာကြတဲ့အတွက်၊ သံဃာတော်ဖြစ်ပြီး၊ ဘာသံသရာဝဋ်ကကျွတ်လွတ်ချင်ကြတယ်။ ဒီလိုကျွတ်လွတ်ချင်ကြတဲ့အတွက် ဘဝသံသရာဝဋ်က ကျွတ်လွတ်နိုင်တဲ့တရားကို ကြားချင်ကြ၊သိချင်ကြ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ချင်ကြတယ်။ ရှေးရှေးတုန်းကလို သံသရာကိုလည်ပတ်ပြေးလွှားစေတတ်တဲ့ ဒါနကထာ၊ သီလကထာလောက်ကို ကြားနာရရုံလောက်နဲ့ မတင်းတိမ် မရောင့်ရဲ ကြတော့ပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် စာမတတ်ပေမဲ့ ၂၁-လတိုင်တိုင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ထား သဖြင့် ကိုယ်မှာတတ်ထား

တဲ့သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ရဲ့ တရားကို နာကြားပြီး၊ သူရဲ့ ကိုယ်တော့ လက်တော့နည်းနဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါဘယ်၊ အဲ့ဒီအချက်ကို ထောက်ရှုကာ ဝံပန်းကို ပစ်ပြီး၊ စပယ်ပန်းကို ချစ်တယ်လို့ ဆိုထိုက်သည့်အလျောက် ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း....အဲဒါတွေ ထားစမ်းပါအုံး၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ဣရိယာပထပဗ္ဗလာ၊ ပစ္ဆိမဒ္ဒေဝါ၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ပဇာနာတိမှာ ဇာနာတိဆိုတာ လူတိုင်းသိကဲ့ အသိမျိုး ဖြစ်တယ်၊ ပဇာနာတိ ဆိုတာက လူတိုင်းသိတဲ့ အသိမျိုးမှ မကျော်လွန်ပြီး၊ ဉာဏ်ပညာနဲ့ ရုပ်နာမ်ကို ထိုးထွင်းပြီးသိရမယ်လို့ ဟောကြားတော်မူပါတယ်၊ ထိုပါဠိကို ဆင်ခြင်မြန်မာပြန်ထဲမှာ၊ ရဟန်းသည် သွားလျှင်လည်း သွားသည်ဟု သိ၏လို့ ဘဲဆိုထားပါတယ်၊ အဲဒီအချက်ကို ဦးမိုးကြီးက ရှင်းပြနိုင်ရင် ရှင်းပြစမ်းပါခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။အနှီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ စာအလို၊ သဒ္ဒါအလိုများကို သိချင်ခဲ့ပါရင် ကျေးဇူးရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဖြစ်တော်မူသော မဟာစည် ဆရာတော် ဘုရား ရေးသား အပ်တဲ့ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ပါဠိနိသျှ စာအုပ်ကို ဖတ်ကြ ပေါ့ဗျာ၊ စာမတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာမောင် ဟောကြားတဲ့ သဘောသွားကိတော့၊ ကျွန်တော်ဘာဝဏ်မှီသလောက် ရှင်းလင်း တင်ပြပါ့မယ်၊ ကြိုက်ရင်ဆောင်၊ မ ကြိုက်ရင် ရှောင်ပေါ့။

ခန္ဓာငါးပါး။ ။ဝိပဿနာ အလုပ်ဆိုတာ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို

အရှုခံ အာရုံအဖြစ်ထားပြီး၊ (၁)အနိစ္စ၌ နိစ္စဟုထင်မြင်စဲ့လန်းမှု၊ ဥပါဒါန်(၂)ဒုက္ခ၌သုခဟုထင်မြင်စဲ့လန်းမှုဥပါဒါန်၊(၃)အနတ္တ၌ အတ္တဟု ထင်မြင် စဲ့လန်းမှု၊ ဥပါဒါန် (၄) အသုဘ၌ သုဘဟု ထင်မြင်စဲ့လန်းမှုဥပါဒါန်ဆိုတဲ့ ဒီဋ္ဌိတဏှာစဲ့မျှားကို ကျူပင်ခုတ် ကျူငုတ်မှ မကျန်ရလေအောင် ရှင်းလင်းသုတ်သင် ခုတ်ထွင်ပယ် သတ်ဘို့ ရှုပွားတဲ့ အလုပ် ဖြစ်ပါတယ်။

တနည်း ပြောရမယ် ဆိုရင် သံသရာ လဆန်း တရက်နေ့က စတင် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တဲ့ ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါးကို အညစ်အ ကြေးတွေ စင်ကြယ်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါး ဖြစ်လာအောင် ဖွတ်လျှော်တဲ့ ခဝါသည်အလုပ်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။

ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါး။ ။ဥပါဒါန် ခန္ဓာငါးပါးဆိုတာက–(၁)ရူပက္ခန္ဓာဟာ ဒြဗ်သဏ္ဌာန်အဖြစ်ကိုဆောင်ယူပြီး၊ ပဋိဂ္ဂုလ် သတ္တာ၊ငါသူတပါး၊ ယောကျ်ားမိန်းမအသွင်နဲ့ တင့်တယ်တယ်၊ လှဘယ်၊ ချောတယ်၊ ယဉ်ကျေးတယ်လို့ စဲ့မက် နှစ်သက်စေပါ တယ်၊ဆို့ကြောင့် ၎င်းကို ဥပါဒါန်ဖြစ်နေတဲ့ ရူပက္ခန္ဓာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၂)ဝေဒနာက္ခန္ဓာဟာ အာရုံ အမျိုးမျိုးကို ငါခံစားနိုင်တယ်လို့ ထင်မြင်စဲ့လန်းစေပါတယ်၊ ထို့ကြောင့် ၎င်းကိုဥပါဒါန် ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာက္ခန္ဓာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၃) သညာက္ခန္ဓာဟာ အာရုံအမျိုးမျိုးကို ငါခံစားနိုင်တယ်လို့ ထင်မြင်စဲ့လန်းစေပါတယ်၊ ထို့ကြောင့်၎င်းကို ဥပါဒါန် ဖြစ်တဲ့သညာက္ခန္ဓာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၄) သခ်ၢရကၢနၢ့ဟာ အမှုကိစ္စ အမျိုးမျိုးကို ငါပြုလုပ်စီရင်နိုင်တယ်လို့ ထင်မြင်စဲ့လန်းစေပါတယ်၊ ထို့ကြောင့်ရင်းကို ဥပါဒန်ဖြစ်တဲ့၊ သခ်ၢရကၢနၢ့လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၅) ဝိညာဏကၢနၢ့ဟာ အာရုံအမျိုးမျိုးကို ငါသိနိုင်တယ်လို့ထင်မြင် စဲ့လန်းစေပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ရင်းကိုဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ဝိညာဏကၢနၢ့လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

အချုပ်ကမတော့ ရုပ်နၢ့ဟာ သတ္တဝါတို့ရဲ့ ကိုယ်အကောင် အထည်ဒြပ်ကြီး ထင်မြင်အောင် ထို့ပြင် ရင်းကို တင့်တယ်တယ်၊ ချောတယ်၊ လှတယ်၊ ယဉ်ကျေးတယ်လို့ စဲ့လန်းတပ်မက်အောင် ရှက်ဆောင်ပါတယ်၊ နာမ်ခၢနၢ့လေးပါးကတော့ ထိုကိုယ်ကောင် အထည်ဒြပ်ကြီးအတွင်းမှာ တည်ရှိနေတယ်လို့ ထင်ရတဲ့ အသက်ဇီဝသဘောကို စဲ့လန်းတပ်မက်အောင် ရှက်ဆောင်ကြပါတယ်။ ထိုအခါမှာရင်းခၢနၢ့ငါးပါးကိုဥပါဒါန်ခၢနၢ့ငါးပါးလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်၊ ထိုဥပါဒါန်ခၢနၢ့ငါးပါးရဲ့ အယောင်ဆောင်မှုအမှန်ကို သိမြင်ခြင်းကို ဒုက္ခသစ္စာကို သိမြင်ခြင်းလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

ခၢနၢ့ငါးပါး။ ။ ဥပါဒါန်လွတ်ကင်းတဲ့၊ ခၢနၢ့ငါးပါးရဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝများကတော့—(၁)အချမ်းအပူစတဲ့၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အကြောင်းများကြောင့်၊ ပြောင်းလဲ၊ဖေါက်ပြန်၊ ပျက်စီးတဲ့၊ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြိယာသဘောသက်သက်မျက်၊ ရူပကၢနၢ-ရုပ်လို့၊ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၂)အာရုံတို့ရဲ့၊အရသာကို၊ခံစားတတ်တဲ့၊ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြိယာသဘော သက်သက်မျက်၊ ဝေဒနာကၢနၢ— ဝေဒနာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၃)အာရုံတို့ကို၊ မှတ်သားတတ်တဲ့၊ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြိုယာသဘောသက်သက်မျှကို၊ သညာကွဲနွှာသညာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

(၄)ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟူသော၊ ကံအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ ပြုလုပ်စီရင်တတ်တဲ့၊ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြိုယာသဘောသက်သက်မျှကို၊သင်္ခါရကွဲနွှာ၊ သင်္ခါရလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၅)အာရုံအမျိုးမျိုးတို့ကို၊ သိတတ်သော၊ ပရမတ္ထသဘာဝ ကြိုယာသဘောသက်သက်မျှတို့ကို၊ ဝိညာဏကွဲနွှာ— ဝိညာဏ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

သညာဝတင်ဖြုတ်ဘို့။ ။ဝိပဿနာအကျင့်ဆိုတာ၊ဘာလဲလို့ တနည်းပြောရမယ်ဆိုရင်၊ (၁)သညာဝိပလ္လာသ(၂)စိတ္တဝိပလ္လာသနဲ့(၃) ဒိဋ္ဌိဝိပလ္လာသတရားများကို၊ ခုတ်ထွင်ဖယ်ရှင်းတဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိပလ္လာသဆိုတာက၊ ဖေါက်ပြန်မှားယွင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဟုတ်တာမှန်တာကို၊ မဟုတ်မမှန်လို့ ၊ မှားယွင်းခြင်း။ မဟုတ်မမှန်တာတို့ကို၊ဟုတ်တယ်မှန်တယ်လို့ ၊ မှားယွင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါးကို၊ အရှုခံအာရုံ အဖြစ်ထားပြီး၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်များ၊ဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊ ရှုပွားတဲ့ အခါ၊ သညာကွဲနွှာ သညာကို၊ အထူးဂရုပြုရပါမယ်။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ၊ ကိုယ်တွေ့အသိအတိုင်းက၊ ဝိပလ္လာသဖြစ်တဲ့ သညာကိုအဝိပလ္လာသဖြစ်တဲ့ သညာနဲ့၊ အစားထိုးပြီး၊ သိဘို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဝိပလ္လာသဆိုတာက၊ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ပြီး၊အဝိပလ္လာသဆိုတာက၊ ဝိဇ္ဇာပါတယ်။ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ရဲ့ ကျင့်စဉ်နဲ့ပတ်သက်ရင်၊ ဒီအခွေ့ကဟာအရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့အတွက်၊ အထူးသတိပြုရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့၊ ရုပ်ကိုအရှုခံအာရုံအဖြင့်ထားပြီး၊ ဝိပဿနာ ရှုပွါးခဲ့ရင်၊ ရုပ်ရဲ့၊ ပရမတ္တ သဘာဝ၊ ကြိယာသဘောသက်သက်မျှ ဖြစ်တဲ့၊ ပြောင်းလဲ ဖေါက်ပြန်တဲ့၊ သဘောကို၊ ဉာဏ်ငုံမိအောင် ရှုပွားပြီး ပြောင်းလဲတယ် ဖေါက်ပြန်တယ်လို့ ဝိဇ္ဇာပညာတ် တတ်ပြီး သိရန်ဖြစ်ပါတယ်။

ရုပ်ကိုအရှုခံမထားဘဲ့ ဝေဒနာနာမ်ကို အရှုခံအာရုံအဖြစ် ထားပြီး ဝိပဿနာရှုပွားခဲ့ရင် ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ပရမတ္တသဘာဝ ကြိယာသဘောသက်သက်မျှကို ဉာဏ်ငုံမိအောင် ရှုကြည့်ပြီးခံစားခြင်း သဘော ခံစားတယ် ခံစားတယ်လို့ ဝိဇ္ဇာပညာတ်တတ်ပြီး သိရန်ဖြစ်ပါတယ်။

အနှီလို ရုပ်ကို ရှုပွားတဲ့အခါ ရုပ်ရဲ့ပြောင်းလဲ ဖေါက်ပြန်တဲ့ ပရမတ္တသဘာဝကိုဉာဏ်ငုံမိအောင်နဲ့ဝေဒနာနာမ်ကို အရှုခံ အာရုံအဖြစ်ထားပြီးရှုပွားခဲ့ရင် ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ခံစားတဲ့ သဘော လက္ခဏာကို ဉာဏ်ငုံမိအောင် ရှုပွားခြင်းကို ပဇနာတိ ပညာနဲ့ သိတယ်လို့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက မိမိကျင့်ကြံအားထုပ် သဖြင့် သိသောအတိုင်း ဟောကြားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုသိ လိုက်တဲ့အခါ "ငါ" ကွာခြားပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း-တင်ပြပုံဟာက ရှင်းရှင်းလင်းလင်းရှိလှ ပါတယ်။ ဒါထက်သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ သာကေတရပ် ကွက်တရားပွဲမှာ အာနာပါန၊ ရှုနည်းရှိုက်နည်းကို ကိုယ်တော် တိုင်း ရှုရှိုက်ပြတာက ဘယ်သဘောလဲဗျ။

အာနာပါန စျာန်သမာဓိ။ ။မိုးကြိုး။ "ဆရာမပြ-ငါး

ပိဖုတ်တောင်နည်းမကျ”လို့ ရှေးစကားရှိတယ် မဟုတ်ပါလား။ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာက မြေးဖွားကာစ “အူဝဲ”လို့ အော်တဲ့အချိန်က စပြီး သေတဲ့အချိန်အထိ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို ရှူလာရှိုက်လာခဲ့တဲ့အလုပ်ဖြစ်လို့ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အသက်ရှူရှိုက်တတ်တယ် ထင်ခဲ့ကြတယ်၊ ဆေးဆရာဝန်တွေ မေးကြည့်ရင် လူတွေဟာ အသက် ကောင်းကောင်းမရှူတတ်လို့ ရောဂါဘယတွေထူပြောတယ်လို့ ပြောပြပါလိမ့်မယ်။

ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်တဲ့ ယောဂီဟာ ဦးစွာသမာဓိ အခြေခံခိုင်မြဲရမယ်ဆိုတာကို သိသူအလွန်နည်းပါးပါတယ်၊ အာနာပါနစ္စာန်သမာဓိကိုရအောင်ကြိုးထွားအောင်ဘယ်နည်းဘယ် ဂုဏ်အသက်ရှူရှိုက်ရမယ်ဆိုတာသိတဲ့သူများကတော့ ပိုမိုနည်းပါး လှပါတယ်၊ အဲဒီအချက်ကို သိရှိတော်မူတဲ့အတွက် ဆရာတော် ဘုရားဟာ ကကြီးရေးက,ကအစပြုပြီး၊ တရားထူးကို အလွယ်နဲ့ ရကြပါစေ ဆိုတဲ့ မေတ္တာဂရုဏာနဲ့ အပင်ပန်းခံပြီး သင်ကြား ပြသပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ-အချက်ကို လေးနက်တယ်လို့ သဘော မပေါက်ကြတဲ့အဘွက် တရားထိုင်သူ တော်တော်များ များဟာ ဆရာတော် သင်ကြားပေးတဲ့ အသက် ရှူရှိုက်နည်း ကိုမလိုက်နာဘဲ ကိုယ်လုပ်လေ့ လုပ်ထရှိသလို လုပ်နေကြတာကို မြင်ရတာဝမ်းနည်းစရာပေပခင်ဗျာ။

ဒီတော့ဘာဖြစ်သလဲဆိုရင် ဝေဒနာသညာအဆင့်က ဝေဒနာ သမာဓိ၊ ဝေဒနာပညာ အဆင့်တို့သို့ မတတ်နိုင်ဘဲ ဝေဒနာကို သည်းမခံနိုင်တဲ့အတွက် ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်လိုက်ကြ၊ တရား

အထိုင်ရပ်လိုက်ကြ၊ လှန်ပစ် လိုက်ကြပါတယ်၊ အထက်စခန်းကို မတက်လှမ်းနိုင်ကြတော့ပါဘူး။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်းဒီလိုဆိုရင်တော့ဝေဒနာချုပ်ဆုံးပြီး၊ဝေဒနာ သမာဓိ၊ဝေဒနာပညာအဆင့်တို့သို့ တက်လှမ်းနိုင်ဘို့၊ဦးမိုးကြိုး သင်ကြားပေးနိုင်ရင် သင်ကြားပေးဘို့ လိုအပ်နေပြီပေါ့ခင်ဗျာ၊ စာရေးဆရာဘဝက ဝိပဿနာ နည်းပြဆရာ ဘဝသို့ ကူးပြောင်းဘို့ရာသာ စိတ်ကူး ထည့်ပေတော့ဗျို့။

မိုးကြိုး။ ။တနေရာရာမှာ ယောဂီ ၁၀-ယောက်လောက် စုပြီးသင်ကြားပေးဘို့ ဘိတ်ခေါ်ရင်တော့၊ ကျွန်တော်အားလပ်ခဲ့ရင်သင်ကြားပေးဘို့ အဆင်သင့်ပါ၊ ကျွန်ကော်နဲ့တကွ သဲအင်းယောဂီဦးခဲမောင်၊ ဦးဘချစ်တို့ပါ လာရောက် ပြသမည် ဖြစ်ပါတယ်၊ တရားအားထုတ်လိုတဲ့ ယောဂီများဟာ သင်ကြားပြသပေးတဲ့အတိုင်း တသဝေမတိမ်း လုပ်ကြမယ်ဆိုရင်တော့၊ ၃-၄ကြိမ်နဲ့ဘဲ၊ ဝေဒနာသညာအဆင့်က ဝေဒနာသမာဓိ၊ ဝေဒနာပညာအဆင့်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါတယ်၊ အဲဒီစခန်းမှတဆင့် ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ လမ်းစဉ်အတိုင်း ဆက်လက် အားထုတ်သွားခဲ့ရင် အရိယာဖြစ်ဘို့ မခဲယဉ်းပါဘူး။

ဒီဋ္ဌသတ်— တဏှာသတ် စာအုပ်။ ။ မိတ်ဆွေ။ ဦးမိုးကြိုးရေသားထုတ်ဝေတဲ့ ဒီဋ္ဌသတ် တဏှာသတ်စာအုပ်ငါးထောင်ဟာ နှစ်လအတွင်းမှာ ကုန်သွားပြီလို့ ကြားရတာ ဝမ်းသာသဗျာ၊ သမထဝိပဿနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အလွန် ပျင်းစရာကောင်းသော စာမျိုးကို လူဖတ်များ၊ လူကြိုက်များတယ်ဆိုတာ လူဗိန်းလူအ ပါမကျန်နားလည်လွယ်အောင်နဲ့ဖတ်လို့ စိတ်ဝင်စားအောင် ရေး

သား တင်ပြထားခြင်းထက် သမထ၊ဝိပဿနာ အကျင့်တရားကို ပေါက်မြောက်ပြီးတဲ့ သဲဒေါင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ကျင့်စဉ်နည်းနဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်လိုကြတဲ့ ပရိသတ်များ ပေါ်ပေါက်ထွန်းကား မြောက်မြားလာတဲ့ အတွက်ကြောင့် ဒီစာအုပ်တွင် ကျယ်တာ ဖြစ်မှာဘဲလို့ ယူဆပါတယ်၊ ဒါထက် ကျွန်တော်တို့ အရင် တပတ်က ဆွေးနွေး ခဲ့တဲ့ အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ (၁)ဥပါဒါန်ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာဥပါဒါန်ဖြုတ်ကာ ဒိဋ္ဌိသတ်ပုံနဲ့၊ (၂)ဥပါဒါန်ရူပ်ပေါ်မှာ တဏှာသတ်ပုံကို ဆက်လက်ဆွေးနွေးစမ်းပါဦးလို့ မမေမိတ်ဆွေတဦးက လာရောက် တောင်းပန်တဲ့အတွက် ဒီပြဿနာကို ဦးမိုးကြိုးက ဆက်လက်ပြီး ရှင်းလင်းတင်ပြစေချင်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒိဋ္ဌိသတ်နည်းက တဖုံ၊ တဏှာ သတ်နည်းက တခြား၊ အနှီသတ်နည်းနှစ်ပါးကို စာမှာမတတ်၊ကိုယ်မှာတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ပေါ်လာမှာဘဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် လူဗိန်းလူအပါ၊ကျန် နားလည်သဘောပေါက်လာကြပါတယ်၊အဲဒါကြောင့်လဲ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ တရားပွဲများဟာ ရူပ်ရှင်ပွဲ၊ဇာတ်ပွဲများထက်ပင် ပရိသတ် စည်ကားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကို တွေ့မြင်ပြီး မနာလို ဝန်တို ဖြစ်သူများက သဲအင်းဘုန်းကြီးဟာ စာလဲတတ်ဘဲနဲ့မင်္ဂလေးပါး၊ဗိုလ်လေးပါး ကိုဟောလိုဟော၊ တောင်စဉ်ရေမရတွေ ပြောလိုပြောနဲ့ ထင်ရာစိုင်းနေတယ်လို့ အပြစ် ပြောကြပါတယ်။

အနှီလိုသူတပါးရဲ့အပြစ်ကို ပြောနေကြသူများနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ဘုရားရှင်က ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ မလဝဂ်၊ ဥဇ္ဈာနသညိတ္တေရ

ဝတ္ထုမှာ "၂၅၃၁သူတပါး၏ အပြစ်ကို အစဉ်ရှုလျက် အမြဲပြုတ်ကဲ့ရဲ့တတ်သူအား၊ အာသဝေါတရားတို့သည် တိုးပွားကုန်၏။ ထိုသူသည် အာသဝေါကုန်ခြင်းမှ ဝေးကွာ၏"လို့ ဟောကြားဆုံးမထားပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့်အပြစ်ပြောသူတို့အား "ရဲဘော်သတိ"လို့ သတိပေးလိုက်ပါတယ်။

တဖန်မြတ်စွာဘုရားသခင်က သစ္စာလေးပါးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ သစ္စာဥာဏ်၊ ကိစ္စဥာဏ်၊ကတဥာဏ်စတဲ့ဥာဏ်သုံးစားနဲ့ ၊တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိတဲ့ အရိယာ သူတော် ကောင်းများ သည်သာ မိမိတို့သိမြင်သောအတိုင်း မဂ်ဖိုလ်အကြောင်းကို ဟောပြောနိုင်ကြောင်း၊ မမ္မပဒပါဠိတော်၊ ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထုမှာ နွားရှင်နဲ့ နွားကျောင်းသား ဥပမာဆောင်ပြီး အထင်အရှားဟောကြားထား ပြန်ပါတယ်။

ထို့ပြင်—ဝိသာခသူဌေး၊ အနာဂမ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင် သူဌေးကတော်ဟောင်း ရဟန္တာမကြီးဖြစ်တဲ့၊မမ္မဒိန္နာထေရီရဲ့ ပြောစကားကိုနားလည်ခြင်းမရှိကြောင်းကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ရဟန္တာရဲ့ ပြောစကားတွင် ပါဝင်တဲ့ သဘောတရားများကို အနာဂမ်ပင်လျင်နားမလည်ခဲ့သော် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟာ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ နားမလည်နိုင်၊ သဘော မပေါက်နိုင်ဘူးဆိုတာ တထစ်ချမှတ်သား ထားသင့်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒါထက် စကားလက်စနဲ့ ဝိသာခနဲ့ မမ္မဒိန္နာတို့ရဲ့ အမေးအဖြေကို အကျဉ်းတင်ပြပါခင်ဗျာ၊ ကြားနာစမ်းပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ရဟန္တာမကြီး ဖြစ်လာတဲ့ မိမိရဲ့ဇနီး မမ္မဒိန္နာ

ထေရိကို အနာဂါမ်ဖြစ်တဲ့ ဝိသာခသူဌေးကြီးက လေးထွေသော မဂ်၌ ခဲခက်သောပြဿနာကို ငါမေးတော့အုံ့လို့ ကြုံပြီး၊ ခန္ဓာငါးပါးဝယ် တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကိစ္စဖြင့် သိထိုက်သမျှ သောလက္ခဏာကို မေးပါတယ်၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီမဟာ မေးသမျှ သောပြဿနာ၌ ကြာရိုးကို သံလျက်နှင့်ပိုင်းဖြတ်သကဲ့ဘို့ မဆိုင်း မရပ်ဘဲဖြေပါတယ်၊ အနှီလို ဖြေဆိုပြီးနောက် သူ့ရဲ့အဖြေကို အနာဂမ်ဖြစ်တဲ့ ဝိသာခသူဌေးကြီး နှားမလည် သဘောမပေါက် သည်ကို သိတဲ့အတွက် ဝိသာခဒါယကာ တရားဒေတာ်မည်သည် ကားလေးပါးသော ဂမ္ဘီရဂုဏ်တော်နဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်၊ ငါဖြေ သောတရားကို ဘုရားသခင်အား လျှောက်ကြားရ၍ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်နဲ့ ဆက်ဆံညီညွတ်ပါကမ္မတ်သား ပိုက်ကျုံးပါလော့ လို့ ပြောကြားပါတယ်။

ထိုအခါ ဝိသာခသူဌေးဟာ ဓမ္မဒိန္နာထေရိရဲ့အဖြစ်ကားကို ဖြေသောအတိုင်'မှတ်သားပြီး ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပါ တယ်။ ဘုရားသခင်က ဒါယကာ ငါ၏သမီးတော် ဓမ္မဒိန္နာသည် အတိတ်၊ အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၌ မြေးယုက် လှမ်းကာထားသော အဝိဇ္ဇာကွန်ယက်ကို ပယ်ဖျက် စွန့်ခွာခြင်း ကိစ္စပြီးစီးလေပြီ၊တဏှာဟူသောအကြောင်းအားဖြင့် တပြောင်း ပြန်ပြန် သံသရာ၌ ကျင်လည်ခြင်း မရှိပြီ၊သင်မေးသောပုစ္ဆာကို ငါဘုရားအား ဒလျှောက်ထားခဲ့လျှင်လည်း ဓမ္မဒိန္နာဖြေသောအ တိုင်းသာ ငါဖြေလတ္တံ့လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်၊ အနှီလိုဘုရား သခင်ရဲ့အဆုံးအဖြတ်ကို ကြားနာရတော့မှဓမ္မဒိန္နာဟာ ရဟန္တာ

မကြီး ကေန် ဖြစ်သည်ကို အနာဂမ်ဝိသာခသူဌေးဟာ စိတ်ချယုံကြည်သွားပါတယ်တဲ့ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဖခင်း....ဗဟုသုတ ဖြစ်ရပါတယ် ခင်ဗျား....၊ ဒါထက် ဒီဌိသတ်၊ တဏှာသတ်ပြဿနာကို ဆက်စမ်းပါအုံး ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းက ဒီဌိကို အရင် သေအောင် သတ်ပြီးမှ တဏှာကို တဆင့်တက်ပြီးသတ်ရမယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်၊ ဒီဌိသေရင် အပါယ်လေးပါးက လွတ်မြောက် ပါတယ်၊ တဏှာသေခဲ့ရင်မတော့ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆိုက်ရောက်ပါတယ်။

သဲအင်းကျင့်စဉ်

သဲဖခင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားဟာ လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး(၁) ဒီဌိသေအောင်ဒီဌိကို ဦးစွာသတ်စေပြီးမှ၊ (၂)တဏှာကို နောက်ထားပြီး သတ်သောနည်းကို သင်ကြားပေးခဲ့ပါတယ်။

သို့ရာတွင်ပါရမီရင့်ပြီး၊ သမာဓိကြီးထွားနေတဲ့တပည့်ယောဂီများလျင်လျင်မြန်မြန်နဲ့ တရားထူးရစေရန်၊ ၁၃၁၁-ခုနှစ်ဝါတွင်း လေးလမှာ ဒီဌာန်စခန်းဖွင့်ပြီး အချိန်ပြည့် တရားအားထုတ်စေကာဒီဌိနဲ့ တဏှာကိုပူးတွဲပြီးသတ်တဲ့ စုံတွဲသတ်နည်းကို သင်ကြား

ပေးပါတယ်၊ အနှီ စုံတွဲသတ်နည်းနဲ့ ဒိဋ္ဌာန်စခန်းမှာ ဂင်ရောက်ပြီး တရားအားသုတ်ကြတဲ့ ယောဂီအချို့ဟာ အနာဂါမ်အဆင့် အတန်းသို့ ထိခအောင် တက်လှမ်း နိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒိဋ္ဌိသတ်နည်း။ ။ငါ-သူတပါး--ယောကျ်ား—မိန်းမ ဆိုတဲ့ အယူအမှတ်များခြင်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာ ဒုက္ခအားဖြင့်ရှုပွားပြီး ပယ်သတ်စေပါတယ်။ ဒီလိုပယ်သတ်ခြင်း ဟာ ဘုရားဟော ဒေသနာနဲ့ ညီညွတ်ကြောင်းကိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းမှာ အတိအလင်း ဖေါ်ပြထားပါတယ်။ ဘယ်လို ဖေါ်ပြထားသလဲဆိုရင်။ ဝေဒနာကွန္ဓာကိုဒုက္ခအားဖြင့် ရှုသော ယောဂီသည်....

(က) ဖဿဟာရကို၊ပိုင်းခြားချိသိ၏။
(ခ) ဒုက္ခဌ၊သုခဟု၊မှတ်မှားသော၊ ဝိပ္ပလ္လာသသုံးပါးကို ပယ်ဖွယ်နိုင်၏။
(ဂ) ဘဝေါဃကို၊ကူးခတ်နိုင်၏။
(ဃ) ဘဝယောဂနှင့်မယှဉ်။
(င) ဘဝါသဝအားဖြင့်၊အာသဝေါကင်း၏။
(စ) ဗျာပါဒကာယဂန္ထကို၊ဖျက်ဆီးနိုင်၏။
(ဆ) သီလဗဟုပါဒါန်ဖြင့်၊ မစ္ဆရိယ—ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဟာ ဒီလို ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့ ညီညွတ်ပါလျက်ကနဲ့ သဲအင်းဂူတရားကို အပြစ်ပြောသူများဟာက ဘာသဘောလဲဗျ။

မိုးကြိုး၊ ။ဘာသဘောရမှာလဲ“နန်းရေဝေမန်းမြေမှာစပယ်လှိုင်ခတာ့ ခံပန်းခိုင် ယာယီရှိ့တယ်၊ ဖတာလေ့ရှာသုံး”ခုံတာလို စပယ်ပန်းနဲ့ တူတဲ့ သမဆ-ဝိပဿနာ တရားစစ်တရားမှန်တွေ ပေါ်ပေါက် ထွန်းကားလာတဲ့အခါ၊ ခံပန်းနဲ့ တူတဲ့ ဝေါလေ့ရှာသုံးတရားတွေ ယာယီရှိ့မှာစိုးလို့ ခံပန်းတွေ မခံနိုင်မရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ သောင်းကျန်းကြတဲ့သဘောမျိုးပေါ့ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဒီအပြောမျိုးကတော့ ကျန်နေပေသေးသကိုး၊ ဒါထက်ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။သဲအင်းဆရာတော်ဘုရားဟာ ဒိဋ္ဌိသတ်ရန် ဝေဒနာနာမ်ကို အရှုခံအာရုံဒဖြစ်ထားကာ ရှုပ္ပဒေးပြီး၊ တဏှာသတ်ရန်အဘိုက် ရုပ်ကို အသုဘလို့ ရှုပ္ပဒေးခိုင်းပါတယ်။ အဲဒီလိုရှုပ္ပဒေးခိုင်းခြင်းကို သမထကြီးပါကွာလို့၊ ဘိုင်ကျွလို့ ဘေးမှာထိုင်ပြီး ဘုပြောတဲ့၊ ဘသုံးလုံးသမားမျိုးက အာဘင်းအဖျင်း ပြောကြပေမဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ရုပ်ကို အသုဘဟုရှုပ္ပဒေးခြင်းဟာ ဘုရားဟော ဒေသနာနဲ့၊ ဘသဝေမတိမ်း ညီညွတ်ကြောင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကြီးက အသင်အရှား သောက်ခံတားပါတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုရင် အဇ္ဈတ္တိကရုပ်ကို အသုဘဟု ရှုပ္ပဒေးသော ယောဂသည်—

(က) ကဗဋ္ဌီကာယဟာရ၊ ပိုင်းခြားရှုသိ၏။
(ခ) အသုဘဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တိကရုပ်၌ သုဘဟု မှတ်သားသော၊ သညာဝိပ္ပလ္လာသစိတ္တဝိပ္ပလ္လာသ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပလ္လာသတို့ကိုစွန့်ပယ်နိုင်၏။

(ဂ) ကာမေဃကို ကူးခတ်နိုင်၏။
(ဃ) ကာယောဂနှင့်မယှဉ်။
(င) ကာမာသဝအားဖြင့် အာသဝေါကင်း၏။
(စ) အာဘိဗျာဟူသော ကာယဂန္ထကို ဖျက်ဆီးနိုင်၏။
(ဆ) ကာမုပါဒါန်ဖြင့် မစွဲလန်း.....ဟူ၍ပင် ဖြင်ပါ ဝယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း—ကောင်းလှပါ ပေတယ်ဗျာ။ ဒါထက် သဲအင်းဂူတရားဟာ အမှားကြီးပါကွာလို့ ပြောသူများဟာ သူတို့ မှန်တယ် ဒေသနာနဲ့ ကိုက်တယ်ဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်ကို ကိုယ်တိုင်ကျင့် ကြံအားထုတ်ပြီး ကိုယ်တိုင်မှန်သည်လို့ သိသောအခါမှာ အစားထိုးပြီးသင်ကြားပေးဘို့ မကောင်းပေဘူးလားခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒါထက်သတိပဋ္ဌာန်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါ လျက်၊သတိပဋ္ဌာန်မဖြစ်ဘဲ မောဟပဋ္ဌာန်ဖြစ်ပုံများကို ကွန်ရက် နောက်တပတ်မှာ တင်ပြပါမယ်ခင်ဗျား။

သာသနာ အဓွန့်ရှည်စွာ တည်တံ့ရေး

မိတ်ဆွေ။ ။ လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်က ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ လက်စကို ဆက်လက်မဆွေးနွေးမီ ကျွန်တော်ထံသို့ လာရောက်မေးမြန်းတဲ့ စမ္မမိတ်ဆွေတဦးရဲ့ အမေးကိုဖြေကြားစေချင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ဆိုစမ်းပါ ဘယ်လိုပါတဲ့လဲ။

မိတ်ဆွေ။ ။ဖေဖေ၀ါရီလ ၁၄-ရက်နေ့ထုတ် သတင်းဂျာနယ်မှာ သောတာပန် ဒေ့ရိယာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စင်တဲ့ သဲအင်းဂူ စစ်ဆေးစမ်းသတ်နည်းကို ဦးမိုးကြိုးတင်ပြခဲ့ပါတယ်။

သမထ ဝိပဿနာကို ကျင့်ကြံအားထုတ်နေတဲ့ တရားယောဂီဟာ တရားထိုင်နေချိန်မှာ ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဖေါက်ပြန်မှုကြောင့်၊ ကာယိက-ဒုက္ခဝေဒနာတွေ ပေါ်လာကြတယ်။ ဒီလို ပေါ်လာတဲ့အခါ ဒီဋ္ဌိဆိုတဲ့ ငါစဲ့ မပြုတ်ခဲ့ရင်၊ ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ်လို့ ပုဃုဇဉ်အထင်မျိုး ထင်မြင်ပြီး၊ မခံနိုင်၊ မရပ်နိုင် ဒေါသဖြစ်ကာ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ။အကယ်၍ အဝိဇ္ဇာန်နဲ့ တနာရီ နှစ်နာရီ ထိုင်တယ်ဆို

ရင်လဲ နာရီပြည့်အောင် ဒေါသဖြစ်လျက်နဲ့ အောင့်အီးကာ ထိုင်နေရပါတယ်။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပြုတ်နေတဲ့ သောတာပန် အရိယာဖြစ်ခဲ့ရင် ဇော်ဝ ထိုထို နာကျင်ကိုက်ခဲမှုကို ဝေဒနာဟာနာမ နာမရ။ ပရမတ္ထသဘာဝဟာလဲ ခံစားမှုသဘောသက်သက်မျှသာ ဖြစ်တယ်။ နာသူမရှိ ကိုက်သူမရှိဘူး။ သူ့သဘောကို သူဆောင်နေတဲ့ အနုတ္တလက္ခဏာပါလားလို့ သိမြင်ပြီး၊ ထိုဝေဒနာပေါ်မှာ ဒေါသကိလေသာမဖြစ်ဘဲ သည်းခံနိုင်တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ။ သဘောကတော့ ကိုယ်ဌာ်ဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာတခုကိုသာ ခံစားရတယ်။ စိတ်ဌာ်ဖြစ်တဲ့ ထပ်ဆင့်အပိုဝေဒနာကို မခံစားရဘူးလို့ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ထိုဓမ္မမိတ်ဆွေဟာ သမထ-ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီးနောက် ကမ္မဌာန်းဆရာ ဟောပြောတဲ့ "ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်"မျှားကို ကြားနာထားရသောကြောင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိသောတာပန် အရိယာကြီးရယ်လို့ ထင်မြင်ယူဆနေပါတယ်။ ထိုဓမ္မမိတ်ဆွေဟာ ဦးမိုးကြိုးတင်ပြသော သဲအင်းဂူ စမ်းနည်းနဲ့ မိမိကိုယ်ကို စမ်းသပ်ကြည့်တဲ့ အခါ တဏှာဆိုင်ရာ ဝေဒနာ ပေါ်လာကြတဲ့ နာကျင်ကိုက်ခဲမှု၊ ကာယိက- ဒုက္ခဝေဒနာတွေကို သည်းမခံနိုင်သည့်အတွက် ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးလိုက်ရပါတယ်။

ထို့ကြောင့် ဦးမိုးကြိုးတင်ပြထားတဲ့ သဲအင်းဂူ စမ်းသပ်နည်း အရဆိုရင် သူဟာ သောတာပန် အရိယာမဟုတ်ပါဘဲ ပုထုဇဉ် ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဦးမိုးကြီး တင်ပြတဲ့ သဲအင်းဂူ စမ်းသပ်နည်းဟာ ငါထင်ရာ ငါပြောတဲ့ ငါ့သဘောလား။ ။သို့တည်းမဟုတ် ဘုရားဟော ဒေသနာလား၊ စမ်းနည်းလားဆိုတာ မေးပေးစမ်းပါတဲ့။ ။ဒီလိုမေးမြန်းခြင်းဟာ အမှန်တကယ်ကို သိချင်လို့ ရိုးသားတဲ့ မေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဦးမိုးကြီးကို "ဂွတော" လိုခြင်း အလျှင်းမဟုတ်ပါတဲ့ခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။အင်း....တော်တော်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ မေးခွန်းဘဲဗျို့။ ရဟန္တာဟောနဲ့ ဘုရားဟော ဒေသနာများကို ကိုးကားပြီး ဖြေဆိုရမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မိုးကြီးဆိုတဲ့ ငနဲဟာ ပညာရဲရင့်သဖြင့် ပဲ့လည်တင့်ပေသော ကွယ်လွန်သူ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မျိုင်းတို့ကဲ့သို့ "ဖြေမနော်-အဖက်ဖက်က စမ်းကြဲပါတော့ မပြေသော်၊ ဘသက်နှင့်၊ နှစ်သက်တမ်းပါဘဲ" ဆိုတဲ့ "ခွဲလင်း" မျိုးနဲ့ "စိမ်" ခေါ်ရဲသူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ မိတ်ဆွေ သတိပြုစေချင်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဝေ့လည် ပြောင်ပတ်တွေနဲ့ စကားတာ်တိုင်း လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ။ ဖြေမှာသာ ဖြေစမ်းပါ။ သတင်းဂျာနယ်ဖတ် ပရိသတ်များဟာက ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားချိန်ဆနိုင်တဲ့ ပညာရှိပရိသတ်တွေဖြင့်လို့ ဖြီးလို့ ဖြန်းလို့ မရဘူးဆိုတာကို လဲ ဦးမိုးကြီးသိထားစေချင်ပါတယ်။

မိုးကြီး။ ။အလို....ကြိမ်းလှ မောင်းလှချည့်သား ကိုယ့်ဆရာ။ ။ဒါထက် မိတ်ဆွေရဲ့ မေးခွန်းကို နှစ်ပိုင်း ပိုင်းခြားပြီး ဖြေဆိုပါမယ်။

(၁) အချို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာများဟာ သမထဝိပဿနာ တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ တလတန်သည်၊ ၄၅ ရက်တန်သည် အချိန်ကြာတဲ့အခါ ထိုယောဂီအား ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်ကို ဟောကြားလေ့ရှိပါတယ်။ ။သဘောကတော့ တရားယောဂီဟာ တရားအားထုတ်စဉ်မှာ မိမိကိုယ်တွေ့ဖြစ်တဲ့ အတွေ့အမြင်များကို ဘုရားဟော ဒေသနာ ဉာဏ်စဉ်နဲ့ တိုက်ဆိုင်ပြီး၊ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ဆေးကာ ငါဘာလဲဆိုတာကို စဉ်းစား ချိန်ဆနိုင်ရန် ဉာဏ်ပေတံပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဉာဏ်စဉ်ကို ကြားနာရတယ်ဆိုရုံနဲ့ မိမိကိုယ်ကို မိမိ သောတာပန်အရိယာဘဲလို့ အထင်မကြီးသင့်ပါဘူး၊ သောတာပန်အသိမျိုးကို တဒင်္ဂအနေ ခေတ္တသိခြင်း၊ ဝိခမ္ဘနအနေ တာရှည်သိခြင်း၊ သမုစ္ဆေဒအနေ အမြဲထာဝစဉ် သိခြင်းဆိုတဲ့ အသိသုံးမျိုး သုံးစားရှိခြင်းကိုလဲ အဆူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ပုဂ္ဂိုလ်တဦးအား သောတာပန်အရိယာဘဲ၊ သကဒါဂါမ် အနိုယာဘဲ၊ အနာဂါမ်ဘဲ၊ ရဟန္တာဘဲလို့ တထစ်ချ ဆုံးဖြတ်နိုင်သူဟာ မြတ်စွာဘုရားသခင်တပါးသာလျှင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဘိုးပြင် တရားယောဂီဟာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်တဲ့ဉာဏ်နဲ့ ပြည့်စုံပြီး အချိန်ယူကာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ကြည့်ရင်လဲ သိနိုင်စွမ်းရှိပါတယ်၊ အဲဒါက မေးခွန်းရဲ့ ပထမပိုင်းအဖြေဖြစ်ပါတယ်။

(၂) ယထာဘူတဉာဏ်ကို မြဲမြဲခဲ့စဲ့ ကိုယ်ပိုင်ရရှိကာ ဝသီဘော်ဝင်ထားတဲ့ စူဠ သောတာပန်သည်ရင်း၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ကိုယ်ပိုင်ရရှိထားတဲ့ မဟာသောတာပန် အရိယာကြီးသည်ရင်း၊ ငါ၏-သူစဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်စဲ့ဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကင်္ဘာနေတဲ့အတွက်

ကာယိကနိ- ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရတဲ့အခါမှာ ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ်၊ ငါကိုက်တယ်၊ ငါခဲတယ် ဆိုတဲ့ အမြင်အသိပျောက်ပြီး၊ ဝေဒနာနာမ်ခံစားတဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝ၊ ကြိုယာသက်သက်မျှကိုသိတဲ့ အနတ္တလက္ခဏာဉာဏ်ကို ရရှိပါတယ်၊ ဒီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားချိန်ဆနိုင်ရန် မိလိန္ဒပညာပါဠိတော်၊ ဆဋ္ဌမ ပြဿနာပြန်၊ အနုမာန ပဋ္ဌာလာ (ရဟန္တာ၊ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းပြဿနာ)ကို တင်ပြပါမယ်။ ။ ထို့ပြင်၊ ဘုရားဟော၊ ဝေဒနာသံယုတ်၊ သလ္လသုတ် အကျယ်ကိုလဲ ဖတ်ရှုလေ့လာပါလို့၊ တိုက်တွန်းပါတယ်ခင်ဗျား။

ရဟန္တာ-ဝေဒနာ-ခံစားခြင်း-ပြဿနာ။ မေး။ ။ အသျှင်နာဂသေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (၁) ကိုယ်ဌာလည်းဖြစ် (၂) စိတ်ဌာလည်းဖြစ်သော ဝေဒနာကို ခံစားပါသနည်းဟု လျှောက်၏။

ဖြေ။ ။မင်းမြတ်၊ စိတ်ကို မပ္ပဒေးများ မထုံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် (၁) ကိုယ်ဌာလည်းဖြစ်သော (၂) စိတ်ဌာလည်းဖြစ်သော ဝေဒနာကို ခံစား၏။ ။ မင်းမြတ် ဥပမာသော်ကား။ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သော နွားကို အားနည်းချိုတဲ့၍ အနည်းငယ်သော မြက်ပင်တို့ဌာရင်း၊ နွယ်ဌာရင်း၊ ဖွဲ့ချည်ထားသည် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုနွားသည် အမျက်ထွက်သော အခါ ဖွဲ့ချည်ထားသော မြက်နွယ်နှင့်တကွ ထွက်သွား၏။ ။ မင်းမြတ်၊ ဤအတူသာလျင် မပ္ပဒေးစေအပ်သော စိတ်ရှိသော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ခံစားမှု ဝေဒနာသည်၊ ဖြစ်၍ စိတ်ဖေါက်

ပြန်လာ်သော်၊ ကိုယ်ကိုတံ့ စေ၏။ မစောင့်ထိန်းနိုင်၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် မပ္ပဗားစေအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိတ်လန့်၏။ မြည်တမ်း၏။ ကြောက်ဖွယ်သော အသံကို အော်၏။ ။မင်းမြတ်၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ပုထုဇဉ်သည် (၁) ကိုယ်၌လည်းဖြစ်၊ (၂) စိတ်၌လည်းဖြစ်သော ဝေဒနာတို့ကို ခံစား၏။ ဤအရာ၌၊ ဤသည်ကား အကြောင်းတည်း။

မေး။ ။အကြင်အကြောင်းကြောင့် ရဟန္တာသည်၊ (၁) ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ တခုတည်းသော ဝေဒနာကိုသာ၊ ခံစား၏။ (၂) စိတ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို မခံစား၊ ထိုအကြောင်းကား အဘယ်ပါနည်းဟု လျှောက်၏။

ဖြေ။ ။မင်းမြတ်၊ ရဟန္တာ၏စိတ်သည် ပ္ပဗားစေအပ်ပြီး၊ ကောင်းစွာ ပ္ပဗားမျှားစေအပ်ပြီး၊ ဆုံးမယဉ်ကျေးပြီး၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမယဉ်ကျေးပြီး၊ ကောင်းစွာ နာယူပြီး၊ ဆိုဆုံးမတိုင်း၊ လိုက်နာပြီး ဖြစ်၏။ ။ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိသိရှိသော်၊ အမြဲမရှိ-အနိစ္စ ဟူ၍၊ မြဲစွာစဲယူ၏။ သမာဓိတည်းဟူသော တိုင်၌ စိတ်ကိုမြဲစွာ၊ ဖွဲ့ချည်ထား၏။ ။ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုစိတ်သည်၊ သမာဓိ တည်းဟူသော တိုင်၌၊ မြဲစွာ ဖွဲ့ချည်ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ မယိမ်းမယိုင်၊ မတုန်မလှုပ်၊ တည်တံ့၏။ မပျံ့လွင့်။ ။ထိုရဟန္တာ၏ (၁) ကိုယ်သည်၊ ဝေဒနာဖြင့် ဖေါက်ပြန် ပျံ့နှံ့ခြင်းကြောင့်၊ တုန်ခ့ဲ၏။ မစောင့်ထိန်းနိုင်၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်၏။ မင်းမြတ်၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ရဟန္တာသည် (၁) ကိုယ်၌ဖြစ်သော၊ တခုတည်းသော

ကာယိက၊ ဝေဒနာကိုသာ ခံစား၏။ (၂) စိတ်ဌာ်ဖြစ်သော (စေတသိက ဝေဒနာ)ကိုကား မခံစား။ ဤအရာ၌၊ ဤသည်ကား အကြောင်းတည်းဟု ဖြေတော်မူ၏။

မေး။ ။အသျှင် နာဂဇေသန၊ ကိုယ်တုန်လှုပ်ပါလျက် စိတ်မတုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ အကျွန်ုပ်အား၊ အကြောင်းကို ဆိုတော်မူပါလော့ဟု လျှောက်၏။

ဖြေ။ ။မင်းမြတ်၊ ဥပမာသော်ကား၊ ပင်စည်၊ အခက်အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော သစ်ပင်ကြီးကို အားကြီးသောလေ၊ တိုက်ခတ်သော် အကိုင်းအခက်သည် တုန်လှုပ်၏။ ထိုသစ်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်သည်လည်း တုန်လှုပ်သလောဟု မေးမြန်းတော်မူ၏၊ အသျှင်ဘုရား မတုန်လှုပ်ပါဟု လျှောက်၏။ မင်းမြတ်၊ ဤအတူ သာလျှင် ရဟန္တာသည် ဆင်းရဲသော ဒုက္ခဝေဒနာနှင့် တွေ့ထိသည်ရှိသော်၊ အနိစ္စဟူ၍ မြဲစွာစဉ်ယူ၏။ သမာဓိတည်းဟူသော တိုင်ဌာ်စိတ်ကို ဖွဲ့ချည်ထား၏၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ထိုစိတ်သည် သမာဓိ တည်းဟူသော တိုင်ဌာ် ဖွဲ့ချည်ထားအပ်သည်ရှိသော်၊ မတုန်မလှုပ်၊ တည်တံ၏။ မပျံ့လွင့်။ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ကိုယ်သည် ဝေဒနာ ဖေါက်ပြန်ခြင်း၏ ပျံ့နှံ့သောကြောင့် တုန်ခဲ့၏။ မစောင့်ထိန်းနိုင်၊ တပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်၏။ မင်းမြတ် ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏စိတ်သည်ကား သစ်ပင်ကြီး၏ ပင်စည်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်ဟု ဖြေတော်မူ၏။

အသျှင်ဘုရား နာဂဇေသန၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစု။ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ပါပေစု။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသို့သဘောရှိသော အခါခပ်

သိမ်း တည်သော၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးကို မမြင်ဘူးပါဟု လျှောက်၏။

ဘုရားဟောသလ္လသုတ်အကျဉ်းချုပ်။ ရဟန်းတို့၊အကြားအမြင် မရှိဘော ပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် စိုးရိမ်ရ၏၊ ပင်ပန်းရ၏၊ ငိုကြွေးရ၏၊ ရင်ထုလျက် မြည်တမ်းရ၏၊ မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ (၁) ကိုယ်ဒွန်လည်းဖြစ်သော (၂) စိတ်ဒွန်လည်းဖြစ်သော နှစ်မျိုးသော ဝေဒနာတို့ကို ခံစားရ၏။ ထိုသူသည် ထိုဝေဒနာတို့၏ (၁) ဖြစ်ကြောင်းကိုရင်း၊ (၂) ချုပ်ကြောင်းကိုရင်း၊ (၃) သာယာဖွယ်ကိုရင်း၊ (၄) အပြစ်ကိုရင်း၊ (၅) ထွက်မြောက်ရာကိုရင်း၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ။

ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာတပည့်သည်ကား၊ ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော်၊ မစိုးရိမ်၊ မပင်ပန်း၊ မငိုကြွေး၊ ရင်ထုလျက် မမြည်တမ်း၊ မိန်းမောခြင်းသို့မရောက်၊ ထိုသူသည် (၁) ကိုယ်ဒွန်ဖြစ်သော ဝေဒနာဘမျိုးကိုသာ ခံစားရ၏။ (၂) စိတ်ဒွန်ဖြစ်သော ဝေဒနာကို မခံစားရ။ ထိုသူသည် (၁) ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုရင်း၊ (၂) ချုပ်ကြောင်းကိုရင်း၊ (၃) သာယာဖွယ်ကိုရင်း၊ (၄) အပြစ်ကိုရင်း၊ (၅) ထွက်မြောက်ရာကိုရင်း၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိ၏....ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်၊ ဒါထက် ဒီဒေသနာအရက သောတာပန် အရိယာကို မဆိုလိုဘဲ၊ ရဟန္တာကိုသာ ဆိုခြင်းဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါတယ်၊ ဦးမိုးကြိုး ဘယ်လိုယူဆပါသလဲခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။မိတ်ဆွေရဲ့ အယူအဆက အဖြောင့်အမှန် မဟုတ်ဘဲ အကောက်ညွှာက်ဖြစ်နေပါတယ်၊ မိတ်ဆွေယူဆပုံမျိုးဆိုရင် သောတာပန်ကြီးဟာ ဘုတ်ကြီးလေးပါ၊ မြွေကြီးလေးစင်း ကိုက်သဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲမှာ ကာယိကဒုက္ခရော၊ စေတသိက ဒုက္ခပါ ခံစားပြီး၊ အောက်ဟစ်ကာ ဒေါသစိတ်နဲ့ သေရမလို ဖြစ်မနေပေဘူးလား၊ ဒေါသစိတ်နဲ့သေခဲ့ရင် ဒေါသစိတ်ကြောင့် အပါယ်လားရမည် မုချဖြစ်မနေပေဘူးလား။ အဲဒီအချက်ကို မိတ်ဆွေစဉ်းစားပြီး ကြိုက်သလို ယူဆပေပေတော့။

တခြားတခြားသော တရားယောဂီများအကြောင်းကို ကျွန်တော် မပြောလိုပါဘူး။ သဲအင်းယောဂီများကတော့ တရားအားထုတ်စဉ်မှာ ပေါ်လာကြတဲ့ ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဖေါက်ပြန်မှု ဒုက္ခ-ဝေဒနာတွေမှ လွတ်ကင်းတဲ့ ထွက်မြောက်ရာကို အထက်က ပြောခဲ့တဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့အညီ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိနေအောင် မသေမီကပင် အလေ့အကျင့် လုပ်ထားသူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ။အဲဒီအချက်ကို ထောက်ရှုပြီး ကျေးဇူးရှင် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက သဲအင်းယောဂီတွေ ဘယ်အကျင့်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သလဲလို့ မေးရင် အသေတတ်ဘို့ ကျင့်နေကြတယ်လို့သာ ပြန်ပြောပေတော့လို့ အမိန့်ရှိပါတယ်။ ။ အသေတတ်အောင် ကျင့်တယ်ဆိုတာ ဒုက္ခ-ဝေဒနာနဲ့ ဇာတ်ရှိတဲ့ အခါ၊ ကာယိက ဒုက္ခကိုသာ ခံစားပြီး (စေတသိက)စိတ်ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ ဒေါမနဿ စေဒနာကို မခံစားရလေအောင် မသေမီက အလေ့အကျင့်လုပ်ခြင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။သဘောပေါက်ပါပြီခင်ဗျား။ ။ ယောဂီပဂ္ဂိုလ်ဟာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်စစ်ကြည့်ရင် ဂါဘာလဲဆိုတာ သိနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါပြီ။

မိုးကြိုး။ ။ဒါထက် ရှေးရှေးတုန်းက ပါဠိစာပေမတတ်သူတွေ လက်လှမ်းမမှီတဲ့ ပါဠိပိဋကတ်တော်များဟာ ယခုအချိန်မှာဆိုရင် ဆင်ဒမူ-မြန်မာပြန်များ ပေါ်ပေါက်နေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် စာတတ်သူတိုင်း အလွယ်နဲ့ ဖတ်ရှုနိုင်တဲ့ ပရိယတ် သာသနာတော် ပွင့်လင်းနေချိန် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အရိယာ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံကာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြီး ကိုယ်တွေ့ ဉာဏ်အမြင်များကို ပရိယတ်စာပေတံနဲ့ ကိုယ်တိုင်တိုင်းထွာတဲ့ အင်္ဂလ အကျင့် စဉ်ပင် ပြန့်ပွားလာခဲ့ရင် တတယောဂကား တူရ အလမက္ခ မခရေတော့ဘ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓဆိုတဲ့ သာသနာသုံးရပ်လုံးဟာလဲ အဒုန်ရှည်စွာ တည်တံ့ခိုင်မြဲမည် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မောဟပဋ္ဌာန်။ မိတ်ဆွေ။ ။မောဟပဋ္ဌာန် ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ဆွေးနွေးတင်ပြမယ်လို့ ကတိပြုခဲ့ပါတယ်။ ။ ဒါထက် သတိပဋ္ဌာန်လို့သာ ကြားဘူးပါတယ်၊ ဦးမိုးကြိုး ဖက်ရှင်ထွင်လိုက်တဲ့ မောဟပဋ္ဌာန်ရယ်လို့ တော့ဖြင့် နားမျှလေသံမှ မကြားဘူးပါ။ ရှင်းစမ်းပါခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဘုရားဟော မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်ဆိုတာက အလွန်တရာ ကြီးကျယ်ထင်ရှား လူသိများလှတဲ့ သုတ်ဖြစ်ပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအတွက် တခုတည်း တကြောင်း

တည်းသော ခရီးလမ်းဖြစ်တယ်။ တခြားတပါး အကျင့်မြတ် တရား မရှိဘူးလို့ ဆိုထားပါတယ်။

မြန်မာဒေသခေါ် သတိပဋ္ဌာန်။ ပါဠိအခေါ် သတိပဋ္ဌာနဆိုတဲ့ ပုဒ်ရဲ့ အခိုပ္ပါယ်က အာရုံ၌ သတိ၏ မြဲမြံ စွာတည်ခြင်း ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတဲ့ အကျင့်မြတ်ကို သတိဦးစီးပြီး အားထုတ်ရပါတယ်။ ။ဒါ့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာလမ်းခရီး မှာ သီလ-သမာဓိ-ပညာဆိုတဲ့ လေ့ခါးသုံးထစ်နေရာမှာ သတိ ပဋ္ဌာန်ကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အရဆိုရင် သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာဆိုတဲ့ လေ့ခါးသုံးထစ်ကို အစားထိုးသင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ။ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ လက်ကိုင်ဆားရမဲ့ (၁) သဒ္ဓါဗိုလ်၊ (၂)ဝီရိယဗိုလ်၊ (၃)သတိဗိုလ်၊ (၄)သမာဓိဗိုလ်၊ (၅)ပညာဗိုလ်ဟူ၍ (အားငါးပါး) ရှိတဲ့အနက် သဒ္ဓါအားနဲ့ ဝီရိယအားကို ထူထောင်လိုက်ခဲ့ရင် သတိအားဟာ ကြီးမားလာ လာပါတယ်။ သတိအား ကြီးမားလာခဲ့ရင် သမာဓိအား ဖြစ် လာပြီး၊ ထိုမှတဆင့် ဝိပဿနာယောဂီဟာ ပညာအား ကောင်း သော အဆင့်အတန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်မည်ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ ကြောင့် သတိ-သမာဓိ-ပညာရယ်လို့ လေ့ခါးသုံးထစ်ကို အစား ထိုးသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော်ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဝိပဿနာယောဂီ၊ အရှုခံအာရုံအဖြစ်ဖြင့်ထားရမဲ့ တရားများ ဟာက ရုပ်ခန္ဓာတပါးနဲ့ ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့ ဖြစ်ပြီး ထိုခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်-နာမ်နှစ်ပါး တို့ဟာ အတူဖြစ် အတူပျက်ကြတဲ့အတွက် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ

(၁)သုခဝေဒနာ (၂)ဒုက္ခဝေဒနာ (၃)ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဆိုတဲ့ ဝေဒနာသုံးပါးအနက် တပါးပါးကို ခံစားရမည် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ မခံစားဘဲ နေလို့မဖြစ်ပါ။

အနှီလို ဝေဒနာကို ခံစားရတဲ့အခါ၊ ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာတော်အရ ဝေဒနာဟာ ဝေဒနာတွင် မရပ်ခဲ့သော် တဏှာ-ဥပါဒါန် စသည်တို့ကိုကူးကာ ဘဝသံသရာ စက်ရဟတ်ဟာ လည်ပတ်သွားမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ။တဏှာဆိုတာက (၁)လောဘတဏှာ (၂)ဒေါသတဏှာ (၃)မောဟတဏှာ တို့ဘဲ ဖြစ်ပါကယ်။ မီးတဆယ့်ဟပါးတို့ရဲ့ မူလဗီဇ ရေသောက်မြစ်ဖြစ်တဲ့ တရားဟာလဲ ထိုတဏှာသုံးပါးပင် ဖြစ်ပါတယ်။

တေးဘုမ္မာ ယိုးဒယား။ ဒါ့ကြောင့် ကျိုက်လတ်မြို့သား စာရေးဆရာကြီး ဦးပြုံးချိုက သူရေးသားသော တေးဘုမ္မာ၊ ခမ္မဂိတ ယိုးဒယားကြီးမှာ "ကိုယ့်ကိုယ်ကို သနားပါ၊ မျှားသတ္တဝါ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟာ၊ လောင်မီးကိလေသာ၊ တဟုန်းဟုန်း တောက်လို့သာ၊ တဖြုန်းဖြုန်း မောက်မို့ဗွာ၊ အကုသိုလ် စရိုက်ဆိုးတွေဟာ ပြုလွယ်ဖြစ်လွယ်၊ စိတ်အားထက်သန်စွာ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်လမ်းကို၊ လှမ်းဖို့အမှုဟာ၊ ထဲ့စိတ်မပါ၊ နေရပ်ဟောင်းကို လွန်အောက်မေ့တာ၊ လေးဘုံပါယ်ရွာ၊ လေးဘုံပါယ်ရွာထဲမှာ- နေမြဲသာ၊ မျှားသည်သတ္တဝါ"ရယ်လို့ သတိပေး ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒီတော့ (၁)သုခဝေဒနာဟာ၊ ဝေဒနာ၌ မရပ်ခဲ့ရင် လော

ဘတဏှာသို့ ကူးသွားပါတယ်။ (၂)ဒုက္ခဝေဒနာဟာ၊ ဝေဒနာ၌ မရပ်ခဲ့ရင် ဒေါသတဏှာသို့ ကူးသွားပါတယ်။ (၃)ဥပေက္ခာ ဝေဒနာဟာ၊ ဝေဒနာ၌ မရပ်ခဲ့ရင် မောဟတဏှာသို့ ကူးပြောင်းသွားပါတယ်။

သဲအင်းအာဘော်။ အနှီ ဝေဒနာသုံးပါးကို အရှုခံအာရုံအဖြစ် ထားပြီး လောဘ-ဒေါသ-မောဟ ဆိုတဲ့ ကိုလေသာတဏှာသုံးပါးကို ပယ်သတ်ရန်၊ စာမှာမတတ်-ကိုယ်မှာတတ်တဲ့ သဲခင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက (၁)သောတာပန် အရိယာဖြစ်ရန် ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဖေါက်ပြန်မှုကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာကြတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို အရှုခံအာရုံအဖြစ်ထားပြီး၊ ဝိပဿနာရှုပွားသောကိုယ်တွေ့နည်းကို သင်ကြားပေးပါတယ်။ ။ထိုနည်းအတိုင်းရှုပွားကြတဲ့ သဲအင်းယောဂီအချို့တို့ဟာ အတ္တဒိဋ္ဌိပြုတ်ကာ သောတာပန် အရိယာများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ။ဘယ်လို အတ္တဒိဋ္ဌိကို ဖြုတ်သလဲဆိုရင် နာကျင်၊ ကိုက်ခဲ၊ ပူအေး၊ တောင့်တင်းတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်မှာ ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ်၊ ငါကိုက်တယ်၊ ငါပူတယ်၊ ငါအေးတယ်လို့ သံသရာလဆန်း တရက်နေ့ကစပြီး ထင်မြင်ပါ၊ စဲ့လန်းလာတဲ့ အယူမှား၊ အမှတ်မှား၊ အသိမှားကို ပယ်ကာ ငါစဲ့နဲ့ မစဲ့တော့ဘဲ၊ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့ သဘောတခုတည်းကိုဘဲ အမှန်မြင်၊ အမှန်သိလာပါတယ်။ အဲဒီလို အသိမှန်၊ အမြင်မှန် သမာဒိဋ္ဌိဥာဏ်မျိုးကို ရတယ်လို့ ပြောခဲ့ရင် မကျင့်ကြံ အားမထုတ်သူများ ယုံကြည်ကြမယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြတဲ့သူများသာ လက်တွေ့သိ

ဒီဌိသိ၊ မုချသိကြမည် ဖြစ်ပါတယ်။ "ပြောမယုံ ကြုံဘူးမှသိ"ဆို တာမျိုးပေါ့ဗျာ။

ဒီတော့ သောတာပန် အရိယာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ-သူတပါး၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမရယ်လို့ မသိတော့ဘဲ၊ မြင်-ကြား-နံ-လျက်-တိ-သိ ကိစ္စတွေမှာ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားတဲ့သဘော ခံစားတယ်လို့ တခုတည်းကိုသာ သိနေပါတယ်။ ထိုသောတာပန် အရိယာဟာ သူသိတဲ့ ဝေဒနာနာမ်၊ ခံစားတဲ့ သဘောထဲမှာ ပါဝင်နေတဲ့ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဆိုတဲ့ ဝေဒနာသုံးမျိုးလုံးကို ခံစားနေပါတယ်။ ။အဲဒါက ဓမ္မသဘော ကို ပြောတာပါ။ အမှန်ကတော့ ထိုသောတာပန်ကြီးဟာ သမာဓိ မရင့်သန် မထွားကျိုင်းသေးတဲ့အတွက် သုခနဲ့ ဒုက္ခ ဝေဒနာ နှစ်မျိုးကိုသာ သိပါတယ်၊ သိသောအတိုင်းလဲ ခံစားပါတယ်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုတော့ သမာဓိ မရင့်သန်သေးတဲ့ အတွက် မသိနိုင်သေးပါ။ မသိနိုင်တဲ့အတွက် မခံစားနိုင်သေးပါ။ ဒီလိုဥပေက္ခဝေဒနာကို မသိနိုင်၊ မခံစားနိုင်သေးတဲ့အတွက် သုခ ဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာ နှစ်ခုတို့က ဇွတ်သွားတဲ့အခါ သမာဓိကို ကောင်းစွာ ထူထောင်မထားခဲ့ရင် မောဟာဝင်လာတတ်ပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို နောက်ပိုင်းမှာ ဆက်ပြီးရှင်းလင်းတင်ပြပါမယ်။

(၂) အနှီလို သောတာပန်ကြီးဟာ အတ္တဒိဋ္ဌိကို ပယ်သတ်ပြီးနောက် သူသိမြင်ခံစားနေတဲ့ ဝေဒနာသုံးပါးအနက်မှ သုခ ဝေဒနာကို ပယ်သတ်ဘို့ မြတ်စွာဘုရားသခင်က ဓမ္မာမိဘုရားကြီးအား ရှုပွားခိုင်းတဲ့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားပါတယ်။ ဒီလိုရှုပွားလို့ ဒလစပ် အသုဘထင်မြင်ကာ သုခဝေဒနာပျောက်

ပြီး ဒုက္ခဝေဒနာ ရောက်ကာ၊ မြင်-ကြား-နံ-စား-ထိ-သိ ကိစ္စတွေ၌ ဒုက္ခဝေဒနာချည်း ဖြစ်နေချိန်မှာ သုခဝေဒနာကို မဂ်ဉာဏ်က သမုဒ္ဓေဒပဟာန်အားဖြင့် ပယ်သတ်လိုက်ကာ သောဘာဝပန်းကြီးဟာ သကဒါဂါမ်ကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

အဲဒီအချက်ကို ရည်ရွယ်ပြီး ဦးပြုံးချိုက "ကိုက်မဲအဝီဇာ၊ စိတ်တကာ၊ အနိဗ္ဗာ- ဣဋ္ဌာရုံးထင်မိမှား၊ ကာယအပုတ်ကောင်ဟာ၊ ဟုတ်ယောင်သာ၊ ရုပ်ဆောင်စွာ၊ ချုပ်နှောင်ကာ သူလှည့်စား၊ တရားကွာ၊ မှားရှာ၊ များသဘ္ဘာ၊ ဘဝအနေကာ၊ ဖြစ်ပျက်သံသရာ၊ မီးဆဲ့တစ် ငြိမ်းရာချုပ်ရာ၊ နိဗ္ဗာန်ခရာ ကိန်ခိုင်ရာ. မဂ်ဖိုလ်ကြိုးစားရအောင်ရှာ" လို့ အဌားပေးစကား တိုက်တွန်းရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါဘယ်ခင်ဗျား။

(၃) သကဒါဂါမ် အရိယာဟာ၊ ဝေဒနာသုံးပါးအနက်၊ ဒုက္ခဝေဒနာချည်းဒလစပ်ဖြစ်နေတဲ့အဘွက်၊ ထိုအသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဘဲ ဆက်လက်ရှုပွားရပါတယ်။ ဒီလိုဆက်လက်ရှုပွားလို့ မဂ်ဉာဏ်က ဒုက္ခဝေဒနာကို သမုဒ္ဓေဒပဟာန်အားဖြင့် ပယ်သတ်လိုက်ဘဲအခါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာပျောက်ပြီး ဥပေက္ခာဝေဒနာ ရောက်လာပါဘယ်၊ အနှဲ့ကဲ့သို့ လောဘဘာဝကာ ကိလေသာပြာပ်စေတဲ့ သုခဝေဒနာနဲ့၊ ဒေါသတာဝကာ ကိလေသာဖြစ်စေတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာနှစ်ပါးကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အတွက် အနာဂါမ် အရိယာကြီးဟာ လောဘနဲ့ဒေါသကို အကြွင်းမရှိ ပယ်သတ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

(၄) ထိုအချိန်မှာ အနာဂါမ်ကြီးဟာ အစိုင်အခဲအဖြစ်နဲ့ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းနေတဲ့ ဃနပညတ်ကို မမြင်တော့ပါ။ ရုပ်

ကလာပ ကလေးတွေ မပြတ်မလပ် ဒလစပ်၊ ဖြစ်-ပျက်နေတဲ့ သန္တတိအစဉ်ကိုဘဲ မြင်သိနေပါတော့တယ်။ အနှီလို ရူပ်နှုန်း-နာမ်နှုကလေးတွေ၊ ဖြစ်-ပျက်နေတာကိုမြင်တဲ့အတွက်၊ ရူပ်ကြမ်း-နာမ်ကြမ်း၊ ရူပ်လတ်-နာမ်လတ်ကို မြင်သိနေရခြိန်က ခံစားရတဲ့ လောဘတဏှာ ကိလေသာဖြစ်စေတဲ့ သုခဝေဒနာနဲ့၊ ဒေါသတဏှာ ကိလေသာ ဖြစ်စေတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာနှစ်ပါး မဖြစ်တော့ဘဲ (သမာဓိမကြီးထွားခဲ့ရင် မောဟတဏှာ ကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်တဲ့)ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုသာ ခံစားနေပါတယ်ခင်ဗျား။ ။ ထိုအချိန်မှာ အနာဂါမ်ကြီး ရရှိနေတဲ့ သမာဓိအင်အားဟာ ဘယ်လောက်ကြီးမားပါသလဲဆိုရင် ၃၁ ဘုံလုံးကို အကုန်အစင် မြင်နိုင်တဲ့ သမာဓိအလင်းရောင်ကြီးကို ရရှိနေပါတယ်။ ဓမ္မစကြာသုတ်မှာ ဟောကြားထားတဲ့ အာလောကော ဥဒပါဒိ ဆိုတာ အဲဒီလို ဥာဏ်သမာဓိအလင်းရောင်ကြီးကို ပြောခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

(၅) ထိုအနာဂါမ်ကြီးဟာ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ ရူပ်ကလာပ ကလေးတွေကို ဆက်လက်ရှုပွားရာက အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ပေါ်လာပြီး ထိုကျန်ရှိနေသေးတဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုပယ်သတ်လိုက်လို့ ဝေဒနာသုံးပါးက လုတ်ငြောက်သွားတဲ့အခါမှာ အာသဝေါကင်းတဲ့ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ပယ်သတ်ရာ ဝေဒနာမရှိတော့တဲ့အတွက် မဂ္ဂင်အကျင့်လမ်း ဆုံးတယ်လို့ ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါဟာ (၁) သောတာပန် အတ္တဒိဋ္ဌိဖြစ်တဲ့ ငါစဲ့ကို ပယ်သတ်ပုံနဲ့၊ (၂)သကဒါဂါမ်-အနာဂါမ်-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ တ

ကျောသေအောင် ဝေဒနာသုံးပါးကို အဆင့်ဆင့်ပယ်သတ်ပုံ၊ (၀၊) ဒိဋ္ဌိသတ်-တဏှာသတ်ပုံ၊ အကျဉ်းဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒိဋ္ဌိသတ်-တဏှာသတ် အကျင့်တရားကို အကျဉ်းအားဖြင့် တပ်မံပြီးကြားသိရပြန်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ။ဒါထက် မောဟပဌာန်အကြောင်းကို ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။သတိ-ဦးစိုးပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ရတဲ့ အကျင့်မြတ်တရားကို သတိပဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်ဆိုနိုင်ခဲ့ရင် မောဟ ဦးစိုးပြီး တင်ိုက်ထဲ ငိုက်နေတဲ့ အကျင့်ကို မောဟပဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်ဆိုနိုင်ရမယ်ပေါ့။ ။သောဘာပန် ဖြစ်ရန် ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒုက္ခဝေဒနာက လွန်မြောက်ပြီး၊ (၁)သုခဝေဒနာကို သို့မဟုတ် (၂) ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားရတဲ့အခါ အာနာပါန စျာန်သမာဓိကို ပိုမိုကြီးထွားအောင် မထူထောင်ပါဘဲ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူရှိုက်ခြင်းကို ရပ်တံ့ကာ၊ မိုန်းပြီး သုခချမ်းသာကို ခံစားနေခဲ့ရင် ငိုက်မျဉ်းခြင်း မောဟဝင်လာပါလိမ့်မယ်၊ ထိုင်ိုက်မျဉ်းခြင်းမှတဆင့် ထိုင်လျက်သားအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ တက်လှမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။ အနေ့ိုလို အိပ်ပျော်ခြင်းဟာ အင်မတန်ချမ်းသာတဲ့အတွက် မဂ်ပါ၊ ဖိုလ်ပါလို့ တောင် ထင်မြင်ယူဆနေသူ တော်တော်များများ ရှိနေပါတယ်။

အဲဒီလိုမောဟဝင်ပြီး အိပ်မငိုက် အိပ်မပျော် ရလေအောင် တရားစာင်ထိုင်ချိန်ကစပြီး၊ တရားပြုကျင့်ချိန်ထိအောင် ဦးပဉ္စင်းတို့တော့ တသမတ်တည်းရှူရှိုက်ကာ အာနာပါနစျာန်သမာဓိကိုကြီးမားအောင် ဒလစပ်ထူထောင်ခဲ့တယ်၊ တရားယောဂီများ

သည်လဲ အသက်ရှုရှိုက်မှု၊ မတန့်ရပ်ဘဲဦးပဥ္စင်းကဲ့သို့ တသမတ်တည်း ရှုရှိုက်သွားရမယ်လို့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက သတိပေး နှိုးဆော်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

ငိုက်နေတဲ့ရှင်မောဂ္ဂလာန်။ ။အနုမိ အိပ်ငိုက်ခြင်းနှင့် ပတ်သတ်ပြီး၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကြီး တရားအားထုတ်နေချိန်မှာ ငိုက်မျဉ်းနေတဲ့အတွက် မြတ်စွာဘုရား ကြွသွားပြီး၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းပြေပြောက်စေရန် နည်း၇-နည်းကို ပေးပါတယ်၊ ၎င်းနည်းများကိုတရားယောဂီများငိုက်မျဉ်းတဲ့အခါအသုံးပြုနိုင်ရန်၊ အင်္ဂုတ္တိုရ်အဗျာကတဝဂ် ပစလာ ယလာ သုတ်ပေ နည်း(၇)နည်းကိုတင်ပြပါမယ်။

(၁) ငိုက်မျဉ်းခြင်းသညာကို ပယ်ဖျောက်ရန်။
(၂) ကြားနာပြီး၊ သင်ယူပြီးသော တရားကို စိတ်ဖြင့်အဖန်ဖန်ကြံစည်သုံးသပ်ရန်။
(၃) သင်ယူပြီးသော တရားတို့ကို အကျယ် အားဖြင့် သရဇ္ဈာယ်ရန်။
(၄) နားရွက်နှစ်ဘက်တို့ကို ဆွဲငင်ရန်နှင့်လက်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်ရန်။
(၅) နေရာမှထ၍၊ ရေဖြင့်မျက်စိတို့ကို ပွတ်သင်ပြီးနောက် အရပ် မျက်နှာ တို့ကို၎င်း၊ နက္ခတ်တာရာတို့ကို၎င်း ကြည့်ရန်။
(၆) အလင်းရောင်ဟူသော အမှတ်ကို နှလုံးသွင်းရန်။
(၇) စင်္ကြံသွား ရန်--စသည်တို့ဘဲဖြစ်ပါတယ်၊ နည်းတခုနှင့်

မရပါက အခြားနည်းတခုကို အာရုံပြုရန်ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

.....*.....

ရှေးမန်းသဲအင်း တရားပွဲ

မိတ်ဆွေ။ ။တလောက ဦးမိုးကြီး မန္တလေးသွားတယ်လို့ သိရပါတယ်၊ ဘယ်အရေး၊ ဘယ်ကိစ္စမျှားပါလဲခင်ဗျာ။

မိုးကြီး။ ။ဒီဌိသတ် တဏှာသတ် စာအုပ်ထွက်တဲ့ဂုဇ-ခု ဒီဇင်ဘာလကဘဲ ထိုစာအုပ်များကို ကျွန်တော်ရဲ့ဆရာရင်းများ ဖြစ်ကြတဲ့၊ မန္တလေးမြို့က ကျေးဇူးရှင်ဆရာကောင်ဘုရားကြီးများ ကိုးဖတ်ရှုတောင်မူကြရန် ပေးပို့လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်၊ ထိုစာအုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးများရဲ့ ထင်မြင် ယူဆချက်များနဲ့ သြဝါဒကို နာယူမှတ်သားဘို့ မန္တလေး သွားရောက်ပြီး ဆရာတော် ဘုရားများကို ဖူးမြင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ အခြား ကိုစ္စထူး မရှိပါ။

ဆရာတော်များရဲ့သြဝါဒ။ ။မိတ်ဆွေ။ ဘယ်ဆရာတော်ကြီး များနဲ့တွေ့ခဲ့ပါသလဲ၊ဘာတွေကို အမိန့်ရှိလိုက်ပါသလဲမသိရဘူး လားခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။(၁) အဘိဓဇ-မဟာရဋ္ဌဂုရု-မစိုးရိမ်ဆရာတော် ဘုရား၊ (၂) အဘိဓဇ- မဟာရဋ္ဌဂုရု- ဝိသုဒ္ဓါရုံ ကျောင်းတိုက်

ရှေကျင် သာသနာပိုင်- စံကင်း (သက်တော်ရှည်) ဆရာတော်ဘုရား၊ (၃) ရှေရေးဆောင် ဆရာတော်ဘုရား၊ (၄)တိပိဋကဆရာတော်-အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၊ (၅) အမရပူရဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၊ (၆) ရာဟန်းပျိုဆရာတော်-ဦးဇောတိကနဲ့ (၇) မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်- ဦးညာဏာဘာသတို့အား ဖူးမြင်ခဲ့ရပါတယ်။

ထိုထိုဆရာတော် ဘုရားကြီးများ ကျမ်းမာရှင်လန်းစွာ ရှိနေတော်မူသည်ကို ဖူးမြော်ရသဖြင့်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါတယ် ခင်ဗျား။

ဒီဋ္ဌိသတ်တဏှာသတ် စာအုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မစိုးရိမ်ဆရာတော်ဘုရားက ဒကာကြီးဦးအုန်းခင်ဟာ စာရေးတယ် ကောင်းတယ်၊ သူတပါး နားလည်သဘောပေါက်အောင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြတ်ပြတ်သားသားရေးသားတတ်တာကို ဘုန်ကြီးချီးကျူးပါတယ်၊ ကိုယ့်အယူအဆကို ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် ကျကျ သူတပါးအား မပုတ်ခတ်ဘဲ ရေးသားထားပုံဟာလဲ တယ်ကောင်းတယ်၊ နောင်ကိုလဲ စာရေးတဲ့ အခါသူတပါး၊ ဒို မပုတ်ခတ်နဲ့၊ အယူအဆကို တာတဦးနဲ့ တဦးအခါခပ်သိမ်းမတူညီနိုင်ကြဘူး၊ ဒီဟာ ကိုယ့်အယူအဆကို အကြောင်းအကျိုး သင့်အောင် ရေးသားတင်ပြဘို့ဟာ ကိုယ့်တာဝန်ဘဲ၊ ကိုယ့်အယူအဆကို ကြိုက်နှစ်သက်သူများ ယူလိုကယူကြပေါ့၊ မကြိုက်နှစ်သက်သူများ မယူလိုက မယူကြနဲ့ ပေါ့။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ နည်းနိသျှနဲ့ ဒကာကြီးဦးအုန်းခင်ကျိုးစားအား ထုတ်ပါ၊ အသိထူး အမြင်ထူးများကို ရာဘယ်လို့ တထစ်ချဆုံးဖြတ်တဲ့အခါ ဘုန်းကြီးကိုမမေ့နဲ့ လာ

ပြီးလျှောက်စမ်းပါ၊ တကာကြီး နေရာကျတယ်ဆိုရင် ဘုန်းကြီးစမ်းပြီး အားထုတ်ကြည့်ပါ့မယ်....ဟူ၍ အမိန့် ရှိလိုက်ပါတယ် ခင်ဗျား။

တိပိဋကဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တထံမှာတည်ဥ်အိပ်ပြီး ဆရာတော်ရဲ့ သြဝါဒများကို နာခံ မှတ်သားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ စာရေးသားပုံ ကောင်းကြောင်းကို ချီးကျူးပါတယ်၊ စာပေရေးသားတဲ့အခါ အစဉ်နှစ်ပါး လွတ်အောင်ရေးဘို့၊ ဒေါသမပါဘဲ မေတ္တာ ရှေ့ထားပြီး၊ ယထာဘူတကျအောင်ရေးဘို့၊ ဘုရားဟော ဒေသနာများကို နှံစပ်အောင်ပေ့လ လာဘို့၊ အဆုံးအဖြတ်ကို ရှေ့လောကြီးဘို့၊ ချင့်ချင့်ချိန်ချိန် သုခမိန်ဆိုတာလို အချိန်ယူကာ လေ့လာပြီးမှဆုံးဖြတ်ဘို့ စသည့် သြဝါဒများကိုပေးပြီး၊ စာပေနဲ့ ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်ဉာဏ်မရှင်းသော အချက်အလက် များကို ရှင်းလင်း ဖြေကြားပါတယ်၊ နောင်ကိုလဲ မရှင်းလင်းသော ပြဿနာများကို စာရေးမေးပါက ဖြေဆိုပေးမည့် အကြောင်းနဲ့တကွ၊ ဖတ်ရှုလေ့လာသင့်တဲ့ စာအုပ်များကိုပါ ပေးသနား လိုက်ပါတယ် ခင်ဗျား။ အခြားသော ဆရာတော်ကြီး များကတော့ ထူးထူး ထွေထွေ အမိန့်မရှိကြပါခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... အနှီလို ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးများရဲ့ မေတ္တာဓာတ်ကို၊ ခိုလှုံရတာဝမ်းသာစရာပေပ ခင်ဗျာ။ ဒါထက် မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ ဓမ္မမိတ်ဆွေများနဲ့ကော တာဂုဏ်ဆွေးနွေးခဲ့ရပါသေးသလား။

သဲအင်း တရား ဆွေးနွေး။ ။မိုးကြိုး။ ဓမ္မမိတ်ဆွေတော် တော်များများနဲ့ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်တရား များကို ကျယ်ကျယ် ပြန့်ပြန့် ဆွေးနွေးခဲ့ရပါတယ်။ ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ကျွန်တော် ရေးသားတဲ့ သဲအင်းဂူ ဆောင်းပါးကို (၁)အိုးဝေဂျာနယ်(၂) သတင်းဂျာ နယ်မှာ အမြဲတမ်းဖတ်ရှုပြီး (၃)ခိုင်ဌသတ်–တဏှာ သတ်စာအုပ်ကိုလဲ ဖတ်ရှုထားသူများဖြစ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးကြတဲ့အခါ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ရဲ့ လိုရင်းသ ဘော အချုပ်ကိုမေမြှန်းတဲ့အတွက် တိုတိုတုပ်တုပ်ပဲရှင်းလင်းဖြေ ကြားခဲ့ရပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဆိုထိုဓမ္မမိတ်ဆွေများနဲ့ ဦးမိုးကြိုး ဆွေးနွေး စဉ်အခါက ရှင်းလင်း တင်ပြခဲ့တဲ့ သဲအင်းဂူ–ကျင့်စဉ် အကျဉ်း ချုပ်ကို ကျွန်တော်များ ကြားနာလိုပါတယ် ကျွန်တော်ကဲ့သို့ ကြားနားမှတ်သားလို သူများလဲ ရှိလိမ့်မယ်လို့ ယူဆပါတယ်

စာရေးလို ဟောပြော လိုလျှင်။ ။မိုးကြိုး။ ။စာရေး လိုသူဖြစ်စေ ပြောဟော လိုသူဖြစ်စေ (၁)ဦးစွာကိုယ်ရေးချင် ပြောဟောချင်တဲ့ အကြောင်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် တိတိ ကျကျ ပြတ်ပြတ် သားသား ကြိုတင်သိရှိထားဘို့ လိုအပ်ပါတယ်။ဒီလို တိတိကျကျ သိရှိမထားဘဲ စာရေး ခြင်း ပြောဟောခြင်းများ ကိုပြုလုပ်ပါရင် "အမေဘုတ်ရဲ့ သူ့ချည်ခင်" ဆိုတာလို ဖတ်ရှုရ သူများ ကြားနာ ရသူများဟာ နားလည် သဘောပေါက်ကြ မည်မဟုတ်ပါ။ အနှီလို နားမလည် သဘော မပေါက်ကြတဲ့အ တွက် ပျင်းရိငြီးငွေ့ကြမည်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

(၂)ဒီလို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပြောမဲ့ ရေးမဲ့အကြောင်းကို တိ

ကျပြတ်သားစွာကြိုတင်သိရှိထားပြီးနောက် အစ၏ကောင်းခြင်း အလယ်၏ ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ ကောင်းခြင်း၊ ကောင်းခြင်း သုံးပါးနဲ့ ပြည့်စုံအောင် အစီအစဉ် လုပ်ရပါတယ်။ အဆောက် အဦးမဆောက်မီ ကြိုတင်ပြီး ပုံစံရေးဆွဲ သလိုပေါ့ခင်ဗျာ။

(၃)ထိုနောက် အဆောက်အဦးအတွက် လိုအပ်သောပစ္စည်း ကောင်းများကို ရရှိအောင် ရှာဖွေစုဆောင်းသလို ထင်ရှားတဲ့အ ကြောင်း အရာ အချက် အလက် အထောက် အထား များကို ရှာ ဖွေစုဆောင်းရပါတယ်။

(၄)ဒီလိုရှာဖွေစုဆောင်းပြီးနောက် မိမိရေဆွဲထားသော ပုံစံ အတိုင်း အကောင် အထည် ဖေါ်နိုင်အောင် အသင့်ကော်ဆုံးအ သုံးအနှုန်း ဝေါဟာရ စကားလုံးများကို ယည့်သွင်းပြီး စာဖတ် သူများ နာကြားသူများ နားလည် သဘောပေါက်အောင် မပြီး ငွေ့ရလေအောင် စိတ်ဝင်စားအောင် ကြိုးစားပန်းစားမေတ္တာရှေ့ ထားပြီး၊သဒ္ဒါ စည်းကမ်း ကျကျ ရေးသား ပြောဟောရပါတယ် ခင်ဗျား၊အဲဒါကစကားစပ်မိလို့စာရေးသားတဲ့အခါနဲ့စကားပြော တဲ့အခါမျှားမှာ ကျွန်တော် လက်သုံးပြုတဲ့ နည်း နိသျည်းများ ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းကို အသုံးပြုလိုသူများ အသုံးပြုနိုင်ရန်တင်ပြ ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဒါထက် သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ရဲ့ လိုရင်းအချုပ်သဘောများကို ထုတ်နှုတ်ပြီး မမှစည်းမျဉ်း အတွင်းသို့ သွတ်သွင်းပြီးကျွန်တော် တင်ပြပါမယ်။

အရိယသစ္စာ။ ။ မြတ်စွာဘုရား သခင်က ဒုက္ခ- သမုဒယနဲ့

နိုရောဓ-မဂ္ဂ ဆိုတဲ့သစ္စာလေးပါးကို တကယ်သိ၊အဟုတ်သိ၊မုချသိ တဲ့ အရိယာ သူတော်ကောင်းများ ကိုသာချီးကြူး ပါတယ်။ ထို သစ္စာလေးပါးကို အ ရိယာ သူ့တော် ကောင်းများ သည်သာ တ ကယ်သိ၊အဟုတ်သိ၊ မုချသိတဲ့ အတွက် အရိယသ ဒ္ဓေလို့ တိတိကျ ကျ ခေါ်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်၊ ပုထုဇဉ်သစ္စာရယ်လို့ ခေါ်ဆို မထားပါခင်ဗျား။

တဖန်သစ္စာလေးပါးကို သညာသိ၊ ဝိညာဏ်သိ၊ပညာသိ အသိ သုံးမျိုးနဲ့ သိနိုင်ပေမဲ့ သညာသိ၊ဝိညာဏ်သိမျိုးဟာ ပုထုဇဉ်အသိ မျိုးဖြစ်ပြီး၊ ပညာသိနဲ့ သိခြင်းမျိုးသည်သာ အရိယာအသိမျိုး ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုလဲ အထူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

သစ္စာလေးပါးကို သညာသိ၊ဝိညာဏ်သိနဲ့ သိတဲ့ ပုထုဇဉ်ဟာ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိ တန်းလန်းကြီး ရှိနေသောကြောင့် အပါယ်လေး ဘုံကလွတ်ပြီရယ်လို့ တထစ်ချ မဆိုနိုင်ပါ၊ သစ္စာလေးပါးကို ပညာသိနဲ့ တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိသော အရိယာသူတော်ကောင်း သည်သာတဏှာ၊မာနဒိဋ္ဌိတို့ အဆင့်ဆင့်ပြုတ်နေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် အပါယ်လေးပါးသို့ ဘယ်တော့မှမကျတော့ဘဲ၊ လူ့ဘုံ နတ်ဘုံ ဗြဟ္မာဘုံ တို့မှတဆင့် နိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူကြမည် ဖြစ်ပါတယ်။

သစ္စာလေးပါးအနက်မှ မဂ္ဂသစ္စာဆိုတာ (၁) ပဋ္ဌားများတဲ့ လောကီမဂ္ဂင်အကျင့်နဲ့ (၂) ကိလေသာကို အကြွင်းမရှိပယ်သတ် တဲ့ မဂ်ဉာဏ်ခေါ် လောကုတ္တရာ မဂ္ဂင်ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိတာကိုလဲ အထူး သတိပြုကြရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

သစ္စာလေးပါးအနက် ဒုက္ခသစ္စာကို တကယ်သိ၊ အဟုတ်သိ မုချသိအောင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး စည်းမျဉ်းနဲ့အညီပဋ္ဌားများအားထုတ်

ပါရင်၊ (၂) သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်း၊ (၃) နိုရောဓသစ္စာဆိုတဲ့နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း၊ (၄) မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ကိလေသာကို ပယ်သတ်ခြင်း ကိစ္စများဟာ ပြီးစီးပါလိမ့်မယ်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်က ထိုထိုကိစ္စများပြီးစီးအောင် တသီးတခြား ကြိုးစားအားထုတ်ရန်မလိုပါမင်ဗျား။

ပန်းတိုင်ခရီးလမ်းနှင့် ယာဉ်။ ။ဒီတော့....ဘယ်လိုလဲဆိုရင် (၁) သစ္စာလေးပါးဟာ ဥာ-ဘုံသားတို့ ရည်မှန်းရမဲ့ ပန်းတိုင်ဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုစဲ့စဲ့မြဲမြဲသိထားရမည်ဖြစ်ပါတယ်။ (၂)ထိုပန်းတိုင်သို့ ရောက်အောင်သွားရမဲ့ ခရီးလမ်းဟာက မဂ္ဂင်ခရီးလမ်း (၃) ဆိုပန်းတိုင်သို့ ရောက်အောင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ခရီးလမ်းကို သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဆိုတဲ့ ယာဉ်ရထားကို စီးပြီးသွားရန် ဖြစ်ပါတယ်၊ အနှီလိုပန်းတိုင်ကဘာလဲ၊ ခရီးလမ်းက ဘယ်ဟာလဲ စီးနင်းလိုက်ပါသွားရမဲ့ ယာဉ်ရထားက ဘယ်သင်းလဲ ဆိုတာကို ကြိုတင်သိရှိထားခဲ့ရင် တရားယောဂီများဟာ မိမိတို့လိုအင်ဆန္ဒလျင်လျင်မြန်မြန် ပြည့်ဝမည် ဖြစ်ပါတယ်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုအကျဉ်းချုံးလိုက်ပြန်ရင် (၁)သီလ၊(၂)သမာဓိ၊ (၃) ပညာသုံးပါး ရပါတယ်။ သီလဆိုတာက ကာယကံမှုနဲ့၊ ဝစီကံမှု လုံခြုံခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သမာဓိဆိုတဲ့ စိတ်တည်ကြည်မှုရတဲ့အခါ ကာယကံ ဝစီကံနှစ်ပါး လုံခြုံသည်သာမက ပါဝဲမနောကံပါ လုံခြုံသွားတဲ့အတွက် သီလကိုတသီးတခြား ဆောက်တည်ရန် မလိုတော့ပါ၊ ထို့ပြင် စိတ်၏ တည်ကြည်မှု သမာဓိဟာ၊ သမ္မာသမာဓိ ဖြစ်လာချိန်မှာမှ သမ္မာဒိट्ठိနဲ့ သမ္မာသင်္ကပ္ပဆိုတဲ့ ပညာမဂ္ဂင်နှစ်ပါးဟာ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်၊ ဒါ

ကြောင့်သမာဓိဟာ၊ သမ္မာသမာဓိ အဆင့်သို့ရောက်ရှိအောင် ထူထောင်ဘို့ အရေးကြီးတယ်ဆိုတာကိုအထူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ပြင် သမာဓိထူထောင်တဲ့ အလုပ်မှာ အာနာပါနအလုပ်ဟာ အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်တယ် ဆိုတာကိုလဲ သိရှိထားရပါလိမ့်မယ်။

ယနေ့အဘို့မှာတော့ ဒီမျှနဲ့ဘဲ ဆွေးနွေးခန်း ရပ်လိုက်ကြအုံးစို့ရဲ့။ ဆွေးနွေးခန်းမရပ်မီ မန္တလေးမြို့မှ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တရားကို နာကြားလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ပင့်လျှောက်ချက်အရ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားဟာ ကချင် ပြည်နယ်မှ အပြန် (၁၉၇၀-ခု-ဧပြီလ-၉-၁၀)တန်ခူးလဆန်း ၃-၄ရက်နေ့မျှားမှာမန္တလေးမြို့အိမ်တော်ယာ ဘုရားအတွင်း(၁၄)မန်းတဲ့ဆောင်းမှာ ညစဉ်၇-နာရီမှအစပြု၍ နှစ်ညတိုင်တိုင် တရားဟောမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာသတင်းကောင်းတခုကို လက်ဆောင်ပါးလိုက်ပါတယ် ခင်ဗျား။

သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ယာဉ်ရထား

မိတ်ဆွေ။ ။ယခင်တပတ်က တင်ပြခဲ့တဲ့ မန္တလေး ဆွေးနွေးပွဲအကြောင်းကို ဆက်စမ်းပါဦးလားမင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ကျွန်တော် ယခင်တပတ်က၊ ၁။ သစ္စာလေးပါးကို သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွားခြင်း ကိစ္စဟာ ၃၁-ဘုံက လူတ်မြောက်လိုသူတို့ရဲ့ ရည်မှန်းချက် အဓိက ပန်းတိုင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂။ ထိုပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိရန် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ခရီးလမ်းမကြီးဖြင့် သွားရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၃။ ထိုလမ်းမကြီး၌ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဆိုတဲ့ ယာဉ်ရထားကို စီးနင်းပြီးသွားမှသာ ဆိုက်ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်းမျှားကို ဆွေးနွေးတင်ပြခဲ့ပါတယ်။

ယနေ့အဘို့မှာတော့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ယာဉ်ရထားကြီးကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း စီးနင်း သွားရမည် ဆိုတာကို တင်ပြပါ့မယ်။

သဘိပဋ္ဌာန်ပေးပါး အကျင့်မြတ်တရားကို ယာဉ်ရထားကြီး စီးသောအနေနဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့အခါ သမာဓိဆိုတဲ့စိတ်တည်ကြည်မှုဟာ ရိုးရိုး အဆင့်အတန်းမှ သမ္မာ သမာဓိအဆင့်အတန်းသို့ ဇရောက်ရှိအောင် ထူထောင်ပေးမှသာ သမာဓိ ၈ဂ္ဂင် ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို အထူးသတိပြုသင့် လှပါတယ်။

ဥပမာ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုရင် ကမ်းတဘက်မှ အခြားကမ်းတဘက်သို့ ကူးမြောက်ရန်အတွက် ပေါင်းကူးတံတား လိုအပ်သလို သီလမဂ္ဂင်ကမ်းတဘက်မှ ပညာမဂ္ဂင်ကမ်းတဖက်သို့ လှမ်းတက်ရန်အတွက် သမာဓိမဂ္ဂင်ဆိုတဲ့ ပေါင်းကူးတံတား ရှိမှသာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့အခါ၊ သမ္မာသမာဓိဖြစ်အောင် ထူထောင်မှသာ အကျိုးထူးကို ရလိမ့်မယ်ဆိုတာကိုစဲ့စဲ့ပြဲပြဲသဘောပေါက်ထားရန် လိုအပ်ပါတယ်။

သမာ ဓိ ဆိုတာ။ ။အနှီပြုဿနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ပွန်းသည်ဟောင်းဖြစ်တဲ့ သူဌေးကြီးဝိသာခ (အနာဂါမ်)ရဲ့အမေးကိုဖြေကြားသော ဇနီးဟောင်း ရဟန္တာထေရီ ဓမ္မဒိန္နာရဲ့ အဖြေကားဟာအလွန်တရာ မှတ်သားဘွယ်ရာကောင်းလှပါတယ်။

အသျှင်မ အဘယ်သည် တည်ကြည်မှု သမာဓိပါနည်း၊ အဘယ်တရားတို့သည် တည်ကြည်မှုဖြစ်ကြောင်း 'သမာဓိနိမိတ်'တို့ပါနည်း၊ အဘယ်တရားတို့သည် တည်ကြည်မှု၏အခြံအရံတို့ပါနည်း၊ အဘယ်သည် တည်ကြည်မှုကို ပွားများခြင်းပါနည်းဟု မေးလျှောက်ပါတယ်။

ဒါယကာ ဝိသာခ(၁)စိတ်အာရုံတမျိုးတည်းသာရှိခြင်းသည် တည်ကြည်မှု—သမာဓိတည်း (၂)လေးပါးသော အောက်မေ့မှုထင်ခြင်းသတိပဋ္ဌာန်တို့သည် တည်ကြည်မှုဖြစ်ကြောင်း။ 'သမာဓိနိမိတ်'တို့တည်း (၃)လေးပါးသော ကောင်းစွာအားထုပ်ခြင်း 'သမ္မပ္ပဓါန်'တို့သည် တည်ကြည်မှု၏အခြံအရံတို့တည်း (၄)ထိုတရားတို့ကို သာလျင် မှီဝဲခြင်း-ပွားခြင်း- ကြိမ်ဖန်များစွာပြုခြင်း

သည်၊ ဤအရာ၌တည်ကြည်မှုကို ပွားများခြင်းတည်းဟု မိန့်ဆိုပါတယ်။ (မူလပဏ္ဏာသ စူဠယမကာဂ် စူဠဝေဒလ္လသုတ်)

(ကျေးဇူးပြုလေးမျိုး) တဖန် ပဋိသမ္ဘာဒါမဂ်–ပါဠိတော်ဆဋ္ဌမူ (မြန်မာပြန်) ယုဂနद္ဓဝဂ်– ယုဂနဒ္ဓကထာ သုတ္တန် အကျယ်ပြခြင်း အခန်းမှာ–

(၁)သမထကိုရှေ့သွားပြု၍ ဝိပဿနာပွားနည်း (၂)ဝိပဿနာကို ရှေ့သွားပြု၍ သမထကိုပွားနည်း (၃)သမထဝိပဿနာကို အစုံဘဲယှက်သည်ကိုပြု၍ပွားနည်း (၄)ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ(ခေါ်)ဝိပဿနာ၏ အနုရူပယ် ဆယ်ပါး အတွင်း၌ နစ်မြုပ်နေသော ယောဂီအဘို့ လွှတ်ခြောက်ရာ နည်းလမ်း စသည်ဖြင့် မဂ်ရောက် ဖိုလ်ဝင် သမထ ဝိပဿနာ ကျင့်စဉ် မဲ့ပုံကို ဖေါ်ပြ ထားပါသည်။

အနို့ အသောက် အထား ဘုရား ဟော သောသုတ်များကို ဖေါ်ပြနေတာက 'သဲအင်းဂူအကျဉ်ဟာ သမာဓိကြီးပါကွာ' ရယ်လို့ ပြောဆို နေသူများ သတိထား ကြဖို့ဖြစ်ပါတယ်။ အခိုပ္ပါယ်ကတော့ သမထ သမာဓိ ကင်းပြီး ဝိပဿနာ ပညာ အလျင်း မဖြစ်နိုင် ဆိုသော အချက်ကို ထင်ရှား စေလို သော ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုမှတပါး သမာဓိကို မထူထောင်ဘဲသဖြင့် သမာဓိအား နည်းကာကြည်လင်သန့်ရှင်းသော ပညာ အမြင် မကောင်းစွာမဖြစ်တဲ့အဘွက် ဝိပဿနာ ဥာဏ် မဆက်သန်ဘဲ မျက်စိ လည်လမ်းမှားနေသူများ ဆင်ခြင်စဉ်းစား သတိတရား ရကြစေရန် ရည်သန်ပြီး အဆိုပါ ဘုရားဟော ဒေသနာများကို တင်ပြ နေခြင်းလဲဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

သစ္စာလေးပါး။ ။သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ကျွန်တော် ဆက်လက်တင်ပြပါမယ်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တယ်ဆိုတာ သစ္စာလေးပါးအနက်မှ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းနဲ့သမုဒယသစ္စာကိုပယ်ခြင်းကိစ္စများ ပြီးမြောက်အောင်၊ဥပါဒါန် ဖြင့်တဲ့ ခန္ဓာငါးပါးကို အရှုအာရုံ အဖြစ်ထားပြီး၊ အနုပဿနာ ဉာဏ်သုံးပါးနဲ့ ရှုပွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီလို ရှုပွားခြင်းကိစ္စ အောင်မြင်တဲ့အခါ၊မဂ်ဉာဏ်၊ဖိုလ်ဉာဏ်များဟာ သူ့သဘောနဲ့ သူပေါ်လာကြပါတယ်၊ တရားယောဂိက တသီးတခြားလုပ်ပြီး ဖေါ်ထုတ်ယူရသော တရားမျိုး မဟုတ်ပါခင်ဗျား။

အနုပဿနာဉာဏ်။ ။အနုပဿနာ ဉာဏ်သုံးပါး ဆိုတာဟာ လဲ တခြား မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒုက္ခသစ္စာကို သိအောင် ထူထောင် ထူထောင်ရသော ဝိပဿနာဉာဏ်များဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

(၁) အနိမိတ္တာ အနုပဿနာ ဆိုတာက ပုဂ္ဂိုလ် ပုံအသွင်၊ သတ္တဝါပုံ အသွင်၊ ယောကျားပုံ အသွင်၊ မိန်းမ အသွင်၊ ဦးခေါင်း မျက်နှာ၊ ခြေလက် ပုံအသွင် စတဲ့ အသွင် နိမိတ်၊ သဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုးကိုပျောက်ပျက် ကုန်အောင် ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါ လျှင် အနိမိတ္တာနုပဿနာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ၎င်းကိုအနှစ်စွဲ လက္ခဏာ ဉာဏ်လို့လဲ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၂) အပဏိဟိတာ၊ နုပဿနာဆိုတာက မတင့်တယ်၊မဖွယ် ရာ၊ကျက်သရေမဂ်လာမရှိ၊ နှစ်သက် သာယာဘွယ် မကောင်း၊ မချမ်းသာရိုးအမှန်ဟုထင်မြင်အောင်ရှုဆင်ခြင်နိုင်ပါလျှင်၊အပဏိ ဟိတာ၊ နုပဿနာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၎င်းကို ဒုက္ခလက္ခဏာဉာဏ်လို့ လဲ ခေါ်ဆိုပါတယ်။ ဤအချက်ကိုလေးက်နူကာ သဲအင်းဂူရဲ့

အသုဘလက္ခဏာ ထင်မြင်အောင် ရှုပွားခြင်းကို သဇထကြီးပါ ကွာလို့ အပြစ်ပြောသူများ အထူးသတိထားပြီး၊ စဉ်းစားသင့်ကြ ပါတယ် ခင်ဗျား။

(၃)သုညတာနုပဿနာ ဆိုတာက ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ သတ္တဝါ ဖြစ်သည်၊ ငါဖြစ်သည်၊ သူဖြစ်သည်၊ယောကျ်ားဖြစ်သည်၊မိန်းမ ဖြစ်သည်၊အစိုးရသည်၊ အလိုသို့လိုက်သည်၊ အသက်ရှိသည်၊ ငါ ခံစားနိုင်သည်၊ ငါပြုလုပ်နိုင်သည်,စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂလ၊သတ္တ၊အတ္တ ဇီဝ သဘောများ ပျောက်ကင်းဖောင်၊ ရှုဆင်ခြင် နိုင်ပါလျှင် သုညတာနုပဿနာဖြစ်ပါတယ်၊ ၎င်းကို ဒုနတ္တ လက္ခဏာဉာဏ်လို့လဲ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

ခန္ဓာငါးပါးခွဲခြားရှုပါ။ ။ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို အသီးသီး ခွဲခြားပြီး၊ ဝိပဿနာ ရှုပွား သင့်ကြောင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း (မြန်မာပြန်)ဒုဘိယတွဲ ခန္ဓနိဒ္ဒေသ စာမျက်နှာ–၄၁၈မှာဖော်ပြ ထားပါတယ်။

(၁) သတ္တဝါတို့ရဲ့ကိုယ်ကာယအရပ်သဏ္ဌာန်ကြီး ဖြစ်ရှိနေ တဲ့ရူပကွန္ဓာကိုမတင့်တယ်မဘုယ်ရာဇသောအသုဘပုရှုဆင်ခြင်သင့် ကြောင်း၊ ထိုသို့ ရှုဆင်ခြင်ပါရင် ကာယနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စ ပြီးစီးကြောင်း။

(၂) ဝေဒနာကွန္ဓာကို ဒုက္ခဟု ရှုဆင်ခြင်သင့်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ရှုဆင်ခြင်ပါရင်၊ ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စ ပြီးစီး ကြောင်း။

(၃) သညာကွန္ဓာ၊သင်္ခါရကွန္ဓာတို့ကို အနတ္တဟူ၍ ဆင်ခြင်

သင့်ကြောင်းထိုကဲ့သို့ရှုဆင်ခြင်ခဲ့ပါရင်ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စပြီးစီးကြောင်း။

(၄) ဝိညာဏကွန္ဒာကို အနိစ္စဟူ၍ ရှုဆင်ခြင်သင့်ကြောင်း ထိုကဲ့သို့ရှုဆင်ခြင်ပါရင် စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ကိစ္စ ပြီးစီး ကြောင်းများကို အမြင်မမှားအောင် အထင်အရှား တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲ....သို့ကလို၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ခွဲခြားပေဖန်ကာရှုပွားနည်းကို တင်ပြပြီးနောက် ဘုရားဟော ဓမ္မစကြာသုတ်လာ မဇ္ဈိမ ပဋ္ဌိပဒါခေါ် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော ဗဟိုလမ်း၊ ဗဟိုအကျင့် နဲ့ပတ်သက်ပြီး၊သခင်ဘာအယူအဆမလွဲမှားရလေအောင်ရှင်းလင်း တင်ပြပါဦးမယ်။

ဗဟိုလမ်းနှင့် အာတာပ ဝိရိယ။ ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်က (၁) ကာမသုခလွန်ကနုယောဂနဲ့၊ (၂) အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဆိုတဲ့ ယုတ်မာသောအစွန်းနှစ်ပါးမှ လွတ်မြောက်တဲ့မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လမ်းကို မဇ္ဈိမ ပဋ္ဌိပဒါလမ်းလို့ ဓမ္မစကြာ သုတ်မှာ အတိအလင်း ခေါ် ဆိုခဲ့ပါတယ်၊မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိစ္စပြီးမြောက်အောင် သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ် ရမယ်လို့ ဆိုတော်မူထားပြန် သဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုအရိယာ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်း ခံပြီး၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်းဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကာမသုခလွန်က နုယောဂနဲ့အတ္တကိလ မထာနုယောဂ ဆိုတဲ့ အကျင့်ယုတ်များ မဖြစ်နိုင်ဘဲ မဇ္ဈိမပဋ္ဌိပဒါဗဟိုလမ်းသာ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ တထစ် ချ ယုံကြည်သင့် ကြပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒီလို.... သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးဟာ မဇ္ဈိမ ဗဟိုလမ်းဖြစ်ပေမဲ့

ထိုသတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို သမ္မပ္ပဓာန်လုံ့လနဲ့ အရိုး ကြေကြေ၊ အဒရ ခန်းခန်း၊ လူသေရင် သေ၊ လူမသေရင် ကိုယ်လသာ သော ရောဟဲ့ဆိုတဲ့ လုံ့လ ဝီရိယနဲ့ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်းကို ဘွဲ့မြင်ကြားတဲ့အခါ၊ ဒီလို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်ခြင်းဟာ အတ္တကိလမထာနုယောဂကြီးဘဲ၊ သက်သက်သာသာကလေး အားထုတ်ခြင်းသည်သာလျှင်မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းဖြစ်တယ်လို့ လုံ့လဝီရိယဆုတ်နစ် ပျော့ညံ့မှုကို မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းလို့ အယူမှား၊ အမှတ် မှားခြင်းများကို ဘွဲ့မြင် နေရခြင်းဟာ စမ်းနည်းစုံရှာပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အနှစ်သမ္မပ္ပဓာန်ဝီရိယနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာဘော်ဘုရားက တွန့်တိုခြင်းမရှိသော ဝီရိယကိုသမ္မပ္ပဓာန်ဆိုသည် အာတာပဝီရိယလည်း ခေါ်သည်၊ အားထုတ်မှုအရာ၌ လွန်စွာ အပူအပန်၊ အပင်အပန်းခံနိုင်သော ဝီရိယဟူလို့၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝီရိယ၏အမည်ချည်းတည်း။ (၁) အရေကြွင်းစေ၊ အင်္ဂါတပါး။ (၂) အကြောကြွင်းစေ၊ အင်္ဂါတပါး။ (၃) အရိုးကြွင်းစေ၊ အင်္ဂါတပါး။ (၄) အသားအသွေး အကုန်မန်းခြောက်လေစေ၊ အင်္ဂါတပါး၊ ဤကား သမ္မပ္ပဓာန်ဝီရိယ၏ အင်္ဂါလေးပါးတည်း။

အရှင်သောဏမထေရ်သည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အိပ်မှုမရှိ ထိုင်မှု၊ စင်္ကြံသွားမှုနှင့် အားထုတ်၏။ ရှင်စက္ခုပါလလည်း ထို့အတူ ဗုဒ္ဓဒေဝမထေရ်သည် ထိုကဲ့သို့ ၂ နှစ်တိုင်တိုင် အားတုတ်မှုရှိ၏။ မဟာသီဝမထေရ်သည် အိပ်မှုကိုပင် ပယ်ရှားပြီ အနှစ်သုံးဆယ် အားထုတ်မှုရှိ၏။

ယခုကာလ၌ ထိုကဲ့သို့သော သမ္မာပွဲခေါ်မှု အလွန်ကြီးလိုရှိ နေကြ၏ ဟူ၍ ဗေါဓိပက္ခိယဒီပနီဋီကာ ဖော်ပြသားပါတယ် ခင်ဗျား။

ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်း။ ထို့ပြင်၊ ဘုရားဟာ မဟာသတိ ပဋ္ဌာနသုတ်မှာ သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးကို ရှုဆင်ခြင်တဲ့အခါ (၁) အာတာပီ ကိုယ်လေးသာအစေး၊ ဝိဘာအညစ်အကြေးကို ပူပန်းသွေ့ခြောက်၊ ကင်းပျောက်စေနိုင်သော သမ္မာပဓာန် လုံ့လ၊ ဝိရိယ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ အပြင်းအသန် အားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၂) အမြော်အမြင် ဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ (၃) သတိတရားကို မပြတ်ရှေ့သွားပြုခြင်း၊ (၄) မက်မောသည့် အဘိဓျာနှင့် နှလုံးမသာယာသည့် ဒေါမနဿဘို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း စတဲ့ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံရုမယ်ဘို့ ဆိုသားပါတယ်။ ထိုအင်္ဂါလေးပါးအနက် အာတာပ ဝိရိယဆိုတဲ့ အပြင်းအသန် အားထုတ်ခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံရုမယ်ဆိုတဲ့ အဝှက်ကို အထူးသတိပြု သင့်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဝိရိယပျော့ညံ့မှုဟာ ဗဟိုလမ်းမဟုတ်။ ဒီနေ့ ဘုရားဟာ ဒေသနာမျှားကို ထောက်ပြခြင်းအားဖြင့် (၁) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နှည်းခံပြီး ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်းဟာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်း အမန်ဖြစ်တယ်၊ (၂) ထိုသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားဆုတ်ဘဲ့အခါ ဣရိယာပုထ်ကလေးကို ပြင်ကာပြင်ကာနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို သက်သာစွာ ပြုလုပ်

မနေခြင်းဟာ သမ္မပ္ပဓာန်၊ ဝိရိယပျော့ညံ့မှုသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ (၃) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်တဲ့အခါ ဣရိယာပုထ်ကို မပြောင်းလဲဘဲ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံးကို ဉာဏ်ငုံမိအောင် သေသေချာချာ၊ လဲလဲပြိုပြို၊ အားထုတ်မှုသည်သာ သမ္မပ္ပဓာန်၊ ဝိရိယနဲ့ပြည့်စုံကြောင်းများကို ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်သင့်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။မန္တလေးဆွေးနွေးပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပတ်က တင်ပြခဲ့သော အချက်အလက်များဟာက (၁)ဥဃ-ဘုံက လွတ်မြောက်လိုသူတို့ရဲ့ အဓိကပန်းတိုင်ဟာ သစ္စာလေးပါး သိ-ပယ်-ဆိုက်-ပွားခြင်းကိစ္စ ဖြစ်ကြောင်း၊ (၂) ထိုပန်းတိုင်သို့ သွားရာလမ်းကြောင်းဟာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်အကြံတရား ဖြစ်ကြောင်း၊ (၃)ထိုပန်းတိုင်သို့ သွားရာလမ်းကြောင်းဌာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတည်းဟူသော ယာဉ်ရထားကို စီးနင်းရှိသွားမှသာလျှင် ဆိုက်ရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း (အခြားတပါးဖြစ်သော ယာဉ်ရထားကို စီးသွားရှိ မရောက်နိုင် ဘုံသောအချက်ကို အထူးသတိပြုပါ) (၄) သီလမဂ္ဂင်ကမ်းမှ ပညာမဂ္ဂင်ကမ်း တဖက်သို့ လှမ်းတက်လိုသူဟာ ပေါင်းကူးတံတားနှင့်တူတဲ့ သမာဓိမဂ္ဂင်ကို ကောင်းစွာ ထူထောင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ (၅) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို နည်းနာကျကျ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုကိုသာ မဒ္ဓိမပဋိပဒါ ဗဟိုလမ်းဟု ခေါ်ကြောင်း (၆) ခန္ဓာကိုယ်ကို ငဲ့ညှာစွာ သက်သက်သာသာကျင့်သော အကျင့်သည် အာဝဇ္ဇပခေါ် သမ္မပ္ပဓာန်လုံ့လ၊ အားနည်းချို့ချာမှုသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ (၇) သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အားထုတ်တဲ့အခါ အရိုးကြေမြေ အရေ

ခန်းခန်း၊ လူသေရင်သေ လူမသေရင် ကိုလေသာသေအောင် ရွတ်ရွတ်ချွန်ချွန် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်ခြင်းသည်သာ အာ၃တာပ ဝိရိယနဲ့ ပြည့်စုံသည်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြောင်း (၇) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ဥပါဒါန်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးကို ခွဲခြား၍ အရှုခံအာရုံအဖြစ်ထားကာ အနိစ္စဥာဏ် ဒုက္ခဥာဏ်၊ အနတ္တဥာဏ်၊ အသုဘဥာဏ် ဆိုတဲ့ ဝိပဿနာဥာဏ်မျိုး ပေါ်အောင် (၀၊) ဒုက္ခသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိမြင်အောင် ရှုပွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း စသည်မျိုးဘဲ ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် မှတ်သားမိပါတယ်ခင်ဗျား။ ။ယခုနေ့ ဆက်လက်ပြီး ဘယ်အချက်တွေကို တင်ပြပါမလဲ ကြားနာမှတ်သားပါရစေခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။မိတ်ဆွေမှတ်သားမိတဲ့ အချက်အလက်မျိုးဟာ နိဗ္ဗာန်ကို ရည်မှန်ပြီး သမထ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ကြတဲ့ တရားယောဂီဟိုင်း အသဲစဲ့ဒေါင် မြဲမြဲကြီး မှတ်သားထားရမဲ့ အဓိက အချက်မျိုးဘဲဖြစ်ပါတယ်။ ။ဒါထက် ယနေ့ကျွန်တော် တင်ပြလိုတာက သမထ—ဝိပဿနာအလုပ်ဆိုတာ အာသဝေါတရားတို့ရဲ့ အာဓိပတိဖြစ်တဲ့ ရူပ်-ဝေဒနာ-သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ် ဆိုတဲ့ ခန္ဓာငါးပါးအနက်မှ ရူပ်ကိုဆုံးမတဲ့ အလုပ်အလျင်းမဟုတ်ဘဲ နာမ်-ခန္ဓာလေးပါးကိုသာ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ဥာဏ်ငုံမိထားရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ဖြစ်ပါတယ်။[1] ။တနည်းပြောရမယ်ဆိုရင် သမထ—ဝိပဿနာ အလုပ်ဆိုတာ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးမှာ သံသရာလဆန်းတရက်နေ့ကာ အစပြုပြီး၊ မှီတွယ်ယှဉ်ကပ်လာတဲ့ ဥပါဒါန်အစဲ့ကို ဖြုတ်တဲ့အလုပ်ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ဒီလိုသမထ-ဝိပဿနာအလုပ်ကို

အားထုတ်လို့ အောင်မြင်ထမြောက်တဲ့အခါ ဥပါဒါန်ဖြစ်နေတဲ့ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးဟာ ဥပါဒါန်လွတ်ကင်းသော နာမ်ခန္ဓာလေးပါး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ရဟန္တာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်၊ ရုပ်ကတော့ ဥပါဒါန်လွတ်ကင်းတဲ့ ရူပက္ခန္ဓာ မဖြစ်နိုင်ပါ၊ ဥပါဒါန်မလွတ်သော ရူပက္ခန္ဓာအဖြစ်နဲ့သာ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ရပြီး ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူသည်တိုင်အောင် ထိုဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးကိုဘဲ အဖေါ်လုပ်နေရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

အနှီပြဿနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိမှတ်စရာတခုကို လယ်တီဆရာတော်ဘုရားရေး ပရမတ္ထသံခိပ်ကို ဖွင့်ဆိုတဲ့ လယ်တီပဏ္ဍိတဆရာ ဦးမောင်ကြီးရေး ပရမတ္ထသံခိပ်ဋီကာကျမ်းမှ ကောက်နှုတ်ချက်ကို ဖေါ်ပြပါမယ်။

ရုပ်တရားဘို့သည် လုံးလုံးလျောင်းလျောင်း ပေါင်းရှိတည်ဟန်၊ သဏ္ဌာန်ပုံပန်းအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်သေးကြောင့် အကောင်အထည်နှင့်ဖြစ်သောတရား၊ မည်ကုန်၏။ ထိုသို့ အကောင်အထည်ရှိသော ရုပ်တရားတို့၌သာ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှုသည် မျက်မှောက် ထင်ထင် သိမြင်လွယ်လှ၏။ ထို့ကြောင့် ရုပ်ဟူသော အမည်သည် အကောင်အထည် ရှိသော တရားမျိုးတို့၌သာ ထင်ရှား၏။ နာမ်တရားတို့သည်ကား၊ အကောင်အထည်ရှိသော တရားမျိုး မဟုတ်ကြကုန်၊ ထိုနာမ်တရား၏ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှုသည်လည်း ပစ္စက္ခအားဖြင့် မထင်ရှား၊ ရုပ်တရားတို့၏ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှုကို မြင်ရ၊ ကြားရ၊ မေးမြန်းမှသာလျှင် နာမ်တရားတို့၏ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှု ထင်ရှား၏။ ဟူ၍ ရှင်းလင်းဖေါ်ပြထားပါတယ်။

အနှီအချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် ဧက်မာမှု ပထဝီပူအေးမှု တေဇော၊ ယိုစီးမှုစည်းမှု အာဝေပါ၊ တုန်းကန်လှုပ်ရှားမှု ဝါယော၊ ဆိုသော ဓါတ်ကြီးလေးပါး ဦးစီးနေတဲ့ရူပ်ဟာ တပြောင်းပြန်ပြန် ဖေါက်ပြန်နေမည်သာဖြစ်ပါတယ်။ မပြောင်းလဲနဲ့၊ မဖေါက်ပြန်နဲ့လို့ မည်သူမျှ တားဆီးပိတ်ပင်၍ရမည် မဟုတ်ပါ။

ထိုကဲ့သို့ ရူပ်တရားပြောင်းလဲဖေါက်ပြန်တဲ့အခါ၊ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးတို့သည်လဲ ဖေါက်ပြန် ထွေပြားကြပါတယ်။ အနှီကဲ့သို့ နာမ်တရားများ ဖေါက်ပြန်ထွေပြားကြတဲ့အခါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာ ဦးစီးသော ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှုများ ဖြစ်ပေါ်ပါတယ်။

သမထ-ဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တယ်ဆိုတာ တနည်းပြောရမယ်ဘုရင် ရူပ်တရားဖေါက်ပြန်သဖြင့် နာမ်တရားဟာ ယှဉ်တွဲကာ ဖေါက်ပြန်ရတဲ့အခါ ဒိဋ္ဌိနဲ့ တဏှာဦးစီးမသော ဖေါက်ပြန်ထွေပြားမှု မဖြစ်အောင်၊ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကို ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်တဲ့ အလုပ်ဖြစ်တယ်လို့ ဉာဏ်ဦးမိရမည် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

အဲဒီလို သမ္မာဒိဋ္ဌိဦးစီးလိုက်တဲ့အခါ ကျန်မဂ္ဂင်ခုနှစ်ပါးတို့ဟာ မိမိ့ဆွာဘဝမှ သမ္မာဘဝသို့ပြောင်းလဲသွားပါတော့တယ်။ သာဘောကတော့ "ရှေ့ဆောင် နှားလား၊ ကောက်ကောက်သွားက၊ နောက်နှားတသိုက်၊ ကောက်ကောက်လိုက်၏။ ရှေ့ဆောင်နှားလား၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားက၊ နောက်နှားတသိုက်၊ ဖြောင့်ဖြောင့်လိုက်၏" ဆိုသော ဥပမာအတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

နောက်တခုပြောချင်တာကတော့၊ ကာယ-ဝေဒနာ-စိတ္တ-ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကဟ္တတ်ပေါက်ကစောင့်ပြီး မိမိမျှော်သို့ သူ့အလိုအ လျောက် ရောက်လာကြတဲ့ ငါးများကို ကောက်ယူတဲ့ ဗျိုင်းကဲ့သို့ ကာယ-ဝေဒနာ-စိတ္တ-ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်များကို ကျင့်ကြံအား ထုတ်တဲ့အခါ ပစ္စုပ္ပန်ပေါ်လာတဲ့ ရုပ်နာမ်ကို ဉာဏ်ဌ ံမိအောင် အလိုက်သင့် ရှုပွားသွားရတယ်ဆိုတဲ့အချက် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ဒါ့ကြောင့် ကာယသတိပဋ္ဌာန် တခုတည်းကိုသာ ရှုပွားကာ၊ ကျန်သတိပဋ္ဌာန်သုံးပါးကို ပေယျာလကံ၊ ဝကွက်၍ ချန်ထား ခြင်းမျိုးသည်ရင်း၊ ထို့ပြင် ဝေဒနာတွေ ဒုနဲ့ဒေး ပေါ်နေတာ ကို မရှုပွားဘဲ၊ ဝေဒနာတွေ ချုပ်ဆုံးတဲ့အခါမှာမှ စိတ်ကလေး တည်ငြိမ် ချမ်းသာနေသဖြင့် ရှုပွားလို့ရတဲ့ စိတ္တသတိပဋ္ဌာန်ကို သာ ရှုပွားရမယ်ဟူ၍ ယူဆပြောဆိုလုပ်ကိုင်နေခြင်းမျိုးသည်ရင်း ထိုသို့လုပ်ကြခြင်းမျိုးဟာ ငါ့သဘောလုပ်နေခြင်းမျိုးသာ ဖြစ် နေပါ၍ ဓမ္မစည်းမျဉ်းဘောင်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ရမည် မ ဟုတ်ကြောင်းကိုလဲ အထူးသတိပြုစေချင်ပါတယ်။

အဲဒီလို သမထ-ဝိပဿနာအလုပ်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဓမ္မ စည်း မျဉ်းများကို အကျဉ်းအားဖြင့် တင်ပြပြီးနောက် သံဃာ၏ ကျင့် စဉ်ကို ထိုဓမ္မစည်းမျဉ်းဘောင်အတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ ပြပါတော့ မယ်။ ကြိုက်ရင်ဆောင်- မကြိုက်ရင် ရှောင်ကြပေါ့ခင်ဗျာ။

သံဃာ၏ကျင့်စဉ်။ (၁) သံဃာ၏ ဆရာတော်ဘုရားဟာ တရားအားထုတ်စ ယောဂီအား အာနာပါန သတိသမာဓိကို

ဦးစွာထူထောင်ခိုင်းပါတယ်။ တရားယောဂီဟာ တရားအား ထုတ်စမှာ ထွက်လေဝင်လေရှုရှိုက်မှုကိုပြင်းလိုက်ပျော့လိုက်၊နှေး လိုက်-မြန်လိုက်နဲ့ ငါးပဘောဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ ။ထိုနောက် အချိန်အတန်ကြာလာတဲ့အခါ ဆရာသင်ပြသောအတိုင်း နည်း နာကျကျ၊ အားထုတ်သူဟာ၊ ထွက်လေ ဝင်လေသည်၊ အချိုး ကျကာ သူ့သဘောနဲ့သူ၊ ရှုရှိုက်နေတာပါလား ဆိုတာကို၊အံ့ သြစွာ တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်။ ဤကဲ့သို့ သူ့သဘောကိုသိခြင်း ဟာ၊ အနတ္တလက္ခဏာကို စတင်တွေ့သိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ။ အနှိုက်ဲ့သို့ အနတ္တလက္ခဏာကို တွေ့သိပြီးချိန်မှာ အာနာပါန သတိသမာဓိဟာ ထူးထူးခြားခြား ကြီးမားထွားကြိုင်းလာသည် ကို ထပ်မံတွေ့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်။ အနှိုက်ဲ့သို့ ထွက်လေ-ဝင်လေ ကို ဒလစပ်သိအောင် ရှုပွားခြင်းကို ကာယာနုပဿနာနည်းလို့ ခေါ် ဆိုပါတယ်။

(၂) ထို့နောက် အချိန်အတန်ကြာလာပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဓါတ်ကြီးလေးပါးတို့ရဲ့ ဖေါက်ပြန်မှုမကြောင့် တောင့်-တင်း-ထုံ-ကျင်-ညောင်းညာ-ကိုက်ခဲ-ပူ-အေး စတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာများ ပေါ်လာကြပါတယ်။ အနှိုက်ဲ့ဝေဒနာများကို တောင့်တယ်-တင်းတယ်-ထုံတယ်-ကျင်တယ်-ညောင်းညာတယ်၊ ကိုက်ခဲတယ်၊ ပူတယ်၊ အေးတယ်လို့ မိရိုးဖလာ သိနေကြအတိုင်း အဝိဇ္ဇာ အမည်ပည်တော်နဲ့ မသိစေဘဲ၊ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားခြင်းသဘော ပရမတ္ထသဘာဝကို ဉာဏ်ဦးမိအောင် သမ္မာဒိဋ္ဌိအသိကို ဖြစ်ပေါ် စေတဲ့ ဝိဇ္ဇာအမည်ပည်တော်နဲ့အသိခိုင်းပါတယ်။ (ဤနေရာမှာ အရေးတကြီး သတိသားဘို့က ခံစားဝယ်၊ ခံစားတယ်လို့ ရှုတ်

ဆိုမှတ်သားခြင်းမျိုး အလျှဉ်းမဟုတ်ပါ။ ခံစားတယ်ဆိုတဲ့ ဝေါ်ဟာရစကားပေါ်မှာ ဉာဏ်မေးတင်၍ မနေစေဘဲ၊ ခံစားတဲ့ ပရမတ္တသဘာဝကို ဉာဏ်ငုံမိသိရှိအောင် ရှုကြည့်ခြင်းသက်သက်မျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။) ထိုကဲ့သို့ ဝေဒနာရဲ့သဘောကိုသိအောင် ရှုပွားခြင်းကို ဝေဒနာသတိပဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ ပေါ်လာကြတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာရဲ့ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံးကို ဒလစပ်သိနေအောင် ရှုကြည့်ဖန်များတဲ့ အခါ ဝေဒနာသညာဖြစ်နေတုန်းအချိန်မှာ အလွန်တရာပြင်းပြလှတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာများကို ခံစားရသည့်တိုင်အောင် ဝေဒနာသညာမှ ဝေဒနာသမာဓိဖြစ်လာချိန်မှာတော့ ထိုဒုက္ခဝေဒနာများကို ကောင်းစွာ သီးခံနိုင်လာပါတယ်။ ။သဘောကတော့ ဝေဒနာသညာဖြစ်ချိန်မှာ အတ္တဒိဋ္ဌိ ငါစဲ့ကြီးနဲ့ ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ် ဆိုတဲ့ အသိမျိုးနဲ့ သိခြင်းမျိုးဖြစ်ပြီး၊ ဝေဒနာ သမာဓိ ဖြစ်ချိန်ကြတော့ အတ္တဒိဋ္ဌိဆိုတဲ့ ငါစဲ့လုံးလုံးမပြုတ်သည့်တိုင်အောင် ကြီးမားသော သမာဓိနဲ့စိတ်ကို တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် ထားနိုင်တဲ့အကျင့် ဝေဒနာကို ခံနိုင်ရည်ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ။ဆိုခဏက် အားထုတ်ဖန်များသဖြင့် နာတဲ့ဝေဒနာ ချုပ်ပျောက်ပြီး ကျင်တဲ့ဝေဒနာ ပေါ်လာကာ၊ ကျင်တဲ့ဝေဒနာချုပ်ပျောက်ပြီး ထုံတဲ့ဝေဒနာပေါ်လာခြင်း၊ ထုံတဲ့ဝေဒနာ ချုပ်ပျောက်ပြီး ကိုက်ခဲတဲ့ဝေဒနာ ပေါ်လာခြင်း၊ ကိုက်ခဲတဲ့ဝေဒနာ ချုပ်ပျောက်ပြီး ပူတဲ့ဝေဒနာ ပေါ်လာခြင်းစသည့် ဝေဒနာရဲ့ အနိစ္စလက္ခဏာ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာ၊ အစိုးမရ၊ အနတ္တလက္ခဏာများကို နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ တွေ့သိလာတဲ့အခါ

ဝေဒနာသမာဓိအဆင့်မှ ဝေဒနာရဲ့ သဘောအမှန်ကိုသိတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကိုရရှိကာ ဝေဒနာပညာ အဆင့်ကို ရောက်ရှိလာပါတယ် ခင်ဗျား။

ဝေဒနာဓမ္မာ။ (၃) ဝေဒနာတွေဟာ ဖြစ်ပေါ်လာလိုက်ချုပ်ဆုံးသွားလိုက်နဲ့ ပြောင်းလဲနေချိန်မှာ ဝေဒနာချုပ်ဆုံးယွားချိန်၌ စိတ်ဟာ အေးငြိမ်း ချမ်းသာသွားပါတယ်။ ထိုနောက် ဝေဒနာများ ပေါ်လာချိန်မှာ စိတ်ဟာ ဆင်းရဲရပြန်ပါတယ်။ အနှိုလို ချမ်းသာခြင်းနဲ့ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို ပြောင်းလဲခံစားနေတဲ့ စိတ်ရဲ့ခံစားနေခြင်းသဘောကို သိအောင် ရှုပွားခြင်းကို စိတ္တ-သတိပဋ္ဌာန်အဆင့်သို့ ရောက်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

(၄) ထိုမှတဖန် ဓါတ်ခွဲလေးပါးတို့ရဲ့ ပြောင်းလဲဖေါက်ပြန်မှုနဲ့ ယှဉ်တွဲပြီး စိတ်ဟာလဲလိုက်လိုက်ပြီး ပြောင်းလဲဖေါက်ပြန်ပါတယ်။ ထိုရုပ်-နာမ်တို့ရဲ့ ပြောင်းလဲဖေါက်ပြန်ခြင်း သဘောကို သိအောင်ရှုပွားခြင်းကို ဓမ္မ-သတိပဋ္ဌာန်လို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

အဲဒီလို ကာယ-ဝေဒနာ စိတ္တ-ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို တပြောင်းပြန်ပြန်၊ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ရှုပွားပြီးနောက် သတိနဲ့ သမာဓိ၊ ဝိရိယနဲ့ပညာ ညီမျှတဲ့အခါမှာ ပထမမဂ်ဉာဏ် ထိုနောက် ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ၎င်းမှတဆင့်ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်များပေါ်လာကြပြီး၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ပုထုဇဉ်အနွယ်ပြတ်ကာ အရိယာနွယ်ဝင် သူတော်စင် ဖြစ်သွားပါတယ်။

(၁) ထိုသောတာပန်အရိယာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါသူတပါး၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမရယ်လို့ မြင်သိနေတဲ့ ငါစွဲအသိကို

ပယ်ပြီး မြင်၊ ကြား၊ နံ၊ စား၊ ထိ၊ သိ ကိစ္စတွေမှာ ဝေဒနာရဲ့ ခံစားခြင်းသဘောအမှန်ကို ဝေဒနာရယ်လို့ အမှန်အတိုင်းသိတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ကို ထာဝစဉ် ရရှိသွားပါတယ်။

ထိုသောတာဝန်ဟာ ပေဒနာကို ဝေဒနာမှန်း၊ အမှန်မြင် အမှန်သိနေတဲ့အတွက်၊ (၁) သုခဝေဒနာကို သုခဝေဒနာအနေနဲ့ ခံစားပါတယ်။ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာကို ဒုက္ခဝေဒနာအနေနဲ့ ခံစားပါတယ်။ (၃) ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုလဲ ဥပေက္ခာဝေဒနာအနေနဲ့ ခံစားပါတယ်။

(၂) ထိုသောတာဝန်ကြီးဟာ အထက်မဂ်သို့ တက်ဘို့ရန် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားပါတယ်။ ရုပ်ပေါ်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်ရန် အားထုတ်ပြီး၊ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အခါ တလောကလုံးဟာဖြင့် သုခဝေဒနာပျောက်ပြီး ဒုက္ခဝေဒနာတွေချည်း ထာဝစဉ်ဖြစ်သွားပါတယ်။ ၎င်း အရိယာကို သကဒါဂါမ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

(၃) ထိုသကဒါဂါမ်ကြီးဟာ အထက်မဂ်သို့ဘက်ခွင်တဲ့အခါ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဘဲ တဖန်ရှုပွားရပြန်ပါတယ်။ ထိုသို့ရှုပွားတဲ့အခါ ဒုက္ခဝေဒနာပျောက်ပြီး ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ၎င်းကို အနာဂါမ် အရိယာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၄) ထိုအနာဂါမ်ကြီးဟာ အထက်မဂ်သို့ တက်ချင်တဲ့အခါ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်စေတဲ့ ရုပ်အစိုင်အခဲကြေနေသော ရုပ်ကလာပ ကလေးများနဲ့ မပေါ်တဲ့စိတ်ကို ပေါ်မလားဆိုပြီး၊ အနှုသယကို ပယ်သတ်တဲ့အနေနဲ့ နာမ်တရားများကိုရှုပွားရပါတယ်။ ထိုသို့ရှုပွားတဲ့အခါ ရုပ်ကလာပကလေးများပျောက်ပြီး ဥပေက္ခာ

ဝေဒနာဟာလဲ ချုပ်ပျောက်သွားပါတယ်။ ၎င်းကို ရဟန္တာလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

အနှီမဂ်လေးပါးပယ်ပုံကို အကျဉ်းထပ်မံပြီးပြောရမယ် ဆိုရင်၊ (၁) သောတာပန်ဟာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ငါ သူတပါး ယောကျ်ားမိန်းမဆိုတဲ့ ငါစဲ့၊ အတ္တစဲ့ကိုပယ်ပြီး၊ ဝေဒနာကို ဝေဒနာမှန်း မှန်သောအတိုင်း သိမြင်တဲ့ ဉာဏ်အမြင်ကို ထာဝစဉ် ရပါတယ်။ (၂) သကဒါဂါမ်ကတော့ ဝေဒနာသုံးပါးအနက်မှ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အတွက် မြင်၊ကြား၊နံ၊စား၊တို၊ သိ ကိစ္စတွေမှာ ဒုက္ခဝေဒနာချည်း ထာဝစဉ် ဖြစ်နေပါတယ်။ (၃) အနာဂါမ်ကြီးကတော့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့ အတွက် မြင်၊ကြား၊နံ၊စား၊ထိ၊သိ ကိစ္စ ဟူသမျှမှာ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာချည်း ထာဝစဉ် ဖြစ်နေပါတယ်။ (၄) ရဟန္တာကြီးကတော့ ထိုဥပေက္ခာဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အတွက် မြင်၊ မြင်ကာမျှ၊ ကြားကြားကာမျှ၊ နံနံကာမျှ၊ စားစားကာမျှ၊ ထိ-ထိကာမျှ၊ သိ-သိကာမျှ ဖြစ်သွားပါတယ်။ သောတာပတ္တိမဂ်က ဒိဋ္ဌိကိုပယ်သတ်ပါတယ်၊ အရဟတ္တမဂ်ကတော့ အဝိဇ္ဇာတဏှာနဲ့ မာနကို ပယ်သတ်ပါတယ်။ အဲဒါက သဲအင်းကျင့်စဉ်နဲ့ ဒိဋ္ဌိ တဏှာကို အဆင့်ဆင့်ပယ်သတ်ပုံများကို ဓမ္မစည်းမျဉ်းဘောင် အတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ပဟာနသုတ်။ ထို့ပြင် "သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဟာ စာပေ ကိုလဲ မတတ်ဘဲနဲ့ ထင်ရာပြောပြီး ထင်ရာလုပ်နေတဲ့ အကျင့် ယုတ်ကြီးပါကွာလို့ အပြစ်ပြောသူတွေများ အထူးသတိသံဝေ

ရကြေစေရန် ဘုရားဟော ဝေဒနာ သံယုတ်မှ ထင်ရှားသောသုတ်များကို တင်ပြပါဦးမယ်။

ရဟန်းတို့ (၁) ခံစားမှုဝေဒနာကို မသိသည်ဖြစ်၍ သုခ ဝေဒနာကို ခံစားသော ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို မဖွေ့မြင်သောသူ အားစုံမက်မှု၊ ရာဂါနုသယ ဖြစ်၏။

(၂) ခံစားမှုဝေဒနာကို မသိသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားသော ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို မတွေ့မြင်သောသူအား အမျက်ထွက်မှု ပဋိဃာနုသယ ဖြစ်၏။

(၃) ငြိမ်သက် ကောင်းမြတ်လှ၏ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟော ထားတော်မူသော ဥပေက္ခာ (ဝေဒနာ)ကိုပင် အလွန်ခွဲသက်နေ ပါလျှင် ဆင်းရဲဒုက္ခမှ မလွတ်နိုင်။

လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည် ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ သမ္မာဇဉ်ကို မစွန့်ခဲ့သော်၊ ထိုပညာရှိရဟန်းသည် ခံစားမှုဝေဒနာ အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိနိုင်၏။

ထိုရဟန်းသည် ဝေဒနာတို့ကို ပိုင်းခြားသိသော် ယာခုဘဝ၌ပင် အာသဝေါကင်းသွားနိုင်၏။ လောကုတ္တရာ၊ ခမ္မဋ္ဌတည်သော ရဟန္တာဖြစ်၍ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးသော် ဘဝသုံးပါးဌဿဖြစ်သူ ဟူသော အရေအတွက်သို့ မရောက်တော့ချေ၊ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

သလ္လသုတ်။ ထို့ပြင်တဝ၊ သလ္လသုတ်၌၊ ရဟန်းတို့ အကြားအမြင်ရှိသော ဗုဒ္ဓရယ တပည့်သည်ကား ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် မဖိုးရိမ်၊ မပူပန်၊ မငိုကြွေး၊ ရင်ထုလျက် မမြည်တမ်း

မိန်းမောခြင်းသို့မရောက်။ ။ထိုသူသည် ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာတမျိုးကိုသာ ခံစားရ၏။ စိတ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို မခံစားရ။

ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ ယောကျ်ားကို ငြောင့်စူးမိရာ၏။ ထိုသူကို ဒုတိယငြောင့်သည် နောက်ထပ်မစူးရာ၊ ရဟန်းတို့ ထို့အတူပင် အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရတော် မစိုးရိမ်ရ၊ မပင်ပန်းရ၊ မငိုကြွေးရ၊ ရင်သုလျက်မမြည်ဘမ်းရ၊ မိန်းမောခြင်းသို့ မရောက်ရ။ ထိုသူသည် ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာတမျိုးကိုသာ ခံစားရ၏။ စိတ်၌ဖြစ်သော ဝေဒနာကို မခံစားရ။ ထိုသူသည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော် အမျက်မထွက်၊ ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် အမျက်မထွက်သူအား ဒုက္ခဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်သော ပဋိဃာနုသယသည် မကိန်း။ ထိုသူသည် သုခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် ကာမချမ်းသာကို မနှစ်သက်၊ ထိုမနှစ်သက်ခြင်းသည် အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ။ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာတပည့်သည် ကာမချမ်းသာမှတပါး၊ သုခဝေဒနာမှ ထွက်မြောက်ရာကို သိသောကြောင့်တည်း။

ထိုအရိယာ သာဝကအား လိုက်လျောမှု၊ ရာဂနှင့်ဆန့်ကျင်မှု၊ ဒေါသတို့သည် ခါဘွက်အပ်ပြီ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်ပြီ ဖြစ်ရကား၊ မရှိကုန်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်လေသာမြူ ကင်းသော၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို သိသောကြောင့် ဘဝ၏ တဖက်ကမ်းသို့ ရောက်သူဖြစ်၍ ကောင်းစွာသိ၏ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

ကျေနပ်ခြင်း။ အဲဒီလို ကျွန်တော်တင်ပြခြင်းကို ကြားနာ ကြရတဲ့ မဒ္ဒလေးက မိဘ်ဆွေများဟာ ကျေးနှပ်ဝမ်းခြောက်ကြ သည်ကို တွေ့ရပါဘယ်ခင်ဗျား။

ခန္ဓာသံယုတ်-ဖေကာပိဏ္ဍူ၊ ပမသုတ်။ မိတ်ဆွေ။ ။သဲအင်း ဂူ ဆရာတော်ရဲ့ တရားကျင့်စဉ်ကို ဘုရားဟော ဒေသနာအဘွင်း သို့ သွတ်သွင်းကာ လိုရင်းသဘောများကိုထုတ်နှုတ်ပြီး အကျဉ်း ချုပ် ပြောပြခြင်းကို ကြားရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါဆက် သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ကို အထူးသောက်ခံသားတဲ့ ဘုရားဟောဒေသ နာကို ဖေါ်ပြနိုင်ရန် ဖေါ်ပြစမ်းပါဗျာ၊ ကြားနာမှတ်သားပါ ရစေ။

မိုးကြိုး။ ။သမထ-ဝိပဿနာ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရား ဟော ခန္ဓသံယုတ်လာ ဒေသနာအခု့ကိုဖေါ်ပြရာမှာ ရှေးရှေး ဆရာတော်ဘုရားကြီးများဟာ လိုရင်းကို မောက်နှုတ်ပြီး အ ကျဉ်းချုပ်ကိသာ ဖေါ်ပြလေ့ရှိကြပါတယ်။ ယခုအခါနှစ်မှာဆို ရင် သံယုတ်ပါဠိတော် ကျမ်းသုံးကျမ်းလုံးကို မြန်မာပြန်ဆိုထား သော (ဆဋ္ဌမ)ကျမ်းစာအုပ်များ ထွက်ခေါ်လာပြီဖြစ်သဖြင့် အ ကျယ်ကို ကျွန်တော်ဟာ ယခုမှာဘဲ ဖတ်ရှုရပါတော့တယ်။ ဒါ ကြောင့် သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ အကျင့်တရားဟာ ထိုဘုရား ဟောဒေသနာနဲ့ မည်သို့မည်နှယ် အံဝင်ဂွင်ကျ ညီညွတ်နေတယ် ဆိုတာကို စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရအောင် ကျွန်တော်တင်ပြပါ မယ်။

ရေမြုပ်စိုင်ကြီး- ဥပမာ။ အခါတပါးဌ် မြတ်စွာဘုရားဟာ အယုဇ္ဈမြို့ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်းမှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားဟာ ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူပါတယ်။

ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်သည် ကြီးစွာသော ရေမြုပ်စိုင်ကို ဆောင်လာရာ၏။ ၎င်းကို မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောကျ်ားသည် ဟစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရာ၏။ ။ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်နေစဉ် ရေမြုပ်စိုင်ကြီးသည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်၊ အနှစ်မဲ့သည်ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။ ။ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်း ဖြစ်သော၊ အတွင်းအပြင်လည်းဖြစ်သော၊ အကြမ်းအနုလည်းပြစ်သော၊ အယုတ်အမြတ်လည်းဖြစ်သော၊ အဝေးအနီးလည်း ဖြစ်သော၊ ရူပ်အားလုံးကို ရဟန်းသည် တဝိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ရူပ်သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲ့သည်ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

ဇရပ်ပမာ။ ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ တန်ဆောင်မုန်းလ အခါ၌ မိုးကြီးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလတ်သော် ရေ၌ ရေပွက်သည် ဖြစ်လည်းပြစ်၏။ ချုပ်ပျက်လည်းချုပ်၏။ ၎င်းကို မျက်စိအမြင်ရှိသော ယောကျ်ားသည် တဝိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်နေစဉ်၊ ထိုရေပွက်သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲ့သည်ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်း ဖြစ်သော (ပ)အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော ဝေဒနာအားလုံးကို

ရဟန်းသည် တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ဝေဒနာသည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲ့သည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

တံလျှပ်ဥပမာ။ ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ နွေဥတုတို့၏ နောက်ဆုံးလဟယ် မွန်းတည့်အချိန်၌ တံလျှပ်သည် တဖျတ်ဖျတ် တုန်လှုပ်၏။ ၎င်းကို ယောဂျားသည် တစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရာ၏။ ။ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်နေစဉ် ထိုတံလျှပ်သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲ့သည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့၊ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်းဖြစ်သော (၀) အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော သညာဒေါသလုံးကို ရဟန်းသည် တစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် သညာသည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်၊ အနှစ်မဲ့သည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

ငှက်ပျောတုံးဥပမာ။ ။ရဟန်းတို့ အနှစ်ကို အလိုရှိသော ယောဂျားသည် ဓားမကိုယူ၍ တောသို့ဝင်ပြီးလျှင် ငှက်ပျောတုံး အရင်းခွံဖြတ်ရာ၏၊ ထိုယောဂျားသည် ငှက်ပျောတုံး၏ အထပ်ထပ်သော အပတ်ကို ခွါသော် အကာ ကိုမျှ မရရာ၊ ထိုယောဂျားသည် ၎င်းကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်နေစဉ် ထိုငှက်ပျောတုံးသည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်။ အနှစ်မဲ့သည်ဟူ၍သာထင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်းဖြစ်

သော (ပ) အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော သခ်ါရ အားလုံးတို့ကို ရဟန်းသည် တစိမ့်စိမ့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ထိုသခ်ါရတို့သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီး ဖြစ်သည်ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

မျက်လှည့်သမားဥပမာ။ ။ရဟန်းတို့၊ ဥပမာ သော်ကား မျက်လှည့်သမားဖြင့်စေ၊ ၎င်း၏ တပည့်ဖြင့်စေ၊ လမ်းဆုံ လမ်းမ၌ မျက်လှည့်ပြရာ၏။ ၎င်းကို ယောက်ျားသည် တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှု၍ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဤကဲ့သို့ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်နေစဉ် ထိုမျက်လှည့်သည် အသုံးမဝင် အချည်းအနှီး ဖြစ်သည်၊ အနှစ်မဲ့သည် ဟူ၍သာထင်ရာ၏။ ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် ကာလသုံးပါးလည်းဖြစ်သော (ပ)အဝေးအနီးလည်းဖြစ်သော ဝိညာဏ် အားလုံးကို ရဟန်းသည် တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျက် ဝိညာဏ်သာသာ အသုံးမဝင် အချည်းအနှီးဖြစ်သည်၊ အနှစ်မဲ့သည် ဟူ၍သာ ထင်ရာ၏။

(မှတ်ချက်။ ။ဒဲဒါ ခန္ဓာငါးပါး၌ အနတ္တလက္ခဏာကိုရှုခြင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။)

ညည်းဌေ့ လွတ်မြောက်။ ။ရဟန်းတို့....ဤသို့ မြင်သော အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏ တပည့်သည် ရူပ၌လည်း ညည်းငွေ့၏၊ ဝေဒနာ၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ သညာ၌လည်း ညည်းငွေ့၏။ သခ်ါရတို့၌လည်း ညည်းငွေ့၏။ ဝိညာဏ်၌လည်း ငြီးငွေ့၏။ ညည်းငွေ့သော် စွဲမက်မှု ကင်း၏။ စွဲမက်မှု ကင်းခြင်းကြောင့် ဝိုလသောမှ လွတ်မြောက်၏။ ကိုလေသာမှ လွတ်မြောက်သော်

လွတ်မြောက်ပြီဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်၏။ (၀)ဤမက်ကိစ္စ အလို့ငှာ တပါးသော ပြုဖွယ်မရှိတော့ပြီဟုသိ၏။ (မှတ်ချက်။ ။အဲဒါ ဟာဝိပဿနာ ဉာဏ်စဉ်ပင် ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။)

အကြင်ပညာရှိသည် ထိုခန္ဓာငါးပါးကို အကြင်အကြင်သော အခြင်း အရာ အားဖြင့် ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ တစိမ့်စိမ့် ရှု၏။ အသင့်အားဖြင့် ဆင်ခြင်၏။ ထိုထို အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်သော်၊ ထိုပညာရှိအား၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးသည် အသုံးမ၀င် ဟူ၍သာ အချည်းအနှီး ဟူ၍သာ ထင်၏။

ပိုးလောက်အစာ ဤခန္ဓာ။ ။ဤခန္ဓာကိုယ်ကို ဗေဒြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူ၏။ တရားသုံးပါးတို့၏ ကင်းပျောက်ခြင်းကြောင့် စွန့်ပစ်အပ်သော ရုပ်ကို ရှုကြ ကုန်လော့။

(၁) ဇီ၀ိတိန္ဒြေ ဟူသောအသက်၊ (၂) ကမ္မဇတေဇော ဟူသောအခိုးအငွေ့၊ (၃) ဝိညာဏ် (ဤတရားသုံးပါးတို့သည်) ဤကိုယ်ကို စွန့်ခွါ၍ သွားကြသောအခါ၊ ဤ-ခန္ဓာကိုယ်သည် စွန့်ပစ်အပ်ဘည်ဖြစ်၍ စိတ်စေတနာစေ့ဆော်မှုမရှိဘဲ၊ပိုးလောက်စသည်တို့၏အစာဖြစ်၍ အိပ်နေရ၏။ (မှတ်ချက်။ ။သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်ဖြစ်တဲ့၊ အသုဘ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းမျိုးကို ဤဘုရားဟော ဒေသနာနှင့် တိုက်ဆိုင်ညီနှိုင်း ကြည့်ပါလေ။ မိုးကြိုး။)

ဤခန္ဓာကိုယ်သည် ဤသို့သဘောရှိ၏၊ဤဝိညာဏကွန္ဓာသည် လူမိုက်တို့ကို ယောင်မှားပြောစေသော မျက်လှည့်သည် ဖြစ်၏။

ဤခန္ဓာကိုယ်ကို သူသတ်သမားဟု သိရ၏။ ဤခန္ဓာတို့၌ အနှစ်ဟူ၍မရှိ။

ဦးထိပ်၌ မီးလောင်သူပမာ။ ။ ထက်သန်သော လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည် နေ့၌ ဖြစ်စေ၊ ညဉ့်၌ဖြစ်စေ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသည်၊အောက်မေ့မှုသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓာတို့ကိုဤသို့ဆင်ခြင်ရာ၏။

သေခြင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တသော ရဟန်းတို့သည် အနှောင်အဖွဲ့ သံယောဇဉ် အားလုံးကို စွန့်ပယ်ရာ၏။ မိမိ၏ကိုးကွယ်ရာ အားထားရာကိုပြုရာ၏။ ဦးထိပ်၌မီးလောင်နေသော သူကဲ့သို့ ကျင့်ရာ၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏။) ပါတဲ့ ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ယခု ဦးမိုးကြိုး တင်ပြလိုက်တဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာ မျှားကဖြင့် တရားထူးကို ရဘို့ရန် ရည်သန်ပြီး တရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေသူများ ခန္ဓာငါးပါးအား ဝိပဿနာရှုပွားနည်းကို အလွယ်တကူ သိရတဲ့ အတွက်၊ အားရစရာ၊အားတက်စရာပေပ ခင်ဗျား။

ဒါထက် ဒီဒေသနာတွေကို ရှာဖွေလေ့လာနေတာ ဘယ်လောက်ကြာပါပြီလဲ။

မိုးကြိုး။ ။ကြိုးကြားကြိုးကြားလေ့လာဖတ်ရှုသုတေသနပြုနေတာကတော့ နှစ်သုံးဆယ်လောက်ရှိပါပြီ၊ တလောကဟော့ သိမ်ကြီးစေး၊ ဦးဘရင် ဒေါ်မြသီ တို့က သံဃာတော် တို့အားလှူဒါန်းသော စာအုပ်ရေ(၂၇)အုပ်ပါဝင်တဲ့မြန်မာပြန်ပိဋကတ် အစုံတရားကျော် ငွေလေးသောင်းနီးပါးဘိုး ဗုဒ္ဓဟက်မှ ကျွန်တော်

အား(၂၇)အုပ်တစုံ လှူဒါန်းပါတယ်- နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ထိုကျမ်းများကို ဖတ်ရှုလေ့လာ ရသဖြင့်၊ ကျွန်တော်ရော၊ ကျွန်တော်ရဲ့ တင်ပြချက် များကို တဆင့် ဖတ်ရှုရသူ သတင်းဂျာနယ်ဖတ်ပရိသတ်များပါ အလွန် အကျိုးများပါတယ်။

ဒါထက် ကျွန်တော်ဟာ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ကျင့်စဉ်အတိုင်းကျင့်ကြံ အားထုတ်ထားသဖြင့်၊ မိမိရဲခန္ဓာကိုယ်တွေ့ဉာဏ်အမြင်များနဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်တဲ့အခါ အံဝင်ဂွင်ကျညီညွတ်နေသည်များကိုတွေ့နေရပါတယ်၊ဒါကြောင့် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားအား ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ ၎င်း၊ ပရိယတ် ပဋိပတ် ပဋိဝေဓ သာသနာသုံးရပ်လုံး အဒုန် ရှည်စွာ တည်တံ့ စိမ့်သောဌာဝင်း၊ မိမိ တတ်အားသမျှ လုပ်အားပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

နကုလပိတုသုတ်။ ။မိတ်ဆွေ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟောပြောသင်ကြားပေးနေတဲ့၊ သမထဝိပဿနာ အကျင့်တရားများကို "စာလဲမတတ်ဘဲနဲ့ တွေ့ကရာတွေ့ကို ရှောက်ပြောနေတယ်၊ ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့ ဘာတခုမှလဲမညီဘူး" စသည်ဖြင့် အကုသိုလ်ကို အခမဲ့ ဝယ်ယူနေသူများနဲ့ ဆွေးနွေးခဲ့ ရဘူးပါသလား ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ထိုကဲ့သို့သော အဓမ္မဝါဒီသမားများနဲ့ တွေ့ဆုံကာ ဒုံးတိုက်ဆွေးနွေးခွင့် မရခဲ့ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တဆင့်စကားကိုတော့ မကြာခဏ ကြားရဘူးပါတယ်၊ ထိုထို အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များက သဲအင်းကျင့်စဉ်ဟာ ဘုရားဟော ဒေသနာနှင့် မညီညွတ်

သည့်တိုင်အောင်အပါယ်တော့မကျပါဘူး၊ အနည်းဆုံးသမထအ
လုပ်ဖြစ်တဲ့အတွက်လူ့ပြည် နတ်ပြည်တော့ ရောက်နိုင်ပါတယ်လို့
မတတ်သာတတ်သာ ဝန်ခံ ကြပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလောက် ဝန်ခံတယ် ဆိုရင်မဆိုးလှဘူးပေါ့၊
ဒါထက် သဲအင်းကျင့်စဉ်နဲ့ တရားအားထုတ်သူ ယောဂီအချို့
ဟာဗျာရိယာပုထိုကို မပြုပြင်ရတဲ့အဘွက် ဝေဒနာ ပြင်းထန်လာ
တဲ့အခါ လဲပြို သွားကြတာကို အချို့က မကြိုက် တာတာ်ဘူး၊
ကြောက်ကြ ပါတယ်၊ ဒီပြဿနာကို ဒီဋ္ဌိသာ်၊ တဏှာသတ်၊
စာအုပ်မှာ ဦးမိုးကြိုး ဖြေရှင်းထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့
ထင်ရှားတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာကို တင်ပြကာ ထပ်မံ ရှင်းလင်း
စမ်းပါဦးခင်ဗျာ ကြားနာ မှတ်သားပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ခန္ဓသံယုဘ်နကုလပိတုသုတ်မှာမြတ်စွာဘုရားက
အိုမင်းပြီဖြစ်သောနကုလပိတာ သူကြွယ်အား သူကြွယ်၊ ဤကိုယ်
သည်နာကျင်သည်သာတည်း၊ ဥကဲ့သို့ဖြစ်၍အရေပါးတို့ဖြင့် မြှီး
ယှက်ထားအပ်၏၊ တဦးဘယောက်သော သူသည် ဤကိုယ်ကိုရှက်
ဆောင် နေရလျက် တခဏမျှ သော်လည်း အနာ ကင်းခြင်းကို
ဝန်ခံပါလျှင် ထိုသူသည်သူမိုက်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ငါသည်
နာကျင်သောကိုယ် ရှိသူဖြစ်လျက်၊ ငါ၏စိတ်သည် နာကျင်
ခြင်းကင်းသည် ဖြစ်လတံ့'ဟု ဤသို့ သင်၊ ကျင့်အပ်၏လို့ မိန့်
တော်မူပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ ။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်ကိုယ်ဌဿ်ဖြစ်
သောတခုတည်းသော ဝေဒနာကိုသာ ခံစား၏၊ စိတ်ဌ်ဖြစ်သော
စိတ်ဝေဒနာကိုကား မခံစားဟူသော မိလိန္ဒပညာလာ စကားကို
ထောက်ထားပါလေ။ ။မိုးကြိုး။) ။ဤအချက်ကိုထောက်

ရှုလျက်၊ နကုလပိတာသူကြွယ်ဒေါ သောတာပန်ဖြစ်ရန် ကျင့်အပ်၏။ ကျင့်ပါလို့ မြတ်စွာဘုရား တိုက်တွန်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

ထိုဘုရားစကားတော်ကိုအလွန်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ပြီးနောက် နကုလပိတာ သူကြွယ်ဟာ အရှင်သာရိပုတြာထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် တခုတည်းသော နေရာ၌ ထိုင်နေပါတယ်။

ဒီဥပုဒ်နဲ့ တားဖြာ ဖြတ်နည်း။ ။ အသျှင် သာရိပုတြာက အကြောင်းကို မေးသဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရားသည် တရားတည်း ဟူသောအမြိုက်ရေဖြင့် သွန်းလောင်းလိုက်ကြောင်းကို သိရှိရတဲ့ အခါ၊ သူကြွယ်၊ "မြတ်စွာဘုရား (၁)အဘယ်မျှဖြင့် နာကျင်သောကိုယ် ရှိသူဖြစ်၍ နာကျင်သောစိတ် ရှိသူလည်း ဖြစ်ပါသနည်း။ (၂)အဘယ်မျှဖြင့် နာကျင်သောကိုယ်ရှိသူသာဖြစ်၍ နာကျင်သောစိတ် မရှိသူဖြစ်ပါသနည်း"ဟု မြတ်စွာဘုရားအား ထပ်မံ၍ လျှောက်ထားမေးမြန်းရန် သင့်ဥာဏ်၌ မတင်ပြီလောလို့ အရှင် သာရိပုတြာကမေးမြန်းပါတယ်။

ထိုအခါသူကြွယ်က မိမိ မလျှောက်မီခဲ့ကြောင်း၊ထို့ကြောင့် အရှင်ဘုရားပင် ထိုဘုရားစကားတော်၏ အနက်သဘောကို မှင်းလင်းဟောကြား မိန့်မြွက်ပါဘုရားဟု တောင်းပန်ပါတယ်၊ ထိုအခါအသျှင် သာရိပုတြာကအောက်ပါ အတိုင်း ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ပုထုဇဉ်အသိ။ ။ (၁)သူကြွယ်အဘယ်သို့သာလျှင်နာကျင်သောကိုယ်ရှိသူဖြစ်၍၊ နာကျင်သောစိတ်ရှိသူလည်း ဖြစ်သနည်း၊

ဤသာသနာတော်၌ အကြားအမြင် မရှိသော အရိယာ တို့ကို မဖူးမြင်ဘူးသောအရိယာတရား၌ မလိမ္မာသော၊ အရိယာတရား၌ မယဉ်ကျေးသော သူတော်ကောင်းတို့ကို မဖူးမြင်ဘူးသော သူတော်ကောင်းတရား၌ မလမ္မာသော သူတော်ကောင်းတို့ကို မဖူးမြင်ဘူးသော သူတော်ကောင်းတရား၌ မယဉ်ကျေးသောပုထုဇဉ်သည် (က) ငါသည်ရုပ်ဖြစ်၏။ (ခ) ရုပ်သည် ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်၏ဟု ထင်ကြ လွှမ်းမိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် တည်၏။ ထိုသူ၏ ထိုရုပ်သည် ဖေါက်ပြန်၏၊ တမျိုးတဖုံဖြစ်၏။ ထိုသူအား ရုပ်၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်း၊ တမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်မှု၊ ဝိုးကြွေးမှု ကိုယ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှု တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

(၂) ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် (က) ဝေဒနာသည် ငါဖြစ်၏။ (ခ) ဝေဒနာသည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု ထင်ကြလွှမ်းမိုးသောအခြင်းအရာဖြင့်တည်၏။ ထိုသူအား ဝေဒနာ၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်း တမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ စိုးရိမ်မှု၊ ဝိုးကြွေးမှု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းမှုတို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။

(၃—၅) ထိုပုတုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့သည်၊ (က) ငါဖြစ်သည် (ခ) ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု ထင်ကြလွှမ်းမိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်တည်၏။ ထိုသူအား သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့၏၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်း တမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် စိုးရိမ်မှု ဝိုးကြွေးမှု ကိုယ်ဆင်းရဲမှု စိတ်ဆင်းရဲမှု ပြင်းစွာပင်ပန်းမှုတို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ (အကျဉ်းရုံးလိုက်သည်။)

သူကြွယ် ဤသို့လျှင် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊နာကျင်သော၊ကိုယ်ရှိသူဖြစ်၍ နာကျင်သော စိတ်ရှိသူလည်းဖြစ်၏။

အရိယာအသိ။ ။(၁)သူကြွယ် အဘယ်သို့လျှင် (က)နာကျင်သော ကိုယ်ရှိဘူသာဖြစ်၍ (ခ)နာကျင်သောစိတ်ရှိသူ မဖြစ်သနည်း။ ဤသာသနာတော်၌ အကြာအမြင်ရှိသောအရိယာတို့ကို ဖူးမြင်ဘူးသော၊အရိယာတရား၌ လိမ္မာသော အရိယာဘုရား၌ ယဉ်ကျေးသော အရိယာ တပည့်သည် (က) ရုပ်သည် ငါဖြစ်၏။ (ခ)ရုပ်သည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု ထင်ကြွလွှမ်းမိုးသောအခြင်းအရာဖြင့် မတည်။ထို့သူ၏ထိုရုပ်သည် ဖေါက်ပြန်၏။တမျိုးတဖုံဖြစ်၏။ ထိုသူအား ရုပ်၏ဖေါက်ပြန်ခြင်းတမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်းကြောင့်စိုးရိမ်မှုငိုကြွေးမှု ကိုယ်ဆင်းရဲမှုစိတ်ဆင်းရဲမှုပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှု တို့သည်မဖြစ်ကုန်။

(၂) ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် (က)ဝေဒနာသည် ငါဖြစ်၏။(ခ)ဝေဒနာသည်။ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏ဟုထင်ကြွလွှမ်းမိုးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မတည်။ ထို့သူအား ဝေဒနာ၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်းတမျိုးတဖုံဖြစ်ခြင်းကြောင့် စိုးရိမ်မှု ငိုကြွေးမှု ကိုယ်ဆင်းရဲမှု စိတ်ဆင်းမှု ပြင်းစွာပင်ပန်းမှု တို့သည်မဖြစ်ကုန်။

(၃—၅)ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့သည် (က) ငါဖြစ်သည်၊ (ခ)ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု ထင်ကြွ လွှမ်းမိုးသော အခြင်းအရားအားဖြင့်မတည်။ ထို့သူအား၊ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်တို့၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်း၊တမျိုး တဖုံ၊ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့်၊စိုးရိမ်းမှု ငို

ကြေးမှု ကိုဆင်းရဲမှု စိတ်ဆင်းရဲမှု ပြင်းစွာ ပင်ပန်းမှု တို့သည် မဖြစ်ကုန်။

သူကြွယ်။ဤသို့လျှင်၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်နာကျင်သော ကိုယ် ရှိသူသာဖြစ်၍ နာကျင်သောစိတ်ရှိသူမဖြစ်။

အသျှင်သာရိပုတြော်သည် ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသောအခါ နကုလပိတာ သူကြွယ်အိုကြီးသည် အလွန်နှစ်သက်ဝမ်း မြောက်လေ၏....ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်မင်ဗျား။

ပဌမ ဓမ္မ နာဒ ဆရာတော်။ ။မိတ်ဆွေ။အနှီ ဘုရား ဟော ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်လာ ဒေသနာအရဆိုရင် မင်းကွန်းတိပိဋ္ဌက ဓရအ သျှင်ဝိစိတ္တာသာရ ဘိဝံသဆရာတော်ရဲ့ ပဌမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော် ဘုရားကြီးဟာ အရိယာသူတော်ကောင်းကြီးလို့ ယူဆရမှာပေါ့ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ အသျှင် ဝိစိတ္တာသာရာဘိဝံသ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် (၆–၁၀–၃၁)နေ့စဲနဲ့ ။နိဒါန်း ရေးကာ ထုတ်ဝေလိုက် တဲ့ ပဌမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော် ဟောကြားထားခဲ့သော မဂါတ်–၆ ပါးသိမ်းဆည်းပုံ တရားတော် စာစောင်ယမ်မှာ အောက်ပါအ တိုင်းဖေါ်ပြထားခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်။

မင်းကွန်း ဓမ္မနာဒ ကျောင်းဘိုက် ပဌမ ဆရာတော်ဘုရား– (ဦးပညာစက္ကာ)ဟာကောဇာဝ၂၉၇–ခုနှစ်မှာအသက်ကိုချေမဲ့ရော ဂါ လည်ပင်းမှာရရှိပါတယ်။ထိုအချိန်မှစပြီး အသက်တော်ကြာ သည့် ၁၂၃၉–ခုနှစ် တော်သလင်း လပြည့်ကျော် ၉–ရက်နေ့ ထိုနေအာင် ရောဂါကြောင့် မျက်နှာရှုံ့မဲ့ ဖေါက်ပြန်ခြင်း အ လျှဉ်းမရှိဘဲ ရောဂါဒဏ်ကို ကြံ့ကြံ့သည်းခံ နိုင်ကြောင်း တွေ့

မြင်ရတဲ့ ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းဟာ တအံ့ တသြ ဖြစ်ကြပါတယ်။

မင်းကြီးတိုက် သီရိဝေပုလ္လ တိုက်ကျောင်း ဆရာတော်အရှင် ဇာဂရမထေရ်က 'ဤမျှပြင်းထန်တဲ့ ရောဂါဒဏ်ကို အပြုံး မပျက်ကြုံ့ကြုံ့ သည်းခံနိုင်အောင် ဆရာတော်ဘုရား အထူးနှလုံးသွင်းအပ်တဲ့ တရားကို ညွှန်ကြားပါရန်' လျှောက် တောင်းပန်ပါတယ်။

ထိုအခါရောဂါကြောင့် နှုတ်ဖြင့်မမြွက်နိုင်တဲ့အတွက် 'ခါတ် ၆ပါး သိမ်းဆည်းပုံ' စာစောင်ငယ်ကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်ရေးသားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ။ထိုစာစောင် ငယ်ကို တိပိဋကဆရာတော်က တည်းဖြတ်ပြီး မုံရွာမြို့ နယားပျံ ဆေးလိပ်ရုံ ပိုင်ရှင် ဦးဘဟိန်–ဒေါ်သန်းယဉ်တို့က ပုံနှိပ်ပြီး ဓမ္မဒါနပြုပါတယ်။ထို စာစောင်ငယ်ကို ဦးမိုးကြိုးအား တိပိဋကဆရာတော်ဘုရားက မပေးလိုက်ဘူးလား။

မိုးကြိုး။ ။ကျွန်တော်တအုပ်ရရှိခဲ့လို့ သေချာဂဏစ္စာဖတ်ရှုလေ့လာပြီးဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ။ထိုစာစောင် ငယ်ကို ဖတ်ရှုရသဖြင့် ဦးပညာစက္ကဓမ္မနာဒ ဆရာတော်ဘုရားဟာ အရိယာကြီးဘဲလို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်၊ ကြည်ညိုနေပါတယ်။

တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ။ မိတ်ဆွေ။ ဒါထက်ထိုစာစောင်ကို တည်းဖြတ်တဲ့ တိပိဋကဆရာတော်ကော ထို'ခါတ် ၆ ပါး သိမ်းဆည်းခြင်း' ပဋိပတ်အကျင့်ကို အားထုတ် နေပုံ ရသလား။ ဦးမိုးကြိုး ဘယ်လိုထင်ပါသလဲ။

မိုးကြိုး။ တိပိဋကဆရာတော်က 'ခါတ် ၆ ပါး သိမ်း

ဆည်းခြင်း' အကျင့်ကို သူအားယူတ်နေတယ်လို့ တိတိ ကျ ကျ ဖွင့်ဟပြီး မပြောတော့ ကျွန်တော်ဘယ်လိုမှ မသိနိုင်ပါဘူး ကျွန်တော်အဖိုကတော့ ကျွန်တော်အလွန်ကြည်ညိုလေးစားအပ်တဲ့ တိပိဋ္ဌက ဆရာတော်ကို အင်္ဂုတ္တိ၏ ဒုတိယ ပဏ္ဏာသကဝတ်၏ပဌမ ဓမ္မဝိဟာရိသုတ်မှာ—ဘုရားသခင်ဟောတော်မူသော 'ရဟန်း၊ဤ ရဟန်ကို၊သင်ကြာမှ"ပရိယတ္တိ' မျှားသူ သူတပါးတို့အား သိစေ လိုသဖြင့် ဟော ကြားဆုံးမသူဟူ၍သာ ဆိုအပ်၏ မိမိ၏ အတွင်း သဏ္ဌာန်၌ စိတ်၏(ကိလေသာမှ)ငြိမ်းမှုကို ကြိုးစားကာ တရား နှင့်နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ကားမဆိုအပ်—ဟု ဟောတော်မူသော အ တိုင်း မဖြစ်စေလိုပါ။ ဘုရား အလိုတော်ကျ တရားနှင့် နေ လေ့ရှိသူသာဖြစ်စေလိုပါတယ်။ဘာ့ကြောင့်လဲတဲ့။ ။တိပိဋ္ဌက ဆရာတော်ရေ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ပဋ္ဌပတကျင့်စဉ်ကို ဆရာတော်ဘုရား ကဲ့သို့သောပိဋ္ဌကတ် အကျော်ဆရာတော်ကဟောကြားသင်ပြပေး မယ်ဆိုရင် ပရိယတ် ပဋ္ဌိပတ်နဲ့ ပဋိဝေဓ သာသနာ သုံးရပ်လုံးဟာ မြန်မာပြည်မှာနေလိုလလိုထွန်းလင်း တောက်ပလာမည်ကို မျှော် လင့်ကိုးစားအားထား သောကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဓမ္မဝိဟာရိသုတ်။ ။မိတ်ဆွေ အရင်တပတ်က အင်္ဂုတ္တိ၏ ဒုတိယ၊ ပဏ္ဏာသကဝတ်— ပဌမဓမ္မဝိဟာရိသုတ်ကို ရည်ညွှန်းပြော ဆိုခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ စာဖတ်ပျင်းသူများအလုယ်နဲ့သိရ လေအောင် ထိုဘုရားဟောဒေသနာကို အကျယ် တင်ပြစေချင် ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။အခါတပါး၌ ရဟန်းဝပါးဟာ မြတ်စွာဘုရား အားရှိခိုးလျက်....

"အသျှင်ဘုရား၊ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ၊ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူဟုဆိုပါ၏။ အဘယ်မျှလောက်ဖြင့် ရဟန်းသည် တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသနည်း" ဟု လျှောက်ထား မေးမြန်းပါတယ်၊ ထိုဒေဝါမြတ်စွာဘုရားက....

အဖတ်သမား။ ။(၁)ရဟန်း၊ဤသာသနာတော်၌ရဟန်းသည် သုတ်၊ဂေယျ၊ ဝေယျာကရိဏ်း၊ ဂါထာ၊ ဥဒါန်း၊ဣတိဝုတ်ဇာတ်၊အဗ္ဘုတဓမ္မ၊ဒေဝဒလ္လဟူသော တရားကိုသင်ယူ၏။ထိုရဟန်းသည် ထိုတရားတော်ကို သင်ယူခြင်းဖြင့်၊ နေ့ကိုကုန်လွန်စေ၏။ တဓေယျာက်တည်း ကိန်းအောင်းမှုကို စွန့်လွှတ်၏။ (တဓေယျာက်တည်းဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မနေ) မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ စိတ်၏ (ကိလေသာမှ) ငြိမ်းမှုကိုမကြိုးစား၊(သမထဝိပဿနာဘာဝနာကိုမကျင့်)။

ရဟန်း—ဤရဟန်းကို သင်ကြား-မှ "ပရိယတ္တိ ်များသူဟုသာ ဆိုအပ်၏။ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ကားမဆိုအပ်။

အဟောသမား။ ။(၂)ရဟန်း၊နောက်ဘဝ၌ကား၊ရဟန်းသည် ကြားနာအပ်၊ သင်ယူအပ်ပြီးဘိုင်းသောဘာဝနာကို အကျယ်အားဖြင့် သူတပါးတို့အားဟော၏။ ထိုရဟန်းသည် ထိုတရားကို သူဘပါးတို့အား သိစေခြင်းဖြင့်နေ့ကို ကုန်လွန်စေ၏။ တယောက်တည်းကိန်းအောင်းမှုကိုစွန့်လွှတ်၏။ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌ စိတ်၏ (ကိလေသာမှ)ငြိမ်းမှုကို မကြိုးစား။

ရဟန်း....ဤရဟန်းကို သိစေခြင်းများသူ (အဟောသမား) ဟုသာ ဆိုအပ်၏။ တရားနှင့်နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ကား မဆိုအပ်။

အရှုတ်သမား။ ။(၃)ရဟန်း....နောက်တမျိုးကားရဟန်း သည် ကြားနာအပ်၊သင်ယူအပ်ပြီးတိုင်းသော တရားကို အကျယ် အားဖြင့် ရှုတ်အံ (သရဇ္ဈာယ်)ခြင်းဖြင့် နေ့ကို ကုန်လွန်စေ၏။ တယောက်တည်း ကိန်းအောင်းမှုကို စွန့်လွှတ်၏။ မိမိ အတွင်း သန္တာန်၌ စိတ်၏(ကိလေသာမှ)ငြိမ်းမှုကိုမကြိုးစား။

ရဟန်း–ဤရဟန်းကိုရှုတ်အံ(သဇ္ဈာယ်)ခြင်းမျှားသူ(အရှုတ် သမားဟုသာ ဆိုအပ်၏။ တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ကား မဆိုအပ်။

အကြံသမား။ ။(၄)ရဟန်း....နောက်တမျိုးကား၊ရဟန်း သည်ကြားနာအပ်၊ သင်ယူအပ်ပြီးတိုင်းသော တရားကို စိတ်ဖြင့် ကြံ၏၊သုံးသပ်၏။ စိတ်ဖြင့်အဖန်ဖန်ရှု၏။ ထိုရဟန်းသည်ထိုတရား ကိုကြံစည်ခြင်း‘ ဝိတက် ’တို့ဖြင့်နေ့ကိုကုန်လွန်စေ၏။ ဗယောက် တည်း ကိန်းဇအောင်းမှုကို စွန့်လွှတ်၏။ မိမိအတွင်းသန္တာန်၌စိတ် ၏(ကိလေသာမှ)ငြိမ်းမှုကို မကြိုးစား။

ရဟန်း....ဤရဟန်းကို ကြံစည်ခြင်း‘ဝိတက်’မျှားသူ(အကြံသ မား) ဟုသာ ဆိုအပ်၏။ တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူ ဟူ၍ကား မဆိုအပ်။

(မှတ်ချက်။ ။ ကျွန်တော်ကဲ့သို့သော စာရေးသူ ရှင်လူ ရဟန်းအပေါင်းကိုလည်း အရေးသမားဟုသာ ဆိုရမည်ဖြစ်ပြီး၊ တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူ ဟုကား မဆိုအပ်သေးပါ ခင်ဗျား။ မိုးကြိုး။ ။)

အကျင့်သမား။ ။(၅)ရဟန်း.... ဤ– သာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် သုတ်၊ ဂေယျ၊ ဝေယျာ၊ ကရိဏီး၊ ဂါထာ၊ ဥဒါန်၊ ဣတိဝုတ်၊ဇာတ်၊အဗ္ဘုတဓမ္မ၊ဝေဒလ္လ ဟူသော တရားကိုသင်ယူ၏ သင်ယူခြင်းဖြင့် နေ့ကို မကုန်လွန်စေ၊ မစ္စန့်လွှတ်။ မိမိ အတွင်း သန္တာန်၌စိတ်၏ (ကိလသာမှ)ငြိမ်းမှုကိုကြိုးစား၏။

ရဟန်း....ဤသို့လျှင်၊ ရဟန်းသည် တရားနှင့် နေ့လေ့ ရှိသူ ဖြစ်၏။

ရဟန်း ဤဘို့လျှင် ဂါထသည် (၁)သင်ကြားခြင်း မျှားသူကို ဟောပြီးပြီ။ (၂)သူတပါးတို့အားသိစေခြင်းမျှားသူကို ဟောပြီးပြီ။ (၃) ရွတ်အံ (သရဇ္ဈာယ်) ခြင်း မျှားသူကို ဟောပြီးပြီ။ (၄)ကြံစည်ခြင်း "ဝိတက်"မျှားသူကိုဟောပြီးပြီ။(၅)တရားနှင့် နေလေ့ရှိသူကို ဟောပြီးပြီ။

နောင်တမဖြစ်စေနဲ့။ ။ရဟန်း-အစီးအပွားကို ရှာလေ့ရှိ၍၊သာသနာကိုစောင့်ရှောက်တတ်သည့် ဆရာဖြစ်သောဂါထသည်၊ တပည့်တို့အားသနားစောင့်ရှောက်မှုကိုအကြောင်းပြု၍သင်တို့အ တွက် ပြုဖွယ်ကို ဂါပြုပြီးပြီ။

ရဟန်း- ဤသည်တို့ကား သစ်ပင်ရင်းတို့တည်း။ ဤသည်တို့ ကား ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်တို့တည်း။ ရဟန်း ဤနေရာအရပ်တို့ကို ကပ်၍ ရှုကြည့်ကြကုန်လော့။ မမေ့ မလျော့ကြကုန်လင့်၊ နောက် မှ(အားမထုတ်လိုက်ရ)ဟုနောင်တပူပန်ခြင်းမဖြစ်စေကြကုန်လင့်၊ ဤသည်ကား၊ သင်တို့အား ဂါတို့၏အဆုံးအမပင်တည်းဟု (မိန့် တော်မူ၏)ပါတဲ့ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားက၊ (၁)ပရိယတ်သင်ကြားခြင်း၊ (၂)သူတပါးအား ဟောပြောခြင်း၊(၃)ရွတ်အံ(သရဇ္ဈာယ်)မှုကိုပြုခြင်း၊ (၄)ကြံစည်ခြင်းအမှုကို ပြုခြင်းတို့ကို လုပ်ကြပါ။ ဒါပေမဲ့ တဦးတည်းဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်ကိုကပ်၍၊ မိမိအတွင်းသဏ္ဌာန်မှာ သံသရာလဆန်းတရက်နေ့ကစ၍ ဇွဲကပ်ပူးတဲ့ ပါလာကြတဲ့ ဒိဋ္ဌိနဲ့တဏှာကို ပယ်သတ်၊ ခုတ်ထွင်၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်းဘို့တော့ မမေ့ပါလေနဲ့။ ကျင့်ကြပါ၊ လုံ့ပ်ကြပါ၊ ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတို့ဟူ၍ အဆုံးအမပေးခြင်း ဖြစ်တယ်ပေါ့ ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါတယ် "မိုးလွန်မှ၊ ထွန်ချ" ဆိုတာလို ဘုရားသာသနာတော်နဲ့ ကြုံကြိုက်ချိန်မှာ သမထ-ဝိပဿနာတရားကို အားမထုတ်လိုက်ရလို့ နောင်တပူပန်ခြင်း မဖြစ်ကြစေနဲ့လို့ သတိပေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

သဲအင်းအာဘော်။ ။မိတ်ဆွေယခုလို ဦးမိုးကြိုးကအပန်းခံပြီး ရှာဖွေလေ့လာထားတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာများကို အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုရအောင် တင်ပြတဲ့အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါထက်သဲအင်းဂူဆရာတော်ဟာ တရားဟောရာများမှာ ၁။ပရိယတ်ကို ပစ်ပယ်ပြီး၊ ၂။ ပဋိပတ်နဲ့၊ ပဋိဝေဓနှစ်ပါးတို့ကိုသာ အသားပေး၊ အရေးထားကာ ဟောကြားတယ်လို့ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အပြစ်တင်စကား ပြောနေကြတာကို ကြားသိရပါတယ်။ ဘယ်သဘောလဲဗျ၊ ဦးမိုးကြိုးကရှင်းပြစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟောကြားတဲ့ တရား

များကို ကိုယ်တိုင် မနာကြားဘဲ တဆင့်စကားနဲ့ အပြစ်ပြော ခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ-ဘာနဲ့တူသလဲဆိုတော့ ၁။ ခလုပ်တိုက်တယ်လို့ ပြောတာကို နားစွန်နားဖျား တဆင့်ကြားသူက ၂။ ဖါးဖြောက်ကိုက်တယ်လို့ပြောပါတယ်။ ၎င်းကို နောက်တဆင့် ကြားသူက ၃။ တရုတ် ရိုက်တယ်လို့ မဟုတ်တန်း တရားကောင်ဘာဟာလ သတင်းစကား ပြောကြားပုံမျိုးနဲ့ တူပါတယ်။

သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရား ဟောကြားလေသမျှသော တရားများကို အသံသွင်းတိတ်ခွေများနဲ့ အပြဲတမ်းဖမ်းယူ သိမ်းဆည်းထားပါတယ်၊ ကြားနာချင်သူများ နံနက်ကြားလိုခဲ့ရင် ရန်ကုန်မြို့မိုးကောင်းဘုရားအတွင်း သဲအင်း ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တပည့်တကာ့ရင်း ဦးသြဘာ ထံမှာ ဟောင်းယူ ကြားနာ နိုင်ကြပါတယ်။

ထိုတိတ်ခွေများကို ကြားနာကြည့်ခဲ့ရင် ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ စွတ်စွဲတဲ့ တရုတ်ရိုက်တယ်ဆိုသော စကားမျိုး လုံးဝမပါဘူးဆိုတာ အမြင်မမှားအောင် အထင်အရှား တွေ့သိရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားဟာ အကျင့်တတ်ပေမဲ့ စာမတတ်လို့သူဟာ အစွယ်တချောင်းသာ ရှိသူဖြစ်ကြောင်း၊ စာလည်းတတ်၊ အကျင့်လည်းတတ်ပြီး၊ ပရိယတ်သာသနာ၊ပဋိပတ်သာသနာ၊ ပဋိဝေဓသာသနာ၊ သာသနာ သုံးရပ်လုံးကို ပြုစုနိုင်မဲ့ စွယ်စုံအရိယာ သူတော်ကောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းကို မျှော်လင့် တောင့်တနေသူ ဖြစ်ကြောင်းများကို ဟောကြား လေ့ရှိပါတယ်။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်၊ယမကဝဂ်၊ ဒုဿဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု ထဲက

စာမှာမတတ် ကိုယ်မှာတတ်တဲ့ အရိယာသူတော်ကောင်းကိုစာပေ နဲ့ဆိုင်တဲ့ အမေးကိုပုစ္ဆာမျှားနဲ့ ညှဉ်းဆဲမိရင် ငရဲကျကုန်မှာ စိုးတဲ့ အတွက် သီးလုံးဆရာတော်အားကင်းတောရဆရာတော်ဘုရားက ဂန္ဓဓူရစာဥာဏ်အသိမျှနဲ့ မသေကြစေဘို့" သတိပေးစကားမျိုးနဲ့ ကရုဏာတရား ရှေ့ထားကာ သတိပေးစကား ပြောကြားခြင်း မျိုးသာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ပရိယတ်စာပေကို ဘယ်သောအခါမှ ပုတ် ခတ်ပြောဆိုလေ့ မရှိပါခင်ဗျား။

ဆရာကောင်းကို ရှာပါ။ မိတ်ဆွေ။ ။ ဆရာကောင်း ကလျာဏမိတ္တကိုရှာပါဆိုတဲ့၊ ဘုရားဟောဒေသနာနဲ့ ပတ်သက် တဲ့ကိစ္စမှာ စာပေသမားများရဲ့ အယူအဆတို့ဟာ အမျိုးမျိုး ဖြစ်နေပါ?တယ်၊ အနှီပြဿနာကိုဦးမိုးကြိုးရှင်းပြစမ်းပါ၊မှတ်သား ပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ဆရာကောင်းရှာပါ ဆိုတဲ့ကိစ္စမှာ ကိုယ်ဘာကို သိချင်သလဲ၊ တတ်မြောက် ချင်သလဲဆိုတာကို ဦးစွာဆုံးဖြတ်ရ ပါမယ်၊ ဥပမာအင်္ဂလိပ်စာပေကို တတ်ချင်တယ်ဆိုရင် အင်္ဂလိပ် စာကို ကောင်းစွာတတ်မြောက်ဘဲ့ ပါရဂူဆုံမှာ သင်ယူရပါမယ်၊ စောင်းတီးတဲ့အတတ်ကိုတတ်ချင်ရင် ကောင်းစွာတတ်ဘဲ့ စောင်း ဦးဘသန်းကဲ့သို့သော ဆရာထံမှာ သင်ယူရပါမယ်၊ သတင်းစာ အတတ်ကို သင်ယူချင်တယ်ဆိုရင် ဆရာတက်တိုးတို့ ဗမာ့ခေတ် ဦးအုံးမြင့်တို့ထံမှာနည်းခံရပါမယ်၊ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာအတတ်ကို တတ်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဒါရိုက်တာ ရှေဒုံးဟီအောင်၊ ဒါရိုက်

တာ ဦးသုခစတဲ့ ပါရဂူများထံမှာ နိဿည်းနဲ့သူ့နည်းကို ခံရပါလိမ့်မယ်။

ဒီဥပမာအတိုင်းပါဘဲ၊ ပါဠိစာပေကို ဘတ်မြောက် ချင်ရင် မန္တလေးမြို့၊ ရွှေရေးဆောင် ဆရာတော် တိပိဋကာ ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တာဘိုဆံသွားပါ။ သမထဝိပဿနာအကျင့်ကိုပေါက်မြောက် ချင်ရင်တော့ ပေါက်မြောက်ထားတဲ့ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ထံမှာ နည်းနာခံပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ပေါ့။

စောင်းဦးဘသန်းက အင်္ဂလိပ်စာပေကို သင်ပေးမယ် ဆိုရင် သို့မဟုတ် ဆရာတက်တိုးက ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာပညာကို သင်ပေးမယ်ဆိုရင်၊ သို့တည်းမဟုတ် ဗမာ့ခေတ် ဦးအုံးမြင့်က သမထဝိပဿနာအကျင့်ကိုသင်ကြားပေးမယ်ဆိုရင်မယုံကြနဲ့ ပေါ့။ ဒါမှမဟုတ်ဘဲ ယုံကြည်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်မိုက်ပြစ်ကို ကိုယ်ခံကြပေါ့။ မိတ်ဆွေ။ ။အင်း-အကွင်းအကွင်းမှန်တိမ်ဟင်းလို ရှင်းလင်းလှပါတယ် ခင်ဗျား၊ ဒါထက် သမထဝိပဿနာအကျင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာကောင်းရှာလို့ ဆရာကောင်းနဲ့ တွေ့ဖို့ အခါဘယ်လို အကျိုးပြီးစီး ပြည့်စုံပါသလဲခင်ဗျား။

သမဂ္ဂသံယုတ်-ကလျာဏပိဋကသုတ်။ ။ အနှီ ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရားဟောဒေသနာကိုတင်ပြပါမယ်။

အခါတပါးဌ မြတ်စွာဘုရားဟာ သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေးရဲ့ အရာမ်ဖြစ်တဲ့ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါတယ်၊ ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားဟာ ရဟန်းတို့အားဤစကား ကို မိန့်တော်မူပါတယ်။

(၁)။ ။ရဟန်းတို့- အရဏ်တက်ခြင်းသည် နေထွက်ပေါ်လာခြင်း၏ ရှေ့သွားဖြစ်သကဲ့သို့ ပဋ္ဌနိမိတ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ရဟန်းအား မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း သည်အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်တရားဖြစ်ပေါ်ရန် ရှေ့သွားဖြစ်၏၊ ပဋ္ဌနိမိတ်ဖြစ်၏။ရဟန်းတို့ မိတ်ဆွေကောင်း ရှိသော ရဟန်းသည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယာမဂ်ကို ပွားများလိမ့်မည်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်အပ်၏ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

(၂) ရဟန်းတို့....တခုသော တရားသည် အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောအရိယမဂ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ ကျေးဇူးများ၏။ တခုသော တရားဟူသည် အဘယ်နည်း၊ မိတ်ဆွေကောင်း ရှိခြင်းတည်း။ ရဟန်းတို့ မိတ်ဆွေကောင်းရှိသော ရဟန်းအား အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောအရိယာမဂ်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်လတံ့ဟု မြော်လင့်အပ်၏ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

(၃) မဖြစ်ပေါ်သေးသော အင်္ဂရှစ်ပါးရှိသောအရိယမဂ် ဖြစ်ပေါ်ရန် ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ် ပွားများ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ရန် မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်းမှတပါး အခြားတခုသော တရားကိုမျှလည်း ငါဘုရားမြင်တော်မမူ--ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

သဂ္ဂသံယုတ်၊ ဥပဇ္ဈာသုတ္တ။ ။အခါတပါးဌ် မြတ်စွာဘုရားဟာ သက္ကတိုင်း၊ သက္ကရမည်သော သာကီဝင်မင်းတို့၏ နိဂုံးမှာ သီတင်း သုံးနေတော်မူပါတယ်၊ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာဟာ

မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး၊ ဤစကားကို လျှောက်ထားပါတယ်။

"အရှင်ဘုရား၊ မိတ်ဆွေကောင်းရှိသည်၏အဖြစ်၊ အပေါင်းအသင်းကောင်းရှိသည်၏အဖြစ်၊မိတ်ဆွေကောင်းတို့၌ ကိုင်းရှိုင်းသည်၏အဖြစ်သည် (အရိယမဂ်တည်းဟူသော) အကျင့်မြတ်ကို ထက်ဝက် ပြီးမေ နိုင်ပါ၏လို့ လျှောက်ထားပါတယ်၊ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက—

"အာနန္ဒာ....ဤသို့မဆိုလင့်၊ အာနန္ဒာ၊ မိတ်ဆွေကောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်၊ အပေါင်း အသင်း ကောင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ မိတ်ဆွေကောင်း တို့၏ ကိုင်းရှိုင်းသည်၏ အဖြစ်သည် အကျင့် မြတ်ကိုအလုံးစုံပင်ပြီးစေနိုင်၏။

အာနန္ဒာ၊ မိတ်ဆွေကောင်း အပေါင်းအသင်းကောင်း ရှိ၍ မိတ်ဆွေးကောင်းတို့၌ ကိုင်းရှိုင်းသော ရဟန်းအား အဂ်ါရှစ်ပါး ရှိသော အရိယမဂ်ကို ပွားများ နိုင်လိမ့်မည်၊ ကြီးပွားများစွာ ပြုနိုင်လိမ့်မည် ဟူသော ဤအကြောင်းကို မချွတ်(ရလိမ့်မည်) ဟု မြော်လင့်အပ်၏ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

မဂ္ဂသံယုတ် သာရိပုတ္တသုတ်။ ။ အခါ တပါး၌ အရှင်သာရိပုတြားဟာ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ချဉ်းကပ်ပြီး၊ ဤစကားကို လျှောက်ထားပါတယ်။

အရှင်ဘုရား မိတ်ဆွေကောင်း ရှိသည်၏ အဖြစ် မိတ်ဆွေကောင်းတို့၌ကိုင်းရှိုင်းသည်၏အဖြစ်သည်အကျင့်မြတ်ကို အလုံးစုံပင် ပြီးစေနိုင်၏။

ထိုအခါဘုရားရှင်က—သာရိပုတ္တြာ ကောင်းပေစ္စကောင်းပေ ဋ္ဌသာရိပုတ္တြာ.... ဝိတ်ဆွေကောင်း ရှိသည်၏ အပြစ် အပေါင်း အသင်းကောင်း ဝိုသည်၏အပြစ်၊ ဝိတ်ဆွေကောင်း အပေါင်း အသင်းကောင်းရှိ၍ ဝိတ်ဆွေကောင်းတို့၌ ကိုင်းရှိုင်းခြင်းရှိသော ရဟန်းအား အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယမဂ်ကို ပွားများနိုင်လိမ့်မည်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုနိုင်လိမ့်မည် ဟူသော အကြောင်းကို မဋ္ဌတ်(ရလိမ့်မည်ဟု) မြော်လင့်အပ်၏-- ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အသိချင်းခြားနားပုံ။ ။အနှိ၊ ဥပဓိသုတ်လာ၊သောဟာ ပန်ဖြစ်တဲ့အရှင်အာနန္ဒာရဲ့ အသိနဲ့ သာရိပုတ္တာသုတ်လာ ရဟန္တာ ကြီးဖြစ်တဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တြာရဲ့ အသိနှစ်မျိုးကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့် ပါရင်သောတာပန်အသိနဲ့ ရဟန္တာကြီးတို့ရဲ့ အသိနှစ်မျိုးဟာ လွန်စွာခြားနားနေတာကို ဉာဏ်ငုံ မိမည် ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... မင်္ဂလာရှိတဲ့ စကားတွေကို ကြား ရတာ ဝမ်းမြောက်လှပါတယ်ခင်ဗျား၊ ဆက်ဝမ်းပါအုံး။

မိုးကြိုး။ ။ယခုခေတ်ယခုအခါမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော် စင်များဟာ အနည်းဆုံးအပါယ်ဘေးက အကြင်းမဲ့ လွတ်မြောက် နိုင်တဲ့ တမင်တမိုလ်ကို ရှာဖွေ နေကြပါတယ်၊ အဲဒီ အချက်ကို ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် ခမုံ ဆရာတော်က။

မင်းကွန်း၊မိုးညှင်း၊ဉာဏစာဂီ အချိန်ကောင်းလို့ ပိန်ဖောင်း မဟာစည်၊အမြဲလင်းဇွဲတင်း၊သဲအင်းလာပြီ၊ အမှုးမယုတ်မိုးကုတ် မဟာထေရ်-လို့ ကဗျာလင်္ကာကလေး စပ်ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

တနည်းအားဖြင့် ယခုခေတ်ဟာ "နန်းအလယ်၊ ပန်းစပယ် မပေါ်ခိုက်ဟာမို့၊ အလိုက်ကယ် တော်တန်သင့်ရုံပ၊ ခံပ္ပင့်ကိုကုံး၊ နန်းရဝေ မန်းမြေမှာ စပယ်လှိုင်တော့၊ ခံပန်းခိုင်၊ ယာယီရှေ့တယ်၊ တောလေ့ရှာသုံး" ဆိုတာလို ပရိယတ္တိလောက်နဲ့ မကျေနပ်ကြဘို့ ပဋိပတ် ပဋိဝေဓတို့ နောက်သို့လိုက်ကြသူများကို အချို့ ပရိယတ္တိသမားများက မလိုလား မနှစ်သက်ကြတဲ့အတွက်၊ အဓမ္မတားဆီးပိတ်ပင်နေကြပါတယ်။

အထူးသဖြင့် စာမတတ်ကဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ကျင့်စဉ်တရားကို သဲမဲကာအပြစ်ပြောနေကြပါတယ်။

သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားသည်ကားဆိုရင် ၂၁-လတို့တိုင်တိုင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး၊ အကျင့်မြတ်တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့် သီဋ္ဌိတော်မူအပ်ဘဲ့ ကိုယ်တွေ့တရားများကိုသာ ဟောကြားပြသနေပါတယ်။

ဒီဋ္ဌိကို ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာသတ်ရတယ်။ တဏှာသေအောင်တော့ ရူပ်ပေါ်မှာသတ်ရတယ်၊ ဟူ၍ဌင်း။

မြင်၊ ကြား၊ နံ၊ စား၊ ထိ၊ သိ၊ ဆိုတဲ့ အာရုံခြောက်ပါး၊ တံခါး ခြောက်ပေါက်မှာ သောတာပန်ဟာ၊ ငါ သူတပါး ယောကျ်ား၊ မိန်းမဆိုတဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိကိုပယ်ပြီး၊ ဝေဒနာနာမ် ခံစားတဲ့ သဘောမျိုးကိုသာသိနေတယ်။

သကဒါဂါမ်ကတော့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားပြီးလှတယ်၊ ချောတယ်၊ ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ သုဘသညာကို ပယ်သတ်လိုက်ပြီး အပုတ်ကောင်၊ အရိုးစု ဆိုတဲ့ အသုဘသညာဖြစ်နေတယ်၊ သုခဝေဒနာကိုပယ်လိုက်တယ်။

အနာဂါမ်ကတော့၊ တလောကလုံးဟာဖြင့် သဲပုံကြီးပြိုပျက်နေသလို ရုပ်–နာမ်ဟာ့ရဲ့ မပြတ်မလပ် ဒလစပ်၊ ဖြစ်ပျက်နေခြင်းကို မြင်သိနေတယ်၊ သုခဝေဒနာနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာနှစ်မျိုးကို အကြင်းမဲ့ပယ်သတ်ပြီးလို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာချည်းဖြစ်နေတယ်။ ရဟန္တာကြီးကတော့ သုခ ဒုက္ခ-ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသုံးပါးလုံးကို ပယ်လိုက်လို့ မြင်-မြင်ကာမျှ၊ ကြား-ကြားကာမျှ၊ နံ-နံကာမျှ၊ စား-စားကာမျှ၊ ထိ-ထိကာမျှ၊ သိ-သိကာမျှ ဖြစ်နေတယ်လို့ မိမိကိုယ်တွေ့သိတဲ့ အသိလေးမျိုးကို ဟောပြောနေတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ။ ဒါထက် ဦးမိုးကြီးတို့ ကျွန်ဟော်တို့အပိုဂဟောဘ "မသိသူကျော်သွား–သိသူဖေါ်စား" ဆိုတဲ့ရှေးစကားကိုဘဲလက်ကိုင်ထားရမယ်ပေါ့ဗျာ။

သူတော်ကောင်းတရားကြာရှည်တည်ရေး။ ။မိတ်ဆွေ။ ။တနေ့က ကျွန်တော်ဟာ ဦးမိုးကြီးနေရားသားတဲ့ ဒီဌိသတ်၊ တဏှာသတ်၊ စာအုပ်ကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိပေးတဲ့ ပြည်သူ့အလင်းစာပေတိုက်ပိုင်ရှင် ဦးစိန်ကြည်ထံသို့ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ အနှီစာအုပ် ငါးထောင် ကုန်ရခြင်းအကြောင်းကို မေးတော့စာအုပ်ငါးထောင်အနက် လေးထောင်ကိုသာရောင်းတယ် စာအုပ်တထောင်ကတော့ ဦးမိုးကြီးဟာ သူရဲ့ မိတ်ဆွေ သင်္ဘာတွေကို ဓမ္မလက်ဆောင် ပေးတယ်လို့၊ ကြားခဲ့ ရတဲ့ အဘွက် သာဓု ခေါ်ပါတယ်ဗျာ။

ဒါထက်ရုပ်ရှင်နယ်ထဲက ဦးမိုးကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြတဲ့၊ ရွှေဒုံးဘီအောင်၊ ရှုမဝဦးကျော်၊ အကယ်ဒမီဦးကျောက်လုံး

မန်း တက္ကသိုလ်မြန်မာစာဂေဏီက ဦးဆန်းတွန်း ရုပ်ရှင်မင်းသား ဦးအေးကြူစတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာသဲအင်းဂူ တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ် နေကြတယ်ဆိုတဲ့သတင်းရော မှန်ပါသလ ဘးခင်ဗျား၊သာဓု ခေါ်ချင်လို့ မေးတာပါဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။မိုးကြိုး ဆိုတဲ့ ငနဲက (ခြေလျင်) အုန်းခင် (ဗမာ့ခေတ်) အုန်းခင် (မိုးကြိုး) အုန်းခင်ဆိုတဲ့ သုံးမည် ရသူ ဖြစ်တဲ့ အပြင်၊ အတိတ်ကာလ အနွေ ပုထုဇဉ် ဘဝတုန်းက 'မြေ ပေါ်မှာ =ရှေကြော်ငြာ' ထုတ်ခြင်း ခံရတဲ့ လူရွယ်—လူပေ—လူ ကေ၊ လူပေ၊ ဆိုတော့ အသိ မိတ်ဆွေ ပေါများ ကြွယ်ဝတယ် ခင်ဗျ။ ဒါ့ကြောင့် မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟတွေကို စေ့ငအောင် ပေး မယ်ဆိုရင် စာအုပ် တထောင်ပင် ပေးရ လောက်မည်မထင်ပါ။ အနှီလို စာအုပ် တွေကို ဓမ္မ လက်ဆောင် အဖြစ်နဲ့ ပေးကမ်း ခြင်းဟာလဲ ဘုရား သခင် ဟောကြား တော်မူသော အတိုင်း ပေးကမ်း လှူဒါနုံးခြင်းသာဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ပါဠိ တော် မြန်မာ ပြန်တွေကို ဖတ်ပြီး၊ စ ကား တတ်တိုင်း ပြောနေ တာပါလား ခင်ဗျား။ ရှင်းစမ်းပါ ကြားနာမှတ်သားပါရစေ။

မိုးကြိုး။ ။ဘုရားဟာ သတိပဋ္ဌာန် သံယုတ် အညတရ ဗြာဟ္မဏသုတ်ကိုတင်ပြပါမယ်။

အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်။ ။အခါတပါးဌ် မြတ်စွာ ဘုရား ဟာ သာဝတ္ထိပြည်၊ အနာထပိဏ် သူဌေး၏အရာမ်ဖြစ်တဲ့ ဇေတ စန် ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံး နေတော် မူပါတယ်။ ထိုအခါ

ပုဏ္ဏား တယောက်ဟာ မြတ်စွာ ဘုရား ထံသို့ချဉ်းကပ်ပြီး ဤစကားကို လျှောက်ထားပါတယ်။

အသျှင် ဘုရား ဂေါတမ—မြတ်စွာ ဘုရား၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော် (၁)သူတော်ကောင်း တရား၊ ကြာရှည်စွာ၊ မတည်ခြင်း၏အကြောင်း အထောက်အပံ့ကား အဘယ်ပါနည်း (၂)အသျှင် ဂေါတမ မြတ်စွာ ဘုရား၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော် သူတော် ကောင်း တရား ကြာရှည်စွာ တည်ခြင်း၏ အကြောင်း အထောက်အပံ့ ကား အဘယ်ပါနည်းလို့ မေးလျှောက်ပါတယ်။ထိုအခါ မြတ်စွာ ဘုရား သခင်က--

ပုဏ္ဏား(၁) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုမပွားများခြင်း ကြောင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ မပြုလုပ်ခြင်း ကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ သူတော်ကောင်း တရား သည်၊ကြာရှည်စွာမတည်။

(၂)။ ။ သတိ ပဋ္ဌာန် လေးပါတို့ကို ပွား များ ခြင်း ကြောင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော် မူသည် ရှိသော် သူတော် ကောင် တရား သည် ကြာရှည်စွာတည်၏။

အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ။ပုဏ္ဏား ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် ပြင်းစွာ အားထုတ်သော လုံ့လရှိသည် ဖြစ်၍ ဆင်ခြင်ဉာဏ်—သမ္မာဇဉ်၊အောက်မေ့မှု သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောကဓံ အဘိဇ္ဈာ၊ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်လျက် ရုပ်အပေါင်းဓံ ရုပ်အပေါင်းကို အကြိမ်ကြိမ်ရှု လေ့ရှိသည် ဖြစ်၍နေ၏။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်သမ္မာဇဉ် အောက်မေ့မှု သတိရှိသည်ဖြစ်၍ လောကဓံ

အဘိဓျာ ဇေါ်မနသကို ပယ်ဖျောက်လျက်—ဝေဒနာတို့ခွဲ၍၊ စိတ်ခွဲ၍၊ သဘော တရားတို့ခွဲ၍ ဝေဒနာ—စိတ် သဘောတရားတို့ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုကျင့်လေ့ရှိသည် ဖြစ်၍နေ၏။

ပုဏ္ဏား(၁) ဤ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို မပွားများခြင်းကြောင့် ကြိမ်ဖန်များစွာ မပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် ရှိသော် သူတော်ကောင်း တရား ကြာရှည်စွာမတည်။ (၂)ဤသတိပဋ္ဌာန် လေးပါးတို့ကို ပွားများခြင်းကြောင့် ကြိမ်ဖန် များစွာ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူ သည်ရှိသော် သူတော်ကောင်း တရားကြာရှည်စွာတည်၏ ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်။

အဲဒီဘုရားဟောဒေသနာတော်အရ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး အကျင့် တရားဖြစ်တဲ့ ဒိဋ္ဌိသတ်—တဏှာသတ်စသည်အုပ်ကိုဓမ္မလက်ဆောင် အဖြစ်ပေးကမ်းပြီးမိတ်ဆွေသင်္ဘာကို အားထုတ်ရန် တိုက်တွန်းခြင်းဟာ သူတော်ကောင်း တရား (၀၊)ဂေါတမ မြတ်စွာ ဘုရား ရဲ့ သာသနာကို ကြာရှည်စွာ တည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် ဆောင်ရွက် ခြင်းဘဲ မဟုတ်ပါလားခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ရှေးရှင်လောကထဲမှကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေသင်္ဘာတော်တော်များများကို သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ရဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး ကျင့်စဉ်နဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြဘို့ ကျွန်တော်တို့ကိုတွန်းပြီး တိုက်တွန်းဆဲ တိုက်တွန်းလတံ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေ့ဒုံးဘီအောင်၊ ရှုမဝဦးကျော်၊ ဦးကျောက်လုံးတို့သည်ရင်း စာပေနယ်မှ ဦးဆန်းထွန်း သည်ရင်း သဲအင်းဂူ ဆရာ တော်ကျင့်စဉ်နဲ့ ကျင့်

ကြုံအားထုတ်နေကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ဒီလို သတိပဋ္ဌာန် လေးပါကို အားထုတ်ဘို့ တိုက်တွန်းခြင်းပါ၊ အရိယာတို့သည် သာတကယ်သိ၊ တကယ်မှတ်၊ အဟုတ်သိ၊ သိအပ်တဲ့ (မုချ) အရိယသစ္စာလေးပါးကို၊ ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာသိခြင်း၊ အကျိုးငှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စမှာလဲ၊ ဘုရားဟော၊ ဒေသနာ လာအတိုင်း ဆောင်ရွက် နေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။စကားလုံးကြီးထွားလှ ချည်လား ခင်ဗျာ၊ သူတကာ ပြောဘို့ကလေး မျှားချန်ထား သင့်သေးတယ် ထင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ကျွန်တော် ကြားပြောနေတယ် ထင်ရင်၊ ဘုရားဟော၊ သစ္စသံယုတ်မိတ္တဲ့သုတ်ကို တင်ပြပါမယ်။မိတ်ဆွေ သေသေချာချာနားထောင်ပါ။

သစ္စသံယုတ်။ မိတ္တသုတ်။ ။ရဟန်းတို့(၁) အစဉ်သနား(စောင့်ရှောက်) ထိုက်သူ ဟူသမျှတို့ကိုရင်း၊ (၂)မိမိစကားကို လိုက်နာလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင် ရကုန်သော၊ မိဘ်ဆွေ။ခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်း၊ ဟူသမျှတို့ကိုရင်း၊ အရိယသစ္စာ တရား၊ လေးပါးတို့ကို ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ၊ သိခြင်း အကျိုးငှာ။ဆောက်တည်စေအပ်ကုန်၏။

အဘယ်နလေးပါးတို့နည်း (၁)ဆင်းရဲဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား(ဒုက္ခသစ္စာ) (၂)ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ်ကြောင်း ဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား(သမုဒယသစ္စာ) (၃) ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန် ဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား (နိရောဓသစ္စာ)

(၄)ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယာတို့၏ အမှန်တရား(မဂ္ဂသစ္စာ)တို့တည်း။

ရဟန်းတို့-အစဉ်သနား (စောင့်ရှောက်) ထိုက်သူ ဟူသမျှ တို့ကိုင်း၊ မိမိစကားကိုလိုက်နာလိမ့်မည်ဟု မှတ်ထင်ရကုန်သော မိတ်ဆွေခင်ပွန်း၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဟူသမျှတို့ကိုင်း၊ ဤအရိယ သစ္စာတရားလေးပါးတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိခြင်း အကျိုးငှာ ဆောက်တည် စေအပ်ကုန်၏၊ သွင်းထား အပ်ကုန်၏။

ရဟန်းတို့- ထို့ကြောင့် ဤသာသနာတော်၌"ဤကားဆင်းရဲ တည်း"ဟု သိရန်အားထုတ်ရမည်၊ 'ဤကား ဆင်းရဲ ဖြစ်ပေါ် ကြောင်းတည်း"ဟုသိရန် အားထုတ်ရမည်။ "ဤကား ဆင်းရဲ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်တည်း"ဟုသိရန်အားထုတ်ရမည်။"ဤကားဆင်းရဲ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်တည်း"ဟုသိရန် အား ရမည်၊ မိန့်တော်မူ၏....ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ကျေးဇူးတင်ပါတယ်မင်ဗျာ၊ ဗါထက်သဲအင်း ဂူဆရာတော်ဘုရား သင်ကြားပေးတဲ့ အာနာပါနာရှု ပွားနည်း၌ တရားအားထုတ်စဉ်မှာ ဣရိယာပုထ်ကို မပြုပြင်ရတဲ့အတွက် နာကျင် ကိုက်ခဲမှုဝေဒနာဟာ မခံရပ်နိုင်အောင် ပြင်းပြလာပါ တယ်၊ အဲဒီဝေဒနာဒဏ်ကို တရားအားထုတ်စယောဂီဟာ သည်း မခံနိုင်တဲ့အဟုတ် သဲအင်းဂူဆရာတော် ကျင့်စဉ်ကို ရှုံ့ကြောက် နေကြပါတယ်၊အဲဒီပြဿနာကို ဦးမိုးကြိုးက ဖြေရှင်းနိုင်ရင်ဖြေ ရှင်းစမ်းပါခင်ဗျား။

အာဘပွဂရဏ ဝိယသုတ်။ ။မြတ်စွာဘုရားက အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ

တော်(မြန်မာပြန်) အာဝဝပ္ပကရဏီယသုတ်မှာ ရဟန်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ပြင်းထန်ကုန်၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၊ ကျင်နာကုန်၊စပ်ရှားကုန်၊ မသာယာဖွယ်ဖြစ်ကုန်၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန် အသက်ကိုဆောင်တတ်ကုန်၊ ကိုယ်ခွဲဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်ခြင်းငှာ အားထုတ်ခြင်းကို ပြုအပ်၏။

ထိုအခါ၊ ဤရဟန်းကိုဆင်းရဲအဆုံးကို ကောင်းစွာပြုခြင်းငှာ အားထုတ်ခြင်းရှိသော ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော သတိနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းဟုဆိုအပ်၏လို့ မိန့်တော်မူထားပါတယ်။

ဒီတော့သေခါနီးဆဲဆဲမှာ ပေါ်လာကြမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးကို သတ်မဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို မသေမီအချိန်ကပင် ကျော်လွန်နိုင်ဖွယ်ရှိအောင်(သမာဓိပညာတို့ဖြင့်) အလေ့အကျင့်ပြုပြီး အနိုင်တိုက်ထားရပါလိမ့်မယ်၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုကျော်လွန်အောင် တရားအားထုတ်စယောဂီဟာ အစမှာသမာဓိနဲ့ အရင် တိုက်ရပါတယ်။

နည်းသိခဲ့ရင် အာနာပါနစျာန်သမာဓိကို အလွယ်နဲ့ထူထောင်တတ်ပါတယ်၊ ထိုအာနာပါနစျာန် သမာဓိ ထူထောင်နည်းကို သိရှိထားသူကသင်ပြပေးရင် တနာရီမျှလောက်နဲ့ဘဲ တတ်မြောက်နိုင်ပါတယ်၊ဒီလိုတတ်မြောက်ပြီးတဲ့အခါ "လှိုင်းကြီးလေအောက် ဆိုတဲ့စကားလို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိပါလိမ့်မည် ခင်ဗျာ။

ညောင်တုန်းမြို့ကခမ္မာစရိယ

မိတ်ဆွေ။ ။ ညောင်တုန်းမြို့က ဓမ္မာစရိယ၊ ဓမ္မကထိက သုဓမ္မာဆရာတော်က (၁) သဲအင်းဂူ ဘုန်းကြီး ဟောကြားတဲ့ တရားများဟာ ဘုရားဟောဒေသနာနှင့် မကိုက်ညီဘူးဟူ၍ရင်း၊ (၂) ထိုဘုန်းကြီးဟောတဲ့ အာနာပါနနဲ့ အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းများဟာ ရောမ သမထကြီးများ ဖြစ်တယ်ဟူ၍ရင်း ပြောဆိုခြင်း အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ လွန်ခဲ့တဲ့အပတ်က ဦးမိုးကြီးရဲ့ ရှင်းလင်းတင်ပြချက်ကို ပီပီသသ တီးပြပါအုံးခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။ မိတ်ဆွေရဲ့ အမေး စကားကို ကြားရတော့ မိုးကြီးအား အလွန်ခင်မင်တဲ့ ကွယ်လွန်သူ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ကိုပြေးပြီး မြော်မှန်းတမ်းဟာ အပုံကြီးသတိရမိပါတယ်၊ ငါဟာ ငယ်စဉ်အခါ ပညာရှာချိန်က ပျို့ကဗျာလက်ဝ ရေးနည်းများကို မသင်ယူခဲ့မိဘူး၊ သင်ယူခဲ့လို့ ယခုနေအခါများ လေးချိုးတို့ ဘာတို့ ရေးစပ်တတ်ရင် ဘယ်လောက်များ အဘိုးတန်လိုက်မလဲ ဆိုတာကို နောင်တကြီးစွာရမိပါတယ်။

ဆရာကြီးဟာ မစ္စတာ မောင်မှိုင်း ဒုဂ္ဂတိ အပါယ်တိုင်းသို့

မကြွမရောက်တော်မူစေရန် ကရုဏာရှေ့ထား၍ ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟူ၍ရင်း၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း တယ်ပြီး မမြှင့်နဲ့ နော်၊ ဟိုဒင်းကျကျလျှင် နာတတ်တယ်ဟူ၍ရင်း စသည့် စဲ့ချက်ပုဒ်(၇)ချက်တင်လိုက်သော မယ်တင့်၊တင်တင်တို့အားပြန်လည်ပြေကြားရေးသားအပ်သော ဗိုလ်ဌီကာတ္ဒင်တော့နိုင်တဲ့၊ ဂုဏ်ထူးပကာသနီ လေးချိုးကြီးဆိုရင် ဆရာကြီးအား နောင်လာ နောက်သားများ အထူးသတိရစေဘို့ ကဗျာစာပေဖြစ်ပါတယ်၊ မိုးကြိုးဆိုတဲ့ငနဲ ဟာဆိုစာမျိုးကို ရေးတာဘ်ရင်၊ရေးစပ်မည်ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုမှာတော့ ကဗျာဆိုလို့ ဘာတခုမှ ဟုတ်ဟုတ်ဟတ်ဟတ် လုပ်တတ်သူ မဟုတ်ပါခင်ဗျား၊ သို့ရာတွင် ဆရာကြီးရဲ့ လေးချိုးကို မကြားဘူး၊ မဖတ်ဘူးသေး သူများ ကြားဘူး ဖတ်ဘူး ရလေအောင် မူအတိုင်း တင်ပြပါမယ်။

ဂုဏ်ထူးပကာသနီ လေးချိုးကြီး။ ။ ကောင်မကမလေးနှယ် ရိုးပုံနှင့်လှသူ့ရဲ့ တထောင်ကမဇေးသဟယ်၊ တမျိုးတဖုံထပြန်ပေါ့၊ ဆိုးဂုဏ်မပြချင်နှင့် (တင်)၏ သဘူယ်၊ (မယ်တင့်ရယ်) ဟောသည် ပုဆိုးခပုံ(မ)ပါလို့ ပြင်မိတယ်၊ ရန်မဖြစ်ချင်ဘူး ကွယ်တို့ရယ် (ဩော)တရုန်ဖြင်ရပြန်ပေါ့၊ မာရ်စစ်သည်ဗိုလ်သေနင်တို့နှင့်၊ ဗဟိုမြေပလွင်ကို တိုက်စရာခဲသလိုပ၊ ကိုရှေတင်ကြောက်ရာကနဲ့ခဲ့ပေတော့၊ ပဲ့များအလယ်မှာနော်ကွယ် ရဲစတကယ်။ ။ မင်းတို့ ဥာဏ်အမြင် တမိုက်တဆွာ မျှရယ်နှင့် ငြင်းဘို့ သန်လျှင်မိုက်ရုကျပါလိမ့် စရိုက်သဘာဝရယ်တဲ့ ကျမ်းဂန်နှယ် (အို)ဇန်းသံထယ်ထယ်နှင့် မာနတက်စရာအများ (တင်တင်ရယ်) အရမ်း

သန်မဟယ်ဖြင့်၊ ဗာလ လက္ခဏာတပါ။ ။စသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။မူဘည်ကားကိုမဖြေကြားဘဲ၊ ဘေးသို့သဝေထိုးသွားနေရင် နားကြားပြင်းကပ်မှာ စိုးရပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။သည်းခံပါခင်ဗျား၊ စကားလက်စရလို့ ဆက်ပြီး၊ ဟာဝေါးပန်း မိသွားတာပါ၊ ဓမ္မကထိကနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ ဘုရားဟောသင်္ဌာယတနသံယုတ်၊ ဓမ္မကထိက၊ ပုဒ္ဓသုတ်ကိုဝင်ပြပါမယ်၊ နားသောတဆင်ပါတော့ ခင်ဗျား။

ဓမ္မကထိကပုဒ္ဓသုတ္တ။ ။အခါတပါးဌ် မြတ်စွာဘုရားဟာ သက္ကတိုင်း ဒေဝဒဟ မည်သော သာကီဝင်မင်းတို့ရဲ့ နိဂုံးမှာ (သီတင်းသုံး) နေတော်မူပါတယ်၊ ထိုအခါ ရဟန်းတပါးဟာ မြတ်စွာဘုရားအား 'အရှင်ဘုရား ဓမ္မကထိက၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်၏။ အရှင်ဘုရား အဘယ်မျှ လောက်သော အကြောင်းဖြင့် ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါသနည်းလို့ မေးလျှောက် ပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက—

(၁) ရဟန်းသည် မျက်စိကိုပြီးငေ့ခြင်းငှာ၊ စွဲမက်မှုကင်းခြင်းငှာ၊ ချုပ်ခြင်းငှာ တရားကိုဟောခဲ့မူ၊ ဓမ္မကထိကရဟန်းဟုဆိုခြင်းငှာထိုက်၏။

(၂) ရဟန်းသည် မျက်စိကိုပြီးငေ့ခြင်းငှာ၊ စွဲမက်မှုကင်းခြင်းငှာ၊ချုပ်ခြင်းငှာ ကျင့်သည်ဖြစ်ခဲ့မူ တရားတော်အား လျှော်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော ရဟန်းဟုဆိုခြင်းငှာထိုက်၏။

(၃) ရဟန်းသည် မျက်စိကို ပြီးငေ့ခြင်းကြောင့်၊ စွဲမက်မှု

ကင်းခြင်းကြောင့်၊ချုပ်ခြင်းကြောင့် မစ္စဲလန်းမှု၍ (ကိုလေသာမှ) လွတ်မြောက်သည်ဖြစ်ခဲ့မူ၊ ယခုဘဝ၌ပင် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော ရဟန်းဟု ဆိုခြင်းငှာထိုက်၏။ (နှား-နှာခေါင်း-လျှာ-ကိုယ်-စိတ် တို့ကိုလဲ အထက်ပါအတိုင်းခွဲ၍ယူပါ။ ။မိုးကြိုး။)

သဲအင်းကျင့်စဉ်။ ။ ဒီတော့ ညောင်တုန်းမြို့မှ ဓမ္မကထိက သုဓမ္မာ ဆရာတော်ရဲ့ ဟောပြော ကျင့်သုံးပုံနဲ့ သဲအင်းဘုန်းကြီးရဲ့ ဟောပြောကျင့်သုံးပုံကို ချိန်ခွင်တွင် တဖက်စီထည့်ကာ ချိန်တွယ်ကြည့်ကြဘို့တင်ပြပါမယ်။

(၁) ညောင်တုန်းမြို့မှ၊ ဓမ္မကထိက သုဓမ္မာ ဆရာတော်ရဲ့ အခြောင်းသိကောင်းစရာများကို ညောင်တုန်းမြို့မှ ဒကာ၊ဒကာမများသိပြီးပြီးတဲ့အတိုင်း ရှည်ရှည်လျားလျား မိုးကြိုးက တင်ပြတော့မည် မဟုတ်ပါခင်ဗျား။

ဒါပေမဲ့ သဲအင်းဆရာတော်အခြောင်း သိကောင်းစရာများကိုတော့ တင်ပြပါမယ်၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားဟာ၊ ဘုရားဟော သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ် တရားကို ၂၁-လတိုင်တိုင် အာဘာဝပဝိရိယနဲ့ အချိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း လူသေရင်သော၊ လူမသေရင် ကိုလေသာသေရောဟဲ့ဆိုတဲ့၊ ဇဲသတ္တိနဲ့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပါတယ်၊ ထိုကဲ့သို့ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သဖြင့် အသိလေးမျိုးကို ရရှိပါတယ်။

(၁) ပထမအသိထူးကို- ကာယိက၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်ကနေပြီးရှိပါတယ်၊ နာကျင်ကိုက်ခဲဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာ အသိပျောက်ပြီးဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ပရမတ္ထသဘာဝ ခံစားခြင်း သဘောတခုကို

ဘဲသိနေပါတယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ၊ ငါ၊သူတပါး၊ ယောကျ်ားမိန်းမ၊ ခွေး၊ ဝက်၊ ဘဲ၊ ကြက်စတဲ့ ပုဂ္ဂလပညတ်ကိုပယ်လိုက်ပါတယ်။ မြင်-ကြား-နံ-စား-ထိ-သိ ကိစ္စတွေဟာမှာ ဝေဒနာနာမ်ရဲ့ ခံစားခြင်းသဘော၊ ခံစားတယ်လို့ ဘဲသိပါတယ်။

(၂) ဒုတိယ အသိထူးကို ရူပ်ပေါ်ကနေပြီး ရရှိပါတယ်။ လှတယ်၊ ချောတယ်ဆိုတဲ့ သုဘသညားပျောက်ပြီး တလောကလုံးဟာဖြင့် မတင့်မတယ်မဖွယ်မရာဆိုတဲ့ အသုဘသညာ ရောက်လာပါတယ်။ သဘောကတော့ သုဝေဒနာကို ပယ်လိုက်ပြီး ဒုက္ခဝေဒနာချည်း ဖြစ်နေပါတယ်။

(၃) တတိယ၊ အသိထူးကို ထိုအသုဘဖြစ်နေတဲ့ ရူပ်ပေါ်ကနေပြီး ရရှိပြန်ပါတယ်။ အသုဘရယ်လို့ ခေါ်စရာမရှိဘဲ မျက်စိတမှိတ်၊ လျှပ်တပျက်၊လက်ဖျစ်တတ်ကဲ့မှာ ဖြစ်ပေါ် ချုပ်ပျောက်နေကြတဲ့ ရူပ်ကလာပ်များကိုဘဲ မြင်သိနေပါတယ်။ ဤနည်းဖြင့် ဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်လိုက်ပြီး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာချည်း ဖြစ်နေပြန်ပါတယ်။

(၄) စတုတ္ထ၊ အသိထူးကိုတော့ ထိုရူပ်ကလာပ်ကလေးများ ပေါ်ကနေပြီး ရရှိပါတယ်။ ထိုရူပ်ကလာပ်များ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ပျောက်သွားတဲ့အတွက် ရှုစရာမရှိတော့ဘူး ကျင့်ဘွယ်ကိစ္စ အပြီးတိုင်ရောက်သွားပါတယ်။ ဥပေက္ခာပေဒနာကို သမုဒ္ဓေဒအားဖြင့် ပယ်လိုက်ပါတယ်။ မြင်မြင်ကာမျှ၊ ကြားကြားကာမျှ စသည် ဖြစ်နေပါတယ်။

အဲဒီအသိထူးလေးမျိုး၊ထူးတဲ့ဉာဏ်လေးမျိုးကို အကျဉ်းတဖန် ပြောပြရမယ်ဆိုပြန်ရင် (၁) ပထမအသိထူးက၊ ပုဂ္ဂလသညာမတ္တ

ကို ပယ်လိုက်ပြီး၊ ဝေဒနာသညာချည်း ဖြစ်နေပါတယ်၊ (၂) ဒုတိယ-အသိထူးကတော့ ဒုက္ခဝေဒနာသညာမတ္တချည်း ဖြစ်နေပြီး၊ သုခဝေဒနာသညာကို ပယ်လိုက်ပါတယ်။ (၃) တတိယ-အသိထူးကတော့ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်လို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာသညာမတ္တချည်း ဖြစ်နေပါတယ်။

(၄) စတုတ္ထ၊ အသိထူးကတော့၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာသညာကို အပြီးအပိုင် ပယ်သတ်လိုက်လို့ ပုဂ္ဂလသညာ၊ သုခဝေဒနာသညာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာသညာ၊ဥပေက္ခာဝေဒနာသညာမတ္တမျှားမရှိတော့ဘဲ၊ ဝေဒနာသညာတွေ ချုပ်ကုန်လို့ မြင် မြင် ကာမျှ၊ ကြားကြားကာမျှ၊ နံနံကာမျှ၊ စားစားကာမျှ၊ ထိထိကာမျှ၊ သိသိကာမျှ ဖြစ်နေပါတယ်ခင်ဗျား။ စာလိုကတော့ ရဟန္တာဖြစ်ပြီး ဆဋ္ဌဂိုဟေကျာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံနေတယ်ပေါ့ခင်ဗျာ။ ထိုသဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ အဲဒီလို မိမိကျင့်လို့ အသိထူးများကို တပည့်ယောဂီများသည်လဲ ငါကဲ့သို့ သိပါစေဆိုတဲ့မေတ္တာနဲ့ မိမိကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ လက်တွေ့ပဋိပတ္တိကျင့်စဉ်များကို ဟောကြားသင်ပြပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါဘယ်။ အဲဒါကြောင့် ညောင်တုန်းမြို့က ဓမ္မာစရိယ၊ ဓမ္မကထိက၊ သုဓမ္မာဆရာတော်ရဲ့ ပြောဟောချက်နဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ရဲ့ ပြောဟောသင်ပြချက်များကို ချိန်ခွင်မှာထည့်ပြီး၊ ချိန်တွယ်ကြည့်ခဲ့ရင်၊ အမှန်တရားကို သိနိုင်မယ်လို့ ပြောဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း—ကောင်းလှပါတယ်ခင်ဗျာ ဆက်စမ်းပါအုံးကိုယ့်ဆရာ။

မိုးကြိုး။ ။ဒီလောက် ကြိုးစားပန်းစား ဖြေကြားခြင်းကို ကောင်းပါတယ်ဆိုရုံလောက်နဲ့ တော့ မကျေနပ်ဘူးခင်ဗျာ။

"သူမတို့လေမှ၊ သူတို့လျှင်၊ အလွန်မြည်တဲ့၊ မြို့ရှေလည်၊ ရှေ့စည်ကြီးပါကဲ့၊ တီးသမျှဖိန့်ဖိန့်တုန်" ဆိုတဲ့ မန်လည်ဆရာတော် ဘုရားရဲ့ လက်ဝဲလေးကိုရွတ်ပြီး ချီးကျူးလိုက်ရင် မိတ်ဆွေကို အထူးကျေးဇူးတင်မည် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဆက် ယနေ့အဘို့တော့ ဒီဒင်ဘဲရပ်နားလိုက်ကြအုံးစို့ရဲ့၊ နောက်တပတ်ကြမှဘဲ "ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနသတိကို ပွားများသည်ရှိသော်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ဖေါ်ဖျင်ခုနှစ်ပါးနဲ့၊ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြည့်စေကုန်၏" လို့ ဘုရားဟောတော်မူတဲ့ ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်၊ အာနာပါနသုတ်ကို အထူးသဖြင့် ညောင်တုန်းက ဓမ္မာစရိယ ဆရာတော် သတိရစေခြင်း အကျိုးငှါ တင်ပြပါမယ်ခင်ဗျား။

အာနာပါနသတိသုတ်။ မိုးကြိုး။ ။မိတ်ဆွေ ရောက်လာပြီလား၊ ထိုင်ပါ၊ ထိုင်ပါ။ ယနေ့တော့ ကျွန်တော်ကဘဲ စတင်ပြီး၊ ဘုရားဟော ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်၊ အနုပဒဝဂ်၊ အာနာပါနသတိသုတ်ရဲ့ လိုရင်းအကျဉ်းချုပ်ကို တင်ပြပါမယ်။ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းဟာ ညောင်တုန်းမြို့က ဓမ္မာစရိယဆရာတော် ပြောသလို ရောမ သမထကြီးလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ရောမဝိပဿနာကြီးပေါ်ဆိုတာကို မိတ်ဆွေရဲ့ဉာဏ်နဲ့ ဆုံးဖြတ်ပေါ့။

အခါတပါးဌ မြတ်စွာဘုရားဟာ သာဝတ္ထိပြည် ဝိသာခါရဲ့ ပြဿာဒ်ဖြစ်တဲ့ ပုပ္ပရုံကျောင်းမှာမျှားစွာကုန်သောအလွန်အလွန်

ထင်ရှားကုန်သော တပည့်မ-ထေရီတို့နဲ့အတူ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါတယ်။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားဟာ ရဟန်းတို့အား အနှီဒေသနာကို ဟောကြားပါတယ်။

ရဟန်းတို့— ဤရဟန်းအပေါင်းခဲ့ ထွက်သက် ဝင်သက်ကို အောက်မေ့မှု "အာနာပါနဿတိ" ပွားများအားထုတ်မှုကို လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ရှိကုန်၏။ ရဟန်းတို့၊ ထွက်သက်ဝင်သက်ကို အောက်မေ့မှု "အာနာပါနဿတိ"ကို ပွားများလေ့လာသည်ရှိသော် မျှားသောအကျိုးရင်း၊ အကျိုးဆက် ရှိ၏။ ။ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိကို ပွားများလေ့လာသည်ရှိသော်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို ပြည့်စေကုန်၏။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို ပွားများလေ့လာကုန်သည်ရှိသော် ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးတို့ကို ပြည့်စေကုန်၏။

ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတို့ကို ပွားများလေ့လာသည်ရှိသော် အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြည့်စေကုန်၏။

ရဟန်းတို့၊ အာနာပါနဿတိကို အဘယ်သို့ ပွားများလေ့လာသည်ရှိသော်၊ မျှားစွာသောအကျိုးရင်း၊ အကျိုးဆက်၊ ရှိသနည်း၊ ရဟန်းတို့—ရဟန်းသည်၊ တောသို့ကပ်သည် ဖြစ်၍ရင်း၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည် ဖြစ်၍ရင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍ရင်း၊ တင်ပလွင်ခွေ၍ ကိုယ်ကိုဖြောင့်မတ်စွာထားပြီးလျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု သတိကို ဖြစ်စေ၍ ထိုင်နေ၏။ ထိုရဟန်းသည် သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင် ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေ၏။ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာလျှင် ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေ၏။ စသည်ဖြင့် ဟောကြားပါတယ်။ ထိုနောက်ဆက်လက်၍—

(၁) ရဟန်းသည်၊ (က) ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လ၊ (ခ) ဆင်ခြင်တတ်သောပညာ၊ (ဂ) အောက်မေ့တတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟူသောလောကဌ(ဃ) အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက်ပြီးလျှင်၊ ပထဝီ စသော ဓာတ်လေးပါးအပေါင်း "ကာယ"၌ ဝါယောဓာတ် ဟူသော အစိတ် "ကာယ" ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ ရဟန်းတို့၊ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်တို့ကို ပထဝီဓာတ်စသော ဓာတ်လေးပါးတို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်ဟူသော ကာယဟူ၍ ငါဟောဏ်.... စသည်တို့ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ ။ဤနည်းနဲ့ ပွားများလေ့လာခြင်းဟာ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတာ။ ။မိုးကြိုး)

(၂) ရဟန်းသည်။ ။သုခဝေဒနာစသော အပေါင်းဝေဒနာတို့၌ သုခဝေဒနာဟူသော အစိတ်ဝေဒနာကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍နေ၏။ ရဟန်းတို့ ထွက်သက်-ဝင်သက်တို့ကို ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းခြင်းကို သုခဝေဒနာစသော ဝေဒနာသုံးပါးကိုတွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော သုခဝေဒနာဟူ၍ ငါဟောဏ်။ စသည်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ ။ဤကဲ့သို့ ပွားများလေ့လာခြင်းဟာ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတယ်။ မိုးကြိုး)

(၃) ရဟန်းသည် "စိတ်ကို ထင်စွာသိလျက် ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအုံ့" "စိတ်ကို ထင်စွာသိလျက်၊ ဝင်သက်ကို ဖြစ်စေအုံ့" ဟု ကျင့်၏။ "စိတ်ကို အလွန် ဝမ်းမြောက်စေလျက် ထွက်သက်ကို ဖြစ်စေအုံ့" "စိတ်ကို အလွန်ဝမ်းမြောက်စေလျက်၊ ဝင်သက်

ကို ဖြစ်စေအံ့"ဟု ကျင့်၏။ "စိတ်ကို ကိုးလေသာမှလွတ်စေလျက် စင်သက်ဝတ္ထုက်သက်ကို ဖြစ်စေအံ့" ဟု ကျင့်၏။ ထိုအခါ၌ ရဟန်းသည် စိတ်၌ စိတ်ကို အဖန်ဖန် ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍နေ၏။ စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပါတယ်။ (မှတ်ချက်။ ဤကဲ့သို့ ပွားများလေ့လာခြင်းဟာ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတယ်။ ။ မိုးကြိုး)

(၄) ရဟန်းသည် အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿတို့ကို ပယ်ခြင်းကို ဝိပဿနာပညာဖြင့် မြင်၍၊ ကောင်းစွာ လျစ်လျူရှုခြင်းရှိ၏။ ရဟန်းတို့၊ ထို့ကြောင့် ထိုအခါ၌ရဟန်းသည် တရားတို့၌ တရားကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ နေ၏။ (မှတ်ချက်။ ။ဤကဲ့သို့ ပွားများလေ့လာခြင်းဟာ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတယ်။ ။မိုးကြိုး)

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပွားများလေ့လာထားသော အာနာပါနဿတိသည်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ပြည့်စေ၏....ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ အကျယ်ကို သိလိုလျှင် မူရင်းသုတ်ကို ဖတ်ရှုပါခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။စာရှာတဲ့နေရာမှာတော့ သတင်းစာဆရာပီသပါပေတယ်။ ။ယခု ဦးမိုးကြိုးတင်ပြသွားတဲ့ ဘုရားဟော ဒေသနာအရဆိုရင် အာနာပါနဟာ သမထကြီးပါ၊ ဝိပဿနာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ ပြောဆိုခဲ့ရင် ဓမ္မဋ္ဌာယ် ဖြစ်မယ်ပေါ့နော်။

မိုးကြိုး။ ။ဓမ္မဋ္ဌာယ် ဖြစ်တယ်-မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ ပြဿနာကို ဧားချိတ်ထားပြီး၊ အာနာပါနဟာ သမထဖြစ်တယ်ဆိုရင် အာနာပါန၊ သမထချာန်ရအောင် ဘယ်လိုရှုရှိုက်ရတယ်ဆိုတာကို

သိသလား၊ ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ကြည့်ဘူးသလား ဆိုတာကို မေးကြည့်ဘို့ ကောင်းပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ • ။"ရှုးရှိရှုးရဲ၊ အထူးဘဲတာရှည်၊ စွန်းလွန်းထေရ်ဘုန်း၊ နေတန္ဒုန်းပမာညီ"လို့ စပ်ဆိုတဲ့ ခမဲ့ဆရာတော်ရဲ့ လက်ဝဲကလို့ မေ့ဖွားစအချိန်ကစပြီး အသက် ရှုလာခဲ့တဲ့ အတိုင်း ရှုရှိုက်ခဲ့ရင်၊ အာနာပါနစ္စာန် သမာဓိကို ရမှာပေါ့၊ ဘာမျှား ခက်ခဲစရာရှိလို့ ပါလဲခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ခက်ခဲစရာမရှိဘူးထင်ရင် စမ်းလုပ်ကြည့်ပေါ့။ စမ်းကြည့်ရင် ခက်တယ်-မခက်ဘူးဆိုတာ လက်တွေ့သိရမှာပေါ့။

ဘယ်အရေး ဘယ်ကိစ္စမျိုးမှာမဆို "ဆရာမပြရင်-နည်းမကျဘူး"လို့ ဆိုတယ်မဟုတ်လား။ အသက်ရှုရှိုက်နည်းဟာ အာနာပါနစ္စာန်၊ သမာဓိကို ရဘို့အတွက်ဖြစ်ခဲ့ရင် မိတ်ဆွေ ထင်သလောက် မလွယ်ဘူးခင်ဗျ။ ။ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကညီတော် အာနန္ဒာကို၊ ချစ်သား၊ ဆရာကောင်းကို အမှီရရှိသူဟာ သင်ပြောသကဲ့သို့ ယဇာ်ဝက်ကိုသာ ပြီးစေနိုင်သည်မဟုတ်၊ အကျင့်မြတ် အလုံးဒုံကိုပင် ပြီးစေနိုင်တယ်လို့ မဂ္ဂသံယုတ်၊ ဥပဓိသုတ်မှာ ဆိုဆုံးမတယ်မဟုတ်ပါလား။

ဒီပြဿနာမှာ မိတ်ဆွေက ကိုယ့်ဟာကိုယ်လုပ်လို့ အာနာပါနစ္စာန်၊ သမာဓိကိုရလိမ့်မယ်ထင်ရင် ကိုယ်တိုင်စမ်းကြည့်ပေါ့၊တလကိုးသတင်း စမ်းကြည့်လို့ မဖြစ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို လာပြောပေါ့။

ဒီနေရာမှာ စျာန်ဆိုတာ ဥပစာရနဲ့ အပ္ပနာစျာန်ကို ပင်မပြောလိုသေးပါဘူး။ ဒုက္ခဝေဒနာကို သည်းခံနိုင်တဲ့ ဝေဒနာ

သမာဓိဗျာန်လောက်ကိုဘဲ ပြောလိုပါသေးတယ်။ မိတ်ဆွေဟာ ကိုယ့်နည်း ကိုယ့်ဟန်နဲ့ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်လို့ ညောင်းညာကိုက်ခဲတဲ့ ဝေဒနာမျိုး ပေါ်လာတဲ့အခါ ဣရိယာပုထ်ကို မပြုမပြင်၊ မပြောင်းမလဲဘဲ၊ တနာရီ နှစ်နာရီ သုံးနာရီ အထိ၊ ဝေဒနာကို ဒေါမနဿမဖြစ်ဘဲ၊ ဥပေက္ခာရှုနိုင်တယ်ဆိုရင် မိတ်ဆွေရဲ့ အာနာပါန အားထုတ်နည်းဟာ မှန်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်ရဲ့နည်းဟာ နေရာတကျ မဖြစ်သေးဘူးလို့ ဝန်ခံရပါလိမ့်မယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ဟာ သဲအင်းဂူဆရာတော်နည်းကို "ဆရာ မပြ၊ နည်းမကျ" ဆိုတာလို၊ နည်းမှန်လမ်းမှန်မကျတဲ့အတွက် ယခု အားထုတ်နေတာ တနှစ်ကျော်ပြီဖြစ်ပေမဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို လျစ်လျူမရှုနိုင်သေးပါဘူး။ ကျွန်တော်က ငါဟာ စာပေတတ်သားဘဲ မိုးကြိုးဆိုတဲ့ စာမတတ်တဲ့ ငနဲထံမှာ တပည့်မခံဘူးဆိုပြီး ခင်ဗျားမသိအောင် တိတ်တိတ်ကလေး ကျင့်ပြီး အားထုတ်နေပါတယ်။ တနှစ်ကျော်လို့တောင် မဟန်သေးတဲ့အတွက် စိတ်ပျက်မိပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ကျွန်တော်ဟာ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ထံမှာ အားထုတ်နေတာ နှစ်နှစ်ကျော်ပါပြီ။ ဆရာတော်ဟာ ကျွန်တော်ကို အာနာပါနစျာန် သမာဓိ ထူထောင်နည်းကို ကျွန်တော်နဲ့တွေ့တဲ့အချိန်ကစပြီး သင်ကြားပေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ ငနဲဟာက ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူတတ်ကြီးထင်ပေမဲ့ အမှန်ကတော့ တော်တော်တုံး၊ တော်တော်အ,တဲ့လူပါ။ ဒါ

ကြောင့် သဲအင်းဆရာတော်ကိုယ်တိုင် သင်ကြားပေးတဲ့ အာနာပါနစျာန် သမာဓိထူထောင်နည်းကို တနှစ်ခဲ့လောက်ကြာတော့မှ ကောင်းစွာရိပ်မိ သိရှိလာပါတယ်။ ထိုနည်းမှန်ကိုရရှိပြီးနောက် ကိုယ်တိုင်စမ်းသပ် အားထုတ်ပြီးလို့ စိတ်ကျေနပ်မှုရကဲ့အခါ၊ နီးစပ်ရာ မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟမျှားကို စမ်းသပ်အားထုတ်ခိုင်းပါတယ်။ ဒီလိုသင်ပြပေးလို့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်းအားထုတ်တဲ့လူဟာ တရာမှာ တရာလုံး ဒုက္ခဝေဒနာကို အလွယ်နဲ့ ကျော်နိုင်တဲ့ အာနာပါနစျာန်သမာဓိကို ရကြပါတယ်။ မရသူမရှိပါ။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုရင်တော့ ရှေ့မျက်နှာနောက်ထားပြီး ဦးမိုးကြိုးထံမှာဘဲ အာနာပါနစျာန်သမာဓိ ထူထောင်နည်းကို သင်ယူရတော့မှာဘဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ယနေ့ကစပြီး တပည့် အမှတ်နဲ့ သင်ကြားပေးပါခင်ဗျာ။ တောင်းပန်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ဒီလိုဆိုရင်ဧတော့ မိတ်ဆွေနဲ့ အိမ်နီးချင်းဖြစ်တဲ့ အကယ်ဒမီ သုံးထပ်ကွမ်း ရုပ်ရှင်မင်းသား ဦးကျောက်လုံးထံမှာဘဲ အချိန်အားတဲ့အခါ သွားပြီး အာနာပါနစျာန်သမာဓိ ထူထောင်နည်းကို သင်ယူပေါ့။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုရင် သာလို့ပင် ကောင်းပါတယ်။ ဦးကျောက်လုံးဟာ သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်နဲ့ အားထုတ်တာ တော်တော်မရိုးရောက်နေပြီပေါ့၊ ဝမ်းသာလိုက်တာခင်ဗျာ။ သူနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ခင်မင်ရင်းနှီးပါတယ်။ အိမ်နီးချင်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ဆီမှာဘဲ သွားပြီးအားထုတ်ပါမယ်။

စာနိုကလေးတစောင်

မိတ်ဆွေ။ ။ဦးမိုးကြိုးက "လာပြီ-သာပြီ စာနိုနဲ့ ဂျာမန်က၊ မုန့်ဖက်ထုပ်"လို့ ပြောပြောနေတာကို ကျွန်တော်သဘောမပေါက်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တနေ့ကတော့ မိတ်ဆွေတဦးက "ညောင်တုန်းမြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ သုဓမ္မာသံဃ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ ကြော်ငြာချက်"ခေါင်းစဉ်နဲ့ လက်တဝါးလောက်ရှိတဲ့ စာနိုကလေးတစောင်ကိုပြတော့မှ ဦးမိုးကြိုးပြောနေတာ ဒါဘဲကိုလို့ သဘောပေါက်သွားပါတယ်။ ထိုစာထဲမှာ—

"မြို့နယ်အတွင်း မှီတင်း နေထိုင်ကြကုန်သော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်းတို့အား ကြားသိစေအပ်ပါသည်။

မှော်ဘီမြို့၊ နှောကုန်းရွာ၊ သဲအင်းဂူ ဘုန်းကြီးသည် မနှစ် (၁၃၁၀)ခုက၊ ညောင်တုန်းမြို့သို့ လာရောက်၍ တရားဟောကြားရာတွင် ၎င်းသဲအင်းဂူဘုန်းကြီးဟောကြားသော တရားများသည် ဘုရားဟော ပရိယတ္တိဒေသနာနှင့် မကိုက်ညီသဖြင့်၊ သံဃာတော်

များက လက်မခံကြကြောင်း”ဟူ၍ ပါရှိပါတယ်။ ၎င်းစာနီ ကလေးကို ၁၉၇၀ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလဆန်းမှာ ဝေဒဂယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အနှီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးမိုးကြီးရဲ့ ထင်မြင်ချက်ကို သိပါရစေခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။ပြည်သူလူထုကြီးက ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ပြီး ကိုးကွယ်ထားဘဲ့ ညောင်တုန်းမြို့၊ သုဓမ္မာသံဃာတော်အချို့က ကောင်းတယ်ထင်လို့ လုပ်ထာ၊ လုပ်ပေစေပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်စာတော်မြန်မာပြန်များ တွက်ပေါ်နေတဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ “သဲအင်းဂူဘုန်းကြီး ဟောကြားပေး တရားများသည် ဘုရားဟော ပရိယတ္တိ၊ ဒေလနှာနှင့်မကိုက်ညီဘူး” လို့ သိမ်းကြုံးပြီး ကိုယ်ထင်ရာ 'ကိုယ်ပြောလို့ရတဲ့ ခေတ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ ဆရာတော်ဘုရားများ သိရှိရပ်မဘို့ကောင်းပါတယ်။ ။အနှီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှည်ရှည်လျားလျား ကျွန်တော်မပြောကြားလိုပါ။ သို့ပေမဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်များ စဉ်းစားချိန်ဆနိုင်ဘို့ ဘုရားဟော အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်၊ ကောဒသကနိပါဋ်၊ ဂေါပါလသုတ်ကို တင်ပြပါမယ်။ ။သာသနာထိန်းကျောင်းနိုင်မည့် ရဟန်းနဲ့၊ မထိန်းကျောင်းနိုင်မည့်ရဟန်းကို နှိုးကျောင်းသားအင်္ဂါ(၁၁)ရပ်နှင့် ဥပမာဟပ်၍ ပြခြင်းဖြစ်တဲ့ ရဟန်းတို့ကျင့်အပ်သော အကျင့်ပြု။ နှိုးကျောင်းသား ဥပမာ ပြတရား ဖြစ်ပါဘယ်ခင်ဗျား။ ၎င်းကို အကျဉ်းတင်ပြပါမယ်။

ဂေါပါလသုတ်။ ရဟန်းတို့၊ အင်္ဂါ တဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော နှိုးကျောင်းသားသည် နှိုးအပေါင်းကို ဆောင်

ရှက်ရန် တိုးပွားအောင်ပြုရန်မထိုက်၊ အဘယ်တဆယ့်တမျိုးတို့ နည်းဟူမူ၊ နွားကျောင်းသားသည် (၁) ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ကို မသိ၊ (၂) လက္ခဏာ၌၊ မလိမ္မာ၊ (၃) ယင်ခြေးဥကို၊ မခွါတတ်၊ (၄) အနာကို၊ မဖုံးလွှမ်းတတ်၊ (၅) မီးခိုးမတိုက်တတ်၊ (၆) ဆိပ်ကမ်းကိုမသိ၊ (၇) ရေသောက်ပြီး၊ မသောက်ရသေးကိုမသိ၊ (၈) လမ်းခရီးကိုမသိ၊ (၉) စားကျက်၌၊ မလိမ္မာ၊ (၁၀) အကြွင်းမဲ့၊ နို့ညှစ်လေ့ရှိ၏၊ (၁၁) နွားတို့၏အဖ၊ နွားလားတို့ကို ပိုလွန်သော ပူဇော်ခြင်းဖြင့် မပူဇော်တတ်။ ဤအင်္ဂါတဆယ့်တမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော နွားကျောင်းသားသည်၊ နွားအပေါင်းကို ဆောင်ရွက်ရန်၊ တိုးပွားအောင်ပြုရန်မထိုက်။

ရဟန်းလို၊ ဤဒဟတူပင် တရားတဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် ဤခမ္မဝိနယ သာသနာတော်၌ကြီးပွားခြင်း စည်ပင်ခြင်း၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်အောင်ပြုရန်မထိုက်။ အဘယ်တဆယ့်တမျိုးတို့ နည်းဟူမူကား—

ရဟန်းတို့- သာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် (၁) ရုပ်ကိုမသိ၊ (၂) လက္ခဏာ၌၊ မလိမ္မာ၊ (၃) ယင်ခြေးဥကို၊ မခွါတတ်၊ (၄) အနာကို၊ မဖုံးလွှမ်းတတ်၊ (၅) ဒဏ်းကို၊ မပြုတတ်၊ (၆) ဆိပ်ကမ်းကိုမသိ၊ (၇) သောက်ရပြီးကို၊ မသိ၊ (၈) လမ်းကိုမသိ၊ (၉) စားကျက်၌၊ မလိမ္မာ၊ (၁၀) ဒကြွင်းမဲ့၊ ညှစ်လေ့ရှိ၏။ (၁၁) သံဃာ၏ရှေ့ဆောင်မထေရ် ရဟန်းတို့ကို ပိုလွန်၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့် မပူဇော်။

ထို့နောက် မြတ်စွာဘုရားသခင်က ထိုတဆယ့်တမျိုးတို့ရဲ့

အဓိပ္ပါယ်ကို သိနားလည်စေရန် ထပ်မံရှင်းလင်းဟောကြားပါတယ်။

၁။ အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ ရူပ်ကို မသိသူဖြစ်သနည်း။ ။ဤသာသနာတော်၌၊ ရဟန်းသည် "မဟာဘုတ်မလေးပါးနှင့် မဟာဘုတ်လေးပါးတို့ကို မှီသော ဥပါဒါရူပ်" ဟူသော ရူပ်အားလုံးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ၊ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် ရူပ်ကို၊ မသိသူဖြစ်၏။

၂။ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် "လူ့ခိုက်သည် (အကုသိုလ်)ကံဟူသော လက္ခဏာရှိ၏။ ပညာရှိသည်(ကုသိုလ်)ကံဟူသော လက္ခဏာရှိ၏"ဟု ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် လက္ခဏာ၌ မလိမ္မာသူ ဖြစ်၏။

၃။ ရဟန်းသည်၊ "ဖြစ်ပေါ်လာသော ကာမအကြံအစည် ကာမဝိဘက်"ကို လက်ခံထား၏။ မပယ်စွန့်၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဖျက်ဆီးလိုသော အကြံအစည် "ဗျာပါဒဝိတက်"ကိုရင်း၊ ညှဉ်းဆဲလိုသော အကြံအစည် "ဝိဟိံသာဝိတက်"ကိုရင်း၊ ဖြစ်တိုင်းသော ယုတ်ညံ့သော အကုသိုလ် တရားတို့ကို လက်ခံထား၏။ မပယ်စွန့်၊ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် ယင်ခေါ်းဥကို မခွါတတ်သူ ဖြစ်၏။

၄။ ရဟန်းသည်၊ မျက်စိဖြင့် ရူပါရုံကို မြင်သော်၊ မိန်းမ၊ ယောကျ်ား စသော အမှတ်နိမိတ်ကို စွဲယူလေ့ရှိ၏။ ပြုံးဟန်ရယ်ဟန် စသော အမူအရာ အမှတ်လက္ခဏာကို စွဲယူလေ့ရှိ၏။ ယင်းအကြောင်းကြောင့် စက္ခုဇွန်းကို မစောင့်စည်းမှုရှိနေသော ထိုရဟန်းကို မက်မောမှုအဘိဓျာ၊ နှလုံးမသာယာမှု၊ ဒေါမနဿ

တို့သည် အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ ထိုစကားပြန်ကို စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ မကျင့်၊ နားဖြင့် အသံကိုကြားသော်။ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နမ်းသော်။ လျှာဖြင့် အရသာကို လျက်သော်။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ကို ဝင့်ထိသော်။ စိတ်ဖြင့် သဘောကိုသိသော်။ မိန်းမယောကျ်ားစသော အမှတ်နိမိတ်ကို စဲ့ယူလေ့ရှိ၏။ ပြုံးဟန်ရယ်ဟန်ဖြင့်၊ အမှတ်လက္ခဏာကို စဲ့ယူလေ့ရှိ၏။ ယင်းအကြောင်းကြောင့် မနိန္ဒြေကို မစောင့်စည်းမူ၍ နေသော ထိုရဟန်းကို အဘိဓျာ၊ ဒေါမနဿတို့သည် အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် အနာကို မဖုံးလွှမ်းတတ်။

၅။ ရဟန်းသည် ကြားနာပြီး သင်ယူပြီးတိုင်းသော တရားကို အကျယ်အားဖြင့် သူတပါးတို့အား မဟော၊ ဤသို့လျှင် ထိုရဟန်းသည် အခိုးကို မပြုတတ်သူဖြစ်၏။

၆။ ရဟန်းသည်၊ အကြားအမြင်များသော သုတ်၊ အဘိဓမ္မာကို ဆောင်သော၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သော ရဟန်းတို့အား ချဉ်းကပ်၍ မမေးတတ်၊ ထိုရဟန်းအား ထိုအသျှင်တို့သည် မဖွင့်သေးသည်ကိုလည်း မဖွင့်ပြကုန်၊ ယုံမှားမှု၏တည်ရာ အကြောင်းတရားတို့၌ ယုံမှားမှုကို မပယ်ဖျောက်ကုန်။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် ဆိပ်ကမ်းကို၊ မသိ။

၇။ ရဟန်းသည်၊ သုတအဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို ဟောလတသော်၊ အနက်ကို သိနားလည်မှုမရ။ တရားနှင့်စပ်သော ဝမ်းမြောက်မှုကိုမရ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ သောက်ပြီးကို၊ မသိ။

၈။ ရဟန်းသည်၊ မြတ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ကို၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မသိ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ လမ်းကို၊ မသိ။

၉။ ရဟန်းသည်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ မသိ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ စားကျက်၌၊ မလိမ္မာသူ ဖြစ်၏။

၁၀။ ရဟန်းအား၊ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါရှိကုန်သော ဒါယကာတို့သည် သင်္ကန်း၊ ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးအသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရှေးရှုဆောင်၍ ဖိတ်ကုန်၏။ ထိုဖိတ်ရာ၌ ရဟန်းသည် ခံယူရန် အတိုင်းအရှည်ကို၊ မသိ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည်၊ အကြင်းမဲ့၊ ညစ်လေ့ရှိသူ ဖြစ်၏။

၁၁။ ရဟန်းသည်၊ သံဃာ့ရှေ့ဆောင် မထေရ်ရဟန်းတို့၌ မျက်မှောက်မျက်ကွယ်တို့၌ ကာယကံမေတ္တာ၊ ဝစီကံမေတ္တာ၊ မနောကံမေတ္တာကို၊ ရှေးရှုမတည်စေ။ ဤသို့လျှင် ရဟန်းသည် သံဃာ့ရှေ့ဆောင် မထေရ်ရဟန်းတို့ကို ပိုလွန်သော ပူဇော်ခြင်းဖြင့် မပူဇော်တတ်သူ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့၊ ဤတရား တဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ ဤဓမ္မဝိနယ သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်ရန်မထိုက်။

ထိုနောက် မြတ်စွာဘုရားက တရားတဆယ့်တမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း၊ စည်ပင်ပြန့်ပြောခြင်းကို ရောက်ရန်ထိုက်၏။ အဘယ် တဆယ့်တမျိုးတို့နည်းဟူမူ—

ရဟန်းသည်၊ ရုပ်ကိုသိ၏။ လက္ခဏာ၌၊ လိမ္မာ၏။ ယင်ချေးဥကိုခွါတတ်၏။ အနာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်၏။ အခိုး ထုတ်တတ်၏။ ဆိပ်ကမ်းကိုသိ၏။ သောက်ရပြီးကို သိ၏။ လမ်းကိုသိ၏။ စား

ကျက်ဌလိမ္မာ၏။ ချင်းချန်ရှိနို့.သ္ဘစ်လေ.ရှိ၏။ သံသာ့ရှေ.ဆောင် မထေရ်ရဟန်းတို့ကို ပိုလ္ဒန်ခသ ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်ဘာ၏။

ထိုတရား တဆယ့်တမျိုးဘို့နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်၊ သာသနာတော်၌ ကြီးပွားခြင်း၊ စည်ပင်ပြုနှံ့ခြောခြင်းသို့ ရောက်ရန်ထိုက်၏ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်ခင်ဗျား။ အနှစ် ဒုတိယတဆယ့်တမျိုးကတော့၊ ပထမ တဆယ့်ဘမျိုးတို့ရဲ. ဆန့်ကျင်ဘက်ဘရားများ ဖြစ်ပါ့တယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလို ဘုရားဟောဒေသနာဘွဲ့ အခိုင်အမာ ရှိပါရက်ကနဲ့၊ သဲအင်းဂူ တရားဟာ၊ ဘုရားဟောနဲ့ မကိုက်ဘူး ပြောတာက ဘာသဘောလဲဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ဘာသဘောရှိမှာလဲ၊ ခြောချင်လို့ ပြောတဲ့သဘောပေါ့။ ဘုရားအလိုတော်ကျ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်များကို အဖတ်သမား၊ အဟော်သမား၊ အရှုတ်သမား၊ အကြံသမားများဟာ မသိနိုင်ဘူး၊ အခရေးသမားများကိုလဲဆည့်ယူရ မှာပေါ့လေ၊ အမှန်ကတော့ အကျင့်သမားသာ မုချသိနိုင်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား အထင်အရှား ဟောသားဘာကို လေးစားယုံကြည်ပြီး ကျင့်ကြည့်ရင် အမှားအမှန်ကို ကောန်သိမည် ဖြစ်ပါတယ်။ မကျင့်ဘဲနဲ့ ပြောနေခြင်းမျိုးကတော့ အဆံမပါတဲ့ သကြံ်နန်အမြောက်မျိုးသာ ဖြစ်မှာပေါ့။

၂

အသုဘာနုပဿီသုတ်။ ။အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းနဲ့အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းနှစ်ခုကိုပွားတဲ့ပြီး၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခြင်း ကျင့်စဉ်နဲ့ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်နိုင်ကြောင်း၊ ဘုရားဟော ဒေသနာ

တခု ရှိတယ်လို့ မိတ်ဆွေ တဦးက ပြောပြလို့ အနှီသုတ်ကို ကျွန်တော်ရှာပါတယ်။မတွေ့ပါ။ ဦးမိုးကြိုးကွေ့ဘူးရင် အဲဒီသုတ်ကို တင်ပြစေချင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။အနှီသုတ်ကို ခင်ဗျားသိချင်တယ်ဆိုရင် တင်ပြပါမယ်၊ ဣတိဝုတ်ပါဠိတော် (မြန်မာပြန်) တတိယနိပါတ်၊ အသုဘာနုပဿီသုတ် ဖြစ်ပါတယ်။

ရဟန်းတို့ (၁) ခန္ဓာကိုယ်၌ အသုဘအခြင်းအရာကိုရှုလျက် နေကြကုန်လော့။ (၂) အာနာပါနဿတိသည်လည်း သင်တို့၏ ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၌ ရှေးရှုတည်စေ ကြကုန်လော့၊ (၃) အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စဟုရှုလျက် နေကြကုန်လော့။

(၁) ရဟန်းတို့ ခန္ဓာကိုယ်၌ အသုဘအခြင်းအရာကို ရှုလျက် နေကြကုန်သော သူတို့အား တင်တယ်သည့် အဖြစ်ဟူသော သုဘခေတ်ကြောင့် ရာဂကိန်းဝပ်မှု ရာဂါနုသယသည် ကင်းပျောက်၏။

(၂) အာနာပါနဿတိ၏ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌ ရှေးရှုတည်မှုကြောင့် အပဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲခြင်းအဘို့ရှိကုန်သော လိုအင်ဆန္ဒအာသယသို့ အစဉ်လိုက်တတ်သည့် မိစ္ဆာဝိဘက်တို့သည်မဖြစ်ပေါ်ကုန်။

(၃) အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၌ အနိစ္စဟုရှုလျက်နေကြကုန်သော သူတို့အား အဝိဇ္ဇာမောဟ ကင်းပျောက်၍ ဝိဇ္ဇာဉာဏ် ဖြစ်ပေါ်၏။

ဤအနက်သဘောကို မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူ၏။ ထိုသုတ်၌ ဤအနက်သဘောကို—

"ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော အခါခပ်

သိမ်း ကောင်းစွာမြင်သော ထိုရဟန်းသည် ခန္ဓာကိုယ်၌အသုဘ အခြင်းအရာကို ရှုသည်ဖြစ်၍ရင်း၊ ထွက်သက်ဝင်သက်၌ထင်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုကို ရှုသည် ဖြစ်၍ရင်း ထိုအလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့ ချုပ်ငြိမ်းရာ၌ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိဖြင့် လွတ်မြောက်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်းသည် အဘိညာဏ်ကိစ္စပြီးဆုံးပြီဖြစ်၍ ငြိမ်းအေးပြီးလျှင် ယောဂလေးပါးကို လွန်မြောက်ပြီးသူ ဖြစ်တော့၏''ဟု ဤဂါထာဖြင့် ဆိုဖွယ်၏ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အနှစ်ဘုရားဟောဒေသနာဟာ အထင်အရှား ရှိပါလျက်ကယ်နဲ့ စာတတ်ပေတတ်အချို့မသိမြင်ဘဲ ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စာမတတ်တဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကျင့်စဉ်ဟာက ထိုအသုဘာနုပဿီသုတ်နဲ့ အံဝင်ဂွင်ကျ ဖြစ်နေတာဟာအံ့သြဘွယ်ရာ မကောင်းပေဘူးလားခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ဒါဘာကို ဘာကြောင့် ခွဲမနေရင် ကိုယ့်ငါးချဉ်မို့ ကိုယ်ချဉ်ကာ ရောက်နေပါမယ်၊ သဲအင်းဂူဆရာဟော် သင်ပြနေတဲ့ ကျင့်စဉ်ကို ဆန်းစစ်ပြမယ်၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ကစိတ်ရိုင်းစိတ်ယုတ်မာတွေကင်းပျောက်အောင် အာနာပါနစ္စာန် သမာဓိကို ထူးထောင်ခိုင်းပါတယ်။ အဲဒါကာယာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဘဲ မဟုတ်ပါလား၊ ထိုမှတဖန် ဝေဒနာကို ရှုပွားခိုင်းပါတယ်၊ နာကျင်ကိုက်ခဲစတဲ့ဝေဒနာတွေဟာ တခုပြီးတခု ပေါ်လာလိုက် ချုပ်ပျောက်လိုက်နဲ့ ဖြစ်ချုပ်နေတဲ့ မမြဲတဲ့လက္ခဏာ၊ ဆင်းရဲတဲ့ လက္ခဏာ အစိုးမရတဲ့ အနတ္တာ လက္ခဏာများကို ရှုပွားခိုင်းပါတယ်၊ အဲဒါဝေဒနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ဘဲ မဟုတ်ပါလား။

နာကျင်တဲ့ဝေဒနာကို အစ-အလယ်-အဆုံး သုံးပါးလုံးကို သိအောင်ရှုပွားရာက၊ နာကျင်တဲ့ဝေဒနာချုပ်ဆုံးသွားတဲ့အခါစိတ်ကလေးဟာ ချမ်းသာသွားတယ်၊ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက ရေကြည်ကြည်၊ ရေအိုင်ထဲမှာ ဖါးသူငယ်ကလေးဟာ မတုန်မလှုပ်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာ ဝပ်ပြီး၊ ချမ်းသာနေသလို တရားယောဂီဟာ ဒုက္ခဝေဒနာတွေခံစားရရာက ဒုက္ခဝေဒနာတွေ ချုပ်ဆုံးသွားလို့ သုခ ချမ်းသာကို စိတ်ကလေး ခံစားနေတယ်လို့ ဥပမာပေးပြီး၊ ဟောပြောလေ့ရှိပါတယ်၊ အဲဒါဝေဒနာနှုပသနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်က စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်သို့ သူ့အလိုလို ကူးပြောင်းသွားခြင်း မဟုတ်ပါလား။

ထိုနောက် ဒုက္ခဝေဒနာတွေဟာ, တဖန်ပြန်ပြီး ပေါ်လာကြပြန်ပါတယ်၊ နာကျင်တဲ့ဝေဒနာပျောက်ပြီး၊ ကိုက်ခဲတဲ့ ဝေဒနာရောက်လာပါတယ်၊ အဲဒီလို ဒုက္ခဝေဒနာတွေဟာ တခုပေါ်လာလိုက်၊ ချုပ်ပျောက်သွားလိုက်၊ နောက်တခုပေါ်လာလိုက် ချုပ်ပျောက်သွားလိုက်နဲ့ ကရွတ်ကင်းရှောက် ဖြစ်နေဖန် များလာတဲ့အခါယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဆင်ခြင်တယ်၊ အော်–ပထဝီ၊တေဇော အာပေါ၊ဝါယောဆိုတဲ့ဓာတ်ကြီးလေးပါးဟာ ထာဝစဉ်ပြောင်းလဲ ဖေါက်ပြန်နေကြပါကလား၊ ဒီလိုဓာတ်ကြီးလေးပါးဖောက်ပြန် ပြောင်းလဲခြင်းကို စိတ်ကလေးဟာ သူ့သဘောသူဆောင်ပြီး ဖြစ်ပျက်နေကြပါလားလို့ ဓမ္မသဘောကို ဆင်ခြင်ပါတယ်၊ အဲဒီလို ဆင်ခြင်တာဟာ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ဘဲ မဟုတ်ပါ့လား၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဟာဖြင့် သူ့သဘောနဲ့ သူ့ပြောင်း

လဲသွားဘာကို ယောဂီဟာ အံ့ဝင်ဂွင်ကျ လိုက်လိုက်ပြီး၊ သိမြင်ရှုပွားနေရာက အခါနှိုးကျရောက်တဲ့အခါ—

၁။ ရူပ်-နာမ်ကို အနိစ္စအားဖြင့်ရှုမြင်တဲ့ ယောဂီဟာ "ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကိုမမြဲဟုရှုသည်ရှိသော်၊ အနုလောမခန္တီဉာဏ်ကိုရ၏။ ငါးပါးသော ခန္ဓာ၏တို့ချုပ်ခြင်းသည် မြဲသောနိုဗ္ဗာန်တည်း။ ဤသို့မြင်သည်ရှိသော် မဂ်သို့ဝင်၏" ဆိုတဲ့ ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ်ပါဠိတော်၊ ပညာဝဂ်လာ ဝိပဿနာ ကဿဘအရ—

မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်တို့ဟာ အစဉ် အတိုင်းပေါ်လာပြီး၊ ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သောတာပတ္တိမဂ်ရတဲ့ အရိယာကြီးဖြစ်သွားပါတယ်။

၂။ ရူပ်-နာမ်ကို ဒုက္ခအားဖြင့် ရှုမြင်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို ဆင်းရဲဟု ရှုသည်ရှိသော် အနုလောမခန္တီဉာဏ်ကိုရ၏။ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်ချမ်းသာသော နိုဗ္ဗာန်တည်း။ ဤသို့မြင်သည်ရှိသော်၊ မဂ်သို့သက်ဝင်၏ဟူသော အတိုင်းရင်း။

၃။ ရူပ်-နာမ်ကိုအနတ္တအားဖြင့်ရှုမြင်တဲ့ယောဂီဟာ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည် ပရမတ္ထဖြစ်သော နိုဗ္ဗာန်တည်း၊ ဤသို့မြင်သည်ရှိသော် မဂ်သို့သက်ဝင်၏ ဟူသော အတိုင်းရင်း။

မဂ်ဉာဏ်၊ဖိုလ်ဉာဏ် ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်များကို အဆင့်ဆင့် ရရှိကာ သောတာပန်ကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။

အထက်မဂ်များကိုရရန်။ ။ထိုသောတာပန်ကြီးကို ဒုတိယ မဂ်သုံးပါးရရှိဘို့အတွက် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားဟာ အသုဘ

ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုရှုပွားခိုင်းပါတယ်၊ ဒီလိုရှုပွားတဲ့အခါ ၁။ ဒုတိယမဂ်နဲ့သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်ပါတယ်။ ၂ တတိယမဂ်နဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ပယ်သတ် လိုက်ပါတယ်။ ၃။ စတုတ္ထမဂ်နဲ့ ကျန်နေသေးတဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဘုရားဟာ ဗေဒနာနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့မိမိ ခန္ဓာကိုယ်တွေ့အကျင့်ကို ပေါ်ပြော သင်ကြား ပေးနေတဲ့ အတွက် သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားရဲ့ တပည့်ယောဂီ အရေ အတွက်ဟာ တနေ့တခြားဒီရေအလားကဲ့သို့ တိုးပွားများပြားနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။တင်ပြပုံကတော့ ရှင်းလင်းပြတ်သားလုပါပေတယ်၊ ဒါထက်ခင်ဗျားလို ဘာသာပြန်ကလေး ဘာလေးကိုဖတ်ပြီး၊အဖတ်သမား အမေးသမား၊ လူတွင်ကျယ်လုပ်သူများ သတိထားဘို့ ကျေးဇူးရှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရား ရေးသားအပ်တဲ့ တေးထပ်ကလေးကို တင်ပြပါမယ်။ မုံရွာမြို့အနီး ဆားတုန်းရွာနေ တပည့်မောင်ရောင်နီသို့ ရေးပေးသော ပိဋ္ဌကတ်အစွယ်ချိုးတေးထပ်ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်ခင်ဗျား။

ပိဋ္ဌကတ်အစွယ်ချိုးတေးထပ်။ ။တပိုင်းကြောင် ကျက်စာ ရရုံနှင့်၊ခက်ပါလို့ သဘောဥာဏ်၊ တက်မာန အပြောသန်တယ်၊ ဒေါသမာန်ထူပွား၊ စောဒကတုဘက်လာလျှင် သူ့ထက်ငါခြိုင်းတဲ့လူစား၊ ဘုရားဟောမြတ်ဓမ္မခန်ကို၊တတ်လေဟန် ယောင်ဝါး၊ ပရမတ်ပြန် အကြောင်သမားတွေတို့ ထောင်လွှားကြ သူ့ထက်ငါ၊အသိဥာဏ် တထွာလောက်ကယ်နှင့်ညှာမထောက် ဟောတတ်

လှုပါ၊ ပရိသတ်ထောမနာအောင်၊ စောဒနာဥာဏ် အကောက်တွေနှင့်၊ ကန်အကျောက် အတင်းမရှောင်၊ ငြင်းတဲ့ လူ့ဘောင်၊ ပိဋ္ဌကတ်အစုယ်ထောင်လျှင်၊ အပါယ်ဘောင် ဆင်းရ လိမ့်လေး။ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ကောင်းပါပေတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်လိုလူစား အထူးသတိပြုထားဘို့ ကောင်းလှပါတယ်၊ ဒါထက် ကျေးဇူးမျှင်လယ်တီဆရာတော်ဘုရားက မိတ်ဆွေတို့လို တရားအားမထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်သော ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်မောင်ဩဘာ.ကို ဆိုဆုံးမတဲ့၊ သတိသံဝေဂ တေးထပ်ကလေးကိုလဲ နားထောင်ပါအုံးပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်ရွတ်ပြပါအုံးမယ်။

သံဝေဂတေးထပ်။ ။ငါးအာရုံ အင်အစု၊ ခင်မင်မှုနှင့် နေ့ကုန်၊နင်ယခုမေ့ပုံလို၊ တွေ့မကြုံစခန်း၊ ပါယ်လေးဝ သောကဘုံ မှာ၊ မျှောရရုံရှိတော့ခမန်း။ အောက်ဝီစိသောင်းအင်္ဂုမှာ၊ ခေါင်းမမြှုစတမ်း၊ ဒေသနာ ထင်အလင်းရယ်နှင့်၊ နင်အဖျင်းပိုထက်သာပို၊ သည်လောဘစရိုက်အိုကို။ မလိုက်လိုရှောင်ပစ်လို့ ၊နောင်အသစ် တကယ်ပြင်လျှင်၊ ကောင်းဘို့အစဉ်၊ ခွင့်သာခိုက်ကမ၊ မလိုက်ချင်လျှင်၊ အမိုက်နင့်ပြင်ရှိသေးလေလိမ့်လား၊ ခွင့်သာဆဲ ကမှမခဲချင်လျှင် အရှုံးနင့်ပြင် ရှိသေးလေလိမ့်လား။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... တဘက်တဂိုးစီဆိုတော့ သရေပွဲပေါ့ဗျာ၊ ဟုတ်လား၊

နင့်ဘရူးနှမ်း၊ ရဟန်းပေါ့ပျက်

မိုးကြိုး။ ။ဟလို.... လူပြန်တော် သညာရှိကြီး ကြွလာပြီ ကိုး၊ လာပါ....လာပါ....ထိုင်ပါ၊ခင်ဗျားအလာကိုဘဲ ကျွန်တော် စောင့်မျှော် နေပါတယ်။

လူပြန်။ ။ဘယ်လိုလဲ သူ့ဆရာ၊ ကျွန်တော့ကို လူပြန် တော်ပညာရှိလို့ မခေါ်ဘဲ၊ ဘာကြောင့် သညာရှိလို့ ချိုးချိုး ဖဲ့ဖဲ့ဒုတ်ထိုး အိုးဖေါက်ချောက်လိုက်ရတာလဲဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ကျွန်တော်ရဲ့အာဘော်မဟုတ်ပါ၊ ဆရာတော် ကြီးတပါးက= (ပိဋ္ဌကတ်တတ်၊ သညာမှတ်၊ ပညတ်ဟောတတ် ပါ) (ပညတ်ဆိုတာသက္ကာယာ၊ဘယ်ခါမလွတ်ပါ) (သက္ကာယရှိ၊ စ့ဒိဋ္ဌိ၊ငြိ၏အပါယ်မှာ) လို့ သံခိပ်စပ်ဆိုတော် မူသောအတိုင်း သညာမျိုလို့ ခေါ်လိုက်ခြင်းမြစ်ပါတယ်။ စိတ်မရှိပါနဲ့နော်၊ သ ညာနဲ့ပညာကို ခွဲပြောချင်လို့ စကားဖန်ထိုးကာ နိဒါန်းပျိုးလိုက် တာပါ၊ လူပြန်တော်ပညာရှိတွေကို စော်ကားချင်လို့ မဟုတ်ပါ ဘူးဗျာ။

တဖန်ရှေတောင်မြို၊ ကျိုးသဲလေးထပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး စီရင်ရေးသားတော်မူတဲ့ ဇီနတ္ထပကာသနီကျမ်းမှာ "နင့်ဘရူးနှမ်း

ရဟန်းပေါ့ပျက်၊ ငါ့ကိုမက်၍ လူထွက်လာသည်၊ ပညာပေတုံး ထမင်းဖြုန်း (ခေါင်း)တုံးမဲ့ရဲ့သား၊ ဟဲ့—အိပ်ပါတော့လား” လို့ ဥပဂေါရဟန်းလူထွက်ကြီးအား ခုစ်ဇနီးမဆာဝါက၊ ကလေး ချော့ သီချင်းနဲ့ ပြက်ရယ် ပြောင်လှောင်ထားပုံ ရေးသားထား ခြင်းကို ဖတ်ရှုရပြန်တဲ့အတွက် လူပြန်မတော်သည်ဟု လို့ ခေါ်ဆို လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့ပြင်၊ တမနေ့သဘ္ဘမှာ၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော် ဘုရားက တ ပည့်ဒကာရင်းတဦးဖြစ်တဲ့ ရဟန်းလူထွက်ကြီး တဦးကို—

ဆရာတော်။ ။ဒကာကြီး ဘယ်နှစ်ဝါ ရမှလူထွက်ခဲ့သလဲ။

လူထွက်။ ။တပည့်တော်(၁၅)ဝါရခဲ့ပါတယ်ဘုရား။

ဆရာတော်။ အင်း..... (၁၅)ဝါဆိုတော့၊ နှမြောစရာ ကြီးဘဲ၊ ယခု ဦးပဉ္စင်းဆိုရင်၊ ကိုးဝါဘဲ ရသေးတယ်။ ဒါထက် ဒကာကြီးဘာဖြစ်လို့ လူထွက်တာလဲ။

လူထွက်။ ။ရုပ်—နာမ်ကို—မသိလို့ပါဘုရား။

ဆရာတော်။ ။စာလိုပြောရင်၊ ရုပ်—နာမ်ကို—မသိလို့ရယ် လို့၊ ပြောရမှာပေါ့။အရုပ်စကားနဲ့ သဘောကို ပြောမယ်ဆိုရင် တော့၊ မိန်းမမြင် မိန်းမလိုသိလို့ ပေါ့။ ချောတာမြင်ချောတယ်လို့ သိလို့ ပေါ့။ လှတာမြင် လှတယ်လို့ သိလို့ ပေါ့။ဝတာမြင် ဝတယ် လို့ သိလို့ ပေါ့။ အဲဒါကြောင့်၊ လူထွက်တာဘဲမဟုတ်ပါလား။

လူထွက်။ ။မှန်ပါတယ်ဘုရား (ပရိသတ်များ ဝိုင်း၍ ရယ် မောကြသည်။)

ပညာရှိ စကား။ ။ထို့ပြင်၊ ပိဋ္ဌကတ် ပညာရှိ တဦးက

၁။ ရန်အပေါင်းကို၊အော်ပါလျက်လည်း၊ သူ့ရဲ့ကောင်းမမည်။
၂။ ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံကို၊ ဆောင်ပါလျက်လည်း၊ ပညာရှိမမည်။
၃။ တထောင်သောအမေးပုစ္ဆာကို ဖြေဆို နိုင်ပါလျက်လည်း၊ စကားတတ်မမည်။ ၄။အဝိဇ္ဇာပါသော ဒါနသည်လဲ ဒါနမမည်။

၁။ငါးပါးသော၊ ဂုဏ်ရှိတို့ကို၊ စောင့်ရှောက်နိုင်သော သူသည်သာ၊သူ့ရဲ့ကောင်း မည်၏။ ၂။ တည်ကြည်မှုနှင့်ကင်းသော၊ သစ္စဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ် သည်သာ၊ စကား !တတ်မည်၏။ ၃။ သတိပဋ္ဌာန်၌လာသော၊ တရားကို- ကျင့်သောသူသည်သာ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ မည်၏။—ရုပ် နာမ်ကို၊ တကယ်သိသောအသိ အလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာနှင့် လူခြင်းသည်သာ၊ ဒါနမည်၏-လို့ရေးသားထားပြန်ပါတယ်ခင်ဗျား။

လူပြန်။ ။ဒီပညာရှိတဦးရဲ့ စကားအရဆိုတော့၊ ၁။ ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံကိုဆောင်သူဟာ၊ ပညာရှိ—ပဏ္ဍိတမဟုတ်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို၊ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သူသည်သာ၊ ပညာရှိ ပဏ္ဍိတဟုတ်တယ်ဆိုတော့၊ ကျွန်တော်ဟာ၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်၊ သင်ကြားပြသနေတဲ့၊ ကာယ—ဝေဒနာ—စိတ္တ—ဓမ္မဆိုတဲ့၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါကို၊ အမြဲအား ထုတ်နေသူဖြစ်ပါတယ်။ဒါကြောင့်၊ကျွန်တော်ကို၊ လူဖြန်တော် —သညာရှိလို့၊ မခေါ် ထိုက်ပါ၊ လူပြန်တော်ပညာရှိလို့ သာ ခေါ်ဆိုထိုက်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒီလိုဆိုရင်၊ ကျွန်တော် မှားသွားပါတယ် ခင်ဗျား။အနှီးအညွှတ်တောင်းပန်ပါတယ်။ကျေနပ်တော်မူပါ။

လူပြန်။ ။ ကျေနပ် ပါတယ်ဗျာ၊ မူလ ပကတ္တိုးကိုက၊

မကျေနပ်လို့၊ ပြောနေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါထက်၊လယ်တီဆရာတော်ဘုရားဟာ တပည့်ကြီး၊ လယ်တီပဏ္ဍိတ၊ ဆရာဦးမောင်ကြီး လောင်း၊ဦးပဏ္ဍိတ၊ လူထွက်မယ်ကြားသိလို့ သံဝေဂ၊တေးထပ်ကလေးမျှားကိုရေးစပ်ပြီး၊ပေးပို့လိုက်တယ်လို့၊ဆိုပါတယ်။အဲဒီတေးထပ်ကလေးတွေကို၊ ဦးမိုးကြီး ရရင်၊ဆိုပြစမ်းပါဗျာ၊ နှားထောင် စမ်းပါရစေ။

မိုးကြီး။ ။ကျွန်တော် ဆိုပြပါမယ်၊ သေသေ ချာချာ၊နှားထောင်ပါ။

နိဗ္ဗာန်တေးထပ် မျှား။ (၁)အဝိဇ္ဇာပိတ်ကာဆို့၊မိုဆွဲမြိုပြင်ပြင်၊ဂျင်ဘွားလို့ ခင်မင်လျှင်၊လှင့်စင်မည်မလဲ၊အရိုးစုအပုပ်ကောင်ကို အဟုတ်ယောင်မှားဘူဘနန့်၊ အသုဘရုပ်တစ်ခွေ ငယ်၊ဓဟုတ်လေ ကိုယ်ထဲ၊ အပုပ်ရေစိုတ၌ဟာမို့၊ ယိုမစဲသူ့မှာ၊ သွေးသည်းချေပြီသလိပ်တွေက၊ တည်မဆိတ် လျှမ်းပြည့်သည်သာ၊ သို့ကလေက်ရှ ုံ စရာကို၊ လွန်တဏှာမက်စဲလို့၊ စက်ခဲမှာတပေပေမှန်းနစ်ကြပေ၊ တဏှာဖမ်းတဲ့၊ အကန်းတွေမှာ၊ အပန်းမပြေ ဟိုက်မောရှာကြလေး။ တဏှာပူးတဲ့အရှုးတွေမှာ၊ အမူးမပြေ မိုက်မောရှာကြလေး။ ။တဏှာလိုက်တဲ့ အမိုက်တွေမှာ၊ အဟိုက်မပြေပင်ပန်းရှာကြလေး။

၂။ ကိုယ်ခန္ဓာကောင်ရုပ်က၊ ဟောင်ပုပ်ပုပ်နံညီ၊ကိုးဒ္ဒါရပြွန်နဒီမှာ၊ရှုံ စလီပါဘဲ၊ ဤကာယရုပ်အရှင်ကို၊အဟုတ်ပင်မှတ်ကြမစ့ဲ သုဿာန်နှင့် တစပြင်မှာ၊ သူသေသွင်မလဲ၊ ချေးမျှက်ရေနှုပ်ခ၊ကာ၊ ပြတ်မစ့ဲစီးယို၊ အိုင်အနာ နှုအ ရှဲ့ငယ်နှင့်၊ တူတူဘဲမှတ်ကြ ကိုယ့်

ကိုယ်၊ မျှားတစု လူဗိုလ်မှာ၊အဟုတ်လိုထင်စဲ့လို့ ! စက်ဝဲဃသံသရာ မွှမ်းနှစ် ကြရှာ၊ ကမ်း တဘက် ခေမာ ကို၊ ရောက် နိုင်ပြီပါဘူး ကဲ့ လေး။

(၃)။ နှစ်မပါ ဗလာသုံး၊ အကာဖြုန်းစင်စင်၊ မသာတုံး ပြင်ပြင်၊ ထင်မြင်ဘွယ်မှန်စ၊ အနုတ္တာ ရုပ်ကောင်ငယ်၊ ညှီပုပ် ဟောင် ဆိုးညစ်တန်လှ၊ ခြောက်ဝတ္ထုဗြဟ္မသားဆိုင်မှာ၊ အမျှားပြိုင်ခိုကြ။ နာမ်ဝိညာဏ်ထိုမျှက၊ အိုဇရာ ဖြစ်ပုံ၊ ဝေထာင့်ငါးရာ ညစ်အကြေးတွေက၊ ရစ်အမြေး လှမ်းအုပ်လို့ခြုံ၊ စိုးမရတရားစုံကို ဇယားပုံတင်ဖွဲ့လို့ ၊မြင်တဲ့အောင်မတွယ်တာခဲ့သင့်လှပါ။ ရှင်သေ မင်း အတင်းလာလျှင်၊ မငြင်းနိုင်သာရခြေ လိမ့်လေး။

လူပြန်။ ။ ကျေးဇူးရှင်၊ လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားကြီး သီကုံး နှုန်းဖွဲ့သော၊ ကဗျာ မျှားဟာက၊ တယ်လဲ ပရမတ္ထ သ ဘာဝကို၊ ထိမိ လှပါပေ တယ်။ ဒါထက်၊ ဆက် စမ်းပါအုံးဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။တနေ့သဘ္ဘမှာ၊ကျေးဇူးရှင်၊ သဲအင်းဆရာတော် ဘုရားက၊ 'ဒကာကြီးဦးအုန်းခင် ရိုးရိုးခန္ဓာငါးပါးဟာ ရိုးရိုးသံနဲ့ ဥပမာတူတယ်၊ ဥပါဒါနိုခန္ဓာငါးပါး ကတော့၊ သံလိုက်ဓာတ် ရှိ နေတဲ့ သံလိုက်သံအထူးနဲ့တူတယ်။

ဒီဥပမာကိုဆက်ပြီး တင်စားကာ ပြောမယ်ဆိုရင် သံရိုးရိုးဟာ အခြားသံမျှားနဲ့ တွေ့ထိတဲ့ အခါ အခြားသံတွေကို ဆွဲမထား ဘူး၊ မတွယ်ကပ်ဘူး၊ သူ့ချည်းသတ်သတ်နေတယ်။

သံလိုက်ကတော့ အခြားသံမျှားနဲ့ တွေ့ထိတဲ့အခါ၊ ဆွဲထား တယ်၊ဖွဲ့ယ်ကပ်ထားတယ်။

ဒီတောဲ့ရိုးရိုးသံဟာ၊ရဟန္တာကြီးရဲ့စိတ်နဲ့တူတယ်၊ ဘယ်နည်း ဘယ်ပုံကူသလဲဆိုတာ ပြောပြမယ်။

၁။ မျက်စိနဲ့ အဆင်းတို့ ဆုံတွေ့တယ်ဆိုပါတော့၊ ဆုံတွေ့ခြင်းဖဿကြောင့်၊ ဝေဒနာခံစားမှုဖြစ်တယ်၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ခံစားမှုကို ခံစားမှုဘဲလို့၊ သစ္စာဥာဏ်ကို မရတဲ့အတွက် ငါဘဲ၊ သူဘဲ၊ ယောကျ်ားဘဲ၊ မိန်းမဘဲ၊ လှလိုက်တာ၊ ချောလိုက်တာ အထိရောက်သွားပြီး၊ စဲ့မက် တွယ်ဘာ သွားတယ်၊ စဲ့မက်တွယ်တာခြင်းကိုစာလိုက၊တဏှာ ဥပဒါန် ဘဝဘဝဘိစတဲ့၊ သံသရာစက်လယ်သွားတယ်လို့ ဆိုတယ်၊ ပုထုဇဉ်စိတ်ဆိုတာ အင်မတန်အားကောင်းတဲ့ သံလိုက်သံတုံးကြီးဖြစ်တယ်၊ မြင်တဲ့အဆင်းပေါ်မှာ ကြားတဲ့အသံပေါ်မှာ၊ နံတဲ့အနံ့ပေါ်မှာ၊ လျက်တဲ့အရသာပေါ်မှာ၊ ထိတဲ့အတွေ့ပေါ်မှာ၊ သိတဲ့ဓမ္မာရုံပေါ်မှာ မခွဲနိုင်၊မခွါရက် စဲ့မက်တွယ်တာသွားတယ်။

ဘုရားသခင်ဟော၊ကြားတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားဆိုတာ ဒီသံလိုက်ဘုံး၊ သံလိုက်ခဲနဲ့ တူတဲ့၊ ပုထုဇဉ်စိတ်၏ သံလိုက်ခာဝ်တွေ ချုပ်ပျောက် ကင်းငြိမ်းကုန်အောင် လုပ်တဲ့ တရားလို့ ဥပမာတင်စားပြီးပြောနိုင်တယ်။

၂။ အဲဒီပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုကျင့်ကြံအားထုတ်လိုက်တဲ့အခါ မြင်-ကြား-နံ-ထိ-သိကိစ္စတွေမှာ၊ဝေဒနာနာမ်ခံစားတဲ့ သဘောပါလားလို့ အမြင်မှန်ရပြီး၊ အမှန်ကိုသိသွားတယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊သတ္တဝါ၊ငါသူတပါး၊ယောကျ်ား၊မိန်းမဆိုတဲ့ အမှားမြင်အမှားသိတွေကို ပယ်သတ်လိုက်တယ်၊ ပုဂ္ဂလပညတ်ကို ပယ်ပြီး၊ ဝေဒနာခံစားခြင်းပညတ်ကို တွယ်လိုက်တယ်၊ ဒီအချိန်

မှာသံလိုက်တုံးကြီးဟာ သံလိုက်ခဲတစ်အနည်းငယ် ပျောက်ကင်းသွားတဲ့အတွက်၊ အားလျော့သွားတယ်၊ အပါယ်ခွဲလေးပါးကို ပို့မဲ့ခဲတစ်ဝေဟာ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ငြိမ်းသွားတယ်၊ အဲဒါဟာ သောတာပန်ကြီးဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ ထိုသောတာပန်ကြီး သိနေခံစားနေတဲ့ ဝေဒနာထဲမှာ (၁) သုခဝေဒနာ၊ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာ၊ (၃) ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသုံးမျိုးစလုံးပါရှိနေပါတယ်၊ ခံစားနေတယ်။ ဝိသာခါကျောင်းအမ၊ သောတာပန်ကြီးဟာ၊ ခင်ပွန်းသယ်ယောကျ်ားတွေ၊ သားသမီးမြေးမြစ်တွေ အလယ်မှာ သူ့ဌေးစည်းစိမ်ကိုခံစားနေတာဟာ သုခဝေဒနာကို ခံစားနေတာဘဲ မဟုတ်လား။

၃။ သကဒါဂါမ် ကျတော့ သုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်လိုက်တယ်။ ဒီလိုသုခဝေဒနာကို ပယ်သတ်ဖို့အတွက် တင့်တယ်တယ်၊ ကောင်းဘယ်၊ ဆိုတဲ့ သုဘအသင်ပျောက်အောင် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားရခြင်းဖြစ်တယ်။ မဂ်ဉာဏ်က သုဘသညာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်သတ်လိုက်တဲ့အခါ၊ သကဒါဂါမ် အရိယာကြီးဟာ တဒေါကလုံး မတင့်တယ်၊ မဒေါသဆိုတဲ့ အသုဘမြင် အသုဘသိ၊ မြင်သိသွားတယ်။ သကဒါဂါမ် အရိယာဟာ သုဘသညာကို ပယ်သတ်လိုက်လို့ အသုဘသညာကို တွယ်နေတယ်။ ဒီအချိန်မှာ သံလိုက်သံဘုံးကြီးဟာ ပဿဒ္ဓိအဆင့်ကဆက် ပို့မိုးအားလျော့သွားပြီ။ ကာမဂုဏ်လေးသာ ခေါင်းပါးသွားပြီ။

၄။ အနာဂါမ်အရိယာကြီးကတော့၊ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို ထပ်မံပယ်သတ်လိုက်တယ်။ သူ့အဖို့မှာ တဒေါကလုံးဟာဖြင့် သုခဝေဒနာဖြစ်စရာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်စရာ၊ ဘာတခုမျှ မရှိတော့ဘဲ

ဥပေက္ခာဝေဒနာချည်းဖြစ်နေတယ်။ ကာမကိုလေသာကိုအကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်လိုက်ပြီ။ ဒီအချိန်မှာ သံလိုက်သံကုံးကြီးဟာ သံလိုက်ဓါတ်တွေ အားကြီးလျှံနည်းကုန်ပြီ၊ သံလိုက်ဓါတ်မျှင် မျှင်ကလေးသာ ကျန်ရှိနေတော့တယ်။

၅။ ရဟန္တာကြီးဖြစ်သွားတော့ သံလိုက်ဓါတ်အားလုံး ချုပ်ဆုံးသွားတဲ့အတွက် ဘယ်သံမျှိုးနဲ့ ဘဲတွေ့တွေ့ မဆွဲယူနိုင်တော့ဘူး။ သံလိုက်ဓါတ်ကင်းပြတ်ချုပ်ငြိမ်းနေတဲ့ ရိုးရိုးသံဖြစ်သွားပြီး ဥပါဒါန်ခန္ဓာငါးပါးဟာ၊ ဥပါဒါန်တွေ ပြုတ်ကျသွားပြီး ရိုးရိုးခန္ဓာငါးပါးဖြစ်သွားပြီ၊ ဇာတိတရားချုပ်ငြိမ်းပြီ၊ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်းသွားပြီ။

ဒီတော့ ဒကာကြီး၊ တခုသတိထားဘို့က သဒ္ဓါဇိုလ်၊ ဝိရိယဇိုလ်၊ သတိဇိုလ်၊ သမာဓိဇိုလ်၊ ပညာဇိုလ်ဆိုတဲ့ ဇိုလ်ငါးပါးဘဲ ဖြစ်ဝယ်။ ၁။ သောတာပန်ဟာ ဇိုလ်ငါးပါး တကျပ်သားရှိတယ်ဆိုရင်၊ ၂။ သကဒါဂါမ်ဟာ ဇိုလ်ငါးပါး နှစ်ကျပ်သားရှိရမယ်။ ၃။ အနာဂါမ်ဟာ ဇိုလ်ငါးပါးလေးကျပ်သားရှိရမယ်။ ၄။ ရဟန္တာဟာ ဇိုလ်ငါးပါးရှစ်ကျပ်သားရှိရမယ်။

သဘောကတော့စက္ကူကို လောင်ကျွမ်းအောင်ရှို့ဘို့အတွက်၊ မီးခွက်ဆံမီးတောက်နဲ့ လုံလောက်စေပမဲ့ သံကိုအရည်ဖျော်ဘို့ဆိုရင် ကျောက်မီးသွေး ကောင်းကောင်းနဲ့ ဖါးဖိုထဲမှာထည့်ပြီး နာနာပါအောင်ထိုးပါမှ သံဟာအရည်ပျော်မယ်မဟုတ်လား။

ဇိုလ်ငါးငါး၊အားလျှော့နေရင် အထက်မင်အထက်ဖိုလ်တွေကို မတက်နိုင်ဘူးဆိုတာ ဒကာကြီးအထူးသတိထားပြီး။ ဇိုလ်ငါးပါး အင်အားကြီးမားအောင် အာနာပါနနဲ့ မပြတ်မလပ် ထူထောင်

ဘို့ မမေ့နဲ့ သတိမလစ်နဲ့....ဟူ၍ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားက ဆုံးမသြပါဒေးပါတယ်ခင်ဗျာ။

ဧရှေမန်း—သဲအင်းတရားပွဲ။ မိုးကြိုး။ ။၁၃၃၁-ခု တန်ခူးလဆန်း ၃ ရက်၊ ၄ ရက်၊ (ဧပြီလ ၉ ရက်၊ ၁၀ ရက်)နေ့သည် နှစ်သည် မန္တလေးမြို့၊ အိမ်တော်ရာဘုရား၊ ၁၄ ခန်းတန်းဆောင်းကြီးထဲမှာ တရားနှစ်ကြိမ်ဟောပါတယ်။ ရဟန်းပရိသတ်ဘရာကျော်နဲ့ လူပရိသတ် တထောင်ကျော်တို့ ကြွရောက်နာကြားကြပါတယ်။ ။ သဲအင်းဆရာတော်ဘုရားက၊ မဂ်လေးပါး ၁၁အုပ်သဲကအတိုင်း မိမိသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်လို့ သိပုံ၊ မြင်ပုံ၊ ဉာဏ်ထင်ပုံများကိုဘဲ ဟောကြားပါတယ်။

လူပြန်။ ။မန္တလေးမြို့တော်က ဆရာတော်များက သဲအင်း ဆရာတော်ဟာ စာလေ့မတတ်ဘဲနဲ့ သတ်ပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလားလို့ အပြစ်မပြောကြဘူးလား။

မိုးကြိုး။ ။ခင်ဗျားကြီးက စကားကောင်းပြောနေရာက ဖေါက်သွားပြန်ပြီ၊ မန္တလေးမြို့တော်က ဆရာတော်ကြီးများ ဟာက တကယ်တမ်းစာတတ်တဲ့ ဆရာတော်ကြီးများ ဖြစ်တဲ့အပြင် သူတော်ကောင်းကြီးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေသနာဉာဏ်မနှုးမနပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးပြောတဲ့စကားမျိုးကို ဘယ်ပြောပါ့မလဲ။ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဟာ မန္တလေးတောင်ခြေမှာ တည်းခိုသီတင်းသုံးပါတယ်။ ရဟန်းမျိုးဆရာတော် ဦးဇောတိကကို သွားပြီး ကန်တော့ဖတ်... "ယခုခေတ် ယခုအခါဟာ၊ လောဘ၊ ဒေါသ

မောဟ၊ မာနတွေ ကြီးမားတဲ့ခေတ်အခါ ဖြစ်တယ်။ သဲအင်းဆရာတော်က မိမိကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်တရားကို ဟောကြားသင်ပြပေးခြင်းကြောင့်၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာနတွေ နည်းပါးသွားစရာ အကြောင်းရှိတယ်။ ကိုးစားပြီးဟောကြားသင်ပြပေးပါဘုရား၊ တပည့်တော်ကတော့ ဝမ်းမြောက်ပါတယ်။ ။မန္တလေး ရောက်တဲ့အခါ၊ မန္တလေးတောင်ခြေမှာဘဲ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာသလို တည်းခိုပါဘုရားလို့ အမိန့်ရှိလိုက်ပါသေးတယ်ခင်ဗျား။

မြတ်ဝိုဘုရား၊ အာနာပါနပွားများပုံ။ မိတ်ဆွေ။ ။ ၁၉၇၀-ခု၊ ဇွန်လ ၁၃ ရက်နေ့စဲ့၊ သဘင်းဂျာနယ်မှာ အာနာပါနသုတ်၊ သမာဓိကို ပွားများခြင်းနဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး ပြီးစီးပုံကို ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်ကို ကိုးကားတင်ပြခြင်းကို စာဖတ်ပရိသတ်များ အတော်သဘောကျတယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။ ။ သဘောကျကြတဲ့သူများက အာနာပါနနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဗဟုသုတ တိုးပွားစရာ အချက်အလက် အသစ်အဆန်းကလေးများ ရှိသေးရင် ထပ်မံတင်ပြစမ်းပါလို့ တောင်းပန်ကြပါတယ်။ ။ ဒါပေမဲ့ ရေးစရာကုန်သွားလို့ မရေးတော်ရင်လဲ မရေးပါနဲ့ ပေါ့ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။အနော်ရထာမင်းလက်ထက်၊ ပုဂံပြည်သို့ ပိဋ္ဌကတ်တော်များ ရောက်ရှိလာတဲ့အချိန်ကစပြီး၊ ဆင်ဌမူ—ပိဋ္ဌကတ်တော် မြန်မာပြန်ကျမ်းများ၊ ပုံမနှိပ်မဖြန့်ဝေရသေးချိန်ထိအောင် မြန်မာပြည်မှာ ပရိယတ်သာသနာ ထွန်းကားတယ်ဆိုတာ ပါဠိ

စာပေကို ကောင်းစွာတတ်ကျွမ်းကြတဲ့ လက်တဆုတ်စာမျှသော ဆရာတော် သံဃာတော်များအဘို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ။ဆာဌမှု ပိဋကတ်တော် မြန်မာပြန် ကျမ်းများ ပေါ်ထွက်လာတဲ့အချိန် ရောက်တော့မှ လူညီးနေ၊လေ့အောင်း မြင်းတောင်းမကျန်၊မြန်မာ ပြည်တဝှမ်းလုံးသို့ ဘုရားဟော ဒေသနာဖြစ်တဲ့ ပရိယတ် သာသနာဟာ ပြန့်နှံ့သွားတယ်လို့ ဆိုသင့်ပါတယ်။ ။ထို့ဆဌမှု မြန်မာပြန်များ မပေါ်ပေါက်မီ၌ ကျေးဇူးရှင် မုံရွာမြို့ လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မြန်မာတို့ ကောင်းစွာ နားလည်သဘော ပေါက်နိုင်တဲ့ မြန်မာစကားပြေသက်သက်နဲ့ ဒီပနီပေါင်းတရား ကျော်ကို ရေးပြီး ပဲ့ဦးထွက်ပေးခဲ့တဲ့အတွက်လဲ အလွန်အကျူး အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ထိုက်ပါတယ်။ ။ဒီလိုအားကိုးစရာ အထောက်အထားတွေ မြောက်မြားစွာ ရှိနေတဲ့အပြင် သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရားကဲ့သို့သော ခန္ဓာကိုယ်တွေ အရိယာဆရာတော် ကြီးကို အမှီသဟဲရနေပြန်တော့ ရေးစရာ ပြောစရာ ကုန်သွားမယ် ဆိုရင် "ပညာပေတုံး၊ ထမင်းပြုံးတဲ့" ဖိုးသူတော် ဖြစ်နေမှာ ပေါ့ဗျ။

လူပြန်။ ။"တီးရင်မြည်ဘယ်"ဆိုလို့ တီးစမ်းကြည့်တာ ပါဗျာ။ စိတ်မရှိပါနဲ့နော်...." ဒါဆက် ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။ နာခံလျက်ပါ။

ဝိဘင်းပါဠိတော်။ မိုးကြိုး။ ။ဘိက္ခု၊ဝိဘင်းပါဠိတော်၊ တတိယပါရာဇိက ကဏ္ဍမှာ အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းအ ကြောင်းကို အနှီလို ဟောတော်မူခဲ့ပါတယ်။

"ရဟန်းတို့—ဤအာနာပါနဿတိ သမာဓိသည် ပွားများ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊ ငြိမ်လည်း ငြိမ်သက်၏။ မွန်လည်းမွန်မြတ်၏။ သုန်းလောင်းစရာလည်း မလို၊ ခွေမ်းသာသောနေရာ လည်းဖြစ်၏။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော အကုသိုလ်အယုတ် တရားတို့ကို တခဏခြင်း၊ ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းစေနိုင်၏။

"ရဟန်းတို့—ဥပမာမသော်ကား၊ နွေလတို့၏ နောက်ဆုံးလဋ္ဌ အသက်သို့ လွင့်တက်သော မြူမှုန့်ကို အခါမဲ့ (သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသော) မိုးကြိုးသည် တခဏခြင်း ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းအေး စေနိုင်သကဲ့သို့ ဤနည်းတူပင် ရဟန်းတို့ အာနာပါနဿတိ သမာဓိ သည် ပွားများလေ့လာအပ်သည်ရှိသော်၊ ငြိမ်လည်း ငြိမ်သက် ၏။ မွန်လည်းမွန်မြတ်၏။ သုန်းလောင်းစရာလည်းမရှိ၊ ခွေမ်းသာ သော နေရာလည်းဖြစ်၏။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော အကုသိုလ် အယုတ်တရားတို့ကို တခဏခြင်း ကွယ်ပျောက်ငြိမ်းအေးစေနိုင်၏။ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

လူပြန်။ ။ယခုအတိုင်းဆိုတော့ အာနာပါနဟာ သမာဓိ ကြီး ဖြစ်မနေပေဘူးလား။

မိုးကြိုး။ ။ဒီတော်ရှေ့ ဒီကနေ့ အခြမ်သူတနိုးမယားနဲ့ အခေါ်း အယူမတဲ့များ ဖြစ်လာသလား၊ အပြောင့်မစည်းစားဘဲ ကောက် ကောက်ကွေ့ကွေ့ဘဲ စည်းစားပြောဆိုနေပါတယ်။ ။နိုဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ ဂွင်ရှစ်ပါးဟာ (၁) သီလ၊ (၂) သမာ ဓိ၊ (၃) ပညာသိက္ခာသုံးပါးဘဲ ဟုတ်ပါလား၊ သမာဓိမရှိရင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပညာဖြစ်နိုင်မှာတုံ့လဲ။ ။အာနာပါန-ပဌမ-စတုက္ကအလုပ်ပြီးစီးလို့ ဥပစာရစျာန် အခြေခံရပြီးရင် သမထ

လုပ်ချင်ရင် သမထလမ်းသွား၊ ဝိပဿနာလုပ်ချင်ရင် ဝိပဿနာ လမ်းလိုက်ပေါ့။ အဲဒါလမ်းခွဲပါဘဲ။ ။ဒါမှုမဟုတ်ဘူး၊ ပထမ စျာန်၊ ဒုတိယစျာန်၊ တတိယစျာန်၊ စတုတ္ထစျာန်စတဲ့စျာန် တွေရောက်အောင် သမထလမ်းအတိုင်းသွားပြီးမှ ဝိပဿနာကို ကူးချင်ရင် ဘယ်အချိန်မဆို ကူးလို့ရပါတယ်။ ။မိတ်ဆွေဟာ စာပေတတ်တဲ့ ဘုန်းကြီးထွက်ပါလျက် ဥာဏ်ကိုလွှဲသုံးတတ်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ "လေ့နံခါးထစ်"လုပ်ပုံမျိုး၊ ပြောပုံမျိုး မလုပ် သင့် မပြောသင့်ပါဘူး။

လူပြန်။ ။တီးလှချည့်လား သူ့ဆရာ၊ နားထောင်လို့ ကောင်းအောင် တမင် ဆွဲပေးနေတာပါဗျာ။ ။ ဒါထက် ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ မိုးကြိုး။ ။ထို့ပြင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းဆရာကြီးက (၁) ဤအာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအမျိုးမျိုးကိုတွင် ဦးထိပ်သဘွယ်ဖြစ်သော အလုံးစုံသောဘုရား၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားစာပည့် သာဝကတို့၏ တရားအထူးကိုရခြင်း၊ မျက်မှောက် သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း၏ နိုးစွာသော အကြောင်းဖြစ်၏"လို့ ဆိုထားပြန်ပါတယ်။

(၂) တဖန် "အိုရဟန်းတို့ သတိလွတ်သောသူအား ပညာ အဆင်အခြင် ကင်းသောသူအား အာနာပါနသတိ သမာဓိ ဘာဝနာကို ငါဘုရားသည် ဟောတော်မမူ"ဟူ၍ဋ္ဌ။

(၃) ဤအာနပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်ကား ခက်ခဲ၏။ ခက်ခဲသော ဘာဝနာဖြစ်၏။ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသား

တော်၊ ဒယာကျားမြတ်တို့သာလျှင် နှလုံးသွင်းရာဌာနဖြစ်၏။ သမီသမီငယ်ငယ်မဟုတ်၊ သာမန်လူစားများ၊ နည်းနာကျကျ၊ သဘာဝအညီ၊ မှီဝဲနိုင်သည်မဟုတ်”ဟူ၍ဌင်း။

(၄) ဤအာနာပါနသတိ ကမ္မဌာန်းခွဲ အားကြီးသော သတိကိုဌင်း၊ ပညာဉာဏ်ကိုဌင်း၊ အလိုရှိအပ်၏။ သိမ်မွေ့နူးညံ့သော အဝတ်ကိုချုပ်သောအခါ သိမ်မွေ့သေးငယ်သောအတက်ကိုဌင်း၊ ထို့ထက်သိမ်မွေ့သေးငယ်သော အတ်နှပါးတွင်းသောစူးကိုဌင်း အလိုရှိအပ်သကဲ့သို့၊ ဤအတူ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အဝတ်နှင့်တူသော ဤအာနာပါန၊ ကမ္မဌာန်းကို ပွားများသောကာလ၌ အတ်နှင့်တူသော သတိကိုဌင်း၊ အတ်နဖါးထွင်းစူးနှင့်တူသော ထိုသတိနှင့်ယှဉ်သော အားကြီးသောပညာကိုဌင်း အလိုရှိအပ်၏၊ ဟူ၍ဌင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကြီးမှာ ဆိုထားပါတယ်ခင်ဗျား။

လူပြန်။ ။ဒီလို သာမန် လူစားများ နည်းနာကျကျ၊ သဘာဝအညီ မှီဝဲနိုင်သည်မဟုတ်လို့ ဆိုထားတဲ့အတွက် လူတိုင်း အားမတုတ်သင့်ဘူးလို့ တချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ ယူဆပြောဆိုနေကြတာပေါ့၊ ဦးမိုးကြီးတို့ သဲအင်းဂူတပည့်တွေကသာ ကိုယ့်ငါးချဉ် ကိုယ်ချဉ်ပြီး လူတိုင်းကို အာနာပါန အားထုတ်ခိုင်းနေတယ်လို့ ပြောဆိုနေကြပါတယ်။

မိုးကြီး။ ။ခင်ဗျားကြီးဟာ ဒီကနေ့အဘို့မှာ ကျွန်တော့ကို “ဂွတော”မယ်ဆိုတဲ့ အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ လာခဲ့တယ်ထင်တယ်။ ။ဒါထက် “အာနာပါနဟာ ယောဂျားမြတ်တို့၏သာလျှင် နှလုံးသွင်းရာဌာနဖြစ်၏”လို့ ပြောဆိုခြင်းဟာက ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များ စိတ်အားငယ်သွားအောင် ပြောခြင်းမျိုးမဟုတ်ပဲ ယောဂီတိုင်း

ကြိုးစားအားထုတ်ဘို့ တိုက်တွန်းခြင်းမျိုးသာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို လူပြန်တော်ကြီး နားလည်ဘို့ကောင်းပါတယ်။ ဝိုဂြိုဟ်အရာမှာ ငါဆရာဘဲ၊ ဒါကြောင့် ငါယူဆတာ မှန်ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ထားပြီး ငါတကောကောရင်လဲ သဘောပါဘဲ။

ဒါထက် အရိယမဂ်ကို ရခြင်းငှာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု ခြင်းငှါ တခုတည်းသောလမ်း၊ တကြောင်းတည်းသောလမ်းပေ တည်း၊ တခြားတပါးလမ်း မရှိဘူးလို့ မြတ်စွာဘုရား ဟော ကြားထားတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး အကျင့်မြတ် တရားကို ခင်ဗျား ဆန်းစစ်ကြည့်စမ်းပါ။

သတိပဋ္ဌာန်ဆိုတဲ့ ပါဠိစကားရဲ့အဓိပ္ပါယ်ဟာက လွန်စွာ တည်သောသတိ၊ ခိုင်မြဲစွာ တည်သောသတိလို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ဒါကြောင့်—

(၁) ထွက်သက်-ဝင်သက် အစရှိသော ရူပကာယဌ် ခိုင်မြဲစွာ တည်တဲ့သတ်ဟာ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်မည်ပါတတ်။

(၂) ဝေဒနာတရားတို့ဌ် ခိုင်မြဲစွာတည်တဲ့သတိဟာ ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် မည်ပါတယ်။

(၃) သရာဂစိတ်၊ ဝီတရာဂစိတ် အစရှိသော စိတ်အပြားဌ် ခိုင်မြဲစွာတည်တဲ့ သတိဟာ စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် မည်ပါ တယ်။

(၄) နိဝရဏ အစရှိသော ဓမ္မတို့ဌ် ခိုင်မြဲစွာတည်တဲ့ သတိ ဟာ ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန် မည်ပါတယ်။

သတိပဋ္ဌာန်တရားဆိုတာ ကြီးစွာသောသတိ ဦးဆောင်ပြီး အားထုတ်ရတဲ့ တရားဖြစ်ပါတယ်။ သတိချုတ်ယှင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ

အားထုတ်လို့ရတဲ့ကရားမျိုး မဟုတ်ပါ။ ဒီတော့ သတိ်ချတ်ယှင်းသူဖြစ်ခဲ့ရင် အာနပါနဲ့ ကမ္မဌာန်းတခုတည်းကိုသာ အားထုတ်လို့ အကျိုးထူးမည်မဟုတ်ပါဘူး။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးလုံးကို အားထုတ်ပါကလဲ အကျိုးထူးမည် မဟုတ်ပါခင်ဗျား။

ထို့ပြင် မြတ်စွာဘုရားဟာ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးနောက်ဌ်လဲ အာနာပါနဿတိကိုဘဲ ပွားများနေပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို ထင်ရှားစေရန် အာနာပါနဿံယုတ် ဣစ္ဆာနင်္ဂလသုတ်ကို တင်ပြပါ့မယ်။

ဣစ္ဆာနင်္ဂလသုတ်။ အခါတပါးဌ် မြတ်စွာဘုရားဟာ ဣစ္ဆာနင်္ဂလရွာ ဣစ္ဆာနင်္ဂလတောအုပ်မှာ သီဘင်းသုံးတော်မူပါတယ်။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့-ငါသည် သုံးလပတ်လုံး တပါးတည်း ကိန်းအောင်းနေလို၏။ ဆွမ်းပို့ မည့် ရဟန်းမှတပ်ပါး ငါ၏ထံသို့ မည်သူမျှ မချဉ်းကပ်ရ"ဟု မိန့်တော်မူပါတယ်။

ထို့နောက် သုံးလလွန်သဖြင့် တပါးတည်းကိန်းအောင်းရာမှ ထတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူပါတယ်။ ရဟန်းတို့- သာသနာပြင်ပ အယူရှိသော ပရိဗိုဇ်တို့က ငါ့သျှင်တို့၊ ရဟန်းဂေါတမဟာ မိုးလပတ်လုံး အာဘယ်နေခြင်းမျိုးဖြင့် အနေမျှားသနည်းလို့ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအုံ။"ငါ့သျှင်တို့၊ မြတ်စွာဘုရားဟာ မိုးလပတ်လုံး အာနာပါနဿတိ၊ သမာဓိဖြင့် အနေမျှား၏"ဟု ဖြေကုန်ရာ၏။

ရဟန်းတို့၊ အကြင်နေခြင်းမျိုးကို ကောင်းစွာဆိုလိုသူသည် (၁) အရိယာတို့၏နေခြင်းဟူ၍ဝင်း၊ (၂)မြတ်သောနေခြင်းဟူ၍ဝင်း၊ (၃) မြတ်စွာဘုရား၏ နေခြင်းဟူ၍ဝင်း ဆိုရာ၏။

တဖန်၊ အာနာပါနသံယုတ် ကခေါ်ယျသုတ်မှာ— ကခေါ်ယျသုတ်။ ရဟန်းတို့(ကျင့်ဆဲ) သေက္ခဖြစ်ကုန်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးကုန်သော အတုမရှိသော ယောဂ၏၊ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို တောင့်တ၍နေကုန်သော ရဟန်းတို့အား အာနာပါနဿတိ သမာဓိကို ပွားများအပ်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ အာသဝကုန်ခြင်းငှါ ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ အာသဝကုန်ပြီးသော(မဂ်အကျင့်ကို) ကျင့်သုံးပြီးကုန်သော(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့ ရောက်ပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့အား အာနာပါနဿတိ သမာဓိကို ပွားများအပ်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုလုပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ယခုဘဝ၌ပင် ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၎င်း အောက်မေ့မှု-သတိ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်-သမ္ပဇဉ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းငှါ၎င်း ဖြစ်၏....ဟူ၍ ဟောတော်မူပါ၊ကယ်ခင်ဗျား။ (အကျယ်ကို မူရင်းသုတ်မှာကြည့်ပါ)

လူပြန်။ ။လက်သံက တယ်လဲ ပြောင်လိုက်ပါလားခင်ဗျာ။ ဒါထက် မြတ်စွာဘုရား ထူးထူးခြားခြား ချီးကျူးထားတဲ့ အာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကိုယ်အားမထုတ်ချင်နေပါ။ "သဲအင်းဂူ အာနာပါနဟာ သမထကြီးပါကွာ"လို့ တော့ သူတပါးအား "ဘုခိုးသေဘော်သို့"တဲ့ ဓမ္မဋ္ဌာရယ်ဖြစ်မဲ့ စကားမျိုးကို ပြောဆိုပြီး အဘော်မည်ပါနဲ့လို့ သတိပေးချင်တယ် ဆိုပါတော့။

စာကားမှန်၏-ဥာဏ်မဒ်၊

မိုးကြိုး။ ။ဟလိုး— လူပြန်တော်ပညာရှင်ကြီး၊ ဒီနေ့ တယ်စောပါကလား။ ဘယ်အရေး၊ ဘယ်ကိစ္စထူးမျှား ရှိပါသလဲ ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။သတိပဋ္ဌာန်ဥပ္ပလာသော တရားကို ကျင့်သော သူသည် ပဏ္ဍိုဝေါ ပညာရှိမည်၏ ဆိုသောအတိုင်း၊ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား သင်ကြားပြသပေးနေတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားကို ကြိုးစားအားသုတ်နေတဲ့ ကျွန်တော်အား ပညာရှိအမည်တပ်ပြီး ခေါ်လိုက်ခြင်းအတွက် အထူးကျေးဇူး တင်ပါတယ်။

ဒါထက် စာတတ် ပေတတ်တဦးက ကျွန်တော့်ထံလာပြီး သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်ဟာ အတ္တကိလမထာနုယောဂအကျင့်မျှား ဖြစ်နေလေရော့သလားဆိုတာ ဆွေးနွေးပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ဒီ-အတ္တကိလမထာနုယောဂ ပြဿနာဟာ တယ်လဲ ဒုဒယ်ကြီးမားပါကလားခင်ဗျား။ ကျွန်တော် ရေးသားထုတ်

ဝေထားတဲ့ ဒီဋ္ဌသတ်-တဏှာသတ် စာအုပ်ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ် မဖတ်ရှုရသေးဘူးထင်တယ်။ ။ဒါထက် သူက စာတတ်ပေတတ်ဆိုတော့ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာနဲ့ ဋီကာသာစကားများကို အထောက်အထားပြုပြီး ဆွေးနွေးတယ်ဆိုပါတော့။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီဋ္ဌသတ်-တဏှာသတ် စာအုပ်ကို သူမဖတ်ရှုရသေးပါဘူးတဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူက ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ်၊ အဋ္ဌကထာလာ၊ မဏ္ဍိမပဋ္ဌိပဒါပုဒ်ရဲ့ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုချက်ကို ကိုးကားပြီးပြောပြပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။သူရဲ့ ပြောပြချက်ကို မိတ်ဆွေမှတ်မိသမျှ တင်ပြစမ်းပါ။

မိတ်ဆွေ။ ။မဏ္ဍိမာတိသံကိလိဋ္ဌ သုခဒုက္ခာနံ.... (အစ) ပဋ္ဌိပဒါ— အဆုံးရှိတဲ့ပုဒ်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်က နိဗ္ဗာန်ရအောင် အားထုတ် လိုသော ယောဂီသည် ကိလေသာဖြစ်၍ ညစ်ညူးစေတတ်သော ချမ်းသာဆင်းရဲတို့ မပါအောင်ကျင့်မှသာ လျှင် မဏ္ဍိမပဋ္ဌိပဒါ အလယ်လမ်းအကျင့်မည်၏ပါတဲ့ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။မိတ်ဆွေရဲ့ လူ စာတတ်ပေတတ် ဓမ္မာစရိယကြီးသည်ကားဆိုရင် (သံကိလေသိက)နဲ့ (သံကိလိဋ္ဌ)ဆိုတဲ့ ပါဠိပုဒ်နှစ်ပုဒ်ရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကိုတောင် ကွဲကွဲပြားပြား ခွဲခြားပြီး မသိသေးဘဲကိုး။ ။မာတိကာ ဓါတုကထာအရ ကောက်ကျမ်းကို ပြန်လည်ဖတ်ရှုခဲ့ရင်—

(၁) သံကိလေသိကာ၊ ပူပန်စေတတ်၊နှိပ်စက်တတ်ကုန်သော ကိလေသာတို့ကို ရခြင်းငှါထိုက်ကုန်သော၊ ဓမ္မာသဘောတရားတို့သည် သန္တိ ရှိကုန်၏-လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ၎င်းအထဲမှာ လောကီ

စိတ်(၇၁)၊ စေတသိက်(၅၂)နဲ့ ရုပ်(၂၇)ပါးတို့ ပါဝင်ပါတယ်။ အဲဒီကိလေသာဟာက၊ နဂိုရှိရင်းစဲ့ ကိလေသာဖြစ်ပါတယ်။

(၂) သံကိလိဋ္ဌာ၊ ပူပန်စေတတ်၊ နှိပ်စက်ဘက်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည် ပူပန်စေအပ်၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာသဘောဘရားတို့သည် သန္ဓိရှိကုန်၏။လို့ ဆိုထားပါတယ်။ဂင်းအထဲမှာ အကုသိုလ်စိတ်(၁၂)နဲ့ စေတသိက်(၂၇)ပါးတို့ ပါဝင်ပါတယ်။ ထိုကိလေသာဟာက၊ နဂိုရှိရင်းမှာ၊ အပိုသုံ့းလောင်းပါဝင်နေကြတဲ့ ကိလေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂုဏ်ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့ရဲ့ မတူကြဘူး၊ ခြားနားကွဲပြားတယ်ဆိုတာကို သဘောပေါက်ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ။အဲဒီအချက်ကို ဥာဏ်ဌ ံမိသွားခဲ့ရင်၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဆိုတဲ့ အဋ္ဌကထာ ဆရာရဲ့ ဆိုလိုသော အနက်သဘောကို သိရှိသွားမည်ဖြစ်ပါတယ်။ ။ဒါထက် ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။သူက ကိလေသာဆိုတာ စင်ကြယ်တဲ့တရားကို တနည်းနည်းနဲ့ ညစ်နွမ်းအောင် လုပ်တာကို ခေါ်တယ်။ ဒါကြောင့် ချမ်းသာကို နှစ်သက်ကျေနပ်လို့ သဘောကျနေတာဟာ လောဘကိလေသာ ဖြစ်နေလလို့။ ဆင်းရဲခြင်းကို မနှစ်သက်၊ မကျေနပ်၊ သဘောမကျဖြစ်နေတာဟာ ဒေါသကိလေသာ ဖြစ်တာဘဲတဲ့။ ။ဒီတော့ တရားယောဂီဟာ ချမ်းသာကို တွေ့လို့ နှစ်သက်နေရင်၊ ကိလေသာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုကိလေသာဖြစ်ပြီး ရုပ်-နာမ်တို့ရဲ့ အမှန်ဖြစ်ပျက်-သဘောကို မသိခဲ့ရင် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ မကျတော့ဘဲ "ကာမသုခလ္လိက"အစွန်းတဖက်သို့ရောက်သွားပြီလို့ ဆိုလိုပါတယ်။ ထို့အတူ ကိုယ်ဆင်းရဲတွေ့လို့၊ ဒေါ

မနသဝင်နေရင်၊ ကိလေသာဖြစ်တယ်။ ဒီလို ကိလေသာဖြစ်ပြီး ရုပ်နာမ်တို့ရဲ့ အမှန်ဖြစ်ပျက်သဘောကို မသိမြင်ခဲ့ရင်လဲ၊ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါမကျတော့ဘဲ "အတ္တကိလမထ" အစွန်းထဲသို့ ရောက်သွားကာဘဲတဲ့။ ။ဒီတော့ ဒုက္ခဝေဒနာတခုခုကို တွေ့လာရင် ဒေါမနဿအဆင့်သို့ မရောက်အောင် ဂျရိယာပုတ်ကို ပြောင်းလဲပေးလိုက်ရင် ဒေါမနဿ ဆက်မဖြစ်ဘူးတဲ့။ ။သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်အရ ဒီလို ကာယိကဒုက္ခပေဒနာတွေ ပေါ်လာလို့ သည်းမခံနိုင်လျှင် တရားရမယ်မဟုတ်လို့ ထင်မြင်ယူဆကာ ဂျရိယာပုတ် မပြောင်းဘဲထားခြင်းဟာ ခန္ဓာကိုယ်ကို တနှည်းတဖုံအားဖြင့် ညှဉ်းပန်းရာ ကျတဲ့အတွက် "အတ္တကိလမထ" အစွန်းဘက်သို့ ရောက်နေတယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့ခင်ဗျ။

မိုးကြိုး။ ။ဒါထက်၊ ခင်ဗျားရဲ့လူက သူတို့အားထုတ်တဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်က ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ပြောမပြဘူးလား။

မိတ်ဆက်။ ။ပြောပြပါတယ်၊ သူတို့အားထုတ်တဲ့ ကျင့်စဉ်ဟာက ဒီလိုပါ။ တရားယောဂီဟာ တရားအားထုတ်တဲ့အခါ ကိုက်ခဲ၊ ထုံ ကျင်စတဲ့ ကာယိကဒုက္ခဝေဒနာတွေ ပေါ်လာခဲ့ရင် ဒေါမနဿဖြစ်မှာစိုးလို့ ဂျရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပေးလိုက်ပြီး၊ ကာယ၊ ဝေဒနာ၊ စိတ္တ၊ ဓမ္မ ဆိုတဲ့ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးအရ ရုပ်-နာမ်ကို ဥာဏ်နဲ့စူးစိုက်ပြီး၊ ရုပ်လဲဖြစ်ပျက်၊ ဝေဒနာလဲ ဖြစ်ပျက်၊ စိတ်လဲဖြစ်ပျက်၊ သဘောတရားလဲ ဖြစ်ပျက်ကို ရှုပွားပါတယ်။ ဒီလိုရှုပွားလို့ ဖြစ်ပျက်တွေ့မြင်တဲ့အခါ ဝိပဿနာပညာ ဖြစ်တယ်၊ အဲဒီပညာနဲ့ ဖြစ်ပျက်မြင်ဖုန်းများတော့ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တယ်။ အဲဒီဒုက္ခသစ္စာဟာ တဖြေးဖြေး ကုန်

ဆုံးချုပ်ပျောက်သွားရင် အဲဒါ (သူည)နိဗ္ဗာန်လို့ ခေါ်တာပါ ဘဲတဲ့။ ။ရှေ့ကဖြစ်ပျက်၊ နောက်ကမင်္ဂဆိုတဲ့ သဘောဘဲတဲ့။

ဗိုက္ခိုး။ ။နေ့ပါအုံးဗျ၊ ခင်ဗျားလူပြောတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အရ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်လာတဲ့အခါ၊ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ကာ သုခဝေဒနာဖြစ်အောင် ငါ့သဘောနဲ့ လုပ်ပေးလိုက်တော့ကော "ကာမသုခလွဲက" အစွန်းဘက်သို့ ရောက်မသွားဘူးတဲ့လား၊ ဘယ်လိုပါလဲ။

မိတ်ဆွေ။ ။သူကရိုးရိုးဘဲ၊ သူတို့ရဲ့ကျင့်စဉ်ဟာ "ကာမ သုခလွဲက" အစွန်းဘက်သို့ ရောက်သွားပါတယ်လို့ ဝန်ခံပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ သုခဝေဒနာဟာ သမာဓိကြီးထွားရန် ပဒဋ္ဌာန် အကြောင်းဖြစ်တဲ့အတွက် ထိုသမာဓိကို အခြေခံလိုက်ရင် ဖြစ် ပျက်ကို မြင်လွယ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။အင်း—ကိုယ့်ငါးချဉ် ကိုယ်ချဉ်ခြင်းဟာ လော က ဓမ္မတာပေပခင်ဗျာ။ ဒါထက်၊ ဝေဒနာနာမ်သုံးပါးကို အရှု ခံ အာရုံအဖြစ်ထားပြီး၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တလက္ခဏာဥာဏ်မျိုး ပေါ်အောင် (ဝါ) ဒုက္ခသစ္စာကို ထူးသောဥာဏ်နဲ့သိအောင် ရှု ပွားရမယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ဝေဒ နာနုပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းမှာ အတိအလင်း ဟောထားပါလျက် ကနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဣရိယာပုတ်ပြုပြင်ပေးခြင်းနဲ့ ဖယ်ရှားဖုံးဝိ ကာ မရှုပွားဘဲ ချင်းချန်ထားခဲ့ခြင်းကဇောတဲ့ ဘုရားစကားကို ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ရာကျမနေပေဘူးလားခင်ဗျား။

သူပြောတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်းဟာ ဟုတ်တယ်၊ မှန်တယ်လို့ ထားပြီးဆက်လက်စဉ်းစားရင်၊ (၁) သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်ဟာက

အတ္တကိလမထအပြစ်တချိုးတည်းသာဖြစ်ပါတယ်။ (၂)ခင်ဗျားလူရဲ့ကျင့်စဉ်က၊ (က) ကာမသုခလွှဲကနေအပြစ်တမျိုးနဲ့ (ခ) ဘုရားဟော ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို ဆန့်ကျင်ခြင်းအပြစ်တမျိုး၊ ပေါင်း အပြစ်နှစ်မျိုး ဖြစ်မနေပဘူးလား။

ဒီလို ဘာ့ကြောင့်ပြောရသလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ (၁)သံကိလိဋ္ဌနဲ့ (၂)သံကိလေသိကဘို့ရဲ့ကွဲပြားခြားနားချက်ကို တိတိကျကျ ခွဲခြားပြီး မသိလို့ ဖြစ်ရတာပါ။

အမှန်ကတော့ ခင်ဗျားလူရဲ့ကျင့်စဉ်မျိုးနဲ့ ကျင့်နေတယ်ဆိုတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတပါးနဲ့ ကျွန်တော်ဟာလွန်ခဲ့တဲ့(၁၂)နှစ်လောက်က ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံခဲ့ကြူးပါတယ်။ ဒီဆရာတော်ကြီးဟာ လွန်ခဲ့သော (၇)နှစ်လောက်က မြန်လွန်တော်မူသွားပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးဟာ စာပေတတ်မြောက်ပါတယ်။ နာမည်ကျော်မကြီးပါ။ ဒီလိုစာပေတတ်မြောက်လို့ ဒေသနာနဲ့ညီညွတ်တယ်လို့ သူတင်မြင်ယူဆတဲ့ သမထ ဝိပဿနာအကျင့်ကို ဆရာတော်ဟာ နှုတ်ပြဆရာမရှိတဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါတယ်။ ဆရာတော် မြန်လွန်တော်မူပြီးတဲ့နောက်၊ ဆရာတော်ဘုရားဟာ ဒုက္ခဝေဒနာခံစားရတဲ့အခါ သည်းခံနိုင်၊ သည်းမခံနိုင် အကြောင်းကို ဆရာတော်ဘုရားအား ပြုစုကြရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်တဲ့အခါ၊ ဆရာတော်ဟာ ဒုက္ခဝေဒနာကို သည်းမခံနိုင်တဲ့အဘွက် နံရံနဲ့ခေါင်းနဲ့ဆောင့်ကြောင်း၊ ကယ်ပါလေးယူပါလေး အော်ဟစ်ညည်းတွားပြီး မြန်လွန်တော်မူကြောင်းများကို ဝမ်းနည်းဘွယ်ရာ သိရှိရပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒီလိုဘာ့ကြောင့်ဖြစ်ရသလဲဆိုတော့ "ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် လူကိုထို စာကိုကျင့်သုံး၏။ စာကားမှန်၏၊ ဥာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ" ဆိုတာမျိုး ဘုရားဟောဒေသနာကို ဥာဏ်မငုံမိတဲ့အတွက်နဲ့ အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းမဝံတဲ့အတွက် ဒီလိုဖြစ်တယ်လို့ ဆိုရပါမယ်။

ဘုရားဟော မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သုံးပါးလုံးကို ပညာနဲ့သိအောင် ရှုပွားရမယ်လို့ တိုတိကျကျဆိုထားပါလျက်ကနဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဣရိယာပုတ်ပြုပြင်ကာ၊ ဖယ်ရှားထားခြင်းကြောင့်ရင်း။

အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ အာဘပဂကရနီယသုတ်မှာ—

ရဟန်းတို့ အကြင်အခါ၌ ရဟန်းသည် (၁)မဖြစ်ကုန်သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မဖြစ်စေခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်းကို ပြု၏။ (၂)မဖြစ်ကုန်ယေးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်းကို ပြု၏။ (၃)ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သော ပြင်းထန်ကုန်၊ ကြမ်းတမ်းကုန်၊ ကြင်နာစပ်ရှားကုန်၊ မသာယာဖွယ်ဖြစ်ကုန်၊ မနှစ်သက်ဖွယ်ကုန်၊ အသက်ကိုဆောင်တင်ကုန်သော ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို သည်းခံနိုင်ခြင်းငှါ အားထုတ်ခြင်းကို ပြု၏။

ရဟန်း—ဆိုအခါ၌ ဤရဟန်းကို ဆင်းရဲအဆုံးကို ကောင်းစွာပြုခြင်းငှါ။ (အရဟတ္တမဂ်ကို ရရှိခြင်းငှါ)အားထုတ်ခြင်းရှိသော၊ ရင့်ကျက်သော၊ ပညာရှိသော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းဟု ဆိုအပ်၏၊ လို့ ဟောကြားထားပါလျက်ကနဲ့ ကာယိကာဒုက္ခဝေဒနာကို သည်းခံကာ မရှုပွားဘဲ ဣရိယပုတ်ပြုပြင်ကာ

ဖယ်ရှားထားခြင်းကြောင့်ရင်း၊ ဤအကြောင်းများကြောင့်-
သေခါနီးဆဲဆဲတွင်မိမိအားသတ်မှဲ့ဒုက္ခဝေဒနာကြီးများ ပေါ်ပေါ်ကော်လာသဖြင့် ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးခြင်းဖြင့် ဖယ်ရှားထား၍ မရတော့တဲ့အခါ၊ အမယ်လေး၊ အဘလေး အော်ဟစ်ကာ ဒေါမနဿကြီး တခဲ့သားနဲ့ ပြန်လွှန်တော်မူရခြင်းဖြစ်တဲ့အတွက်၊ ကြေကွဲဝမ်းနည်းဘွယ်ရာ၊ ကောင်းလှပါတယ်ခင်ဗျား။
မိတ်ဆွေ။ အရင်တပတ်က ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ အကြောင်းကို ပြည့်စုံအောင် ဆက်လက် ဆွေးနွေးကြရင် ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါ့တယ်၊ ဆွေးနွေးပါမယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ဓမ္မစကြာတရားဦးမှာ (က) ကာမသုခလွှိကာ နုယောဂနဲ့ (ခ)အတ္တကိလမထာနုယောဂဆိုသော ယုတ်မာတဲ့ အစွန်းတရားနှစ်ပါးကို မျှောင်ရှားဘို့ သတိပေးဟောကြားပြီး၊ နောက်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဆိုတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်လမ်းနဲ့၊ သစ္စာလေးပါးကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ကာမသုခလွှိကာနုယောဂ။ ။ ကာမသုခလွှိကာနုယောဂရဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဒါရုံ၊ဓန္ဓာရုံ၊ရသာရုံ၊ဖေါ်ဋ္ဌဗ္ဗာရုံဆိုတဲ့ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို လိုက်စား မြူးထူးပြီး၊ ယစ်မူးမေ့လျော့တရားဘက်ဌ ပေါ့လျော့နေကြတာကို ကာမသုခလွှိကာနုယောဂလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ၎င်းကို အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့် တရားကိုယ်ကောက်ရင်၊ ကာမဂုဏ်တို့ဌသာယာလိုက်စားသော တဏှာလောဘကို ကောက်ယူရပါမယ်။

ကာမသုခလွိုကာနုယောဂ အကျင့်ကို ဘယ်လိုကျင့်သလဲ ဆိုတာကို ပြောပြပါမယ်၊ ဘုရားသာသနာရဲ့ အပြင် အပဖြစ်ကြတဲ့ တိတ္ထိအချို့တို့က တင်းတိမ်ရောင့်ရဲစွာ ခံစားခွင့် မရတဲ့အတွက် ကြောင့် တဏှာစိတ်ဝတ်ဟာ အမြဲမပြတ်ငတ်၍သာ နေတယ်၊ တဏှာဝတ်ဟာ သဘောကျစေတိုင်းအတားအဆီးမရှိ၊ ဟွန့်ထွေ့ သမျှကာမဂုဏ်တို့ကိုတင်းတိမ် ရောင့်ရဲအောင် ခံစား လိုက်ခဲ့ရင် ထိုတဏှာဟာ အားရဟင်းတိမ်ပြီး။ နောက်တကြိမ်သာယာ တပ်မက်ခြင်း ရှိတော့မည် မဟုတ်လို့ ထင်မြင်ယူဆ ကြပါတယ်။ ဒီလိုအမြင်မှောက်မှားတဲ့ တိတ္ထိတို့ဟာ ကာမဂုဏ်ကို အစွမ်းကုန် လိုက်စားကြပါတယ်။

မိတ်ဆွေနဲ့ လာရောက် ဆွေးနွေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာက စာတတ်ပေတတ်ဆိုတော့ စာပေ အထောက်အထားများကို ထည့်သွင်း ပြောဆိုရမှာပေါ့ခင်ဗျာ။

ကာမသုခလွိုကာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာကြီးက ကာမဂုဏ်ငါးဖြာကို သာယာ ခံစားမှု၌ လိုက်စား အားထုတ်တတ်သော ကာမသုခလွိုကာနုယောဂ အယုတ်တရားသည် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း တဏှာဒိဋ္ဌိ နှစ်ပါးတို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော၊ ချမ်းသာ ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ မနောင်သံသရာ၌လည်း ရင်းတဏှာဒိဋ္ဌိတို့အတွက် သက်သက်ဆင်းရဲသော အကျိုးကိုပေးတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ ထို အယုတ်တရားကို လိုက်စား အားထုတ်မိသူတို့အား တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့် အတင်းဖွဲ့ချည်မိသည့်အတွက် သံသရာစက်မှ မထွက်နိုင်၊ မလွတ်နိုင်သော ကြောင့်၎င်း၊ ထိုအယုတ်တရားကိုမလိုက်စားအပ်ဟု ဆိုပါတယ်။

အဲ့ဒီ အဌကထာ အဖွင့်ပါဠိမှာ (သံကိလိဋ္ဌသုခတ္တာ)လို့ ဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကိုအထူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ကာမသုခလွှဲကအကျင့်ဟာ ရှိရင်းကိလေသာထဲသို့ ကိလေသာနောက်ထပ်ဖြည့်စွက်ခြင်းကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို ရှုပွားနည်းဟာ အတ္တကိလမထာနု ယောဂအကျင့်ရယ်လို့ စွဲစွဲပြောဆိုပေမဲ့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့အကျင့်ဖြစ်တဲ့ သုခဝေဒနာကိုရှုခြင်းဟာ ကာမသုခလွှဲကာ နုယောဂ အကျင့်မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ဆိုပါတယ်။ အကယ်၍ အပြစ်ဆိုချင်ရင် အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းမခံတဲ့ အတွက် ဘုရားဟော ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို အချိုးကျအောင် မရှုပွားတတ်ဘူးဟူ၍သာ အပြစ်ဆိုသင့်ပါတယ်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဝမ်းမြောက်ခြင်းသောမနဿ၊ နှလုံးမသာခြင်း၊ ဒေါမနဿဆိုရင် ဘယ်သောမနဿ ဘယ်ဒေါမနဿကိုမှ မမှီဝဲအပ်ဘူး။ လစ်လျူရှုခြင်း၊ ဥပေက္ခာဆိုရင် မမှီဝဲအပ်တာမရှိ၊ အားလုံးမှီဝဲအပ်တယ်လို့ယူဆနေဟန်တူပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို နောက်ပိုင်းမှာ သက္ကပညာသုတ်နဲ့ ရှင်းလင်းတင်ပြပါမယ်။

အတ္တကိလမထာနုယောဂ။ ။အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က ရေချိုးခြင်း၊ မီးလှုံခြင်း၊ ဆူးပေါ်အိပ်ခြင်း၊ အကြောင်းမဲ့အာဟာရဖြတ်ထားခြင်း၊ ပြာလူးခြင်းစတဲ့မိမိကိုယ်ကို ပင်ပန်းဆင်းရဲအောင် အပိုဆောင်းပြီး ကျင့်တဲ့အကျင့်ကို ဆိုပါတယ်။ ၎င်းကို အဘိဓမ္မာ နည်းအားဖြင့် ဒေါသကိုတရား ကိုယ်ကောက်ယူရပါမယ်။

ရင်းအကျင့်မျိုးကို ကျင့်ကြံသူများကတော့ ဘုရားသာသနာ ရဲ့အပြင်ဘက်က တိတ္ထိ အချို့တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ရင်းတို့က ကိုယ်ကာယကြီးကို ချမ်းသာအောင် မွေးမြူ၍ ထားသောကြောင့် တဏှာတိုးပွားနေတယ်။ ဒီကိုယ်ကြီးကိုညှဉ်းဆဲနိုင်သမျှ ညှဉ်းဆဲခဲ့ရင် တဏှာဖြစ်ပေါ်ခွင့် မရနိုင်ဘဲ တဏှာကုန်ခမ်း သွားမယ်လို့ ထင်မြင်ယူဆပြီး ကိုယ်ကိုညှဉ်းပန်းကြပါတယ်။ စိတ်ကိုယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမသောအကျင့် လုံးဝမဟုတ်ပါ။ အဲဒီကျင့်စဉ်နဲ့ သဲအင်းဂူ ကျင့်စဉ်ဟာ အမဲနဲ့အဖြူလို ကွာခြားကဲပြားနေပါတယ်။

အတ္တကိလမထာနုယောဂနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ်. အဋ္ဌကထာကြီးက ဒိဋ္ဌိတရားအယူမှားရှိ လိုက်စားမိတဲ့အတွက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို အပင်ပန်းရှာမှုဆိုတဲ့ အတ္တိကိလမထာနုယောဂ၊အယုတ်တရားဟာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဌာလဲ ဒိဋ္ဌိဟူသော တရားရှိုးဖြင့် ညစ်ညူးသော၊ ဆင်းရဲဖြစ်သောကြောင့်ရင်း၊ နောင်သံသရာဌာလည်း ရင်းဒိဋ္ဌိအတွက် သက်သက်ဆင်းရဲသော အကျိုးကို ပေးတတ်သောကြောင့်ရင်း၊ ထိုအယုတ်တရားကို လိုက်စားအားထုတ်မိသူတို့အား ဒိဋ္ဌိဟူသော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့် အတင်းဖွဲ့ချည်မိတဲ့အတွက် သံသရာစက်မှ မထွက်နိုင်၊ မလွတ်နိုင်သောကြောင့်ရင်း၊ ထိုအတ္တကိလမထာနုယောဂ အယုတ်တရားကို မလိုက်စားအပ်၊ မမှီဝဲအပ်ဟု ဆိုထား ပါတယ်။ ထိုအကျင့်ဟာ ဓာတ်ကြီး လေးပါးဖေါက်ပြန်မှုကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နဂိုဒုက္ခထဲမှာ ရေ-မီး-ဆူးစတဲ့ ဗဟိဒ္ဓပယောဂတို့နဲ့ အပိုဒုက္ခများကို ထပ်လောင်း ဖြည့်စွက်ထားခြင်းကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

သက္ကပညသုတ်။ ။မြတ်စွာဘုရားသခင်က သင်္ကြန်အတွင်းမှာ နတ်ပြည်က လူ့ပြည်ကို ဆင်းဆင်းလာတယ်လို့ တို့ဗုဒ္ဓမှာ မျှား ယုံကြည်ယူဆနေကြတဲ့ နှတ်တို့အရှင် သိကြားမင်းကြီးကိုဟောကြားတဲ့ သက္ကပညသုတ်မှာ-

နက်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း။ ဝမ်းမြောက်ခြင်း သောမနဿကိုလည်း မှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ဂါဟောဏ်။ နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း၊ နှလုံးမသာခြင်း၊ ဒေါမနဿကိုလည်းမှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်း၊ မမှီဝဲအပ်သော နှလုံးမသာခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်ဂါဟောဏ်။

နတ်တို့၏အရှင်၊ သိကြားမင်း၊ လျစ်လျူရှုခြင်း၊ ဥပေက္ခာကိုလည်းမှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်း၊မမှီဝဲအပ်သော လျစ်လျူရှုခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားဖြင့် ဂါဟောဏ်။

နတ်တို့၏အရှင် သိကြားမင်း မှီဝဲအပ်သော၊ မမှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း သောမနဿ နှစ်ပါးတို့တွင် ဤ- ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မှီဝဲအပ်သော ဂါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ ပွားများ၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏ ဟု အကြင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုသိငြားအုံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မမှီဝဲအပ်၊ ဤဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မှီဝဲသောဂါ့အား အကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်၍ ကုသိုလ်တရားတို့ ပွားများကုန်၏ဟု အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုသိငြားအုံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုမှီဝဲအပ်၏။ (မှတ်ချက်။ ။ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခသစ္စာ အနေ

သိမြင်အောင် ရှုပွားခြင်းဟာ ဤဒေသနာနဲ့ ညီညွတ် နေပါတယ်။ ။ မိုးကြိုး)

ထိုမှီဝဲအပ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းဌ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်ကြံစည်ခြင်း။ငိတတ်နှင့်သုံးသပ်ခြင်း၊ဝိစာရတို့နှင့်လည်းတကွ ဖြစ်၏။ အကြင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် ကြံစည်ခြင်းလည်းမရှိ၊ သုံးသပ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ကြံစည်ခြင်းလည်းမရှိ၊ သုံးသပ်ခြင်းလည်းမရှိသော ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းသည် သာလွန်ရှိမြတ်၏။

နှလုံးမသာခြင်း ဒေါမနဿ။ ။နတ်တို့၏ အရှင် သိကြားမင်းမှီဝဲအပ်သောမမှီဝဲအပ်သောနှလုံးမသာခြင်းဒေါမနဿနှစ်ပါးတို့ဘွင် အကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွားရ၍ ကုသိုလ်တရားတို့ဆုတ်ယုတ်သောသဘောရှိသော နှလုံးမသာခြင်းကိုမမှီဝဲအပ်။ အကုသိုလ်တရားတို့ ဆုတ်ယုတ်ရ၍ ကုသိုလ်တရားတို့ တိုးပွားသော သဘောရှိသောနှလုံးမသာခြင်းကို မှီဝဲအပ်၏။ ထိုမှီဝဲအပ်သောနှလုံးမသာခြင်း ဒေါမနဿတို့တွင် ကြံစည်ခြင်း၊ သုံးသပ်ခြင်းရှိသော ဒေါမနဿထက်၊ကြံစည်ခြင်း၊ သုံးသပ်ခြင်းမရှိသော ဒေါမနဿသည် သာလွန်ရ မြတ်၏။ (မှတ်ချက်။ ။ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဒုက္ခသစ္စာ အနေသိအောင် ရှုပွားခြင်းဟာ ဤဒေသနာနဲ့ ညီညွတ်နေပါတယ်။ ။မိုးကြိုး)

(လျစ်လျှူရှုခြင်းဥပေက္ခာဌာနလည်း အထက်ပါအတိုင်း သိပါလေ။)

နတ်တို့၏အရှင်၊ သိကြားမင်း၊ ဤသို့ကျင့်သော ရဟန်းသည် သံသရာ ခွဲထွင်တတ်သည့် တဏှာမာန-ဒိဋ္ဌိ၊ ပဟဋ္ဌသညာအစု၏ ချုပ်ငြိမ်းခြင်း အားလျော်၍ ထိုချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း အကျင့်ကိုကျင့်သည်မည်၏ဟုဟောကြားတော်မူ၏ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါ တယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။အဲ— သို့မို့ကြောင့် ထင်ပါရဲ့ဦးမိုးကြိုးရဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း၊ ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ခင်မောင်ရင်က "ထီးရိုး ကိုမိုးကြိုးပစ်မတဲ့ စာရှိပါသည်၊ ၁၃၀၁-ခုကစ၍ ရတနာဆိုတာ လိုရာရနိုင်မည်"လို့ တေးသီချင်းနဲ့ နိမိတ်ဖတ်ခဲ့တာ ဖြစ်မှာပေါ့ ဒါထက် ဦးမိုးကြိုးတင်ပြသူးတဲ့ ဘုရားဟာ သက္ကပညာသုတ် အတိုင်းဆိုရင် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားကို ကျင့် ကြံအားထုတ်နေသူများဟာ ဘယ်သောအခါမှ ကာမသုခလွှ ကာနဲ့ အတ္တကိလမထအယုတ်တရားနှစ်ပါး မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားနေပြီပေါ့ခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါတယ်၊ သတ်ပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေခြင်းသာ မှန်ပါစေ၊ ဘယ်တော့မှ အတ္တကိလမထာ နဲ့ ကာမသုခလွှ ကာ၊ ဒုယုတ်တရားနှစ်ပါး မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ကိုယ်ဘိုင်ကျင့်ကြံ အားထုတ်ထားသဖြင့် ကိုယ်တိုင်သိမြင်ပေါက် ရောက်နေတဲ့ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားကဲ့သို့သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာမျိုးကို မရရှိခဲ့ရင်၊ သတိပဋ္ဌာန် အချိုး မကျတဲ့ အတွက် ခရီး ရောက်သင့်သယောက် မရောက်ဘဲသာ ဖြစ်နေ ပါလိမ့်မယ်၊ ကုသိုလ်တော့ မလွဲမသွေ ရရှိနေပေလိမ့်မည်။ အကုသိုလ်တော့၊

ဘယ်သောအခါမှ ကြိုစ်ဘူးဆိုတာ တထစ်ချနှစ် ထစ်ချ၊သုံး-ထစ်ချ၊ လေး-ထစ်ချ၊ ယုံကြည် သင့်ပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ အရင်အပတ်က ကျွန်တော်တို့ဆွေးနွေးခဲ့ကြရာမှာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်လမ်းဆိုကြောင်း ကောင်းကောင်းမပါသေးဘူးဗျ၊ ဒါကြောင့် ၎င်းအကြောင်းကို ယနေ့ဆက်ပြီးဆွေးနွေးရအောင်လား ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။မိတ်ဆွေ၊ စကားကြောကြီး သိပ် ရှည်မနေပါနဲ့၊မြတ်စွာဘုရားက၊ ကာမသုခလွတ်ကာ နုယောဂနဲ့ အတ္တကိလမထာနု ယောဂ အယုတ် တရားနှစ်ပါးကို ရှင်းလင်း ပြီးနောက်ထို အယုတ်တရားနှစ်ပါးရဲ့ အလယ်လမ်းဟာ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါးလို့ ဟောကြားခဲ့ပါတယ်၊ သတိပဋ္ဌာန် လေးပါးကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့ရင်မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိစ္စ ပြီးစီးပြည့်စုံတယ်လို့ လဲ အထင်အရှားဟောကြားတော်မူခဲ့ပြန်ပါတယ်။

ထိုနောက်အရိယာဆရာကောင်းထံမှာနည်းခံပြီးထိုသတိပဋ္ဌာန်တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရင် ရာခိုင်နှုန်းပြည့် မဂ်ကိစ္စပြီးစီးမယ်လို့ လဲ ဟောကြားသတိပေးခဲ့ပါသေးတယ်၊ အဲဒီလိုအရိယာဆရာကောင်းကိုရှာဖွေတဲ့အခါမှာ—

မင်းကွန်းမိုးညှင်း၊ ဥာဏစောဂီ၊
အချိန်ကောင်းလို့ ပိန်းဖောင်း မဟာစည်၊
အမြဲလင်း၊ဇဲတင်း၊သဲအင်းလာပြီ၊
အကျိုးမယုတ်၊မိုးကုတိမဟာထေရ်

ဆိုသောလက်ဘလေးအတိုင်း ကိုယ်ကြိုက်နှစ်သက်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းဘိုက်မှာ ခြောက်ယတနှစ်ဆိုသလို၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ဝိရိယနဲ့ကြိုးစား

အားထုတ်ပါ၊ ဒီလိုအားထုတ်ပြီးနောက် သူများအပြောကိုဟုတ်ပြီ၊မှန်ပြီလို့ တထစ်ချ မယုံကြည် သေးဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကိုကိုယ် စစ်ကြည့်ပါ၊ တရားအားမထုတ်မီက အမြင်အသိထက်၊ တရားအားထုတ်ပြီးနောက် အမြင်အသိဟာ ထူးခြားပြီး အကျိုးများ မှန်း၊ ကိုလေ့သာ ကွာမှန်းကို သိရင် ဆက်လက် အားထုတ်ပါ၊ ဘာမှ မထူးခြားဘူး၊ မိမွေးတိုင်း ဖမွေး တိုင်းဘဲ ဆိုရင်တော့ "တဆရာမကောင်း၊ တဆရာပြောင်း" ဆိုတာလို၊ ဆရာပြောင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ပြောင်းပြီး အားထုတ်ပါ။

မြတ်စွာဘုရားက ရေကူးတတ်သူတို့အား ရေထဲမှာ ဆင်းပြီး ကူးပါဆိုတဲ့သဘောနဲ့ အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံပြီး သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို အားထုတ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ရေကူးနည်း စာအုပ်ကိုဖတ်ပြီး (၁ရ)ထဲ မဆင်းဘဲ (လေ) ထဲမှာဘဲ ကူးနေဘို့မဟောကြား၊ မဆုံးမခဲ့ပါဘူး။ ဒီလိုရေကူးသင်တဲ့အခါ မျိုးမှာ သူကိုယ်တိုင်ကောင်းစွာရေကူးကျွမ်းကျင်တဲ့ ဆရာ့ထံမှာ နည်းခံ ပါလို့ လဲ ၅၂၂ ကြိမ်တိုင်တိုင် သတိ၁ပး နှိုးဆော်ခဲ့ပါသေးတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဗဟုသုတ ဖြစ်ရပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဆက်ပြီးရှင်းစမ်းပါ။

မိုးကြိုး။ ပုသိန်မြို့ ဗိုလ်ကုန်း ဆရာတော် ရေသားအပ်တဲ့ အဘိဓမ္မတ္ထဒီပကကျမ်းမှာ။ ဝေဒနာနံ၊ အပနုဿနာ ဝေဒနာနုပဿနာ။ဝေဒနာနံ ဒုက္ခ ဒုက္ခဝိပရိဏာမဒုက္ခသင်္ခါရဒုက္ခဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာတို့ကို၊ အနုပဿနာ အဖန်တလဲလဲ၊ မမေ့မလျော့ရှုခြင်း၊အောက်မေ့ မှတ်သားခြင်းသည်၊ ဝေဒနာ နုပဿ

နှာမည်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဒုက္ခြေနှင့်ဒေါမနဿိုင်နှင့်ဟု ဆိုအပ်သောကေန္ဒဒုက္ခ သို့မဟုတ် ဒုက္ခဒုက္ခ။ ။သုခိုင်နှင့် သောမနဿိုင်နှင့်ဟုဆိုအပ်သော ဖေါက်ပြန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဝိပရိဏာမဒုက္ခ။ ဥပေက္ခိုင်နှင့်ဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရဒုက္ခဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာတို့ကို အဖန်တလဲလဲ မမေ့ မလျော့ရှုခြင်း အောက်မေ့ မှတ်သား နိုင်ခြင်းသည်၊ ဝေဒနာ နုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏ဟူ၍ ရေးသားထားပါတယ်ခင်ဗျား။

ထိုပြင် ဒုက္ခ သစ္စာ ထိုက်တဲ့ ဒုက္ခ မျိုးဟာ၊(၁) ဒုက္ခ—ဒုက္ခ (၂) ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခနဲ့ (၃) သင်္ခါရ ဒုက္ခမျိုးတို့ ဖြစ်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက တိတိကျကျ ဟောကြား ထားပါလျက်ကနဲ့ သင်္ခါရ ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုသာ ဝိပဿနာရှုပွားရမယ်ဟူ၍ရင်း ဝိပရိဏာမဒုက္ခဖြစ်တဲ့ သုခဝေဒနာနဲ့ သင်္ခါရ ဒုက္ခဖြစ်တဲ့ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာ တို့ကိုသာ ဝိပဿနာ ရှုပွား ရမယ်ဟူ၍ရင်း ပြောဆို ရေးသား နေကြခြင်းဟာ ဘုရားရှင်ဟောကြားထားတဲ့ ဒုက္ခ အစစ် ဧကန် ဖြစ်သဖြင့် ဒုက္ခ—ဒုက္ခ ဟူ၍ ခေါ်ဆို အပ်တဲ့ ဒုက္ခ ဝေဒနာကို တောခိုခိုင်းထားခြင်းနဲ့ တူနေပါတယ်။

ဒုက္ခသစ္စာကို အဘိဓမ္မာနည်းအရ တရားကိုယ် ကောက်ပါရင် စိတ် ၈၉ လောဘ ကြဉ်သော စေတ သိက် ၅၁ ရုပ် ၂၈ ပါးကို ရပါတယ်။

တဖန် 'သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ပိဒုက္ခာ'လို့လဲ အကျဉ်းအားဖြင့် ဒုက္ခ သစ္စာထိုက်တဲ့ ဒုက္ခအစစ်ဖြစ်သော ဥပါဒါန် ခန္ဓာ ၈ါးပါးကို ဟောကြား ထားပြန် ပါတယ်။ ထိုဥပါဒါန်ဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာ၈ါးပါးထဲမှာ ဝေဒနာသုံးပါးလုံးပါနေပါလျက်ဈာန်နဲ့ ဒုက္ခ

သစ္စာကို ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိအောင် ကျင့်ကြံ အားထုတ်တဲ့ ဝိပဿနာ အကျင့်လုပ်ငန်းထဲမှာ ဒုက္ခ–ဒုက္ခ မျိုးဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို မရှုပ္ဌားရဘူး ဟူ၍ဂင်း ဒုက္ခ ဝေဒနာနဲ့ သုခ ဝေဒနာ တို့ကို မရှု ပ္ဌားရ ဘူးဟူ၍ဂင်း ဥာဏ် ကောက်တွေ့နဲ့ ယူဆခဲ့ရင် "ရှောဘုံ ထီးနဲ့ အပုံကြီး ကွာတယ်" ဆိုတာလို မင်္ဂလာ ဗိုလ်တရားနဲ့ အလွန်တရာဝေးကွာပါလိမ့်မယ်။ ဝေးကွာရုံမကပါဘူး။ ဝိပဿနာ ပ္ဌားခြိန်မှာ ဒုက္ခ ဝေဒနာကို ပေယျာလကံဝကွက်၍ ချန်ထားမှု ကြောင့် သေခါနီးဆဲဆဲကျတော့ သုခပေဒနာနဲ့ ဥပေက္ခာဝေနာ မျှား။ ပေါ်မလာဘဲ အသက် ကိုဆောင်မဲ့ ဒုက္ခ ဝေဒနာ သာ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။ ထိုကဲ့သို့ပေါ်လာတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာပေါ် မှာဒီဌိစ္ဆကို မဖြုတ်နိုင်တဲ့ အတွက် ငါနာတယ် ငါကျင်တယ် အမယ်လေး အဘလေး ယူပါလေး ကယ်ပါလေးနဲ့ ငြီးငြူ ဟစ်အော်ပြီး ဒေါမနဿစိတ် တခဲ့သား တတင်းသားနဲ့ သေရ ခဲ့ရင် အပါယ်ကျပါလိမ့်မယ်။

ကျွန်တော် ရေးသား တင်ပြခဲ့ဘူးတဲ့ ခန္ဓ သံယုတ် နကုလပိတု သုတ်မှာလာသော သဘောတရားပေတံနဲ့ တိုင်းထွာကြည့်မယ် ဆိုရင် (မင်းကွန်း) တိပိဋကဓရအသျှင် ပိစိတ္တ သာရာဘိဝံသရဲ့ ပဌမ ဓမ္မနာဒ ဆရာတော် ဘုရား ကြီးဟာ အသက်တော် ချေမဲ့ ရောဂါကို လည်ပင်းမှာ ရရှိသည့် တိုင်အောင် ထိုရောဂါ(ဒုက္ခ ဝေဒနာ)ကြောင့် မျက်နှာရုံ့မဲ့ ဖေါက်ပြန်ခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ ဒုက္ခ ဒုက္ခကြီးကို ကြံ့ကြံ့သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိတယ်ဆိုထာ ဘာ့ ကြောင့်လဲဆိုရင် ဝေဒနာသုံးပါးလုံးကို သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိအောင် သမထ–ဝိပဿနာ အကျင့်ကို ပေါက်မြောက် အောင် အားထုတ်

ထားခြင်း ကြောင့်ဘဲလို့ ဆိုတာ လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို ဆင်ရှားလှုပ်ခါတယ်ခင်ဗျား။

သဲအင်းအာဘော်။ ။အနှီပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ သဲအင်းဂူဆရာတော်ဘုရားက ဒကာကြီး ဦးအုန်းခင်၊ ဦးပဉ္စင်းစာတတ်လို့ စာဖတ်ပြီး၊ တရားဟောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဦးပဉ္စင်းစာဘယ်လောက်တတ်သလဲဆိုတာ ပြောပြမယ်၊ တခါက မီးရထားစီးသွားကြတော့ မီးရထားတဲ့နံရံမှာ "တံထွေး မထွေးရ" လို့ ရေးထားတာကို ဦးပဉ္စင်းက "တ့ ံ တေး- မ ထွေး- ရ"လို့ အထပ်ထပ်ဖတ်ပြီး နားမလည်လို့ အတူပါလာတဲ့ ဘီးလင်းမြို့လေသာဆရာတော်ဘုရားကို မေးတော့မှ အမှန်ကိုသိရပါတယ်။

သောတာပန် ဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံအားထုတ်တဲ့၊ ပုထုဇဉ်ယောဂီဟာ (၁)ဒုက္ခဝေဒနာ၊(၂)သုခဝေဒနာ(၃)ဥပက္ခာဝေဒနာသုံးမျိုးလုံးကို ပယ်နှိုင်တဲ့ အဆင်ထိုအောင် အားမထုတ်နိုင်သေးဘူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်သဘ္ဘာဝါ၊ငါသူတပါးဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌပျောက်ပြီး၊ မြင်၊ကြား၊နံ၊လျက်၊ထိ၊သိဆိုတာတွေဟာ ဝေဒနာရဲ့ ခံစားခြင်း သဘောာ လက္ခဏာမျှသာဖြစ်တယ်၊ အခြားဘာမှ မဟုတ်ပါလား၊ ဒီခံစားခြင်းသဘောဟာလဲ မမြဲပါကလား၊ ဆင်းရဲပါကလား၊ အစိုးမရပါကလား၊ အသုဘ သဘောကြီးပါကလားလို့ သိအောင် အမှားပုဂ္ဂလသညာကိုဖျောက်ပြီး၊ အမှန်ဝေဒနာသညာကိုရောက်အောင် အားထုတ်တဲ့ အဆင့်ဘဲ ရှိပါသေးတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဒီယောတာပန်အရိယာကြီး ခံစားနေတဲ့ဒုက္ခဝေဒနာ သုခ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာတွေထဲမှာ အပါယ်လေးပါးသို့

ကျရောက်စေမဲ့၊ မမှီဝဲအပ်တဲ့ အကုသိုလ် ဖြစ်စေမဲ့ ဝေဒနာမျိုး ကတော့ဖြင့်လုံးဝမပါတော့ဘူး၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည်ကို ရောက်နိုင်တဲ့မှီဝဲအပ်သောကုသိုလ်ဖြစ်စေမဲ့ စေတနာဝေဒနာမျိုးသာပါဝင်နေပါတယ်။

သမထဝိပဿနာတရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်တယ် ဆိုတာ နာမ်ခန္ဓာလေးပါးကို အရောင်ဆိုးထားတဲ့ ဥပါဒါန် အညစ်အကြေးတွေကို ကုန်စင် ပျောက်ကင်းအောင် မဂ်လေးပါးနဲ့ လေးကြိမ်လေးခါ ဖွတ်လျှော်ပစ်တဲ့ အလုပ် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ဉာဏ်ငုံမိထားဘို့လိုတယ်။

ဒီဌိဆိုတဲ့ ဥပါဒါန် အညစ်အကြေးကို ဝေဒနာနာမ်ပေါ်မှာ ပထမအဆင့်အနေနဲ့ ဆေးကြော ပစ်ရတယ်၊ တဏှာဆိုတဲ့အညစ်အကြေးကိုတော့ ရုပ်ပေါ်မှာအထက်မဂ်သုံးပါးနဲ့ ဆေးကြော ပစ်ရတယ်လို့ ဦးပဉ္စင်းကိုယ်တွေ့အားဖြင့် တွေ့သိ နားလည်ထားပါတယ်။

ဘုရားသခင် ပေးကြားထားတဲ့ အတိုင်း ဝေဒနာနုပဿနာ အရပေါ်လာကြတဲ့ ဝေဒနာ သုံးမျိုးလုံးကို ရှုပွားသွားရတယ်၊ တရားယောဂီဟာ တရားထိုင်လို့ အချိန်အတော်ကလေး ကြာလာတယ်ဆိုရင် ညောင်းညာကိုက်ခဲ၊ ထုံကျင်စတဲ့ ဝေဒနာတွေ ပေါ်လာတယ်၊ အစမှာ အာနာပါနစျာန်သမာဓိကို အင်အားကောင်းအောင် ထူထောင်ပြီး၊ ထိုဝေဒနာကို ကျော်လွန်စေရတယ်၊ ဒီလိုအာနာပါနစျာန် သမာဓိအင်အားဟာ ဘယ်လောက်ကောင်းလာတယ်ဆိုတာကို ဒကာကြီး စဉ်းစား ကြည့်ပေါ့။

ဒီလိုပေါ်လာတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာကို အာနာပါနစျာန် သမာဓိ

နဲ့ကျော်လွန်အောင် အားမထုတ်ဘဲ၊ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးခြင်းနဲ့ မကျော်လွန်တယ်ဆိုရင်၊ ထိုကဲ့သို့ ဣရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ပေးတဲ့ ယောဂီရဲ့သမာဓိဟာ အားမကောင်းဘူး၊ အင်မတန်ပျော့ညံ့နေသေးတယ်ဆိုတာကို သိနိုင်ပါတယ်။

ဘုရားသခင်က သီလမဂ္ဂင်၊ သမာဓိမဂ္ဂင်၊ ပညာမဂ္ဂင်လို့ မဂ္ဂင်သုံးပါးကို ဟောထားတယ်မဟုတ်ပါလား၊ သမာဓိမဂ္ဂင်အင်အားမကောင်းဘဲနဲ့ ပညာမဂ္ဂင် ဖြစ်နိုင်တယ်၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး ဆိုတာကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြည့်ရင် သိပါလိမ့်မယ်။

ဒီလို ဒုက္ခဝေဒနာကို ကျော်လွန် နိုင်တဲ့ အာနာပါန စျာန်သမာဓိကိုရတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ဝေဒနာသုံးပါးလုံးရဲ့ အစ-အလယ်အဆုံးသုံးပါးလုံးကို ရှုပွားနိုင်တဲ့ဝိပဿနာပညာအဆင့်ကို ရောက်လာပါတယ်။

အကြင်အခါ၊ ရူပ်နာမ်ဓမ္မ၊ သင်္ခါရအားလုံးတို့သည် အမြဲမရှိကုန်ဟု၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့် ရှုမြင်နိုင်၏။ ထိုအခါ ရူပ်နာမ်ဓမ္မသင်္ခါရတို့၌ ငြီးငွေ့၏။ ဤသို့ ငြီးငွေ့ခြင်းသည် ကိလေသာစင်ကြယ်ရာ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းဖြစ်၏လို့” ဒကာကြီးရှုတ်ပြလေ့ရှိတဲ့ဘုရားဟောဒေသနာအတိုင်း (၁) သင်္ခါရအားလုံးတို့ဟာ မမြဲဘူးလို့ ဝိပဿနာပညာနဲ့ ရှုမြင်ခြင်းကို ယထာဘူတဉာဏ်လို့ ခေါ်တယ်မဟုတ်လား၊ (၂) သင်္ခါရတို့ကိုဒီလိုမြင်လို့ငြီးငွေ့တဲ့ ဉာဏ်ဟာ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်ဘဲ မဟုတ်လား၊ ထို့မှတဆင့် မဂ်ဉာဏ်၊ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့သို့ အစဉ်အတိုင်းတက်ရောက်သွားရတယ် မဟုတ်လား။

တရား ယောဂီဟာ တရား အားထုတ်စမှာ (၁) သဒ္ဓါနဲ့

(၂) ဝိရိယကို ဗိုလ်အဆင့် ရောက်အောင် ထူးထောင် ပေးရပါတယ်၊ ထိုမှတဆင့် (၃)သတိဗိုလ်အဆင့်ကို ရောက်သွားအောင် အားထုတ်ရပါတယ်၊ အဲဒီသတိဗိုလ်အဆင့်ကနေပြီး (၄)သမာဓိဗိုလ်အဆင့်ကိုရောက်သွားအောင်တတ်ရတယ် (၅)ထိုမှတဖန်ပညာမှိုလ်အဆင့်ကို ရောက်သွားအောင် တက်ရတယ်၊ သမာဓိဗိုလ်အဆင့်မှာရပ်နေရင် သမထကြီးဘဲဖြစ်နေမယ်၊ ထိုမှတဆင့် ပညာဗိုလ်ဒုအဆင့်ရောက်အောင် တက်ပါမှ ဝိပဿနာ ပညာအဆင့်ကို ရောက်မှာပေါ့.... ဟူ၍ သဲအင်း ဆရာတော်က အမိန့် ရှိပါတယ် ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။"ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် လူဆိုထို၊ စာကိုကျင့်သုံး၏။ စာကားမှန်၏၊ ဥာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ။" ဆိုတဲ့အကြောင်းကိုဘဲ၊ ဆက်လက်ဆွေးနွေးမယ်မဟုတ်ပါလား။

မိုးကြိုး။ ။မှန်ပါတယ်။ အနှီပြဿနာဟာက အလွန်အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာဖြစ်တဲ့အတွက်၊ ကြေကြေလည်လည် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ၊ ဆွေးနွေးတင်ပြဘို့ လိုအပ်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီလိုဆိုရင် ဆက်လက် တင်ပြစမ်းပါခင်ဗျာ၊ အသင့်နာခံလျက်ပါ။

မိုးကြိုး။ ။မြတ်စွာဘုရားဟာ ဓမ္မစကြာတရားဦးကို ဟောတော်မူဘဲ့အခါ၊ (၁) သစ္စာလေးပါးကို ၃၁-ဘုံမှ လွတ်မြောက်ရေးပန်းတိုင်အနေနဲ့ ၎င်း (၂)မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကို၊ထိုပန်းတိုင်သို့သွားရောက်စဉ် အနေနဲ့ ၎င်း၊ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ထိုနောက် သမထ-ဝိပဿနာတရားကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျကျင့်ကြံအားထုတ်ပါမှ သစ္စာလေးပါး ပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြ

သော နေယျပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့အတွက် (၃)သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားကို ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သတိပဋ္ဌာန်တရားကို၊ ယာဉ်ရထားနဲ့ ပမာ တင်စားပြီး ပြောပြုရင်၊ သဘာဝကျမည်ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုဓမ္မစကြာသုတ်မှာ၊ မြတ်စွာဘုရားက (က) ကာမသုခလွတ်ကာနုယောဂ၊ လက်ျာဘက်အစွန်းတပါးနဲ့ (ခ) အတ္တကိလမထာနုယောဂ လက်ဝဲဘက် အစွန်းတပါး၊ ပေါင်းဝဲယာအစွန်းနှစ်ပါး၊ အကြောင်းကို ဟောကြားပြီးနောက်၊ ထိုအစွန်းနှစ်ပါးမှ လွတ်တဲ့ မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါ အလယ်ဗဟိုအကျင့်ဆိုတာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး (၀၊) သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားဖြစ်တယ်။ အခြားအကျင့်မဟုတ်ဘူးလို့ တိတိကျကျ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ထိုဓမ္မစကြာတရားတော်ကိုနာကြားရတဲ့အတွက် ၈ ၊းယောက် အစုဖြစ်တဲ့ ဟောဂိတ္ဌိဟာ၊ သောတာပန် အရိယာကြီးများဖြင့် သွားကြပါတယ်။

ထိုနောက်ခြောက်ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ အနတ္တလက္ခဏာသုတ်ကိုဟောကြားပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားဟာ ၁။ ဓမ္မစကြာသုတ်မှာ သစ္စာလေးပါးကို ပဓါနအချက်ထားပြီး ဟောကြားသလို၊ ၂။ အနတ္တလက္ခဏာသုတ်မှာ ခန္ဓာ၈ ၊းပါးကို မူတည်ပြီး ခန္ဓာ၈ ၊းပါးတို့ရဲ့ အတ္တဖြစ်ပုံသဘောကို ပဓါနအချက်ထားပြီး ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ ထိုယောဂိ၈ ၊းဦးတို့ဟာ ထိုအနတ္တလက္ခဏာသုတ်ကို ကြားနာရတော့မှ သောတာပန်အဆင့်ကနေပြီး အာသဝေါကင်းတဲ့ ရဟန္တာကြီးများ ဖြစ်သွားကြပါတယ်။

သို့ရာတွင်ကြားနာရရုံနဲ့ အရိယာမဖြစ်ဘဲ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါမှ အရိယာဖြစ်နိုင်သော နေယျပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအတွက်၊ ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အလယ်လမ်းပြင်ဘဲ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ် တရားကို ဟောကြားတော် မူပြန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို နည်းနာကျကျ၊ ဓမ္မစည်းမျဉ်းနဲ့ အညီ၊ မိခင်ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံအားထုတ်သဖြင့်၊ ပေါက်မြောက်ပြီးသော အရိယာ ဆရာကောင်းတို့ ဆရာတင်ကာ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါရင်၊ဘယ်သောအခါမှ ကာမသုခလွှဲကာနုယောဂနဲ့ အတ္တကိလကမထာနုယောဂ အကျင့်များမဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ တို-သင် လူပြန်တော်ပညာရှိသည်၊ ဂဏ္ဍာဟိ မှတ်လေလော့ပေါ့ ခင်ဗျာ။

ဝိတ်ဆွေ။ ဒါထက် အကိုးအကား ဘုရားဟော ဓမ္မသနာများကို ဖော်ပြရရင် သာလို့ပင်ကောင်းမည်ထင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ।မြတ်စွာဘုရားက သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရားကို ကျင့်ကြံ အားထုတ်ဝဲ့ တရား ယောဂီဟာ အင်္ဂါလေးပါးနဲ့ ပြည့်စုံရမယ် လို့ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်နိဒါန်းမှာ ဟောကြား ထားပါတယ်။

(၁)ကိုလေသာ ဒုဿပန်ရောက်သွေ့ စေထတ်သောအာတာပ ဝိရိယနဲ့ ပြည့်စုံခြင်း။
(၂)အမြော်အမြင် ဆင်ခြင်ဉာဏ် သမ္မာဇဉ်နဲ့ ပြည့်ဝုံခြင်း
(၃)အောက်မေ့ခြင်း သတိတရားကိုမပြတ်ရှေ့သွားပြုခြင်း။

(၄) ဥပါဒါနကွန္ဓာ ဟူသော လောကဌ် မက်မောသည့် အာဘိဇ္ဈာနဲ့ နှလုံးမသာယာသည့်ဒေါမနဿတို့ကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း ဆိုတဲ့အင်္ဂါလေးပါတို့နဲ့ ပြည့်စုံရမည်ဖြစ်ပါတယ်။

အနှီအင်္ဂါ၄လေးပါးအနက် (၁)အာတာပ ဝီရိယအကြောင်း ကိုရှင်းလင်းတင်ပြပါမယ်။

သမ္မပ္ပဓါန်လေးပါး။ ။ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားက ဗောဓိပက္ခိယ ဒီပနီမှာတွန့်တိုခြင်းမရှိသော ဝီရိယကို သမ္မပ္ပဓါန်ဆိုသည်။အာတာပ ဝီရိယလည်း ခေါ်၏။အားထုတ်မှု အရာဌ် လွန်စွာ အပူ အပန် အပင် အပန်း ခံနိုင်သော ဝီရိယ ဟူလို။ ။ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဝီရိယ၏အမည်ချည်း တည်း။

(၁) အရေကြွင်း ဧစ အင်္ဂါတပါး။
(၂)အကြောကြွင်း ဧစ အင်္ဂါတပါး။
(၃)အရိုးကြွင်း ဧစ အင်္ဂါတပါး။
(၄)အသား အသွေး အကုန်ခန်းခြောက် ဧစ အင်္ဂါတပါး။

ဤကား သမ္မပ္ပဓါန် ဝီရိယ၏ အင်္ဂါလေးပါးတည်း။ဝီရိယကို အားထုတ်နိုင်လျှင် ရယိုက်သောတရားမျိုးသာမှန်ပါစေ မရသမျှ ငါမနေ မပေါက်သမျှ ငါမနေမရောက်သမျှ ငါမနေ ဝီရိယကို မခေလျှော့ပြီးဟု အရှင်သောဏထေရ် အရှင် စက္ခု ပါလ မထေရ် တို့ကဲ့သို့ ဖြစ်သော ဝီရိယမျိုးတည်း။

ဝီရိယမှုမှာကန်းကုန်အောင်လွတ်မှုတည်း။ရှင်သောဏမထေရ်

သည် ဝါဟွင်းသုံးလ ပတ်လုံး အိပ်မှုမရှိထိုင်မှု စကြံ့ သွားမှုနှင့် အားထုတ်၏။ရှင်စက္ခု ပါလလည်း။ထို့အဘူးဖုဿဒေဝ မထေရ်သည် ထိုကဲ့သို့ ၂၅ နှစ် တိုင်တိုင် အားထုတ်မှ ရ၏။မဟာသိပ မထေရ်သည် အိပ်မှုကို ပယ်ရှားရ၍ အနှစ် သုံးဆယ် အားထုတ်မှ ရ၏။ယခု ကာလ၌ ထိုကဲ့သို့ ဝိရိယ မျိုးအလွန်လိုရ၍ နေကြ၏။ အားထုတ်ကြသူ တို့မှာလည်း ပရိယတ္တိ ဉာဏ်ပညာအား သေးလျက်နေကြ၏။ ပရိယတ္တိ ဉာဏ်ပညာ အလိမ်မာ ရှိကြသူတို့မှာ လည်း မြို့ရွာမှာနေလျှင် မြို့ဘုန်းရွာဘုန်းကြီးမှ တောတောင်မှာ တောဘုန်း တောင်ဘုန်းကြီးမှ တရားဓမ္မ ပြောဟောမှု ကျမ်းဂန် ဓမ္မရေး သားမှ ပလိဗောဓကြီး တွေနှင့် နေကြကုန်၏။နှစ်ရှည်လ များတသွန်တည်းသွားဘို့လိုရ၍ နေကြကုန်၏.... စသည်ဖြင့်ရေး သားခဲ့ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ကျေးဇူးမျှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ယူဆ ရေးသား ချက်များ သည်ကား ဆိုရင်၊ ဒမြဲရှင်း- အမြဲလင်းပါ ခင်ဗျား၊ ဒါထက် ဆက်ပါအုံးဗျာ။

အင်္ဂတပါးချင်ယှင်းပါက။ ။(၁) ပြင်းစွာ အားထုတ် သောလုံ့လဝိရိယ (၂)ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ သမ္ဘဇဉ်၊(၃)အောက်မေ့ မှုသတိ၊ (၄)လောကဌ် အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿကို ပယ်ဖျောက် ခြင်းဆိုတဲ့ အင်္ဂါလေးပါးအနက်မှ တပါးပါး ချုတ်ယှင်းနေခဲ့ ပါရင်၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးအားဖြင့် ရအပ်သော အကျိုးထူး များကို ရာခိုင်နှုန်းပြည့် ရမည်မဟုတ်ပါ၊ သို့ရာတွင် ကာမခလွှ ကာနုယောဂနဲ့ အတ္တကိမထာနု ယောဂ အကျင့်ယုတ်များတော့

မဖြစ်နိုင်ပါ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ထိုအယူတ်တရား နှစ်ပါး ဟာက ဘုရားသာသနာရဲ့ အပြင်အပမှ တတ္ထိုအချို့တို့ရဲ့ အကျင့်မျိုး ဖြစ်ပြီး၊ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်မြတ်တရား ဟာက မဂ္ဂင် အကျင့်ကို ပြီးစီးစေနိုင်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်း ဖြစ်တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရား အထင်အရှား ဟော ကြား ထား သောကြောင့်ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒါထက် ကျွန်တော် မေးချင်တာက ဒုက္ခဝေဒနာကိုရှုပွားတဲ့အခါ တရားယောဂီဟာ ဒေါမနဿ မဖြစ်ပေဘူးလားခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။သတိပဋ္ဌာန်ကို အားထုတ်တဲ့ ယောဂီဟာ အာတာပဝိရိယ(၀၊) သမ္မပ္ပဓာန်လုံ့လနဲ့ ပြည့်စုံရမယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်၊ ထိုသမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လဝိရိယဟာ အကျိုးလေးပါးကို ပြည့်စုံစေပါတယ်၊ (၁) မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်ပြီး၊ဖြစ်ဆဲဖြစ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားကိုကို ပယ်ခြင်းငှာ၎င်း၊ ((၂) ရှေ့၌ ဖြစ်လတံ့ကုန်သော အကုသိုလ်တရား တို့ကို နောင် ဘဝ အဆက်ဆက်မှာ တရုံတဆစ်မျှ ဖြစ်မလာစေခြင်းငှာ၎င်း၊ (၃) မိမိသန္တာန်၌မဖြစ်ဘူး သေးကုန်သော ကုသိုလ် တရားတို့ကို ဖြစ်စေခြင်းငှာ၎င်း။ (၄)ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲ၊ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့ကိုအမြဲနိုယာမအဖြစ်သို့ ရောက်စေရန်၊ လွန်စွာ ကြီးပွားစေခြင်းငှာ၎င်း အားထုတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

တဖန် အားကုန်တဲ့ ယောဂီဟာ(၁)မက်မောခြင်း၊အဘိဇ္ဈာနဲ့ (၂)နှလုံးမသာယာခြင်း ဒေါမနဿတို့ကို ပယ်ဖျောက် ရမယ်လို့ ဆိုထားပြန်ပါတယ်။

ထိုပြင်ကုသိုလ်စိတ်၊စေတသိက်ဘို့ ဖြစ်စေရန် သင့်မြတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဆိုတဲ့ ယောနိသော၊ မနသိကာရ အကြောင်းခံ ရပါတယ်၊ အကုသိုလ်စိတ် စေတသိက်တို့ ဖြစ်စေရန်၊မသင့်မြတ် သော နှလုံး သွင်းခြင်း ဆိုဘဲ့ အယောနိသော၊ မနသိ ကာရ အကြောင်းခံရပါတယ်။

ဥပမာ တယောက်သောသူကို တွေ့မြင်ရာမှာ နှလုံးသွင်းလိမ္မာ ရင်ကုသိုလ်ဖြစ်ပြီး၊ နှလုံးသွင်း မလိမ္မာရင် အကုသိုလ် ဖြစ်ရပါ တယ်။ အဘယ်အာရုံမျိုးဟာ ကုသိုလ်ဖြစ်ရန် မြဲတယ် အဘယ် အာရုံမျိုးဟာ အကုသိုလ်ဖြစ်ရန်မြဲတယ်လို့ တထစ်ချ၊မရှိပါ။

စိတ်အစဉ်ဟာ လှေနဲ့တူပါတယ်၊ ကောင်းသောနှလုံးသွင်း ခြင်း၊ မကောင်းသော နှလုံးသွင်းခြင်းဆိုတဲ့ အာဝဇ္ဇန်းရဲ့ ကိစ္စ နှစ်ပါးဟာ လှေပဲ့ကိုင်နဲ့ တူပါတယ်၊ လှေပဲ့ကိုင် ဦးလှည့်ပေး ရာသို့လှေသွားသကဲ့သို့၊ အာဝဇ္ဇန်း၊ ဦးလှည့်ပေးရာသို့ အကုသိုလ် လမ်းပွင့်ကြပါတယ်။

ဒီဃနခသုတ်။ ။ဒီတော့ ဒုက္ခ၊ ဝေဒနာနဲ့ ရင်ဆိုင်မိတဲ့အခါ ယောနိသော မနသိကာရနဲ့ ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းရင် မဂ်ဉာဏ်ကို ရတယ်ဆိုတာကို မြတ်စွာဘုရား သခင်ဟာ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ ပါဠိ ဘော်ပရိဗ္ဗာဇကတ် ဝဂ်ဒီဃနခ သုတ်မှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း တိတိ ကျကျ ဟောကြားထားပါတယ် အကျဉ်း တင်ပြပါမယ်။

"အဂ္ဂိဝေဿာန-ဆင်းရဲခံစားမှုသည် မမြဲပေ၊ ပြုပြင်အပ်၏။ အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်၏။ ကုန်တတ်သောသဘောရှိ၏။ ပျက်စီး

တတ်သော သဘော ရှိ၏။ တပ်မက် ဖွယ်ရာ မကောင်းသော သဘောရှိ၏။ ချုပ်ပျောက်တတ်သော သဘောရှိ၏။

"အဂ္ဂိဝေဿာန- ဤသို့မြင်လတ်သော် အကြားအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာတို့၏ တပည့်သည်(မှတ်ချက်။ ။စာမှာ မတတ်၊ ကိုယ်မှာတတ်သဖြင့်၊ ဂါဟတ်ကင်းပြတ်နေသော အရိယာ ဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံ အားထုတ်သော တပည့်ဟူ၍ အခိုပွါယ်ကောက်ယူနိုင်ခြင်းကို အထူးသတ်ပြုပါ။ ။မိုးကြိုး) (သုခဝေဒနာ) ချမ်းသာခံစားမှုဌာလည်း ငြိုးငွေ့၏။ (ဒုက္ခဝေဒနာ)ဆင်းရဲ ခံစားမှုဌာလည်း ငြိုးငွေ့၏။ (ဥပေက္ခာဝေဒနာ)ဆင်းရဲလည်းမဟုတ်၊ ချမ်းသာလည်းမဟုတ်သောခံစားမှုဌာလည်း ငြိုးငွေ့၏။ ငြိုးငွေ့သော် တပ်မက်ခြင်း ကင်း၏။ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့် (ကိလေသာမှ)လွတ်၏။ (ကိလေသာမှ)လွတ်ရာဌာလွတ်ပြီဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်၏။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှာ တဖန်ပြုဖွယ်ကိစ္စ မရှိတော့ပြီဟု သိ၏ ဟူ၍ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျား။ (မှတ်ချက်။ ။ ဤတရားသဘောကို အဖန်ဖန် ရှုဆင်ခြင်တဲ့ အရှင်သာရိပုတြာဟာ အာသဝေါကင်းတဲ့ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ။မိုးကြိုး)

ဒီတော့--သုခ-ဒုက္ခ-ဥပေက္ခာ ဝေဒနာသုံးပါးကို ဟော့ကြုံခံစားရတဲ့အခါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တိုင် ရောက်အောင် ဘယ်နည်းဘယ်ပုံရှုပွားရမယ်ဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားက လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို အထင်အရှား ဟောကြား ထားပါလျက်ကနဲ့ "ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့တွေ့ခဲ့ရင် ဒေါမနဿဖြစ်မှာစိုးလို့ ဣရိယာပုထ်ကို ပြုပြင်ပေးရမယ်၊ ဒီလိုပြုပြင်ပေးခြင်းသည်သာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်း ကျ

တယ်၊သို့မဟုတ်ခဲ့ရင်အတ္တကိလမထာနုယောဂဖြစ်တယ်”လို့ပြော ဆိုနေကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ ဉာဏ်ဟာ “အုံ့သြကုန်နိုင်ဘွယ်လေး တည့်မှ”ဆိုတာလို ဖြစ်နေပြီပေါ့ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီနေ့ ဘာကို ဆွေးနွေးမှာလဲ။

မိုးကြိုး။ ။ ဘာကို ဆွေးနွေး ရမှာ လဲဗျ၊ သတိပဋ္ဌာန် ဗေဒနာလာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ ရှုပွားရာမှာ နာကျင်ကိုက်ခဲတဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာများ ပေါ်လာတဲ့အခါ ထိုဒုက္ခကို သိရှိခံစားနေရင် ဒုက္ခ နောက်က ဒေါမနဿ ဝင်လာမှာ စိုးလို့ ဣရိယာပုတ်ကို ပြောင်းလဲပေးလိုက်ပြီး၊ သုခဝေဒနာနဲ့၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာတို့ကို သ ဘရှုပွားနေသဖြင့် သေခါနီးဆဲဆဲမှာ အသက်ကိုဆောင်မဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ ဝေ့ကြုံ ဆုံဆည်းတဲ့အခါ၊ ကယ်ပါလေး၊ ယူပါ လေးလို့ အော်ဟစ် ညည်းညူပြီး၊ ဒေါသစိတ် တတင်းသားနဲ့ သေရှာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၊ အားထုတ်တဲ့ အကျင့် အကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိကောင်းစရာများကို ဆက်လက် ဆွေးနွေးရမှာ ပေါ့ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။အလို.... ဒီနေ့စိတ်ဆိုးနေတယ် မှတ်တယ်။

မိုးကြိုး။ ။စိတ်မဆိုးပါဘူးဗျာ၊ကျွမ်းကြိုးတိုတာပါ၊ဒ'ထက် မြတ်စွာဘုရားဟာ ဝေဒနာနုပဿနာကို ရှုပွားလို့ ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်လာတဲ့အခါ၊ ဒေါမနဿ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒီလို ဒေါမနဿ ဖြစ်လာခဲ့ရင် အတ္ထကိလ မထာနု ယောဂအကျင့် ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆို တာတွေကို သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ကို ရရှိ ထားပါ လျက်ကနဲ့ သတိမေ့သွားလို့ သို့တည်းမဟုတ်၊ အလျှင်း မသိလို့၊ ထိုသတိ ပဋ္ဌာန်ဒေသနာထဲမှာ သို့မဟုတ် အခြားသော ဒေသနာများထဲ

မှာဣရိယာပုတ်ကိုပြင်ပေးရမယ်လို့ မဟော၀ခဲ့တာနဲ့ ဇူးပါ့တယ် ခင်ဗျားဘယ်လိုထင်ပါသလဲ။

မိတ်ဆွေ။ ။ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မထင်တတ်ပါခင်ဗျာ၊ ယခုတလောအအေးမိပြီး နှာစီးနေပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။တော်တော် အားကိုးရတဲ့ လူပြန်တော်ပညာရှိကြီးဘဲ၊ဒါထက်[မြတ်စွာဘုရားက ဒုက္ခသစ္စာကို ထူးသော ဥာဏ်နဲ့ သိအောင်ဒုက္ခသစ္စာထိုက်တဲ့ ဒုက္ခသစ္စာကို ဝေဒနာနုပဿနာအရ ရှုပွားရမယ်လို့ တိတ်ကျကျ ဟောကြား ညွှန်ပြ ထားပါလျက်ကနဲ့ ကိုယ်မရှုတတ်လို့ မရှုပွားဘဲနေရင် တော်ပါသေးတယ်၊ အခုတော့ ဒုက္ခ၀ေဒနာကို ရှုပွားတတ်လို့ ရှုပွား နေသူများကို ခန္ဓာကိုယ်ကို တနည်းတဖုံညှဉ်းပန်းရာကျတဲ့အတွက် အတ္တကိုလ မထာနုယောဂဖြစ်တယ်လေး၊ ဘာ၀လေး ညာ၀လေးနဲ့ ပါဠိစာ ပေကိုတတ်သူအချို့ ရေးသား ပြောဆိုနေခြင်းဟာ "ယိုသူမရှက် မြင်သူရှက်" ဆိုတာလို ရှက်စရာ ကြီး ဖြစ်မနေ ပေဘူးလား ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒါကဒီလိုပါ။ စာပေကို အတော်အတန်သင် ကြား တတ်မြောက်ပြီး နောက် အသုဘကို သမထကြီး ထင်ကာ မရှုပွားဘဲ သုဘကိုဘဲ ရှုပွားခဲ့မိလို့ မိန်းမမြင်—မိန်းမသိ။ချော တာမြင်-ချောတယ်လို့သိ။ လှတာမြင်-လှတယ်လို့သိခဲ့လို့ လူထွက်ကာ မိန်းမယူပြီးဘဲ့အခါ လူတွင်ကျယ် တတ်ရောင်ကား လုပ်ချင် ကြပါတယ်။ဒါဟာ ကျွန်တော်ကိုယ်ကို ကျွန်တော်ပြောတာပါ့ သူတပါးကို ပြောချင်းအလျှင်း မဟုတ်ပါခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားကို မာန်မိမဲမိတာ တွေ့ကို

ခွင့်လွှတ်ပါလို့ အနှုးအညွှတ် တောင်းပန်ပါတယ်။ ခန္ဓာငါးပါး ဝိပဿနာ နှုပ္ပဗားပုံ ရူပ္ပဗားနည်းကို ထင်ရှား စေတဲ့ ဘုရားဟော ခန္ဓသံယုတ် ခဇ္ဇနိယသုတ်ကို အကျဉ်းတင်ပြပါမယ်။

ခဇ္ဇနိယသုတ်။ ။ရဟန်းတို့—အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ရှုပ်တု ဆိုကုန် သနည်း။

ရဟန်းတို့=ဖေါက် ပြန် တတ်သော ကြောင့်ရှုပ်ဟုဆိုအပ်၏။ အဘယ်တရားကြောင့်ဖေါက်ပြန်သနည်း။အေးအေးကြောင့် အပူ ကြောင့် ဆာလောင်ခြင်းကြောင့် မွတ်သိပ်ခြင်းကြောင့် မှက် ခြင် ယင် လေ နေပူ မြွေ ပျား ကင်း သန်းတို့နှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်လည်း ဖေါက်ပြန်၏။ ရဟန်းတို့--ဤသို့ဖေါက်ပြန် တတ်သောကြောင့် ရှုပ်ဟုဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့် ဝေဒနာဟု ဆိုကုန် သနည်း။

ရဟန်းတို့---ခံစားတတ် သောကြောင့်၊စေဒနာဟု ဆိုအပ်၏။ အဘယ်ကို ခံစားတတ်သနည်း။ချမ်းသာကိုလည်း ခံစားတတ်၏။ ဆင်းရဲခြင်းကိုလည်း ခံစား တတ်၏။ဆင်းရဲ မဟုတ် ချမ်းသာမ ဟုတ် သည် ကိုလည်း ခံစား တတ်၏။ ရဟန်း တို့—ခံစား တတ် သောကြောင့် ဝေဒနာဟု ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့—အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သညာ ဟု ဆိုကုန်သ နည်း ရဟန်းတို့—**မှတ်သား တတ်ခသော ကြောင့်၊ သညာ ဟုဆို** **အပ်၏။** ။အဘယ်ကို **မှတ်**သား တတ်သ နည်း။အညိုကိုရင်း

အဝါကိုင်း အနီကိုင်း အပြူ့ကိုင်း မှတ်သားတတ်၏။ ရဟန်းတို့—မှတ်သားတတ်သောကြောင့် သညာဟုဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့—အဘယ်အကြောင်း ကြောင့် သင်္ခါရတို့ဟု ဆိုကုန်သနည်း။ ။ရဟန်းတို့—ပြုပြင် အပ်သော သဘော ကို၊ပြုပြင်တတ်သော ကြောင့်၊ သင်္ခါတို့ဟု ဆိုအပ်၏။အဘယ် ပြုပြင်အပ်သော သဘောကို ပြုပြင်တတ်သနည်း။ ။ရုပ်ကို ရုပ်အဖြစ်အကျိုးငှါ ပြုပြင်အပ်သော သဘောကို ပြုပြင်တတ်၏။ ။ဝေဒနာကို ဝေဒနာ အဖြစ်ကျိုးငှါဌင်း။ ။သညာကို သညာအဖြစ် အကျိုးငှါဌင်း။သင်္ခါရ တို့ကို သင်္ခါရ အဖြစ် အကျိုး ငှါဌင်း။ဝိညာဏ်ကို ဝိညာဏ်အဖြစ် အကျိုးငှါ ဌင်း ပြုပြင်အပ်သော သဘောကို ပြုပြင်တတ်၏။ ။ရဟန်းတို့—ပြုပြင်အပ်သော သဘောကို ပြုပြင်တတ်သောကြောင့် သင်္ခါရတို့ဟုဆိုအပ်၏။

ရဟန်းတို့—အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဝိညာဏ်ဟု ဆိုကုန်သနည်း။ ။ရဟန်းတို့ **သိတတ်သောကြောင့်ဝိညာဏ်ဟုဆိုအပ်၏။** အဘယ်ကိုသိတတ်သနည်း။ အချဉ်ကိုဌင်း၊ အခါးကိုဌင်း၊ အစပ်ကိုဌင်း၊ အချိုကိုဌင်း၊ အငန်ကိုဌင်း၊ အငန်မဟုတ်သည်ကိုဌင်း၊ ဆားအရသာကိုဌင်း၊ဆားမှုတပါးအခြားအရသာကိုဌင်း၊သိတတ်၏။ ။ရဟန်းတို့ သိတတ်သောကြောင့် ဝိညာဏ်ဟု ဆိုအပ်၏။ (ဤနည်းဖြင့်မြတ်စွာဘုရားဟာ ခန္ဓာငါးပါးတို့ရဲ့ သဘောလက္ခဏာမျှားကို ရှင်းလင်းဟောကြားတော်မူပါတယ်ခင်ဗျား။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့ဖာား အသီးသီး အရှုခံအာရုံအဖြစ်ထားကာ ဝိပဿနာရှုပွားနည်းကို ညွှန်ကြားတော်မူပါတယ်။ မိုးကြိုး)

ရဟန်းတို့ အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်သည် ထို ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ ဤသို့ဆင်ခြင်၏။ (မှတ်ချက်။ ။အဲဒီလိုဆင် ခြင်ခြင်းမျိုးကို ယောနိသောမနသိကာရလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။ မိုးကြိုး)

ယခုငါ့ကိုယ် ရုပ်သည် ကိုက်ခဲအပ်၏၊ ငါ့ကိုယခုအခါ ပစ္စုပ္ပန် ရုပ်သည် ကိုက်ခဲအပ်သကဲ့သို့ အတိတ်ကာလကလည်း ဤအတူ၊ ငါ့ကို ရုပ်သည်၊ ကိုက်ခဲအပ်ဘူးပြီ ငါသည် အနာဂတ်အခါ၌ ရုပ်ကိုနှစ်သက်ငြားအံ့၊ ငါ့ကို၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ရုပ်သည် ကိုက်ခဲအပ် သကဲ့သို့ အနာဂတ် ကာလ၌လည်း၊ ဤအတူသာ၊ ငါ့ကို၊ ရုပ် သည် ကိုက်ခဲရာ၏ ဟုဤသို့ဆင်ခြင်၍ အတိတ်ရုပ်၌ ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်း၏။ အနာဂတ်ရုပ်ကို မနှစ်သက် ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်၌ ငြီးငွေ့ခြင်း ၄၁ စွဲမက်မှုကင်းခြင်း၄၁ ချုပ်ခြင်း၄၁ ကျင့်၏။

ယခုငါ့ကို ဝေဒနာသည် ကိုက်ခဲအပ်၏၊ ယခုငါ့ကို ပစ္စုပ္ပန် ဝေဒနာသည်ကိုက်ခဲအပ်သကဲ့သို့ အတိတ်ကာလ၌လည်း ဤအတူ ငါ့ကို ဝေဒနာသည် ကိုက်ခဲအပ်ဘူး၏။ ငါသည်အနာဂတ်အခါ ၌၊ ဝေဒနာကို နှစ်သက်ငြားအံ့၊ ယခုအခါ ငါ့ကို ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒ နာသည် ကိုက်ခဲအပ်သကဲ့သို့ အနာဂတ်ကာလ၌လည်း ငါ့ကို ဝေ ဒနာသည်၊ ကိုက်ခဲရာ၏ဟုဆင်ခြင်၍ အတိတ်ဝေဒနာ၌ ငဲ့ကွက် ခြင်းကင်း၏ အနာဂတ်ဝေဒနာကို မနှစ်သက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝေဒနာ၌ ငြီးငွေ့ခြင်း၄၁ စွဲမက်မှုကင်းခြင်း၄၁ ချုပ်ခြင်း၄၁ ကျင့်၏။

(သညာ-သင်္ခါရ-ဝိညာဏ်တို့ကို အထက်ပါနည်းအတိုင်း၊ ဆင် ခြင်၏။ အကျယ်ကို မူရင်းသုတ်မှာဖတ်ပါ)။

ရဟန်းတို့ ရူပ်အာဃလုံးကို ဤရူပ်သည် ၁။ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်၊ ၂။ ငါမဟုတ်၊ ၃။ ငါ၏ကိုယ် "အတ္တ" မဟုတ်ဟု ဤသို့ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မှန်ကန်သော ပညာဖြင့်ရှုရမည်။ ဝေဒနာအာဃလုံးကို သညာအာဃလုံးတို့ကို သင်္ခါရအာဃလုံးတို့ကို ဝိညာဏ်အာဃလုံးကို ၁။ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ် ၂။ ငါမဟုတ် ၃။ ငါ၏ကိုယ်'အတ္တ' မဟုတ်ဟု ဤသို့ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ မှန်ကန်သော ပညာဖြင့်ရှုရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ အရိယာ ဝေပည်သည် ဖျက်ဆီးတတ်၏။ မပ္ပားစီးစေတတ်၊ ပယ်စွန့်တတ်၏။ စွဲလမ်းမှုမယူတတ်၊ ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲတတ်၏။ မပေါင်းစုတတ်၊ ငြိမ်းစေ၏။ မတောက်လောင်စေတတ်ဟု ဆိုအပ်၏။

အဘယ်ကို ဖျက်ဆီးသနည်း။ မပ္ပားစီးစေတတ်သနည်း။ ရူပ်ကိုဌင်း၊ ဝေဒနာကိုဌင်း၊ သညာကိုဌင်း၊ သင်္ခါရ တို့ကိုဌင်း၊ ဝိညာဏ်ကိုဌင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ မပ္ပားစီးစေတတ်။

အဘယ်ကိုပယ်စွန့်သနည်း၊ စွဲလမ်းမယူသနည်း၊ ရူပ်ကိုဌင်း၊ ဝေဒနာကိုဌင်း၊ သညာကိုဌင်း၊ သင်္ခါရတို့ကိုဌင်း၊ ဝိညာဏ်ကိုဌင်း၊ ပယ်စွန့်၏၊ စွဲလမ်းမယူ။

အဘယ်ကို ဖရိုဖရဲ ဖြန့်ကြဲသနည်း၊ မပေါင်းစုသနည်း ရူပ်ကိုဌင်း ဝေဒနာကိုဌင်း၊ သညာကိုဌင်း သင်္ခါရတို့ကိုဌင်း ဝိညာဏ်ကိုဌင်း၊ ဖရိုဖရဲဖြန့်ကြဲ၏။ မပေါင်းစု။

အဘယ်ကို ငြိမ်းစေသနည်း၊မတောက်လောင်စေသနည်း၊ ရူပ်၊

ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်ကို ငြိမ်းစေ၏။ မတောက်ပေါင်စေ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ရှုသော အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်သည် ရူပ၌လည်း၊ ဝေဒနာ၌လည်း၊ သညာ၌လည်း၊ သင်္ခါရတို့၌လည်း၊ ဝိညာဏ်၌လည်း၊ ငြီးငွေ့၏။ ငြီးငွေ့သော် စွဲမက်မှုကင်း၏။ စွဲမက်မှုကင်းခြင်းကြောင့် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်၏။ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သော် လွတ်မြောက်ပြီဟု အသိဉာဏ်ဖြစ်၏။ "ပဋိသန္ဓေနေမှုကုန်ပြီ၊ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သုံးပြီးပြီ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြုပြီးပြီ၊ ဤမက်ကိစ္စအလို့ငှာ၊ တပါးသော ပြုဖွယ် မရှိတော့ပြီ" ဟုသိ၏။ ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒီအတိုင်းဆိုတော့ သဲအင်းဂူဆရာတော် သင်ကြားပေးနေတဲ့ အရိယာပုထိ် မပြောင်းလဲဘဲ၊ ဝေဒနာသုံးပါးလုံးရဲ့ ဆင်းရဲယဘော၊ မပြဲသဘော၊ အနတ္တသဘော၊ အသုဘသဘောများကို မှန်သောအတိုင်း သိမြင်အောင် ပညာဖြင့်ရှုပွားနိုင်သော အဆင့်သို့ရောက်စေရန်၊ အာနာပါနုစ္စာန် သမာဓိကို အားဓောင်းအောင် စတင်ထူထောင်ခြင်းဟာ ဓမ္မစည်းမျဉ်းနဲ့ အံဝင်ဂွင်ကျဖြစ်နေပြီပေါ့။

မိုးကြိုး။ ။ မှန်ပါတယ်၊ အလွန်မှန်ပါတယ်။ အလွန်အလွန်မှန်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိ၊ သဠာယတနဝဂ်၊ ဂ္ဂန္ဓိယဘာဝနာသုတ်မှာ "ဝိပဿနုပေက္ခာသည်၊ ငြိမ်သက်၏။ မွန်မြတ်၏"လို့ ဆိုထားတဲ့အတွက် ကြမ်းတမ်းသော ဒုက္ခဝေဒနာကို ဂူရိယာပုတ်ပြုပြင်ခြင်းနဲ့ပယ်ရှားပြီး၊သုခဝေဒနာနဲ့ ဥပေက္ခာဝေဒ

နာတို့ကိုသာဝိဿနုပေကွာဆိုတဲ့ လျှင်လျှူရှုခြင်းနည်းနဲ့ ရှုပွားရမယ်လို့ ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေမမှာစရိယကြီးက ယူဆခြင်းဖြစ်ဟန်တူပါတယ်။

ဒီပြဿနာကို ဦးမိုးကြီးတတ်နိုင်ရင် ရှင်းလင်း တင်ပြစမ်းပါအုံးခင်ဗျား။

မိုးကြီး။ ။ကျွန်တော်ဥာဏ်မှီသမျှ တင်ပြပါမယ်၊ ဒါဆက်တိုက္ခြိ ယဘာဝနာသုတ်ကိုအကျဉ်း တင်ပြပါဦးမယ်။

ကျွန်ုယဘာဝနာသုတ်။ ။မြတ်စွာဘုရားဟာ၊ ပါရာသိဝိယပုဏ္ဏားဂါတပည့်ဥဒ္ဒေါရလုင်ကို "ဥဒ္ဒေါရ- အဘယ်သို့လျှင်ပါရာသိဝိယ၊ ပုဏ္ဏားသည်တပည့်တို့အား အိန္ဒြေတို့ကိုပွားများခြင်းကို ဟောပြောသနည်း"လို့ မေးပါတယ်။ ထိုအခါ၊ ဥဒ္ဒေါရက—"အရှင်ဂေါတမ ဤလောကဌ် မျက်စိဖြင့် ရူပါရုံကိုမရှုအပ်၊ နားဖြင့် သဒ္ဒါရုံကို မကြားအပ်ဟူ၍ ဟောပြော၏လို့ လျှောက်ထားပါတယ်၊ထိုအခါမြတ်စွာဘုရားက၊ဥဒ္ဒေါရပါရာသိဝိယပုဏ္ဏား၏စကားသည်ဤသို့ဖြစ်သော်၊ ကန်းသောသူသည်ဌင်း၊ နားပင်းသောသူသည်ဌင်း၊ပွားများပြီးသော အိန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်လတံ့၊ ဥဒ္ဒေါရကန်းသောသူသည် မျက်စိဖြင့်ရူပါရုံကိုမမြင်၊ နားပင်းသောသူသည် နားဖြင့်သဒ္ဒါရုံကိုမကြားဟူမိန့်တော်မူ၏။

ထိုနောက်၊ မြတ်စွာဘုရားက "အာနန္ဒာ၊ ပါရာသိဝိယ ပုဏ္ဏားသည်တပည့်တို့အား အိန္ဒြေတို့ကို ပွားများခြင်းကို တမျိုးအားဖြင့် ဟောပြော၏။ အာနန္ဒာအရိယာ၏ အဆုံး အမဌ် အတုမရှိသော အိန္ဒြေပွားများခြင်းသည် တမျိုးဖြစ်၏။

"အာနန္ဒာ၊ အဘယ်သို့လျှင် အရိယာ၏ အဆုံးအမဌာန်အတု မရှိသော အိန္ဒြေကိုပွားများခြင်းသည် ဖြစ်သနည်း။ (၁)မျက်စိ ဖြင့်ရူပါရုံကိုမြင်တဲ့အခါ၊ (၂)နားဖြင့်သဒ္ဒါရုံကို ကြားတဲ့အခါ (၃)နှာခေါင်းဖြင့်ဂန္ဓာရုံကို နမ်းတဲ့အခါ (၄)လျှာဖြင့်ရသာရုံကို လျက်တဲ့အခါ(၅) ကိုယ်ဖြင့်ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိတဲ့အခါ (၆) စိတ်ဖြင့်ဓမ္မာရုံကိုသိတဲ့အခါ မည်သို့မည်ပုံ အိန္ဒြေကို ပွားများရ မယ်ဆိုတာကိုဟောကြားပါတယ်။

ယခုကျွန်တော်တို့ ဆွေးနွေးနေကဲ့ ပြဿနာဟာ၊ ကိုယ်ဖြင့် ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုတွေ့ထိခြင်းနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့အကြောင်း၊ ၎င်းအခြေကြောင်း နဲ့ပတ်သက်ပြီး မြတ်စွာဘုရားဟောကြားပုံကို တင်ပြပါမယ်။

(၁) အတုမရှိသော အိန္ဒြေကို ပွားများခြင်း။ အာနန္ဒာ၊ ရဟန်းအား၊ ကိုယ်ဖြင့် ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိ၍၊ (၁) နှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏၊ (၂) မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ (၃) နှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ။ထိုရဟန်းသည် "ငါ့အား ဤမည်သော နှစ်သက်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ဤမည်သော မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ဤမည်သော နှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ စင်စစ် ထိုနှစ်သက်ခြင်းစသည်နှင့် အခြေကြောင်းတရားတို့ပေါင်း၍ ပြုပြင်အပ်၏။ ကြမ်းတမ်း၏၊ အခြေကြောင်းကို စဉ်၍၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿနုပေက္ခာသည်၊ ငြိမ်သက်၏။ မဟန်မြတ်၏ဟု ဤသို့သိ၏။ ။ထိုရဟန်းအား၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဖြစ်သောမနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ချုပ်၏။ ဝိပဿနုပေက္ခာသည်၊ ကောင်းစွာ

တည်၏။ အာနန္ဒာ၊ ဥပမာအားဖြင့် အားကောင်းသော ယောကျားသည် ကွေးထားသော လက်မောင်းကိုဆန့်ရာသကဲ့သို့ ဆန့်ထားသောလက်မောင်းကိုလည်း ကွေးရာသကဲ့သို့၊ အာနန္ဒာ၊ ဤအတူသာလျှင် တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ဤသို့ ပေင်ပန်းဘဲ၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်းသည်ရင်း၊ ဖြစ်သော မနှစ်သက်ခြင်းသည်ရင်း၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်ရင်း၊ ဤသို့ လျှင်စွာ၊ ဤသို့ ဆောစ္ဆ၊ ချုပ်၏။ ဝိပဿနုပေက္ခာသည် ကောင်းစွာတည်၏။ အာနန္ဒာ၊ ဤဆိုခဲ့ပြီးကို အရိယာ၏ အဆုံးအမ၌၊ ကာယဝိဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့၌ အတူ မရှိသော အိမ်ရှေ့ကို ပွားများခြင်းဟူ၍ ဆိုရ၏။

(၂) ကျင့်ဆဲ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက်အကျင့်။ အာနန္ဒာ၊ အဘယ်သို့လျှင် ကျင့်အပ်သော အကျင့်ရှိသနည်း၊ အာနန္ဒာ၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းအား ကိုယ်ဖြင့် ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို တွေ့ထိ၍၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြင်၏။ နှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြင်၏။ ထိုရဟန်းသည် ဖြင်သော နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဖြစ်သော မနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဖြစ်သော ထိုနှစ်သက်ခြင်း၊ မနှစ်သက်ခြင်းတို့ကို ငြိုးငေ့၏။ စက်ဆုတ်၏။ ။ အာနန္ဒာ၊ ဤသို့လျှင် ကျင့်အပ်သော အကျင့်သည်၊ ရှိ၏။

(၃) ပွားအပ်ပြီးသော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်။ အာနန္ဒာ၊ အဘယ်သို့လျှင် ပွားအပ်ပြီးသော၊ အိမ်ရှေ့ရှိသော၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သနည်း။ ။အာနန္ဒာ၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်း

အား ကိုယ်ဖြင့် ဖေါ်ဌပ္ပဿာရုံကို တွေ့ထိ၍၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ နှစ်သက်ခြင်း- မနှစ်သက်ခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ။(က) ထိုရဟန်းသည် စက်ဆုတ်ဖွယ် အာရုံ၌၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိ၍နေလိုကြားအံ့၊ ထိုသို့အမှတ်ရှိ၍နေ၏။

(ခ) စက်ဆုတ်ဖွယ် မဟုတ်သော အာရုံ၌ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟု အမှတ်ရှိ၍နေ၏။ ။(ဂ) စက်ဆုတ်ဖွယ် အာရုံ၌ရင်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်သော အာရုံ၌ရင်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိ၍နေ၏။ ။(ဃ) စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်သော အာရုံ၌ရင်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်အာရုံ၌ရင်း၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟု အမှတ်ရှိ၍နေလိုကြားအံ့၊ ထိုသို့အမှတ်ရှိ၍နေ၏။ ။(င) စက်ဆုတ်ဖွယ် အာရုံကိုရင်း စက်ဆုတ်ဖွယ်မဟုတ်သော အာရုံကိုရင်း၊ (ဤသို့) ထိုနှင်ပါးစုံသော အာရုံကိုကြည့်၍ လျစ်လျူရှုလျက် သတိပညာဖြင့် ပြည့်စုံ၍ နေလိုကြားအံ့၊ ထိုအာရုံနှစ်ပါးစုံ၌ လျစ်လျူရှုလျက် သတိဆင်ခြင်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံ၍နေ၏။ ။အာနန္ဒာ၊ ဤသို့လျှင် ပဋိပတ္တိများအပ်ပြီးသော၊ အိန္ဒြေရှိသော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖြစ်၏။

အာနန္ဒာ၊ ဤသို့လျှင် ငါသည် (၁) အရိယာ၏ အဆုံးအမ၌ အတုမရှိသော အိန္ဒြေပဋိပတ္တိများခြင်းကို ဟော၏။ (၂) ကျင့်ဆဲ 'သေက္ခ'ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟော၏။ (၃) ပဋိပတ္တိအပ်ပြီးသော အိန္ဒြေရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို ဟော၏ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

အနှီသုတ်ကို သေချာဃဏစ္စာ ဖတ်ရှုသော အမြင်ဉာဏ် ထက်သန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးမျိုးအတွက်

ဥာဏ်အမြင်သုံးစားကို ခွဲခြားဟောထားခြင်းကို သဘောပေါက်မည် ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ် ၁။ အရိယာ၏ အဆုံးအမ၌၊ အတုမရှိသော အိန္ဒြေပွားများခြင်းအပိုင်းဟာ၊ ကာမရာဂါနုသယနဲ့၊ ပဋိဃာနုသယကို ပယ်စွန့်ပြီး သေက္ခဖြစ်တဲ့ အနာဂါမ် ကြီးများသည် အထက်မဂ်သို့ တက်လှမ်းရန် ကျင့်သော အကျင့်မြတ်သည်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ ။ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ ဓမ္မာစရိယထိပ်ဖူးကြီး ယူဆသကဲ့သို့ တရား အားထုတ်စ၊ ပုထုဇဉ်ယောဂီများ ပွားများနိုင်သော အကျင့်လုံးဝမဟုတ်ပါ။

အမှတ် ၂။ အကျင့်သည်ကား ကျင့်ဆဲ 'သေက္ခ' ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကျင့်အပ်သော (ဝါ) တရားအားထုတ်စ ယောဂီတို့ ကျင့်အပ်သော ကျင့်နိုင်စွမ်းရှိသော အကျင့်ဖြစ်ပါတယ်။ ။ ရင်းကျင့်စဉ်ကို မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်လာ၊ ဝေဒနာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်နဲ့ ညီကြည့်ပါက ညီညွတ်နေသည်ကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ် ၃။ ကမတာ၊ အသေက္ခရဟန္တာကြီးများထားရှိနိုင်သော အိန္ဒြေကို ဖေါ်ပြထားခြင်း ဖြစ်ထားကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ် ၂။ မှာ၊ မြတ်စွာဘုရားက "ဤသို့လျှင်၊ ကျင့်အပ်သော တရားအကျင့်သည် ရှိ၏"လို့ တရားအားထုတ်စ၊ ယောဂီတို့ကျင့်ရန် အကျင့်ကို တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသား ဟော

ကြားထားတဲ့အတွက်၊ ဝေတေတေ၊ ဝါးတားတား၊ အဓိပ္ပါယ် အကောက်အယူ မှောက်မှားစရာ မရှိပါခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေရဲ့ လူဟာက စာတတ်ပေတတ်၊ လူတွက်ထိပ်ဖူး ဓမ္မာ စရိယကြီးတဦးဆိုပြီး ဘုရားဟောဒေသနာကို ဖတ်တော့လဲ သ ဘောပေါက်ပုံမပေါ်ပါကလား၊ဒီလိုသဘောမပေါက်တဲ့အတွက် သူမှန်တယ်ထင်တဲ့ကျင့်စဉ်နဲ့ ပတ်သက်သော အယူအဆများဟာ သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာနှင့်ရင်း၊ ဝေဒနာသံယုတ်လာ ဒေသနာများ နဲ့ရင်း ညီကြည့်ရင်မညီဘဲ၊ အလဲ့လဲ့အချော်ချော် ဖြစ်နေခြင်းကို တွေ့နေရပါတယ်။ ။သို့ရာတွင် စာမတတ်သော သဲအင်းဂူဆရာ တော်ဘုရားရဲ့ ကျင့်စဉ်ကဘော့၊ ထိုထိုဒေသနာများနဲ့ အံဝင် ဂွင်ကျ ဖြစ်နေပုံကို တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒါကြောင့် ညီနှိုင်းတိုက်ဆိုင်ကြည့်နိုင်ရန် ဘုရားဟော ဝေဒ နာသံယုတ်လာ သုတ်အချို့ကို တင်ပြပါမယ်။

သဂါထာဝဂ်၊ သမာဓိသုတ်။ ရဟန်းတို့ ခံစားမှုဝေဒနာ တို့ကား ဤသုံးမျိုးတို့တည်း၊ အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်း၊ သုခဝေဒ နာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့တည်း။

တည်ကြည်မှု-သမာဓိ၊ ဆင်ခြင်မှု-ပညာ၊ အောက်မေ့မှု-သတိ၊ ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သာဝကသည် (၁)ဝေဒ နာတို့ကိုရင်း၊ (၂) ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုရင်း၊ (၃) ဝေဒ နာတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းရာကိုရင်း၊ (၄) ဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန် သို့)ရောက်ကြောင်းမဂ်ကိုရင်း၊ သိ၍၊ ဝေဒနာတို့၏ ကုန်ခြင်း

ကြောင့် ရဟန်းသည် တဏှာဟူသော ဆာလောင်မှုကင်းသည် ဖြစ်၍ ချုပ်ငြိမ်းနိုင်၏–ဟူ၍ ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ ထို့နောက် ပဟာနသုတ်မှာ–

ပဟာနသုတ်။ ရဟန်းတို့၊ ဝေဒနာတို့သည် ဤသုံးမျိုးတို့တည်း၊ အဘယ်သုံးမျိုးတို့နည်း၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့တည်း။ ။ရဟန်းတို့၊ သုခဝေဒနာ၌ စွဲမက်မှု၊ ရာဂါနုသယကို ပယ်အပ်၏။ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ အမျက်ထွက်မှု၊ ပဋိဃာနုသယကို ပယ်အပ်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ မသိမှု၊ အဝိဇ္ဇာနုသယကို ပယ်အပ်၏။ ရဟန်းတို့၊ အကြင်အမျှ ရဟန်းအား သုခဝေဒနာ၌ စွဲမက်မှု၊ ရာဂါနုသယကိုရင်း၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၌ အမျက်ထွက်မှု၊ ပဋိဃာနုသယကိုရင်း၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ မသိမှု၊ အဝိဇ္ဇာနုသယကိုရင်း၊ ပယ်ပြီး ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့ကို (အနုသယ)ကင်းကွာသူ၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီးသူ (ရဟန္တာ)ဟု ဆိုရ၏။

ခံစားမှု ဝေဒနာကို မသိသည်ဖြစ်၍ (၁) သုခဝေဒနာကို ခံစားသော ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို မတွေ့မြင်သောသူအား၊ ထိုစွဲမက်မှု၊ ရာဂါနုသယဖြစ်၏။ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားသော ထွက်မြောက်ရာလမ်းကို မတွေ့မြင်သောသူအား အမျက်ထွက်မှု ပဋိဃာနုသယဖြစ်၏။ (၃)ငြိမ်သက်ကောင်းမြတ်လှ၏ဟု၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောထားတော်မူအပ်သော ဥပေက္ခာ(ဝေဒနာ)ကိုပင် အလွန်နှစ်သက်နေပါလျှင်၊ ဆင်းရဲဒုက္ခမှ မလွတ်နိုင်။

လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ သမ္မာဇဉ်ကို မစွန့်ခဲ့သော် ထိုပညာရှိ ရဟန်းသည် ခံစားမှု ဝေဒနာ အားလုံးတို့ကို ပိုင်းခြားသိနိုင်၏။ (ဒုက္ခဝေဒနာကို တောခိုခိုင်းထားဘို့ ဘုရားမဟောပါခင်ဗျား။ မိုးကြိုး)။

ထိုရဟန်းသည် ဝေဒနာတို့ကို ပိုင်းခြားသိသော်၊ ယခုဘဝ၌ပင် အာသဝေါ ကင်းကွာနိုင်၏။ လောကုတ္တရာဓမ္မ၌ တည်သော ရဟန္တာဖြစ်၍၊ ခန္ဓာကိုယ် ပျက်စီးသော် (ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဆိုသည့်)ဘဝသုံးပါး၌ ဖြစ်သူဟူသော အရေဖမ်းတွက်သို့ မရောက်တော့ချေ။ (၃၁-ဘုံ မှ လွတ်မြောက်ပြီးဖြစ်သူ)ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားတို့မည်သည် တရားကို မှောက်ချည်လှန်ချည်၊ ဟိုတမျိုး၊ ဒီတဖုံ၊ ဟောကြားခြင်း အလျဉ်းမရှိပါ၊ တိတိကျကျ တသမတ်တည်းသာ ဟောကြားလေ့ ရှိပါတယ်။ အကျင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးဟောကြားထားသော ဒေသနာများကို သတိပဋ္ဌာန်လေးပါး အကျင့်တရားအတွင်းသို့ သွတ်သွင်း၍ ကြည့်တတ်သဖြင့်၊ သွတ်သွင်း၍ ကြည့်ပါက အံ့ဝင်ဂွင်ကျ ဖြစ်နေသည်များကိုသာ အစဉ်အမြဲတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ ကွဲလွဲခြားနားခြင်းမျိုးကို တွေ့ရမည်မဟုတ်ပါ။ ။ဤအချက်ကိုသတိမထားသူများဟာ "စာကားမှန်၏- ဉာဏ်မမီ"ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဤအထောက်အထား အကြောင်းအရာများကြောင့် (၁) ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်လာတဲ့အခါ ဒေါ်မနဿဖြစ်မှာစိုးလို့ မရှုပ်ပဲ

ဘဲ ဂ္ဂရိယာပုတ်ကို ပြုပြင်ကာ ထိုဒုက္ခဝေဒနာကို တောခိုခိုင်းရ၊ မယ်ဆိုသော ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေ လူပြန်တော်ပညာရှိ ဓမ္မာစရိယ-ကြီးရဲ့ အယူအဆက ဘုရားဟောဒေသနာများနဲ့ ညီညွတ်သ-လား၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ (၂) ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့တက္ခ ဝေဒနာ-အားလုံးတို့ကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခဃစ္စာအနေအားဖြင့် ပိုင်း-ခြားရှုသိခြင်းငှါ၊ ဂ္ဂရိယပုတ်ကို မပြုပြင်ဘဲ သည်းခံကာ ယောနိ-သောမနသိကာရနဲ့ရှုပွားရမယ်ဆိုတဲ့ "စာမှာမတတ်၊ကိုယ်မှာတတ်-တဲ့" သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ဘုရား သင်ကြားပေးနေတဲ့ ကျင့်စဉ်ကာ-ဘုရားအလိုတော်နဲ့ ကိုက်ညီသလားဆိုတာ သတိကြီးစွာထားပြီး-ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့ဗျာ၊ ကိုယ်မှားရင်ကိုယ်ခံပြီး၊ ကိုယ်မှန်ရင်၊ ကိုယ်စံရမဲ့ အလုပ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိတ်ဆွေ။ ။"စာကားမှန်၏၊ ဉာဏ်မမိ၊ ထိအောင်သူမသိ"-ဆိုတဲ့ သဘောပေတံကို အခြေခံပြီး၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဆိုတဲ့ မဂ္ဂင်-အကျင့်အကြောင်းကို ဆွေးနွေးခဲ့တာ တော်တော်ပင် စုံလင်-သွားပြီဖြစ်လို့ ယနေ့အဖို့မှာ နိဂုံးချုပ်သင့်ပြီ ထင်ပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။ဘယ်လိုလဲဗျ။ ရှေ့ဆက်ပြီး ဆွေးနွေးခဲ့ရင်-ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ ဓမ္မာစရိယကြီးရဲ့ အယူအဆတွေဟာ ပိုရှင်းပိုရှင်း-အလိုမပြေ 'ဗလချ' ဖြစ်ကုန်မှာစိုးလို့လား။

မိတ်ဆွေ။ ။နိဂုံးမချုပ်ချင်လို့ ဆက်လုပ်အုံးမယ်ဆိုရင်လဲ-လုပ်ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော့်အဖို့ကတော့ ဗဟုသုတဖြစ်ရမယ်ဆိုရင်-သာလို့ ပင်ကြိုက်ပါကယ်။

မိုးကြိုး။ ။ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေ ဓမ္မာစရိယကြီးဟာက-အဌကထာအသုံး 'သံကိလိဋ္ဌ' ပုဒ်ကလေးတလုံးနဲ့ အဓိပ္ပါယ် မသိ-

ဘဲလျက် လူလယ်လူတတ်ကြီးလုပ်လွန်းနေပါတယ်။ အမှန်ကတော့ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်က မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်၊ ဥဒ္ဒေသမှာ 'အာထာပီ၊ သမ္မာနော၊ သတိမာ၊ ဝိနေယျ၊ လောကေ၊ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿံ' လို့ တိတိကျကျဟောကြားထားခဲ့ပါတာပါ။ အဓိပ္ပါယ်က၊ (၁) အာတာပဝိရိယနဲ့ ပြည့်စုံခြင်း။ (၂) ဆင်ခြင်ဉာဏ်နဲ့ပြည့်စုံခြင်း။ (၃) သတိတရားရှေ့သွားပြုခြင်း။ (၄)မက်မောသည့်အဘိဇ္ဈာနဲ့ နှလုံးမသာယာသည့် ဒေါမနဿတို့ကို ပယ်ခြင်းဆိုတဲ့ အင်္ဂါလေးပါးနဲ့ သတိပဋ္ဌာန်အားထုတ်သူများ ပြည့်စုံရမယ်လို့ သတိပေးထားပါတယ်။

အဲဒီလို အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဒေါမနဿကို ပယ်ဘို့ကိစ္စမှာ မိတ်ဆွေရဲ့ ဓမ္မာစရိယကြီးက ဒေါမနဿမဖြစ်အောင် ဒုက္ခဝေဒနာ ပေါ်လာတဲ့အခါ ဣရိယာပုတ်ကို ပြောင်းပေးရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သုခဝေဒနာ ပေါ်လာတဲ့အခါကျတော့ အဘိဇ္ဈာမဖြစ်အောင် မလုပ်တတ်တော့ပါဘူးတဲ့။ ။အနှီလို'စာကားမှန်ပြီး၊ ဉာဏ်မနီး' တဲ့အတွက် ထိုဓမ္မာစရိယကြီးတင်ပြနေတဲ့ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ အကျင့်ဟာ ဘုရားဟောသတိပဋ္ဌာန်သုတ်နဲ့ရင်း၊ ဝေဒနာသံယုတ်လာ ဒေသနာမျှားနဲ့ရင်း ညှိလို့မညီဘဲ 'ချော်တောင်ေ' ကုန်ပါတယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်မှာစိုးတော်မူလို့ အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံပါလို့ မြတ်စွာဘုရားက ၅၂၇ ကြိမ်တိုင်တိုင် သတိပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေရဲ့ ဓမ္မာစရိယကြီးဟာ ခန္ဓာကိုယ်တွေ့ဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီး ဖြစ်တော်မူသော၊ (၁) ကျမ်းဂန်အကျော် ညောင်လွန်တောရ တေဝိဇ္ဇပတ္တ ရဟန္တာဆရာတော်ရဲ့ အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဒေါ

မနုဿပယ်၍ တရားအားထုတ်နည်းကို မလေ့လာ ဖတ်ရှုသင့်ပါတယ်။ (၂)စာမတတ်တဲ့အတွက် ရဟန္တာဖြစ်တဲ့ စွန်းလွန်းဆရာတော်ရဲ့ ကျင့်စဉ်ကိုတော့ မဖတ်ရှုချင်ရင်နေပေါ့။

ထို့ပြင် ဘုရားဟော သတိပဋ္ဌာနသုတ်သာမကဘဲ ဝေဒနာသံယုတ်လာ ဒေသနာမျှားကို၊ ရေရေလည်လည် ပပ်ပပ်နပ်နပ် ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့ပါရင်လဲ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဒေါ်မနဿဖြစ်မှုစိုးလို့ တော့ တောခိုခိုင်းခြင်းဟာ ရောမအမှားကြီး ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို တင်ပြရေးသားနေတာက ဓမ္မာစရိယကြီးရဲ့ မှန်တယ်ဆိုတဲ့ ကျင့်နည်းနဲ့ တရားအားထုတ်စဉ်မှာ ဣရိယာပုတ်ပြောင်းလဲကာ ဒုက္ခဝေဒနာကို တောခိုခိုင်းထားလို့ ရပေမဲ့ သေခါနီးဆဲဆဲ အသက်ကိုဆောင်ယူမဲ့ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ၊ဒေါ်မနဿစိတ် တတင်းသား တခဲ့သားနဲ့ သေခဲ့ရင် အပါယ်ကျမှာစိုးလို့ သတိပေး ရေးသားနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

စိတ်၏အစဉ်သည် လှေနဲ့တူတယ်။ အာဝဇ္ဇန်းဟာ ပဲ့သမားနဲ့တူတယ်။ ပဲ့သမား ဦးလှည့်မပေးရာသို့ လှေသွားရသလို အာဝဇ္ဇန်း ဦးလှည့်ပေးရာသို့ ကုသိုလ်လမ်း၊ အကုသိုလ်လမ်းမျှား ပွင့်ပါတယ်။ ။ဒါကြောင့် အာဝဇ္ဇန်းရဲ့ ကိစ္စနှစ်ပါးဖြစ်တဲ့၊ ယောနိသော မနသိကာရနဲ့ သင့်မြတ်သော နှလုံးသွင်းခဲ့ရင် ကုသိုလ်ဖြစ်ပြီး၊ အယောနိသော မနသိကာရနဲ့ မသင့်မြတ်သော နှလုံးသွင်းခဲ့ရင်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ထိုဓမ္မာစရိယကြီးသည်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ သန္ဓိဌာန်ကျ သိသင့်အပ်လှပါတယ်ခင်ဗျား။

ဒုက္ခဝေဒနာနဲ့တွေ့တဲ့ဒုခါ (၁) အယောနိသော၊ မနသိကာရနဲ့ နှလုံးသွင်းပုံက ငါနာတယ်၊ ငါကျင်တယ်၊ ငါသေရတော့မယ်၊ အမယ်လေး၊ အဘလေးနဲ့ အော်ဟစ်ခြင်းမျိုးဖြစ်ပြီး၊ (၂) ယောနိသောမနသိကာရနဲ့ နှလုံးသွင်းပုံက၊ ဝေဒနာဟာ နာမ်၊ ခံစားတဲ့သဘောဘဲ တခြားဘာမှမဟုတ်ဘူး။ နာသူမရှိဘူး၊ ကျင်သူမရှိဘူး၊ ငါမဟုတ် သူမဟုတ် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု၊ မမြဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ အစိုးမရခြင်းသဘော ဒုက္ခသစ္စာကြီးပါ ကလားလို့ သိခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုက္ခသစ္စာအနက် ၄-ချက်။

(၁) နှိပ်စက်တဲ့သဘောကလဲ—ဒုက္ခ၊
(၂) ပြုပြင်တဲ့သဘောကလဲ—ဒုက္ခ၊
(၃) ပူလောင်တဲ့သဘောကလဲ—ဒုက္ခ၊
(၄) ဖေါက်ပြန်တဲ့သဘောကလဲ—ဒုက္ခ၊

ဒုက္ခဿ၊ပီဠနဋ္ဌော၊သင်္ခတဋ္ဌော၊သန္တာပဋ္ဌော၊ဝိပရိဏာမဋ္ဌော။

ရန်ကုန်မင်းကွန်းတိုက်၊ ဆရာတော် ဦးဝိသုဒ္ဓ ရေးသားအပ်တဲ့ အဲဒီသစ္စာလေးပါး၊ မင်းကွန်းသွား၊ လက်ဝကလေးကိုလဲ ကျက်မှတ်ထားပြီး နှိပ်စက်တဲ့သဘောဖြစ်တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာဟာ ဒုက္ခသစ္စာမထိုက်ဘူးရယ်လို့ မပြောမိဘို့ ခင်ဗျားရဲ့ဓမ္မာစရိယကြီးကို သတိပေးလိုက်ပါအုံး။ ထို့ပြင် ကျေးဇူးရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရား ရေးသားတဲ့ စတုသစ္စဒီပနီကိုလဲ ဖတ်ခိုင်းအုံးပေါ့ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။တီးလွန်းလှချည့်လား ကိုယ့်ဆရာ၊ ဒါထက်ဆက်စမ်းပါအုံးခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေ၊ ဓမ္မာစရိယကြီးဟာ စာဖတ်ပျင်းတယ်ထင်ဝယ်။ ဒါ့ကြောင့် သူရဲ့အယူအဆ မှန်မမှန်ကို ချိန်ထိုးကြည့်နိုင်ရန်၊ ဝေဒနာသံယုတ်၊ သလ္လသုတ်ကို အကျဉ်းတင်ပြပါမယ်။ အကျယ်သိချင်ရင်တော့ မူရင်းသုတ်ကို ဖတ်ရှုပေါ့။

သလ္လသုတ်။ (၁) ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်သည် သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ သုံးပါးတို့ကို ခံစားရ၏။ (၂) ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏ တပည့်သည်လည်း ထိုဝေဒနာသုံးပါးလုံးကို ခံစားရ၏။ ထိုသူနှစ်ဦးတို့၏ ထူးခြားမှု၊ ကွဲလွဲမှု၊ ကွဲပြားမှုတို့ကား အဘယ်နည်း။

အကြားအမြင်မရှိသူ။ (၁) ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် စိုးရိမ်ပင်ပန်း ငိုကြွေးမြည်တမ်းရ၏။ မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ (က)ကိုယ်ခ္ဍလည်းဖြစ်သော၊စိတ်ခ္ဍလည်းဖြစ်သော နှစ်မျိုးသော ဝေဒနာတို့ကို ခံစားရ၏။

ရဟန်းတို့၊ ဥပမာသော်ကား၊ ယောကျ်ားကို ငြောင့်စူးမိ်ရာ၏။ ထိုသူကို ဒုတိယငြောင့်သည်၊ ပဌမငြောင့်စူးရာအနီးခ္ဍ စူးပြန်ရာ၏။ ရဟန်းတို့၊ ဤသို့လျှင် ထိုယောကျ်ားသည် ငြောင့်

နှစ်ချောင်းဖြင့် ပေဒနာ ခံစားရ၏။ ရဟန်းတို့၊ ဤအတူပင် အကြားအမြင်မရှိသော ပုထုဇဉ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံစားရ၏။ ထိုသူသည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော်၊ အမျက်ထွက်၏။ ထို မုဒ်ကြောင့် ပဋိဃာနုသယသည် ကိန်း၏။ ထိုသူသည် သုခဝေဒနာဖြင့်တွေ့ထိသော်၊ ကာမချမ်းသာကိုနှစ်သက်၏။ ထိုသို့နှစ်သက်ခြင်းသည် အဘယ့်ကြောင့်နည်း၊ထိုပုထုဇဉ်သည် ကာမချမ်းသာမှတပါး၊ သုခဝေဒနာမှ ထွက်မြောက်ရာကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ။ကာမချမ်းသာကို နှစ်သက်သော ထိုသူအား သုခဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သော ရာဂါနုသယသည် ကိန်း၏။ ထိုသူသည် ထိုဝေဒနာတို့၏ (က) ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ (ခ) ချုပ်ကြောင်းကိုလည်း၊ (ဂ)သာယာဘွယ်ကိုလည်း၊ (ဃ)အပြစ်ကိုလည်း၊(င)ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာမသိ၊ ထိုမသိသူအား ဥပေက္ခာဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာနုသယသည် ကိန်း၏။ ထိုသူသည် ကိလေသာနှင့် ယှဉ်သော သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ကို ခံစား၏။ ။ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်မရှိသော ဤပုထုဇဉ်ကို ပဋိသန္ဓေနေမှု၊ အိုမှု၊ သေမှု၊ စုံးရိမ်မှု၊ ငိုကြွေးမှု၊ ကိုယ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ ပြင်းစွာပူပန်မှုတို့နှင့်ယှဉ်စပ်နေသူဟု ဆိုရ၏။ ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ယှဉ်စပ်နေသူဟု ငါဆို၏။

အကြားအမြင်ရှိသူ အရိယာ၏တပည့်။ (၂) ရဟန်းတို့၊ အကြားအမြင်ရှိသောအရိယာ၏တပည့်သည်ကား၊ ဒုက္ခပေဒနာဖြင့် တွေ့ထိခံရသော် မစုံးရိမ်၊ မပင်ပန်း၊ မငိုကြွေး၊ ရင်ထုလျက် မမြည်တမ်း၊ မိန်းမောခြင်းသို့မရောက်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်၌ဖြစ်

သောဝေဒနာတမျိုးကိုသာခံစားရ၏။ စိတ်ဌဿဖြစ်သောဝေဒနာကို မခံစားရ။

ရဟန်းတို့ ဥပမာသော်ကား၊ ယောကျ်ားသည်ငြောင့်စူးမီရာ၏။ ထိုသူကို ဒုတိယငြောင့်သည် နောက်ထပ်မစူးရာ။ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ထိုယောကျ်ားသည် ငြောင့်တချောင်းဖြင့် ဝေဒနာကို သာ ခံစားရ၏။ ။ရဟန်းတို့ ဤအတူပင် အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်သည် ဒုက္ခဝေဒနာဖြင့်တွေ့ထိသော်၊ မစိုးရိမ်၊ မပင်ပန်း၊ ရင်ထုလျက်မမြည်တမ်းရ၊ မိန်းမောခြင်းသို့ မရောက်ရ။ ထိုသူသည် ကိုယ်ဌဿဖြစ်သော ဒုက္ခဝေဒနာတမျိုးကိုသာ ခံစားရ၏။ စိတ်ဌဿဖြစ်ယောဝေဒနာကို မခံစားရ။ ထိုသူသည် အမျက်မထွက်၊ ဆိုးကြောင့် ပဋိဃာနုသယသည် မကိန်း။ ။ ထိုသူသည် သုခဝေဒနာဖြင့်တွေ့ထိသော် ကာမချမ်းသာကို မနှစ်သက်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ကာမချမ်းသာမှတပါး၊ သုခဝေဒနာမှ ထွက်မြောက်ရာကို သိသောကြောင့်တည်း။ ထိုသူအား သုခဝေဒနာကြောင့်ဖြစ်သော ရာဂါနုသယသည် မကိန်း။ ။ ထိုသို့ဝေဒနာတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ချုပ်ကြောင်းကိုလည်း၊ သာယာဘွယ်ကိုလည်း၊ အပြစ်ကိုလည်း၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာသိသော ထိုသူအား ဥပေက္ခာဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာနုသယသည် မကိန်း။ ထိုသူသည် သုခဝေဒနာ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ကို ခံစားသော်၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်ဘဲသာလျှင် ခံစား၏။ ။ဤကား အကြားအမြင်ရှိသော အရိယာ၏တပည့်နှင့် အကြားအမြင်မရှိသော ပုတုဇဉ်နှစ်ဦးတို့၏

ထူးခြားမှု၊ လွန်ကဲမှု၊ ကွဲပြားမှုတည်းဟု(မိန့်တော်မူ၏)။ဟူ၍ပင်ဖြစ်ပါကယ်ခင်ဗျား။

ဝေဒနာသံယုတ်၊ ပထမအာနန္ဒသုတ်။ ထို့ပြင်၊ အာနန္ဒ သုတ်၌ အာနန္ဒာ (၁)ဒေဝနာတို့ကား၊ သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဤသုံးမျိုးတို့တည်း၊ (၂)တွေ့ထိမှု ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ခံစားမှုဖြစ်၏။ (၃)တွေ့ထိမှု၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့် ခံစားမှုချုပ်၏။ (၄)အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော အရိယာမဂ်သည်ပင် ဝေဒနာချုပ်ငြိမ်းရာသို့ရောက်ကြောင်း အကျဉ်းတည်း၊ (၅)ဝေဒနာကို အစဲပြု၍၊ ကိုယ်ချမ်းသာ၊ စိတ်ချမ်းသာဖြစ်၏။ ဤကား ဝေဒနာ၏ သာယာဘွယ်တည်း၊ (၆)မမြဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိသော ဝေဒနာသည် ရှိ၏။ ဤကား ဝေဒနာ၏ အပြစ်တည်း၊ (၇) ဝေဒနာ၌ လိုချင်မှု၊ စဲမက်မှုကို ဖျောက်ခြင်း၊ လိုချင်မှု၊ စဲမက်မှုကိုပယ်ခြင်းသည် ရှိ၏။ ဤကား ဝေဒနာ၏ ထွက်မြောက်ရာတည်း။ ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျား၊ အနှီသုတ် နှစ်သုတ်ကို ယှဉ်တဲ့ဖတ်ရှုရခြင်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အလိုတော်ကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ သိရပါတယ်။

မိုးကြိုး။ ။မြတ်စွာဘုရားဟာ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရမဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ဟောကြားပြီးနောက် ထိုထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟာ တရားသဘောကို နားလည်သဘောပေါက်၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်နည်းကို သိရှိတတ်မြောက်ကြစေရန် ဝေဒနာသံယုတ်အစရှိသော အကျင့်ဆိုင်ရာဒေသနာများကို ဖြည့်

စွက်ရှင်းလင်းတဲ့ သဘောနဲ့ အထပ်ထပ်ဟောကြားပြန်ပါတယ်။ အဲဒီအချက်ကို ၁။ သတိမပြုမိတဲ့အတွက် မိမိရဲ့အယူအဆကို အကျင့်ဒေသနာများနဲ့ ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်မကြည့်လျှင်သော်၎င်း၊ ၂။ ဒေသနာရဲ့ သဘောအနက်ကို ဉာဏ်ငုံမိအောင် မကြိုးစား မကြံဆခဲ့လျှင်သော်၎င်း၊ ၃။ သဒ္ဒါအနက်မျှနဲ့ ပြောဆို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရင်သော်၎င်း၊ မှားတတ်တယ် ဆိုသောအချက်ကို အထူးသတိပြုရမည် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမှားခြင်းမျိုးကို ရည်ရွယ်ပြီး "စာကားမှန်၏၊ ဉာဏ်မမီ"လို့ ဆိုခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

အမှန်သဘောကို ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျင့်ကြံပေါက်မြောက်ပြီးသော အရိယာသူတော်ကောင်းများသည်သာ ကျင့်ကြံအားထုတ်နည်းများကို သိရှိနားလည်ကြပါတယ်။ ထို့ကြောင့်မဟုတ်ပါလော။ မြတ်စွာဘုရားက အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံစေလိုတဲ့အတွက် "အရိယာ၏တပည့်သည်"ဟူ၍ အကျင့်ဒေသနာများမှာ ဟောကြားထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပါယ်က "အရိယာဆရာကောင်းထံမှာ နည်းခံသော၊ ယောဂီတပည့်သည်"ဟူ၍ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

သို့ပါသောခြောင့် "မောင်မင်းလို အယူချာကြလျှင်၊ လူတကာ၊ ပါယ်ရှောရောက်သည့်ပြင်၊ သာသနာကွယ်ကာ၊ မှောက်မည်ကြောင့်၊ ထင်နောက်အောင်၊ ဉာဏ်မလည်နှင့် မောင်ကြံစည်ဖွင့်ကာထုတ်ပါတဲ့၊ တောင်ပန်နီ(မူမမှန်သော)၊ မင်းစာအုပ်ကို ကွယ်၊ မီးဖုတ်ဘို့ကောင်း"ဟူသော ကျေးဇူးရှင် မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ လေးချိုးကြီးအတိုင်း၊ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေ၊ဓမ္မာစရိ

ယ "ချာတူးလံ"ကြီးရဲ့ ဟိုအယူအဆစာအုပ်များကို မီးရှို့ပစ်ရန် ကောင်းကြောင်း ရှင်းလင်းတင်ပြအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒီနေ့တော့၊ ကျွန်တော်ကဘဲ စပြီး ပြောပါမယ်။

မိတ်ဆွေ။ ။ကြားစမ်းပါရစေခင်ဗျာ၊ အမိန့်ရှိမှာသာ ရှိပါ။

မိုးကြိုး။ ။မိတ်ဆွေရဲ့ ဓမ္မာစရိယကြီးက၊ ဘုရားဟော၊ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်လာ၊ ဝေဒနာသုံးပါးကို ရှုပွားတဲ့အခါ "သံကိလိဋ္ဌ"ဆိုတဲ့ အဋ္ဌကထာသုံး စကားလုံးကို ဉာဏ်မင့်မိတဲ့ အတွက် (၁) ဒုက္ခဝေဒနာဖြစ်ပေါ်လာရင်၊ ဒေါမနဿဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် ဣရိယာပုတ်ကို ပြောင်းပေးရမယ်၊ (၂) ဒီလို ဣရိယာပုတ် ပြောင်းပေးခြင်းအားဖြင့် သုခဝေဒနာဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အခါ၊ သမာဓိဦးဆောင်ပြီး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ကာ၊ ဖြစ်-ပျက်ကို ရှုပါမှ၊ သုခဝေနာပေါ်မှာ လောဘ မဖြစ်မယ်။ ။ဒုက္ခဝေဒနာအပေါ်မှာ ဒေါမနဿ ဖြစ်ခဲ့ရင်၊ အဘ္ဘက်ိလမထာနုယောဂ ဖြစ်တယ်။ သုခဝေဒနာပေါ်မှာ လောဘဖြစ်ခဲ့ရင်၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဖြစ်တယ်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာပေါ်မှာ ဖြစ်-ပျက် ရှုပါမှ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီပြဿနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး မိတ်ဆွေရဲ့ ဓမ္မာစရိယ၏ အယူအဆမှားကြောင်းကို ဘုရားဟော၊ ဂါမဏိသံယုတ်၊ ရာသိယသုတ်ကို အကျဉ်းတင်ပြကာ ကျွန်တော် ရှင်းပြပါ့အုံးမယ်။

ရာသိယသုတ်။ ။(အခါတပါးဌ) ရာသိယ ရွာသူကြီးဟာ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားပါတယ်။ "အသျှင်ဘုရား ရဟန်း ဂေါတမသည် ၁။ ပြင်းထန်သောအကျင့်အားလုံးကို ကဲ့ရဲ့၏၊ ၂။ ပြင်းထန်သော အကျင့်ဌမ်သူ၊ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးမှု ရှိသူ အားလုံးကို တဖက်သတ် စွတ်စဲ့၏၊ ပုတ်ခတ်၏၊ ဟူသော ဤစကားကို အကျွန်ုပ်ကြားရဘူးပါ၏။ မှန်ပါသလော"လို့ မေးပါတယ်။ ။ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက "ရွာသူကြီး—ရဟန်းဂေါတမသည် ပြင်းထန်သော အကျင့်အားလုံးကို ကဲ့ရဲ့၏။ ပြင်းထန်သောအကျင့်ဌမ်သူ၊ ခေါင်းပါးသောအသက်မွေးမှုရှိသူအားလုံးကို စွတ်စဲ့၏၊ ပုတ်ခတ်၏—ဟု၊ ဤသို့ဆိုကြသောသူတို့သည် ငါ၏စကားအတိုင်း ဆိုရာမရောက်ကြကုန်၊ စင်စစ်၊ ထိုသူတို့သည် ငါဘုရားကို ထင်ရှားမရှိသော အချိန်ဦးသော၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့် စွတ်စဲ့ရာရောက်ကြကုန်၏ဟု (မိန့်တော်မူ၏။)

ကာမသုခလွဲကအကျင့်။ ။ရွာသူကြီး— (၁) ရွာသူတို့အကျင့်ဖြစ်သော၊ (၂) ပုထုဇဉ်တို့အကျင့်ဖြစ်သော၊ (၃) အရိယာတို့အကျင့်မဟုတ်သော၊ (၄) အကျိုးမဲ့နှင့်စပ်သော၊ (၅) ကာမဂုဏ်တို့ဌ တွယ်တာငြိကပ်အားထုတ်သော အကျင့်သည် အစွန်းတဖက်တည်း....ဟူ၍ ရှင်းလင်းဟောကြားတော်မူပါတယ်။

အဲဒီအစွန်းတဖက်ဟာ ဓမ္မစကြာသုတ်ဌ ဟောတော်မူသော အတိုင်း ကာမသုခလွဲကာနုယောဂ အကျင့်ဘဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့ မိထ်ဆွေကိုမေးချင်တာက မြတ်စွာဘုရားက မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်မှာ ဝေဒနာသုံးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအောင်

ရှုပ္ပဗားရမယ်ဆိုသောအတိုင်း သုခဝေဒနာကို(ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်) သိအောင်ရှုပ္ပဗားခြင်းဟာ (၁)ရှာသူတို့အကျင့်လား၊(၂)ပုထုဇဉ်တို့အကျင့်လား၊ (၃) အရိယာတို့ရဲ့ အကျင့် မဟုတ်ဘူးလား (၄)အကျိုးမဲ့တဲ့ အလုပ်လုပ်ခြင်းလား၊ (၅)ကာမဂုဏ်တို့ဠာတ္ထယ် ထာဝရိကပ်အောင်အားထုတ်ခြင်းလား၊ဘယ်လိုလဲဆိုတာစဥ္ဇာဏ် ပေဥာဏ်နဲ့ မဖြေဘဲ "လမ်းပေါ်ကလူ"ရဲ့ ဥာဏ်လောက်နဲ့ဘဲ ဖြေစမ်းပါခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။"မပြေးနိုင်ပါတယ်၊ချေးဖြိုင်ဖြိုင်ယိုကာကျပါ ပေါ့၊ကြုံရလေခြင်း"ဆိုတဲ့ ဝိုချင်းကိုဘဲ ဝိုလိုက် ချင်ပါတော့တယ် ခင်ဗျာ။

မိုးကြိုး။ ။ဝိုချင်လဲ ဝိုပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အဖြေတော့ ပေးရ လိမ့်မယ်ခင်ဗျ။

မိတ်ဆွေ။ ။ ဘယ်လိုမှ မလဲပါခင်ဗျာ၊ နိဗ္ဗာန် ရောက် ကြောင်းဘုရားဟော ဝေဒနာနုပဿနာ အရ ရှုပ္ပဗားနေခြင်းသာ ဖြစ်ရမယ်ပေါ့၊ ဘယ်ကလာပြီး တတ္ထ ိအချို့တို့ရဲ့ ကာမသုခလို့ ကာနုယောဂအကျင့် ဖြစ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။

အတ္တကိလမထအကျင့်။ ။ကဲ— ဒီလိုဆိုရင် ဘုရားဟောသော ဒုတိယအပိုဒ်ကို ပြောပြအုံးမယ် "ရှာသူကြီး (၁)ဆင်းရဲသော (၂)အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော၊ (၃) အကျိုးမဲ့နှင့် စပ်

သော(၄)ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေသောအားထုတ်ခြင်းသည်(အခြား) တစ္ဆန်းတဖက်တည်း''ဟူ၍ရှင်းလင်းဟောကြားတော် မူပါတယ်။

အဲဒီအခြားအစ္ဆန်းတဖက်ဟာ ဓမ္မာကြားခေသနာအရ ဒုက္ခ ကိုလေမထားနုယောဂ အကျင့်ဘဲဖြစ်ပါတယ်၊ ဒီဘေဒုမဟာသတိ ပဋ္ဌာန်သုတ်အတိုင်း ဒုက္ခဝေဒနာကို လူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိအောင် (ဣရိယာပုတ်မပြိုပြင်ဘဲ) ရှုပွားခြင်း ဟာဇေဟ၊ (၁)ဆင်းရဲသော (၂)အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ်သော (၃)အကျိုးမဲ့နှင့်စပ်သော၊ (၄)ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေသော အားထုတ်ခြင်းလား ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ဖြေစမ်းပါခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။ဒုက္ခဝေဒနာကို ဣရိယာပုတ် မပြိုပြင်ဘဲ သူ့သောဥာဏ်ဖြင့်သိအောင် ရှုပွားခြင်းဟာ(၁)အရိယာတို့ အကျင့် မဟုတ်ဘူး၊ (၂) အကျိုးမဲ့နှင့် စပ်သော အကျင့် ဖြစ်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ပေမဲ့ (၃)ဆင်းရဲသော၊ (၄)ကိုယ်ကို ပင်ပန်းစေသော အားထုတ်ခြင်းရယ်လို့ တော့ ဆိုနိုင်နေပါတယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ကောင်းလိုက်လေဗျာ၊ အဲဒီလို ဂျက်ကျလက်ကျ ဖြေဆိုမှပေါ့၊ ဒါထက်ဒီအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားက ရာသီယ သုတ်နောက်ပိုင်းမှာ ဖြေဆိုထားပါတယ်၊ ၎င်းကို တင်ပြပါမယ်။ ထို့ပြင်....

မဇ္ဈိမအလယ်အလတ်အကျင့်။ ။''ရှာသူကြီး—ဤအစ္ဆန်း နှစ်ဖက်တို့ကို မကပ်မူ၍ (၁) ဥာဏ် မျက်စိကို ပြုတတ်သော၊

(၂)အသိဉာဏ်ကိုပြုတတ်သော၊ (၃)ငြိမ်းခြင်းငှာ အထူးသိခြင်းငှာ၊ထိုးထွင်းရှိသိခြင်းငှာ၊ (၄)နိုဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှာ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်ကို မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်းရှိသိတော်မူ၏။ ထိုအကျင့်သည်အဘယ်နည်း၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိသော ဤအရိယာမဂ်ပင်တည်း" ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါဘယ်ခင်ဗျား။(မှတ်ချက်။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ပါက မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ကိစ္စပြီးစီး ပြည့်စုံတယ်ဆိုတဲ့ ဘုရားဟောကိုအထူးသတိပြုပါခင်ဗျား။ ။မိုးကြိုး)

ဘုရားဟော ရာသိယသုတ်ဟာက တော်တော် ရှည်လျားပါတယ်၊ သို့အတွက် အကျယ်သိလိုသူများဟာ မူရင်းသုတ်ကိုဖတ်ကြပါလို့ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ယခုပြဿနာဟာက သဲအင်းဂူကျင့်စဉ်ကို စွတ်စဲ့သော အတ္တကိလမထာနုယောဂ နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့အတွက်၊ ရင်းနှီးပတ်သက်သော ဘုရားဟော့ ဒေသနာအပိုင်းအခဏ်းကိုသာ တင်ပြပါမယ်။

(၁) အကြောင်းသုံးပါးနှင့်အကဲ့ရဲ့ခံရသူ။ ။ရှာသူကြီး—ပြင်းထန်သော အကျင့်ကိုမှီ၍ ခေါင်းပါးသော အသက်မွေးမှုရှိသောအကြင်သူသည် (က) မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၏။ ပြင်းစွာပူပန်စေ၏။ (ခ) ကုသိုလ်တရားကိုလည်းမရ၊ (ဂ) လူတို့တရားထက်လွန်သောအရိယာတို့ ဉာဏ်အမြင်ထူး ကိုလည်းမျက်မှောက်မပြုနိုင်။ ။ဤသူသည် သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် အကဲ့ရဲ့ခံရ၏။ (၁) မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၏၊ ပြင်းထန်စွာပူပန်စေ၏

ဟူသော ပဌမအကြောင်း၊ (၂) ကုသိုလ်တရားကိုလည်းမရ ဟူသော ဒုတိယအကြောင်း၊ (၃) လူတို့ တရားထက် လွန်သော အရိယာတို့ ဉာဏ်အမြင်ထူးကို မျက်မှောက် မပြုနိုင် ဟူသော တတိယ အကြောင်းပင်တည်း။

(၂)အကြောင်းနှစ်ပါးခုင် အကဲ့ရဲ့ခံရသူ။ ။ရှာသူကြီး— ပြင်းထန်သော အကျင့်ဌာမ်ပျ ခေါင်းပါးသော၊ အသက်မွေးမှုရှိသောအကြင်သူသည် (က) မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၏။ ပြင်းထန်စွာ ပူပန်စေ၏။ (ခ)ကုသိုလ်တရားကိုသာရ၏။ (ဂ)လူတို့တရားထက် လွန်သော အရိယာတို့ ဉာဏ်အမြင်ထူးကိုလည်း မျက်မှောက်မပြုနိုင်။ ဤသူသည် နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အကဲ့ရဲ့ခံရ၏တပါးသော အကြောင်းဖြင့် အချီးမွမ်းခံရ၏။ ။(၁)မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၊ပြင်းထန်စွာပူပန်စေဟူသောပဌမအကြောင်းနှင့် (၂) လူတို့တရားထက်လွန်သော အရိယာတို့၏ဉာဏ် အမြင်ထူးကိုကား မျက်မှောက်မပြုနိုင်ဟူသော ဒုတိယအကြောင်းနှစ်ပါးနှင့်အကဲ့ရဲ့ခံရ၏။ (၃)ကုသိုလ်တရားကိုသာရ၏ဟူသော တပါးသောအကြောင်းဖြင့်အချီးမွမ်းခံရ၏။

(၃)အကြောင်းတပါးနှင့်ကဲ့ရဲ့ခံရသူ။ ။ရှာသူကြီး။ ပြင်းထန်သော အကျင့်ဌာမ်ပျခေါင်းပါးသော အသက်မွေးမှု ရှိသောအကြင်သူသည် (က) မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေ၊ ပြင်းထန်စွာ ပူပန်စေ၏။ (ခ)ကုသိုလ်တရားကိုလည်းရ၏။ (ဂ)လူတို့တရားထက်လွန်သော အရိယာတို့ ဉာဏ်အမြင်ထူးကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏။ ဤသူ

သည် တပါးသော အကြောင်းဖြင့် အကဲ့ရဲ့ခံရ၏။ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် အချီးမွမ်းခံရ၏။ ၁။ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၏ဟူသော တပါးသော အကြောင်းဖြင့် အကဲ့ရဲ့ခံရ၏။ ၂။ ကုသိုလ် တရား ကိုလည်း ရ၏ ဟူသော ပထမ အကြောင်းနှင့် ၃။ လူတို့တရားထက် လွန်သော အရိယာတို့ဉာဏ် အမြင်ထူးကိုလည်း မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏ ဟူသော ဒုတိယ အကြောင်း ဤ အကြောင်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့် အချီးမွမ်းခံရ၏–ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

ဤပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးအနက်၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဝေဒနာနုပဿနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်အရ ဣရိယာပုတ်ကို မပြုပြင်ဘဲ အာတာပီရိယနဲ့ မိမိကိုယ်ကိုပူပန်စေ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၊ ပြင်းစွာ ပူပန် စေကာ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်သူဟာ၊ ၁။ မိမိကိုယ်ကို ပူပန်စေ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေ၏ဟူသော အကြောင်းတပါးဖြင့်သာ မသိ နားမလည် သောသူတို့၏ အကဲ့ရဲ့ကို ခံရမည် ဖြစ်သော်လဲ၊ ၂။ အကုသိုလ် တရားကိုရ၏ ဟူသော အကြောင်းတပါးနှင့်၊ ၃။ လူတို့တရား ထက်လွန်သော အရိယာဉာဏ် အမြင်ထူးကို မျက်မှောက်ပြုနိုင် သောအကြောင်းတပါး၊ ပေါင်းအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့် အချီး မွမ်းခံရမည် ဖြစ်ပါတယ်၊ သို့ရာတွင် အရိယာတို့၏ အကျင့်မဟုတ် သောအကျိုးမဲ့နှင့်စပ်သော ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေသော အားထုတ် ခြင်းဆိုတဲ့ တိတ္ထိ အချို့တို့ရဲ့ အတ္တ ကိလေ မထာနုယောဂ အကျင့်တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး ဆိုတာ မိတ်ဆွေ သဘော ပေါက်သင့်တယ် မဟုတ်ပါလားခင်ဗျာ။

မိတ်ဆွေ။ ။အင်း.... စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ ဆီမီလျှော်လှတဲ့ ဘုရားဟောဒေသနာမျှားကို ရှာဖွေတင်ပြတဲ့အတွက် ဗဟုသုတ တိုးပွားခြင်း ဖြင်ရပါတယ်၊ ကျေးဇူးလဲ အထူး တင်ပါတယ်။ ဒုက္ခဝေဒနာကို ဇာဉ်ယာပုတ် မပြောင်းလဲ၊ မပြောင်ဘဲ၊ ပညာနဲ့ ရှုပွားခြင်းဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အတွေ့ကိုလေမတာနုယောဂအကျင့် ယုတ်မ ဟုတ်နိုင်၊ ပြောနိုင်ဘူးဆိုတာကိုလဲ သဘောပေါက်ပါ တယ်ခင်ဗျား။

မိုးကြိုး။ ။ဒါထက် "စာကားမှန်၏၊ ဥာဏ်မမီ" ဆိုတာ ကိုလဲ မိတ်ဆွေ သဘောပေါက်တယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့နော်။

သတင်းပြုနယ်တွင်-

၁၉၆၉-ခုနှစ်၊ မေလ၅-ရက်နေ့မှ ၁၉၇၁-ခုစက်တင်ဘာလ (၁၉)ရက်နေ့အထိ တပတ်တကြိမ် ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သော ဆောင်းပါးများကို စာရှုသူတို့တပေါင်းတစည်းထည်း ဖတ်ရှု နိုင်စေရန် မိုးကြိုး ဦးအုန်းခင်ကဒေသစ်တဖန် ပြန်လည် ပြင်ဆင်ဘည်းဖြတ်၍ ထုတ်ဝေလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထုတ်ဝေသူ

ဗုဒ္ဓရှင် လောကနှင့် စာပေ လောကမှ နာမည်ကြီး
ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ တရားထူးတွေကြပုံ အကြောင်းစုံများဖြင့်-

တရား

ဆောင်းပါးများ-အမှတ်(၂)

မကြာမီ ထုတ်ဝေပါမည်။

မမဉ့ခေတ် စာပေ
၁၁၅-၃၂ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့
သို့ကြုံတင်မှာကြားထားနိုင်ပါသည်။

ဒုတိယ အကြိမ်ရိုက်
ဒိဋ္ဌိသတ်၊ တဏှာသတ်နှင့် မဂ်လေးပါး
ရနိုင်ပါသေးသည်။